உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவ-எல்லப்பநாவலர்

அருளிச்செய்த

அருணாசலபுராணம்

மூலமும்-உரையும்.

இவை

வேதாரணியம், ம-ா-ா-ஸ்ரீ.

திரு-சாம்பசிவமுதலியாரவர்கள்

திருக்கழுக்குன்றத்துக்கடுத்த தாழம்பேடு கிராமம்

முத்துசெல்லப்பநாயகரவர்கள் குமாரர்-ம-ா-ா ஸ்ரீ.

அருணகிரிநாயகரவர்கள்

இவர்கள் வேண்டுகோளின்படி

சிலகருத்துகளும், வல்லாளமகாராஜன்சருக்கமும்,
வெகுகாலமாய்க்கைசோர்ந்துபோயிருந்து-தற்காலம் ஆதி
யோடந்தமாய் அகப்பட்டிருக்கிற ஏட்டுப்பிரதியின்படியா
ரம் சேர்த்துச் சருக்கங்கள்தோறும் பாட்டுக்களமைத்துப்

பாரிப்பாக்கம், ம-ா-ா-ஸ்ரீ.

முனியப்பமுதலியாரால்

ஆராய்ச்சிசெய்வித்து,

சென்னை - மகாநாடு, ம-ா-ா-ஸ்ரீ.

ந. சிவபாதநாயகரவர்களாலும்

பாங்கிமலை

சுபேதார் - வீரபத்திரநாயகரவர்கள் குமாரர்-ம-ா-ா ஸ்ரீ.

வேலாயுதநாயகர்

அவர்களாலும்,

திரு - சுப்பராயதேசிகரவர்களது

கல்விப்பிரவாக அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன. 1875

MAHAMAHOPADHYAYA ... LIBRARY

விளம்பரம்,

இதனால் யாவருக்குமறிவிப்பது யாதெனில், சென்னப் பட்டணத்தைச்சார்ந்த சூளை அவதானம் பாப்பையர்வீதியில் ௰௫-வது கதவிலக்கமுள்ளவீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் திரு-கப்ப ராயதேசிகரவர்களது கல்விப்பிரவாக வச்சக்கூடத்துத் தலைவர் திரு-பச்சையப்பெருமாள் நாயகரிடத்திலும்,

முத்தியாலுபேட்டை, கிருஷ்ணன்கோவில்தெரு ௱௨-வது கதவிலக்கமுள்ள கிரகத்தில், ம-௱-௱-ஸ்ரீ. **பு-தியாகராய நாயகரவர்களிடத்திலும்** - விலைக்கு பெற்றுக்கொள்ள லாம்.

இங்ஙனம்

திரு-பச்சையப்பெருமாள்நாயகர்.

கடவுள் துணை.

அபிமானிந்தவர்களின்

கையொப்ப-பெயர்கள்.

திருவிடைக்கழி.

சுப்பிரமணிய ஐயர் 1
சி. பாண்டிநாயகம்ஐயர் 1
தி. சோ-அண்ணாமலைநாயகர்
தி. கந்தப்பசெட்டியார் 2

காரைமாநகரம்.

வே சிவக்கொழுந்துமுதலியார்
தி. பழனிமுதலியார்

சென்னை-முத்தியாலுபேட்டை

மாஸ்டர்- அ-ஆ. குபர்லைஜர் 4
ந. வீராசாமிநாயகர்
பு. தியாகராயநாயகர்
பு. பச்சையப்பநாயகர்
சி. சுப்பராயநாயகர்
வே. அப்பாசாமிநாயகர்
த நா லோகநாதநாயகர்
பு. பரசுராமநாயகர்
ஆண்டியப்பநாயகர்
சி. முத்துசாமிநாயகர்
க. கணபதிநாயகர்
சே. அண்ணாமலைநாயகர்

புதுதெரு.

ம. இராமகிருஷ்ணநாயகர்
ப. முருகேசநாயகர்
மு. சுந்தரநாயகர்
டின். வேலாயுதநாயகர்
பு. ம இராசுநாயகர்
ஏகப்பநாயகர்
மா. அப்பாசாமிநாயகர்
மன்னப்பநாயகர்
சு. சுப்பராயநாயகர்
சு. சுமந்தைச்செல்வநாயகர்

இராத்தல்கடை.

கா. கிருஷ்ணப்பநாயகர்
பொ. வேங்கடசாமிநாயகர்
கா. வீராசாமிநாயகர்
பு. வேதாசலநாயகர்
டி. முனிசாமிநாயகர்
பு. கோவிந்துநாயகர்
பு. நாராயணசாமிநாயகர்
பு. ஆறுமுகநாயகர்
பு. வீராசாமிநாயகர்

பெத்துநாயகன்பேட்டை.

ப. எட்டியப்பநாயகர்
அ. சின்னதம்பிநாயகர்
தி. நாராயணசாமிமுதலியார் 3
தி இரத்தினநாயகர்
ந. வீராசாமிநாயகர்
தி. வேங்கடசாமிநாயகர்
கா. கோபாலுநாயகர்
சை. இராகவுலுநாயகர்
ம. அண்ணாசாமிநாயகர்
வே. கேசவநாயகர்
ஆலி, வீராசாமிநாயகர்
கா, ஆறுமுகநாயகர்
க, இரத்தினநாயகர்

இராயபுரம்.

க ஆண்டியப்பநாயகர்
தி. குமாரசாமிநாயகர்
தே அப்பாவுநாயகர்
பா சிதம்பரநாயகர்
சி. இராஜகோபாலுநாயகர்
அ வயி. இராமசாமிநாயகர்
கா, சடையப்பநாயகர்

ஆபிமானித்தவர்களின்-பெயர்கள்.

ஆ-வி. முனிசாமிநாயகர்
ப. எல்லப்பநாயகர்
ப. பொன்னப்பநாயகர்
பா-ஏ. பொன்னுசாமிநாயகர்
கோ,வி.சொக்கலிங்கநாயகர்
கு. சுப்பராயநாயகர்

கவரன்மெண்டு-பிரசு.

தே. தெய்வசிகாமணிமுதலியார்
சோ-வி. குப்புசாமிநாயகர்
இ-பா. முனிசாமிபிள்ளை
சி, இராகவுலுநாயகர்
சானிகி, வீராசாமிநாயகர்
ம. வீராசாமிநாயகர்
சா. பாசுராமநாயகர்

சஞ்சீவிராயன்பேட்டை.

களி. கந்தசாமிநாயகர்
சி. இராமானுசுலுநாயகர்
வீராசாமிநாயகர்
சி. தாண்டவராயநாயகர்
இ. சுப்பராயநாயகர்
ச. வேலாயுதநாயகர்
வி. கோவிந்துநாயகர்
பொன்னுசாமிநாயகர்
ந. முனிசாமிநாயகர்
இரிசப்பநாயகர்
ச, மாயப்பநாயகர்
ஏ. ஐயாசாமிநாயகர்

வண்ணாரப்பேட்டை.

ப. குப்புசாமிமுதலியார்
நா. நாராயணசாமிநாயகர்

திருவொற்றியூர்.

சி. செல்லப்பநாயகர்

பெரியமெட்டு.

பி. இராமசாமிநாயகர்

சூளை.

ல. மதுரைநாயகர்
ா. தாண்டவராயநாயகர்

அ. திருவேங்கடமுதலியார்
மா. இரத்தினவேலுநாயகர்
ஐ. சுப்பராயநாயகர்
ஏ. இலட்சுமணநாயகர்
சர்-பாதர்-ச.தாண்டவராயநாயகர்
இ. நாராயணசாமிநாயகர்
ஒவர்சீர். பாலசுந்தரநாயகர்
டி. இராமலிங்கநாயகர்
வ. முத்துசாமிமுதலியார்
கு. கோனேரிநாயகர்
கு. இராமசாமிநாயகர்
பி, இலட்சுமணநாயகர்
க, கோவிந்துநாயகர்
அ, வீராசாமிநாயகர்
இராஜரத்தினமுதலியார்
அ. பொன்னப்பநாயகர்
முனிசாமிநாயகர்.

சூசப்பேட்டை.

சி. குமாரசாமிநாயகர்
வயி. இரங்கசாமிநாயகர்
பு. பொன்னம்பலநாயகர்
கு, குப்புசாமிநாயகர்
சி, சொம்பரமுதலியார்

புரசபாக்கம்.

வே. வேலாயுதமுதலியார்
பி. பொன்னுசாமிமுதலியார்
வெ. பாசுராமநாயகர்
மு. சோலையப்பநாயகர்

பெரம்பூர்.

பா. இரங்கசாமிநாயகர்
வே. வீரபத்திரநாயகர்
வீ. நாராயணசாமிநாயகர்

மாதவரம்.

ந. முனிசாமிநாயகர்
எ. கிருஷ்ணப்பநாயகர்

மேடவாக்கம்.

திரு. உலகநாதநாயகர்

சிந்தாதிரிப்பேட்டை.
உ-பூ-தி. ஆதிமூலநாயகர்
சி, நாராயணசாமிநாயகர்
பு, சரவணப்பிள்ளை
சி. முருகப்பசெட்டியார்
செ, பார்த்தசாரதிபிள்ளை 4
சி இரகுராமநாயகர்
சி. சுந்தரநாயகர்
மொ, அண்ணாமலைநாயகர்

கோமளீசுரன்பேட்டை.
கு, ஐயாசாமிபிள்ளை 4
ஷி, வீராசாமிநாயகர்
மலை, நாராயணசாமிநாயகர்

மன்றோரீசுரன்கோவில்.
க. செல்லப்பநாயகர்
க. பச்சையப்பநாயகர்

புதுப்பேட்டை.
பு. அப்பாசாமிநாயகர்
பு. வேலுநாயகர்
சு. குப்புசாமிநாயகர்
மு-கே. திருவேங்கடநாயகர்
புதூர்— வேலாயுதநாயகர்
தி, சடகோபநாயக

இராயப்பேட்டை.
கா. இலட்சுமணநாயகர்
ரா. பாலகிருஷ்ணநாயகர்
வி. முத்துநாயகர்
சீ. சின்னதம்பிநாயகர்

திருவல்லிக்கேணி.
தி. பொன்னுசாமிநாயகர்
சு. இலட்சுமணநாயகர்
கோ. வேதாசலமுதலியார் 5
தி. ஆண்டியப்பநாயகர்
தி. ஜெகநாதநாயகர்
ப. முனிசாமிநாயகர்

திருமயிலை.
ம-நா. கேசவராயநாயகர்
ம. இராஜகோபாலுநாயகர்
க. சபாபதிபிள்ளை 4
ம-ப. பார்த்தசாரதிநாயகர்
சா. முருகப்பநாயகர்
நயினியப்பநாயகர்
கா. முனிசாமிநாயகர்
நா. அண்ணாமலைநாயகர்
மம-சீ. இராமசாமிநாயகர்
ப. சபாபதிநாயகர்
ம, சுந்தரநாயகர்
மு. பாலகிருஷ்ணநாயகர்
ம. பார்த்தசாரதிநாயகர்

தேனாம்பேட்டை.
ப. ஆண்டியப்பநாயகர்
மு-நா. இரத்தினநாயகர்
ப. அண்ணாசாமிநாயகர்

சைதாப்பேட்டை.
செ. அப்பாசாமிநாயகர்
தி. பார்த்தசாரதிநாயகர்
செ, முத்துசாமிநாயகர்

பரங்கிமலை.
ப. மன்றோநாயகர்
ப. அரங்கசாமிநாயகர்
பூ. இரங்கசாமிநாயுடு

வேலூர்.
ஸ்ரீ வேங்கடாத்திரிஐயர்
வே. சீதாராமமுதலியார் 3
தி. சோணாசலமுதலியார் 3
அ. சுப்பராயகிராமணி 6
ம. அம்மையப்பசெட்டியார் 2

செஞ்சி.
அ. அண்ணாமலைதந்திரியார் 7
தி. சிவக்கொழுந்து உடையார் 5

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

புராணத்தின் சருக்கங்களினுடைய

அட்டவணை.

சருக்கங்கள்.		பக்கம்.
பாயிரம்.		௧
முதலாவது,	திருநகரச்சருக்கம்	௰௧
௨-வது,	திருமலைச்சருக்கம்	௩௧
௩-வது,	திருவவதாரச்சருக்கம்	௫௬
௪-வது,	திருக்கல்புதைத்தசருக்கம்	௮௨
௫-வது,	இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்	௱௫
௬-வது,	வச்சிராங்கதபாண்டியன்சருக்கம்	௱௨௪
௭-வது,	வல்லாளமகாராஜன்சருக்கம்	௱௩௭
௮-வது,	ஓர்த்திசருக்கம்	௱௫௩
௯-வது,	திருமலைவலம்புரிச்சருக்கம்	௱௬௩
௰-வது,	ஆதித்தச்சருக்கம்	௱௮௰
௰௧-வது,	பிரதத்தச்சருக்கம்	௱௮௪
௰௨-வது,	பாவந்தீர்த்தசருக்கம்	௱௯௰
௰௩-வது,	புளகாதிபச்சருக்கம்	௨௱௧

பாயிரம் உள்பட ஆ சருக்கங்கள்-௰௪.

யுவ வருஷம் - கார்த்திகை மீ.

1875

உ

சிவமயம்.

படங்களின் அட்டவணை.

முதலாவது, நந்திகேஸ்வரர் மார்க்கண்டேயருக்கு உபதேசித்த	படம்	௧
௨-வது, திருமலை	படம்	௧
௩-வது, அடிமுடியறியாத	படம்	௧
௪-வது, திருக்கண்புதைத்த	படம்	௧
௫-வது, பார்வதியார்திருவவதாரப்	படம்	௧
௬-வது, இடப்பாகம்பெற்ற	படம்	௧
௭-வது, மகிடாசுரசம்மார	படம்	௧
௮-வது, வச்சிராங்கதபாண்டியன்	படம்	௧
௯-வது, வல்லாளமகாராஜன்	படம்	௧
௰-வது, தீர்த்தத்தின்	படம்	௧
௰௧ வது, திருமலைவலம்புரிதலின்	படம்	௧
௰௨-வது, ஆதித்தபகவானுக்கு பரமசிவம் தரிசனங் கொடுத்த	படம்	௧
௰௩-வது, பிரதத்தமகாராஜன்	படம்	௧
௰௪-வது, அஷ்டவசுக்களும்பிர்ம்மாமுதலானவர்கள் பாவந்தீர்த்த	படம்	௧
௰௫-வது, புளகாதியன்	படம்	௧

ஆக பதினைந்துபடங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் - விலை - ரூபா - ௧.

உ

சிவமயம்.

முதலாவது, நந்திகேஸ்வரர் மார்க்கண்டேயருக்கு
உபதேசித்த படம்.

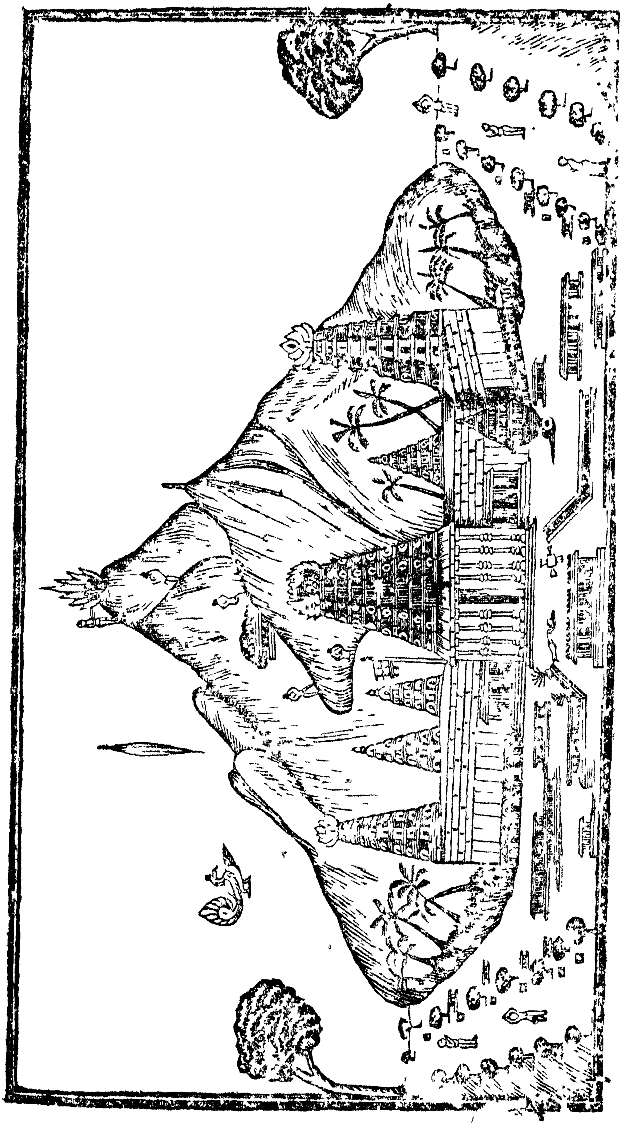

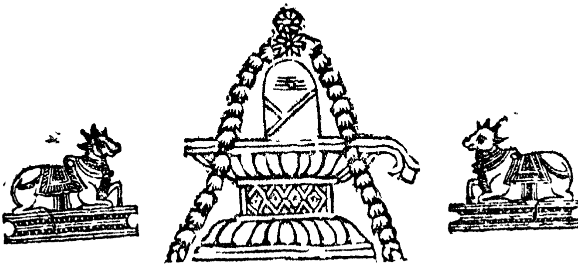

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசலபுராணம்

மூலமும் - உரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகர் - காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

மிக்கவேதவியாசர் விளம்பிய............ ... *
விக்கதைக்கிளை யின்றருள்செய்திட........ *
முக்கண்வெற்பினை மும்மதவாரியை........ *
கைக்களிற்றினைக் கைதொழுதேத்துவாம்.... *

இதன்பொருள்.

அநேகவேதங்களை இயல்பாகவே உணர்ந்த வியாசரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்காந்தபுராணத்தில்உருத்திரசங்கிதையி லிருக்கும் இந்த அருணாசல சரித்திரத்தை யிக்காலத்தில் தமிழி னாற்செய்ய இதற்கு இணையில்லையென்று சொல்லும்படி அனுக் கிரகம்பண்ணுதற்கு மூன்றுகண்களையுடைய மலைபோன்றவனாச் சமுத்திரம்போன்ற மும்மதத்தையும் தும்பிக்கையினையுமுடைய யானைமுகம்பொருந்திய விநாயகரைக்கையினாற்றொழுது ஸ்தோ த்திரஞ்செய்வோம் எடுத்தநூல் இடையூறில்லாமல் முடிதற்பொரு ட்டு என்றவாறு.

சபாபதி துதி.

முதிருஞ்சுவை மதுரம்பெற மொழியுந்தமிழ் விரகன்புகழ்
பதிகம்புனை பவனம்பினர் பவபஞ்சன னமலன்கதி
ருதிரும்படி பகிரண்டமு முடையும்படி யிலகும்படி
யதிரும்படி நடனம்புரி யதிருங்கழ லதிருங்கழல்.

(இ-ள்) மிகுந்த மதுரரசமுண்டாகப் பாடுகின்ற திருஞான சம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளால் ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்ட பதிகமாகிய மாலையைத் தரிக்கின்றவராகியும் தம்மை யடைந்தவர்கள் பிறவியைக்கெடுப்பவராகியும், மலரகிதராகியுமிருக்கின்ற சபாபதியினுடைய, சூரியசந்திரரும், பகிரண்டமுடையவும் விளங்குகின்ற பூமியதிரவும், நடனத்தைச்செய்யாநின்ற மிகவுஞ் சத்திக்கின்ற வீரகண்டையைத் தரித்தபாதத்தை வணங்குவோம் என்றவாறு. (இச்செய்யுளுக்குப் பயனிலை வருவிக்கப்பட்டது.)

(ஸ்தலமகிமை.)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம். [யோ

இரவிகள்சந்திரர் வயிரவர்விஞ்சைய ரிமையவரெண்டிசை
ருரகராருந்தவர்முனிவர்பங்கய னுவணநெடுங்கொடியோர்
பரவிநெருங்கவி னுலகநிறைந்தவர் பணியுமிடங்கிடையா
தரகரவொலியது கடலினுமுழங்கிய தருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்) சூரியரும் சந்திரரும் வயிரவரும் வித்தியாதரரும் தேவரும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் நாகலோகத்தாரும் அரியதபசிகளும் முனிவரும் பிரமாக்களும கருடக்கொடியையுடையவிஷ்ணுக்களும் பார்த்துநெருங்குதலால் உலகநிறைந்து அவர்கள் வணங்குதற்கு இடங்கிடையாததாயவர்களாலேசொல்லப்பட்ட அரகரவென்கிறசப்தமானது சமுத்திரத்திலும் அதிகமாக முழங்கும் வளப்பத்தையுடையது அருணாசலமென்னும் ஸ்தலமாம்-எ-று.(

இளமுலைமங்கையர் முகமுநெருங்கிய விருகுழையும்பகலே
யொளிரொருசந்திர னுடனிருசெங்கதி ருதயமெனுந்தனியூர்
தளையவிழுந்தொடை மகபதிதன்பதி தனபதிதன்பதியா
மளகைவளம்பதி தனினும்வளம்பதி யருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்) இளமையாகிய ஸ்தனங்களையுடைய பெண்கள் முகங்களும் அவர்களணிந்த இரண்டு இரத்நகுண்டலங்களும் பக[illegible]

பிரகாசிக்கின்ற ஒரு சந்திரருடனே இரண்டு சூரிய ருதயமானார்களென்று சொல்லும்படியாகிய ஒப்பற்ற முறுக்கவிழ்ந்த கற்பகமாலையைத் தரித்த தேவேந்திரனுடைய பட்டணமாகிய அமராபதியிலும் குபேரனுடைய நகரமாகிய அளகாபுரியைப்பார்க்கிலும் வளப்பத்தையுடையது, அருணாசலமென்னும் ஸ்தலமாம்.

காலனைதிர்த்திட மார்பிலுதைத்தவர் காமனுருப்பொடியா
ராலமிடற்றினர் மாலைமதிக்குறை யாடரவப்பணியார்
நாலுமுகத்தவ னாலமளிப்பவ ருமேதற்கரியார்
சூலமெடுப்பவர் மேவுதிருப்பதி சோணகிரிப்பதியே.

(இ-ள்) எமனைதிர்க்க மார்பி லுதைத்தவராகியும், மன்மதனுடைய தேகத்தைப் பொடியாகச்செய்தவராகியும், விஷத்தைக் கண்டத்தில்தரித்தவராகியும், மூன்றாம்பிறையைத் தரித்தவராகியும், ஆடுகின்றசர்ப்பத்தைஆபரணமாகப்பூண்டவராகியும், பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் தேடுதற்கரியவராகியும், சூலத்தைக் கையிலெடுத்தவராகியும், விளங்குகின்றபரமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற அழகாகியபதி அருணாசலமென்னும் ஸ்தலமாம்-எ-று. (௪)

(பரசிவவணக்கம்.)

சந்தக்கலிவிருத்தம்.

உறவொடு பகையறு மொருமுத லெவனவ
னிறுதியி லுலகரு ளிறையவ னெவனவன்
மறைமுடி வினிடம் வளர்பவ னெவனவ
னறிவினி லறிபவ னடியிணை தொழுதனம்.

(இ-ள்) உறவும் பகையுமில்லாத ஒப்பற்ற முதன்மை யானவனெவன், சருவசங்காரமானபின்பு உலகத்தை உண்டாக்கிறவனெவன், வேதமுடிவிலே நடனஞ்செய்கிறவனெவன், தன்னியற்கையறிவினாலே சகலத்தையுமறிகிறவனெவன், அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய பரமசிவனது திருவடிகளை யாம்வணங்கிறோம்.(

(அருணாசலேசுரர் துதி.)

கலிநிலைத்துறை.

மணிகொண்டநெடுங்கடலில் விழிவளருந்திருமாலு மறையினனும், பணிகொண்டபாதலத்தும் பூதலத்து மீதலத்தும் பரிந்து தேட, ...கொண்டபிர்மாண்ட கோளகைபொற்கோளகையா

யழகுகாட்டக், கணிகொண்டவொருவனையாமொருவனையாமகலா து கருத்துட்சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) இரத்நங்களிருப்பிடமாகியநீண்டகடலிலே நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும் பிர்மாவும் நாகங்கள்வாசஞ்செய்கின்ற பாதாளத்திலும் பூமியிலும் மேலுலகத்திலும் வருந்தித்தேட அவர்களால் எட்டப்படாமல் அழகாகிய பிர்மாண்ட கோளகை யானது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கோளகையாகி அழகுகாண்பிக்க எண்ணங்கொண்டஒப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பரமசிவத்தை நீங்காது இருதயத்திற் சேர்த்துக்கொள்வோம் எ-று. (சு)

ஒருமானைக் கரத்தினில்வைத் தொருமானைச் சிரத்தினில்வைத் துலகமேழுந், தருமானையிடத்தினில்வைத் தருள்வானைப்பவள நெடுஞ் சயிலம்போல, வருமானைமுகத்தானை யளித்தானைப்பெருமானை மகிழுவேறும், பெருமானையருணகிரிப் பெம்மானையடி பணிந்து பிறவிதீர்ப்பாம்.

(இ-ள்) தாருகாவனரிஷிகள் வரவிட்டமானைக் கையிலேவைத்துஞ், சிரசிலே ஒருமான்போன்றகங்கையைச் சடையில்வைத்தும், ஏழுலகத்தையும்பெற்ற உமாதேவியை வாமபாகத்தில்வைத்தும், அடியார்க்கருள்செய்கிறவரும், பவளம்போலவருகின்ற ஆனைமுகத்தையுடைய கணபதியைப்பெற்றவரும், போர்செய்கிற ரிஷபவாகனத்தி லெழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாகிய அருணாசல ஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவன் பாதத்தைவணங்கி இனிமேல்வரும்பிறப்பைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவோம்-எ-று. (எ)

உண்ணாமுலையம்மன் துதி.

காரொழுகுங்குழலாளைக் கருணைவழிந்தொழுகுமிரு கடைக்கணாளை, மூரலிளநிலவொழுகப் புழுகொழுக வழகொழுகு முகத்தினாளை, வாரொழுகுந்தனத்தாளை வடிவொழுகித்தெரியாத மருங்குலாளைச், சீரொழுகும்பதத்தாளை யருணையுண்ணாமுலையாளைச் சிந்தைசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) மேகம்போன்றகூந்தலையும், கிருபைவழிந்தொழுகாநின்ற இரண்டுகடைக்கண்களையும், தந்தங்களின்காந்தி இளமையாகிய சந்திரிகைபோல் பிரகாசிக்கப் புழுகு வசிக்கின்ற அழகு பொருந்திய முகத்தையும், ரவிக்கைதரித்த ஸ்தனங்களையுமுடை

கவமூலைகயுடையதா யொருவருக்குந்தெரியாத இடையையும் சிறப்புப்பொருந்திய பாதங்களையுமுடைய அருணாசல ஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கா நின்ற உண்ணாமுலையம்மனை மனதில் நினைத்துக் கொள்ளுவோம்-எ-று. (௪)

யானைதிறைகொண்ட-விநாயகர்துதி.

மதமூன்றுமாறாக வருங்களிற்றுமுகத்தானை மனதிலேதான், பதமூன்றுமருந்தவர்க்குப் பரமூன்றுங்கடந்தபதமளிப்பானை, விதமூன்றுபுரங்கடிந்தா னளித்தருளுமொருமுதலை வேரோடே சஞ், சிதமூன்றுபிறப்பொழிக்கு மானைதிறை கொண்டவனைச்சிந்தைசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) மும்மதங்களும் ஆறாகி ஓடிவருகின்ற யானைமுகமுள்ளவரும் மனதில் தம்முடைய பாதங்களைச்சிந்திக்கின்ற அரியதவத்தை யுடையவர்களுக்கு நான்காம்பதமாகிய சாயுச்சியத்தைக் கொடுப்பவரும் முப்புரத்தை நீறுசெய்த சிவனாலேபெறப்பட்டவரும் ஒப்பற்ற முதலாகிய சஞ்சிதவினையையுடைய பிறப்பைக் கெடுக்கின்றவருமாகிய யானைதிறைகொண்டவரென்னும் விநாயகரை மனதிற் சேர்த்துக்கொள்வோம். (௫)

சுப்பிரமணியர் துதி.

கொந்தாருமலர்ச்சோலை யருணைநெடுங் கோபுரத்திற் குமரவேளை, வந்தாரைவாழ்விக்க வடவீதிதனிலுறையு மயிலினனைக், கந்தாருங்கடக்களிற்று மகவாற்குத் திருவிழலுங்கனகநாடுந், தந்தானையலர்கடப்பந் தாரானைப்பணிபவர் தாடலைமேற்கொள்வாம்

(இ-ள்) பூங்கொத்துக்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த அருணாசலத்துக்கிழக்குக் கோபுரவாசலுக்கடுத்த மேற்புறமண்டபத்திலிருக்கின்றவரும், தம்மையடைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கச்செய்ய வடவீதியிலேவாசஞ்செய்கிறமயில்வாகனக்கடவுளும், தறியிற்கட்டப்பட்டமதம்பொருந்திய அயிராவதத்திலேறுகின்றதேவேந்திரனுக்குத் தெய்வலோகத்தையும் கற்பகவிருட்சத்தினிழலையும் கொடுத்தவரும், கடப்பமாலையைத்தரித்தவருமாகிய சுப்பிரமணியக் கடவுளைவணங்குகிற அடியார்களுடைய பாதங்களைத் தலைமேல் வைத்துக்கொள்வோம்-எ-று. (௬)

(சைவசமயாசாரிகள்துதி)

வாதுகொண்டபரசமயகோளரியை யடிவணங்கி வன்கற்றூ ணற், மீதுகொண்டகருங்கடலைக் கடந்தசெழுந் தமிழ்க்கடலின் றிருத்தாள்போற்றி, காதுகொண்டவிழிப்பரவை திருமனைக்கெ ம்பெருமானைக் கால்களூவத், தூதுகொண்டசுந்தரனைத் தம்பி ரான்றோழனையாந் துதிசெய்வோமே.

(இ-ள்) வாதுகொண்டுசெயிக்கவந்த சமணர்களாகிய யானை களுக்குச்சிங்கமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திஸ்வாமிகளதுபா தத்தைவணங்கி வலியகருங்கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிச் சமணர் கள் சமுத்திரத்திற்போட அக்கல்லினுமேலதாமென அச்சமுத்திரத் தைக்கடந்த செந்தமிழ்க்கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பர் ஸ்வாமிகளது பாதத்தைவணங்கி, காதளவுந்தாவியகண்களையுடை ய பரவைநாச்சியாருடைய திருமனைக்கு இரண்டு பாதங்களும் நோக எமதாண்டவரைத் தூதாகவனுப்பிய தம்பிரான்றோழரா கியசுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை வணங்குவோம்-எ-று. (௰க)

(தரவு-கொச்சகக்கலிப்பா)

அத்தனூர்பெருந்துறைபுக் கரியவினைகடல்கடந்து
புத்தனூர்மதங்கடிந்து புனிதமாகியசிவன்
முத்தனூர்மாணிக்க வாசகனூர்முத்திக்கு
வித்தனூர்வாதவூர் வித்தகனூர்தாள்போற்றி.

(இ-ள்) பரமசிவன் குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருந்த திருப்பெருந்துறைக்குப்போய் அச்சுவாமியினுடைய அனுக்கிர கம்பெற்று அரிதாகிய தீவினைக்கடலைத்தாண்டி அந்தக்காலத்தி ல்வியாபித்திருந்த பவுத்தர்களுடைய மதத்தைக் கண்டனஞ்செ ய்து பரிசுத்தமாகிய சிவன்முத்தித்தசையடைந்தவரும் அம்முத்தி யாகியநிலைத்திற்குவிதைபாகியும் திருவாதவூரிற்பிறந்தஞானசொ ரூபராகியு மிருக்கின்ற மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய பாதத் தைவணங்குவோம்-எ-று (௰உ)

(திருத்தொண்டர்கள்துதி)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மனையாளையரறக்களித்து மனங்களித்தவியற்பகையார் மலர்த் தாள்போற்றித், தனையாளும்பெருமானுக் கெச்சிலெனக் கிவ்வூட்

பர் சரணம்போற்றி, வினையாளரறியாத திருநீலகண்டரடி விரும்பிப்போற்றி, எனையாளுமிளையான்றன் குடிமாறரிணையடியையிறைஞ்சுவோமே.

(இ-ள்) பரமசிவன் அடியார்வேடம்பூண்டுவந்து பெண்சாதியையெனக்குக் கொடுத்துவிடென்றுகேட்க அதற்காக அதிகசந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமிக்குத் தன்மனைவியாரைக்கொடுத்து அதனால் அதிக மகிழ்ச்சிபொருந்திய இயற்பகை நாயனாருடைய மலர்போன்றபாதங்களைவணங்கித் தன்னையாட்கொண்டசுவாமிக்குத் தான்தின்றருசிபார்த்த எச்சிலைக்கொடுத்த கண்ணப்பசுவாமிகளது பாதத்தைவணங்கி வினையையுடையவர்களறியாத திருநீலகண்ட நாயனாருடைய பாதத்தை மகிழ்ந்து வணங்கி அடியேனை ஆட்கொண்டருளும் இளையான்றன்குடிமாற நாயனாருடைய பாதத்தை வணங்குவோம்-எ-று. (௰௫)

ஐயடிகள்காடவர்கோனடியைவணங்கிமக வறுத்தெம்மாற்கு, நெய்யடிசிலுடன்படைத்தார் திருவடியைத் தொழுதுதிருநீற்றுச்சோழன், மெய்யடிமையைப்புகழ்ந்து தெய்வவுலாச்சொன்ன சேரனடிவிரும்பியேத்திப், பொய்யடிமையில்லாத புலவர்முதலனைவரையும் போற்றுவோமே.

(இ-ள்) ஐயடிகள் காடவர்கோனாயனாரது இரண்டு பாதத்தையும்வணங்கி எமதுசுவாமிக்குப் பிள்ளையை அறுத்துச் சமைத்தகறியை நெய்விட்ட அன்னத்துடன்படைத்த சிறுத்தொண்ட நாயனாருடைய மெய்மையாகிய பாதத்தைவந்தித்துத் தெய்வீகப்பொருந்திய உலாப்பிரபந்தம்பாடிய சேரமான் பெருமாணாயனாருடைய பாதத்தை ஆசையுற்றுப்பணிந்து மெய்யடிமையையுடைய புலவர்கள்முதலாகிய சகலரையும்வணங்குவோம்-எ-று. ()

(நந்திகேசுரர்-துர்க்கை-கௌதமர்-சண்டேசுரர்துதி)

நந்திதிருவடியிறைஞ்சி விந்தையடி புகழ்ந்துமறை நான்கிற் கைநர்தாயே, வந்தருளுங்கௌதமனார் மலரடியென்முடிக்குமுடிமாலையாக்கித், தந்தையிருபதஞ்சிதைத்துச்சிதையாதபதத்திருந்தசண்டனார்தாளைச், சிந்தைமிசைக்குடியிருத்தியருணகிரிநினைவர்தாள் சென்னிசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) நந்திகேசுரருடைய அழகியபாதங்களைத்தொழுது துர்க்காதேவியினுடைய பாதத்தைவணங்கி நான்குவேதத்தினின்றும் ஐந்தாம்வேத சொரூபமென்றுசொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரைபோன்றபாதத்தை என்சிரசுக்குத்தரிக்கப்பட்ட மாலையாகச்செய்து தம்முடையதகப்பனாரது இரண்டுபாதங்களையும்வெட்டி அதனால் கெடாதமோக்ஷபதத்திலிருந்த சண்டேசருடைய பாதத்தை இருதயத்திற் குடியிருக்கச்செய்து அருணாசலஸ்தலத்தை நினைப்பவருடைய பாதத்தைச் சிரசிற்சேர்த்துக்கொள்ளுவோம்-எ-று. (௰௫)

(அவையடக்கம்.)

தேறுகின்றபலகலையுந் தெளிந்தசுவையிருநான்குந் திகழும்பாடல், கூறுகின்றபுலவர்முன்னே தமியேனுஞ்சிலபுகலக் குறித்தவாறு, வீறுகின்றமறைவிரிஞ்ச னேறிவரு மனத்தின் முன்னும் விரிஞ்சன்றாதை, யேறுகின்றகருடன்முன்னு மொருமசகம்பறவையெனத் திரிதல்போலும்.

(இ-ள்) பலநூல்களையுங் குறைவறக் கற்று எட்டுச்சுவையும் பொருந்திய தமிழ்ப்பாடல்களைச்சொல்லுகின்ற வித்துவான்கள்முன்னே ஒன்றுமறியாத யானுஞ்சிலபாடல்களைப்பாட நினைத்தவிதம்விளங்கிய நாலுவேதங்களையுடைய பிரமனேறிநடத்தும் அன்னவாகனத்தின்முன்னும் அவன் தகப்பனாகிய விஷ்ணுவேறும்படியான கருடன்முன்னும் ஒருசிறிய கொதுகு தானுமொருபறவையெனப் பறத்தல்போலும்-எ-று. (௰௬)

நீரிருக்குந்தெனப்பழித்து விடுவரோவதுபாலிணிகழுமானல், நாரிருக்குந்தெனக் கழித்துவிடுவரோவது மலரினண்ணுமானல், லாரிருக்குஞ்சடைமுடியார் விடமிருக்குந்திருமிடற்ற ரருணைநாதர், பேரிருக்குந்தலைமையின லெனதுரையையிகழுவரோபெருமையோரே.

(இ-ள்) பாலோடுகலந்திருக்கின்ற நீரைச் சகவாசயோக்கியத்தால் தள்ளாமலெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள், புட்பமாலையோடுசேர்ந்த நாரையும் அப்படியேகொள்ளுவார்கள், ஆத்திமாலையைச்சூடியசடைமுடியையும் ஆலகாலமிருக்குங் கண்டத்தையுமுடைய

அருணாசலேசுரரது நாமமிருக்கிற பெருமையினாலே என்றுஞ் செய்யப்பட்ட புன்பாட்டையும் பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களேயன்றி யிகழார்கள்-எ-று. (௧௭)

அழகுதரக்கனிந்த நச்சுமரம்பல்பழுத்தெனினு மதிலமுதுண்டாமோ, விழைவுதருசுவைக்கரும்பு புதியதுவேயெனினுமதன் விரதம்போமோ, இழிவுறுபாடலுமுயர்வு தங்கியசெய்யுளுமவை போ லிருக்குமாகில், பழமையெனநலந்தருமோ புதுமையென விகழ்ந்திடுமோ பயன்கொள்வோர்க்கே.

(இ-ள்) அழகிய சிவப்புநிறம்பொருந்தப் பழம்பழுத்தஎட்டி மரம் வெகுநாளையமரமாயிருந்தபோதிலும் அதில் மாதுரியமுண்டாகாது, சர்வத்திராளும் இச்சிக்கப்பட்ட இனிதாகிய கரும்பு கொஞ்சநாளையதாயிருந்தாலும் அதில் கசப்புண்டாகாது, அப்படிபோல் குற்றந்தோய்க்கூடியசெய்யுள் பழமையாயிருந்ததினாலேயே ஒரு நன்மையைக்கொடுக்காது-யாதொருதோஷமுமில்லாமல் உயர்வுபொருந்திய பாடல் சிலநாளைக்குமுன்னுண்டாயிருந்ததினாலேயே இகழப்படாது, பிரயோசனத்தைக் கொள்வோர்களுக்கு-எ-று. (௧௮)

இனையளவுந்தமிழ்மடியற் றதிமதுரம்பிறந்தகல்வித் திறமையோரும், நினையுமியற்சுவையறியாமூடர்பருஉவறிவின்முன்னே நிற்கலாமோ, வினையடருங்குவளைவிழி யனிச்சமலரனைய திருமேனியாரும், புனைவில்மதன்மலர்க்கணையைப் பொறுப்பதல்லா லமரினம்பு பொறுத்திடாரோ.

எட்டுச்சுவையாவன - சிங்காரம், வீரம், பெருநகை, கருணை, ரௌத்திரம், குற்சை, அற்புதம், பயம்.

(இ-ள்) இனையளவுகூடச்செந்தமிழ்த்தரித்திரம் இன்றி அதிக மதுரம்பிறந்தகல்விவல்லவர்களும் இலக்கணரசமேயறியாதமூடர்களது மிகுந்தஅறிவையுடையகல்விப்பிரசங்கத்தின்முன்னிற்கார்கள்-கொல்லுந்தொழிலடைகின்ற நீலோற்பலம்போன்றகண்களையும், அனிச்சப்பூவொத்த உடம்பினையுமுடைய பெண்கள்கருப்புவில்லைத்தரிக்கின்றமன்மதனாலேவிடப்பட்ட புஷ்பபாணத்தைப் பொறுப்பார்களேயல்லாமல் கொடிதாகியயுத்தத்தில்விடுகிற அம்பைப் பொறுக்கார்கள்-அதுபோல—எ-று. (௧௯)

(நூல் வரலாறு.)

கருத்துருகவிறைவனந்திக் கருள்புரிய நந்தியுமார்க்கண்டற் கோத, விருத்திமறைவியாசமுனிக் கவனுரைக்கச் சூதனுக்கு வியாசன்சொல்லப், பொருத்தமனவிருடியருக் கருட்சூதன் மொழிந்தசிவபுராணங்கோடி, யுருத்திரசங்கிதையுரைத்தவருணகிரி வளத்தினையா னுரைக்கலுற்றேன்.

(இ-ள்.) மனதுருகப்பரமசிவன்- நந்திகேசுரருக்கு அருள்புரிய, நந்திகேசுரரும்-மார்க்கண்டேயருக்கருள்செய்ய, மார்க்கண்டேயர்- வேதங்களையொழுங்குசெய்த வியாசருக்கருள்செய்ய, வியாசர் சூதமுனிவருக்குச்சொல்ல, சூதர்- ஒருவழிப்பட்டமனதையுடைய சவுனகாதிரிஷிகளுக்கருள்செய்த சிவபுராணங்கோடியாகும்- அவைகளில் முக்கியமாகிய ஸ்காந்தத்தில் உருத்திரசங்கிதையிற்சொல்லிய அருணாசல ஸ்தலமகிமையைச் சொல்லத்தொடங்கினேன்—எ-று. (௨௰)

அருணைநகர்வளமையுமா லயன்கர்வை விடவழல்வெற்பா னவாறும், பொருவில்மகமழித்ததுவு மரனுமையைமணந்ததுங் கண்புதைத்தவாறும், வருமகிடற்றொலைத்ததுவு மிறைவியிடங் கலந்ததுவும்வயிரப்பூணு, னிருவினையை யகற்றியதும் வடகலை தென்கலைவிதியாலிசைக்கலுற்றேன்.

(இ-ள்) அருணாசலஸ்தலமகிமையும், பிர்மா-விஷ்ணுவினுடைய கர்வமடங்க-அக்கினிமலையானதும், ஒப்பில்லாத தக்கனுடைய யாகத்தை-அழித்துப்போட்டதும், பரமசிவன்-பார்வதியைக்கலியாணஞ்செய்ததும், அப்பார்வதி-சுவாமியினுடையகண்களைமூடியதும், மகிடாசுரனை- உமாதேவிகொன்றதும், அப்பார்வதி-வாமபாகத்திற்சேர்ந்ததும், வச்சிராங்கதபாண்டியனுடைய பாவத்தை நீக்கினதும், சேரகுலாதிபனாகிய வல்லாளராஜனுக்குபிள்ளைக்கலி நீக்கி முத்திகொடுத்ததுமுதலாகிய சரித்திரங்களைச் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தைத் தமிழ்மொழியினாலே சொல்லத்தொடங்கினேன். (௨௧)

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௨௧.

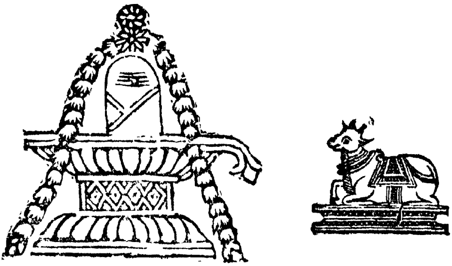

உ

சிவமயம்.

முதலாவது.

திருநகரச்சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

துங்கமழுவுழைபிரம்புசுரிகையகலாதகையான் றுகிர்க்குன்றாடே, திங்களுமிழ்நிலவனைய வெண்பொடியான் சடைமுடியான் செறிமுக்கண்ணன், பொங்குதிருவரையகலாப் புலித்தோலான் புயநாலான் புரிமுந்நூலான், கங்கைமதி தவழ்சடையான் றிருவாணைசெலுத்தி வெள்ளிக்கயிலைகாப்பான்.

(இ-ள்) உயர்வாகியமழுவும்-மானும்-பிரம்பும்- உடைவாளுநீங்காதகையையுடையவர், பவளமலையில்சந்திரன்பொழிகின்றநிலவுபோலத்தேகத்தில் அணிந்த விபூதியையுடையவர், சடைமுடியையுடையவர், நெருங்கிய மூன்றுகண்களையுடையவர், விளங்குகின்ற இடுப்பில் என்றும் நீங்காதபுலித்தோலையுடையவர், நான்குபுயங்களையுமுடையவர், மூன்றுபுரியாகிய பூணூலையுடையவர், கங்கையும் சந்திரனும் தவழாநின்ற சடையுடையபரமசிவனது கட்டளையைச்செலுத்திக்கொண்டு கைலாசகிரியைக் காக்கிறவர்—எ-று. (க)

கொய்வனசமலர்நிறத்தான் மாவளருந்திருமிடற்றான் குலவெள்ளேற்றான், சைவமெனும்பயிர்தழைக்கக்கருணைமழைபொழிமேகந்தன்னையொப்பான், ஐவகையுமகத்தடக்குஞ்சிலாதனார்க்குப்புறத்துலவுமாவிபோல்வான், தெய்வமெல்லாந்தொழச்சிவந்த மலர்ப்பதந்தானந்தியெனுந்திருநாமத்தான்.

(இ-ள்.) கொய்யப்பட்ட தாமரைமலரொத்தநிறத்தையும், விஷம்பொருந்தியகண்டத்தையும், நல்லவெண்மையாகிய ரிஷபவாகனத்தையுமுடையபரமசிவனுக்குச்சம்பந்தமாகிய சைவசமயமெ

னும் பயிரானது தழைப்பக் கருணையாகிய மழையைப்பொழி கின்ற மேகம்போன்றவர், பஞ்சேந்திரியங்களையும் அகத்தில் நின் றும் புறத்தில்தீமையாகிய பொருள்களிற்போகவொட்டாமல் அட க்கிய சிலாதராரிஷிக்குப்புறத்திற்சஞ்சரிக்கின்றஉயிர்போன்றவர் விஷ்ணுமுதலாகியதேவர்களெல்லாம்வணங்க அதனாற் சிவப்பே றியதாமரைப்பூவொத்த பாதங்களையுடையவர், இப்படிப்பட்டதன் மையையுடையநந்திகேசுரனென்கிற அழகியநாமத்தைப்பெற்றவர்

ஈசனணிமதிநதியுந் திருவுருவுந்திருவுருவி லிசைந்தநீறும், தேசுவெனவிளங்குமொருகயிலாயச்சிலம்புளதச்சிலம்பின்மீதே வாசவனேமுதலிமையோர்நெருங்குதலான் மகுடமொடு மகுடந் தாக்கி, யோசையுடன் கனகமணிப் பொடியுதிர்ந்துகனகமலைக் குவமையாகும்.

(இ-ள்) பரமசிவன்தரிக்கின்றகங்கையுஞ்சந்திரனும் மேற்சொ ன்னசுவாமியினதுவெண்மையாகிய திருவுருவமும் அவ்வுருவத்தி ல்அணிந்ததிருநீறுமாகிய இந்நான்கினுடைய காந்திபோலப்பிர காசிக்குங்கைலாசமென்றொருதிருமலையுண்டு அந்ததிருமலைமேல் வணங்குகிறதற்காகத்தேவேந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள்நெருங் குகிறபடியினாலே கிரீடத்தோடு கிரீடம்இடிபட்டுச் சப்தத்துட னேசொர்ணப்பொடிகளும் இரத்தினப்பொடிகளும்உதிர்ந்து மக மேருகிரிக்குச்சமானமாகக்குவியும்—எ-று. (௫)

இந்திரநீலச்சிலையாலிசைத்தசுடர்ந்தெரியாமலெழுதிச்சேர்த்து, மந்திரமாமணிவயிரத்தூணிறுத்திமாணிக்கமதலைகூட்டிச், செந் துகிராற்போதிகையுமரகதத்தாலுத்திரமுஞ்செறித்துமீதே, சந் திரகாந்தத்தகப்பாப்பியமண்டபமுளதச்சயிலமீதே.

(இ-ள்) இந்திரநீலக்கல்லினாலேஒன்றோடொன்றுசேர்த்துச்சந் துதெரியாமல்சித்திரமெழுதிச்சுவர்வைத்துமந்திரகிரிபோல்வயி ரத்தூண்களைநிறுத்தி மாணிக்கத்தினாற்செய்தகொடுங்கைசேர்த் துச் சிவப்பாகிய பவளத்தினாலே போதிகையும் மரகதத்தினால் உத்திரமுஞ்சேர்த்து அதன்மேல் சந்திரகாந்தத்தகடுவேய்ந்த மண்டபம் ஒன்றுண்டு அந்த மலையின்மேல்—எ-று. (௬)

இருமருங்குந்தரளமணி யிழைத்தவரியாசனத்தி லிருந்து நீலப், பருமணியாலிழைத்ததொரு பாதபீடிகையின்மலர்ப் பத த்தையூன்றி, மருவுபெருங்கயிலையின்மீதிருந்தமுயலகன்முது கில் வலத்தாளூன்றி, யருமறையை முனிவரருக் குரைக்குமிறை யெனவிருந்தானந்தவேளை.

(இ-ள்.) அந்த மண்டபத்தில்இரண்டுபக்கமும் முத்துக்க ளிழைத்த சிம்மாதனத்திலிருந்து பெரிய நீலரத்தினத்தினாலே

இழைக்கப்பட்டிருக்கிற பாதக்குறட்டின்மேலே மலர்போன்ற பாதங்களைவைத்துக்கொண்டு நந்திகேஸ்வரர் சிவகணங்களாலே மருவப்பட்ட பெருமையாகிய கைலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருந்துமுயலகன்மேல் வலப்பாதத்தைவைத்து அரிதாகிய வேதப்பொருளை முநிவர்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பரமசிவம்போல் இருந்தார் - அந்தவேளையில்—எ-று. (௫)

குற்சனுரோமசன்குமுதன் குமுதாக்கன்சகடாயன்கும்பசாதன்,வற்சர்வைசம்பாயனர்கஞுசிமுனிபுலிக்காலன்வாமதேவன்,நற்சனகன்சனற்குமரன் வாதராயணன்மதங்க னடனத்தாளை, யர்ச்சனைசெய்யனந்தமுனி முதலனந்தமுனிவரர்தம்மருங்கிற்சூழ.

(இ-ள்) குற்சர் ரோமர் குமுதர் குமுதாட்சர் சகடாயர் அகத்தியர் வற்சர் வைசம்பாயனர் கஞுசி வியாக்கிரமபாதர் வாமதேவர் சனகர் சனற்குமாரர் வியாசர் மதங்கர்-சுவாமியினது நடனம்பொருந்திய திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலிமுதலாகிய அனந்தமுனிவர்கள் தம்முடைய பக்கத்திற்சூழ-எ-று. (௬)

மன்னியமார்க்கண்டமுனி யுடனெழுந்துபணிந்துயிர்கண் மழைமின்போல, விந்நிலத்திற்பிறப்பதுவு மிறப்பதுவுமிருவினையுமெமக்குத்தோன்றச், சொன்னவொருதனிமுதலே முத்திபெறும் பரிசெமக்குச் சொல்வாயென்று, னன்னவுரைசெவிப்புகலு நந்தியருள் சுரந்துமுனிக் கருள்வதானான்.

(இ-ள்) நிலைபெற்ற வயதினையுடைய மார்க்கண்டேய முனிபானவர் சீக்கிரத்திலெழுந்திருந்து நந்திகேசுரரை வந்தனஞ்செய்து சுவாமீ மேகத்தில்தோன்றி அதிசீக்கிரத்தில் அழியு மின்னல்போல உயிர்களானவை இவ்வுலகத்தில் பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் இவைகளுக்குக் காரணமாகிய நல்வினை தீவினைகளாகிய இரண்டும் எங்களுக்குவிளங்கும்படியாக அருளிச்செய்த ஒப்பற்ற கடவுளே நாங்கள் மோக்ஷத்தையடைகிறதற்குத் தக்கவழியைக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று கேட்க அந்த வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே மிகுந்த கிருபை யுண்டானவராகி நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயருக் கருளிச்செய்யத்தொடங்கினார்-எ-று. (௭)

கம்பநதிகும்பநதி காவிரிகோதாவேரி கண்ணவேணி, பம்பைநதிவேகநதி வேதவதிசரயுநதி பரமாங்கங்கை, செம்புநதிபொன்முகிநல் யமுனைநதி நருமதைமேற் செப்புஞ்சோணை, யம்புவியின்மிகவுளவங் காடினர்தம்வினையகற்று மதுவல்லாமல்.

(இ-ள்) கம்பைநதி-கும்பநதி-காவேரி- கோதாவிரி-கிருஷ்ணவேணி-பம்மைநதி-வேகவதி-வேதவதி-சரயுநதி-எல்லாநதிகளுக்கு மேலாகிய-கங்காநதி-தாமிரவர்ணி-பொன்முகி-யமுனைநதி - நர்ம

தாநதி-மேன்மையாகச்சொல்லப்பட்ட சோணநதியென்று அழகுபொருந்திய பூவுலகத்தில் அனேக நதிகளுண்டு - அவைகள் - தம்மிடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தைநீக்கும் - அதுவல்லாமல்-எ-று. (அ)

காசியெனுமொருதலமிக் கயிலையினுஞ்சிறப்புளது கங்கை நீர்த்தம், வீ திரைக்கொழுந்தோட்டிப்பாகதிக்குவேரோட்டும் வியந்துமூழ்கின் மாசிறு டலுதிவிறந்தான் மரமேனும்விலங்கேனு மனிதரேனு, மீசனருளுபதேசஞ் செவிப்புகலாவிறைவனென விருக்கலாமே.

(இ-ள்) காசியென்கிற ஒரு திவ்யஸ்தலமானது இந்தக் கைலாசத்தைப்பார்க்கிலும் சிறப்புள்ளது அக்காசியில்வருகின்ற கங்காப்பிரவாகமானது எறிகின்ற அலைகளைக் கொழுந்தாக ஓடச்செய்து தன்னிடத்தில் விரும்பிமுழுகினால் அவர்களுக்குமோக்ஷத்துக்கு வழிகாட்டும்- களங்கம்பொருந்தியதேகம் அவ்வூரில்விட்டால் மரமாவது மிருகமாவது மனிதராவது பரமசிவனது தாரகப்பிர்ம்மோபதேசம் செவியிற் சேர்தலாலே சிவசாரூப்பியத்தை யடைந்திருக்கலாம்-எ-று. (௯)

போகியொருபுற்றிடங்கொண்டிருப்பதுகண் டிடுதலல்லாற் புனிதர்போற்றும, யோகியொருபுற்றிடங்கொண்டிருந்ததலங் கண்டதுண்டோவுரைப்பக்கேளுமநாகமிசைநடித்தவருக்குயிர்வேண்டித் திருதவஞ்செய்நளினக்கோயில், சேகுமனத்தவரானமருவாரூர்தனையெரித்தார் திருவாரூரே.

(இ-ள்) சர்ப்பமானது புற்றையிடமாகக்கொண் டிருந்ததைப் பார்த்ததேயல்லாமல் ஞானிகள்போற்றுகின்ற யோகியானவர்புற்றிடத்திலேயிருந்த தலத்தைப்பார்த்ததுண்டோ அஃதியாதெனில், சொல்லக்கேளுங்கள்-காளிங்கனென்னும் பாம்பின்மேலேறி நடனஞ்செய்தவிஷ்ணுவுக்கு உயிர்ப்பிச்சைவேண்டி லட்சுமியானவள் பூசைசெய்துகொண்டிருந்த கமலாலயமென்னும் தலமாகி வஞ்சம்பொருந்திய மனதையுடைய திரிபுராதிகளையெரித்த சிவன் வாசஞ்செய்கின்றஊராகிய திருவாரூர் என்னுந் திவ்வியதலந்தான்-எ-று (௰)

தக்கவிராட்புருடன்மனத் தலமெனுமோர்தலமுளதத் தலத்தின்மீதே, முக்கணருர்நடிப்பரவர் மூர்த்தியிலாயிரத்திலொருமூர்த்திதானே, யிக்கயிலையிடத்துறைவ தந்திலத்தின் பெருமையைரம்மாவிசைக்கலாமோ, வக்கமலசபைகண்டாரியபன்காணுதமுத்தியடைகுவாரே.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய விராட்புருடனுடைய இருத

யத்தலமாகிய சிதம்பரமென்று ஓர்தலமுண்டு-அதிலுள்ளதாகிய கனகசபையில் மூன்றுகண்களுடைய பரமசிவன் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்வார், அவருடைய மூர்த்திகரத்தில் ஆயிரத்திலொன்றுதான், இக் கைலாசபதத்திலிருக்குமென்றால் அந்தஸ்தலத்தினது பெருமையை நம்மாற்சொல்லக்கூடுமோ அப்படிப்பட்ட அழகுபொருந்தியகனகசபையைக் கண்டவர்கள் விஷ்ணுவினாலும் பிர்ம்மாவினாலும் காணப்படாதமோட்சத்தையடைவார்கள். (

தாங்காழியவன்சிவனைவழிபடுந்தொல்வளையந்தத்தலத்தைப்பார்க்கி, லோங்காரவடிவதிலுயிரிழந்தாலுடலழியாதொளிகெடாது, வீங்காதுநெகிழாதுபிறவுயிரால்வருந்தாது வெடித்திடாது, தீங்கானமணங்கிருமி பிறவாதுகிடக்கும்வலச் செவிமேலாக.

(இ-ள்) சக்கரத்தைக்கையில்தரிக்கின்ற விஷ்ணுவானவர் பரமசிவனைப் பூசைபண்ணிய விர்த்தாசலமென்று ஒருஸ்தலமுண்டு-அந்தத்தலத்தைப்பார்க்குமிடத்தில் அது பிரணவசொரூபமாயிருக்கும், அந்தஸ்தலத்தில் உயிர்விட்டால் தேகமழியாது நிறங்குன்றாது வீங்கமாட்டாது கட்டுநழுவாது-மற்றப் பக்ஷிமிருகங்களால் பின்னமாகாது வெடிபடாது-அதில் துர்க்கந்தமும் புழுவும் உண்டாகாமல் வலதுகாது மேலாகக்கிடக்கும்-எ-று. (௰௪)

பொய்ம்மகிடமுகனைவென்ற வம்மையிடமகலாத புனிதமூர்த்தி, செம்மையிடமென்றிருந்த கருமகிடமுகமாகச் செறிகேதார, மிம்மையிடர் மறுமையிடர் ஞானமில்லாச் சிறுமையிடரெல்லாந் தீர்க்கும், மும்மையிடம் பெறுமுலகுக் கெளிதாகத் தனியிருந்த முத்திபோலும்.

(இ-ள்) மெய்ம்மையாகியஎருமைமுகத்தினுடையமகிடாசுரனை ஜயித்த பார்வதி வாமபாகத்தில் நீங்காத பரிசுத்தராகிய பரமசிவனானவர் செம்மையாகிய இடம் இதுதானென்று எழுந்தருளியிருக்கிற கறுப்பாகிய எருமையினது முகம்போல் விளங்கிய திருக்கேதாரமென்னும் ஸ்தலமானது இந்த ஜென்மத்தில் வருகிற துக்கமும் மறுமையில்வருகிறதுக்கமும் ஞானமில்லாததனாலே உண்டாகிறதுக்கமுமாகிய எல்லாத்துயரத்தையும் தீர்க்கிறதற்கு மூன்றுலகத்தாருக்கும் எளிதாகித் தனியேயிருந்த முத்திஸ்தானம்போல் இருக்கின்றது எ-று. (௰௫)

இருப்பனத்தன்பருப்பதத்திற் பிரமராம்பிகையுடனென் றிரண்டுபோதும், விருப்பனத்தன் பணிந்திமையோ ருலகுமுதலனைத்துலகும் விதித்தான்மற்றைத், திருப்பதிக்கேயிருப்பவனுந் தேவர்களுஞ் சாசரமாய்ச் செனித்தவூரி, விருப்பதற்கு முயல்வரென்றாலெத்தலமத்தலத்துக் கிணையதாமோ.

(இ-ள்) மல்லிகார்ச்சுனமென்கிற பர்வதத்தில் பிரமராம்பிகையுடனே பரமசிவனானவர் எழுந்தருளியிருக்கிறாரென்று அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமாவானவர் வந்து பத்தியோடு இரண்டுபேரையும் வணங்கி அவருடையஅருளைப்பெற்றுத் தேவலோகமுதல் எல்லாலோகத்தையும்படைத்தார்-மற்றைத் திருப்பதியிலிருக்கின்ற வேங்கடாசலபதியும் தேவர்களும் அந்தஸ்தலத்தில் சரமாகவும் அசரமாகவும் பிறந்திருப்பதற்குத் தவஞ்செய்வார்களென்றால் எப்படிப்பட்ட ஸ்தலங்களும் அந்த க்ஷேத்திரத்திற்குச் சமானமாகுமோ-எ-று (௧அ)

விருப்படியார்செய் நீர்தவறாகலருடனே விழியிடந்த வேடர்காவிற், செருப்படியுகந்தபிரான் காளத்திநகரமெனுந் தெய்வப்பூமி, பருப்பதமாகியுமவிளங்குந் தண்ணறுக்கொழிக்குமலர்ப்பதுமையோடு, மருப்படியுர் துழாய்மார்பன் வடமலைமேலிருந்துகண்டுவணங்குமாரே.

(இ-ள்) திருக்காளத்தியென்னுந்தெய்வீகம்பொருந்தியஸ்தலத்தில்ஆதிசைவப்பிராமணராகியசிவகோசரியார் பக்தியோடுமிகுதியாகஅர்ச்சனைசெய்தஅறுகுபுஷ்பங்கள்இவையுடனேகண்ணைப்பிடுங்கிப் பதித்தகண்ணப்பசுவாமிகளதுகாற்செருப்பையும்விருப்பமாக ஏற்றுக்கொண்ட லிங்கசொரூபமாகிய சிவன் தானே குளிர்ச்சிபொருந்திய தேனைச்சொரிகின்றதாமரைமலரிலிருக்கின்ற இலட்சுமியோடு வாசனையுற்ற துளசிமாலையையணிந்தமார்பினையுடைய விஷ்ணுவானவர்வேங்கடமென்னுந்திருப்பதியில் நின்றுகொண்டு தரிசனஞ்செய்து வணங்கும்பொருட்டு அந்தக்காலத்தில் மலையாகியும் விளங்குகிறார்-எ-று. (௧௯)

தேக்குநாவிருதிசையும் புகழ்ந்ததொண்டைநாடெனுமோர் தெய்வநாட்டி, னோக்கினார்வினையகற்று மொருதலமுண்டதன் பெயரை நுவலக்கேளும், வாக்குநாயகிகணவன் படைத்தபுவிதழைக்கவறம் வளர்த்தெந்நாளுங், காக்குநாயகியுடனே கம்பநாயகருறையுங்கச்சிமூதூர்,

(இ-ள்) அகன்ற எட்டுத்திக்கிலுள்ளவர்களும் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறதொண்டைமண்டலமென்னுந்தெய்வீகப்பொருந்திய நாட்டில் தரிசனஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தைப்போக்குகின்ற ஒரு ஸ்தலமுண்டு அதன்பெயரைச் சொல்லக்கேளுங்கள் சரஸ்வதியின்கணவனாகிய நான்முகன்படைத்த உலகத்திலுள்ள உயிர்கள் பிழைக்கும்படிக்கு முப்பத்திரண்டுதருமத்தையும் பரிபாலனஞ்செய்து எந்நாளும்காக்கின்ற காமாட்சியம்மையுடனே ஏகாம்பரேசுரர் எழுந்தருளியிருக்கிற காஞ்சீபுரமாகும்-எ-று. ()

பழுதறவேயெழுகடலுமெழுகிரியுமெழுதலமும்படைத்தவே
தக், கிழவனறியாமுடியையொருபாலனறிந்தபதி கிளர்த்தக்கே
ளு, மழுதருநடம்புரியுமிறைவருக்கம்பிகைபூசையயனார்பூசை,
விழைவுதருமரிபூசைகரன்பூசை புரிந்ததிருவிரிஞ்சைமூதூர்.

(இ-ள்) யாதொருபழுது மில்லாமல் ஏழுசமுத்திரத்தையும் ஏழுமலையையும் ஏழுலகத்தையும்படைத்த பிர்மாவினால் அறியக்கூடாத*சிரசை ஒரு ஆதிசைவப்பிராமணப்பிள்ளையானது அறிந்த ஸ்தலத்தைச் சொல்லக்கேளுங்கள் - ஆநந்தத்தாண்டவஞ்செய்த சுவாமிக்குப் பார்வதியாரும் பிர்ம்மாவும் சிவநேசமிகுந்த விஷ்ணுவும் கரனும் பூசித்த விரிஞ்சிபுரமென்னும் ஸ்தலமாம்-எ-று. ()

பொய்யாதுபுனல்பெருகுங்காவேரிநதிக்கரையிற்பூதராயு,மை
யாறுமிடைமருதுந்திருக்குடந்தைவளநகருமானைக்காவு, மையாரு
மிடற்றார்திரிசிரமலையுமாணிக்கமலையுந்தோன்று, மெய்யாகவவற்
றினதுபெருமையெல்லாம்விரித்துரைக்கும்வேதந்தானே.

(இ-ள்)பொய்க்காமல்பெருகிவருகின்றகாவேரிநதியிருகரையிலும் சீகாழி- திருவையாறு-திருவிடைமருதூர்-வளம்பொருந்திய கும்பகோணம்-திருவானைக்கா-விஷம்பொருந்தியகண்டத்தையுடையமாதுருபூதேசுரரெழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிசிரபுரம்-இரத்னகிரி-இவைமுதலாகியஸ்தலங்களில்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்ததிவ்ய க்ஷேத்திரங்களுடைய பெருமையெல்லாம் வேதமானது தான்மெய்ம்மையாக விரித்துச்சொல்லும்—எ-று. (௰௮)

பருவளையார்ப்பரிக்கும்வைகைநதிக்கரையின்மதுரையறுப
த்துநாலு,திருவிளையாட்டிறைவனியற் றியதலமாமதன்பெருமை
செப்பலாமோ, கருவிளையாட்டகற்றுமிராமேச்சுரந்தென்கடற்க
ரையிற்காணு மங்கே, செருவிளையாட்டிராகவனுரிராவணனைத்
தொலைத்தபழி தீர்த்திட்டாரே.

(இ-ள்.) பெரியசங்குகள் முழங்குகின்ற வைகையாற்றின்கரையில்சோமசுந்தரக்கடவுள் அறுபத்துநாலுதிருவிளையாடல்செய்தருளியமதுரைஎன்றுஒருஸ்தலமுண்டு- அந்தத்தலத்தின் பெருமையாவராலுஞ் சொல்லப்படாது - தெற்குசமுத்திரத்தின் கரையில் ஜனனதுக்கத்தைப்போக்குகின்ற இராமேச்சுரமென்று ஒருஸ்தல

* சுவாமியினதுசிரசைப் பாலன் அறிந்ததாவது-அபிஷேகமுதலியவை செய்கிறதற்குச் சுவாமியினுடைய திருமுடியானது ஒரு குருக்களுடைய பிள்ளையின்கைக்கு எட்டாமையினாலே அந்தப் பிள்ளையானது பூசாகாலந்தவறுகிறது என்னசெய்வேனென்றுவிசனப்பட அப்போது லிங்கவுருவாயிருந்த பரமசிவன் சிரசைவளைத்தருளினார்.

மூண்டு - யுத்தத்தை விளையாட்டாகச்செய்கின்ற இராமராானவர் இராவணனைக்கொன்றதனால் வந்ததோஷத்தை அந்தத் தலத்தில் சிவனைப்பூசித்துத் தீர்த்துக்கொண்டார்—எ-று. (௧௯)

அத்தகையார்ந்தலங்கடமிற்பிறக்கவுட லிறக்கவிழியமையக்காணச், சுத்தவெளிதனிலாடுஞ் சுடரொளிக்குமணங்களிப்பத்தூய்நீராட்ட, வித்தமதையெடுத்துரைத்துச் சிவாலயமும் விரிபொழிலுமிகவுண்டாக்க, வுத்தமமாகியபரமகதியுளதென் றுரைக்க முனியுரைப்பதானான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய தலங்களிலே யாவராகிலும்பிறந்தாலும், இறந்தாலும்,போய்தரிசித்தாலும் பரிசுத்தமாகிய சிதாகாசத்தில் திருத்தஞ்செய்யுமிகுந்தபிரகாசமே சொரூபமாகியசிவனுக்குத் திருவுளமானதுகளிக்கும்படி தூய்மையாகிய நீரினால் அபிஷேகஞ்செய்தாலும், திரவியங்களைச்செலவு செய்துசிவாலயங்கட்டுவித்தாலும்,விரிந்தபூஞ்சோலைமிகவைத்தாலும்,உத்தமமாம்பொருந்தியபரகதியுண்டாமென்று நந்திகேசுரர் அருளிச்செய்யக்கேட்டுமார்க்கண்டேயர்சொல்லத்தொடங்கினார்

இந்நிகராநதிதோறுந்தலந்தோறு மிப்படியேயியற்றவென்றால், முன்னியசுரமரருக்குஞ் சித்தருக்கு முனிவருக்கு முடிவுறாது, மின்னிகருஞ்சிறுவாழ்க்கை மனிதர்தமக் கெளிதாமோமேவினாலு, மன்னியமாம் பிறவுயிர்க்கு மரத்தினுக்குங்கிடையாதேயமலவென்றான்.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்டதன்மையையுடைய நதிகள்தோறும்ஸ்தலங்கள்தோறும்போய்த் தேவரீர்கட்டளையிட்டவிதமாகவே தீர்த்தமாடி வழிபாடுமுதலானவைகளைச்செய்யவேண்டுமென்றால்மிகுந்தசிறப்புப்பொருந்தியதேவர்களாலும் சித்தர்களாலும்முனிவர்களாலும்முடியாது-அப்படியாகமின்னல்போற்றோன்றிக்ஷணத்திலழியுஞ்சிறியவாழ்நாளையுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதில்முடியுமோ அப்படிமுடிந்தாலும் மிருகங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விருக்ஷங்களுக்கும் கிடைக்கமாட்டாதே சுவாமியென்று சொன்னார் மார்க்கண்டேயர்-எ-று. (௨௧)

ஆடுமோர்நதிதோறு மினிதெனுமத்தலந்தோறு மணர்ந்தகாலம், தேடுகின்றபயனுலவுஞ் சிவஞானம்வருந்நாமற் சிறிதுபோதி, னாடுகின்றவுறுப்பிலர்க்கு மறிவிலர்க்கும்புலையருக்கு நரயாவ்வார்க்கு; மோடுகின்றவிலங்கினுக்கு மற்றெவைக்குந் தருமொன்றுரைப்பாயென்றான்.

(இ-ள்.) மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அர்த்தநதிகள்தோறும் இனிதாகிய அர்த்தத்தலங்கள்தோறும் அநேககாலமாக ஸ்நானஞ்செய்து

தரிசனமுதலிடவைகளைச் செய்ததினால் உண்டாகிய பிரயோசனமாகிய சிவஞானத்தை வருத்தப்படாமல் கொஞ்சகாலத்தில்தானே-பிரதட்சணஞ்செய்தல்-கும்பிடுதல்-தரிசனஞ்செய்தல் முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகிய கைகால் கண்களற்றவர்களுக்கும் விலைகளுணியர்களுக்கும் நீசர்களுக்கும் நரகத்தில்விழத்தகுந்தபாவஞ்செய்தவர்களுக்கும் சஞ்சரிக்கிற மிருகங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாச்சீவராசிகளுக்குங்கொடுக்கின்ற ஒரு ஸ்தலம் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார் மார்க்கண்டேயர்—எ-று. (௨௨)

இப்படியே நமனைவென்றபெருந்தவனுமிருந்தவருமியம்பியேத்திக், கைப்பதுமமலர்கொடுதன் காற்பதுமந் தீண்டுதலுங் கருணையாகி, அப்படியேமுத்திதரு மொருதலமுண்டுரைக்குது மென்றமைத்தான்பின்னை, மைப்படியுங்கண்டத்தானருணகிரி நினைத்துபரவசத்தனானான்.

(இ-ள்) எமனைச்சயித்தபெருமையாகியதவத்தினையுடையமார்க்கண்டேயரும் மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் இந்தப்பிரகாரமாகச் சொல்லிஸ்தோத்திரஞ்செய்துதாமரைமலர்போன்றகைகளால் நந்திகேசுரருடைய தாமரைமலரொத்த திருவடிகளைப்பரிசித்துவந்தனஞ்செய்யுமளவில் அவர்கிருபையுள்ளவராகி நீங்கள்சொன்னபடியே மோக்ஷங்கொடுக்கிற ஸ்தலம் ஒன்றுண்டு-அதைச்சொல்லுகிறோம் என்று கையமர்த்திப் பின்பு விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய பரமசிவம் எழுந்தருளியிருக்கிற அருணாசலமென்னும் ஸ்தலத்தைநினைத்துப்பரவசமானார் நந்திதேவர்-எ-று. (௨௩)

அங்கமெல்லாமயிர்பொடிப்ப நடுநடுங்கிவிழியிரண்டு மருவிபாய, செங்கையிணைமலர்க்குவிய மொழிதவறநெடும்போது தெளிவில்லாமற், கங்கையணிசடையானேயருணகிரிப் பெருமானே கனற்கண்ணானே, எங்களையாளுடையானேயெனத்துதித்து விழித்ததற்பின்னசைப்பதானான்.

(இ-ள்) தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செறியக் கம்பிதங்கொண்டு இரண்டுகண்களினும் நின்று அருவிபோல்ஆனந்தபாஷ்பம்வர மலர்போன்றஇரண்டுகைகளும் ஒன்றாய்க்குவிய வார்த்தைதடுமாற அநேகநாழிகை ஞாபகமில்லாமல் கங்கையைத்தரித்திருக்கின்ற சடையையுடையவனே அருணகிரியில் எழுந்தருளியவனே அக்கினிக்கண்களை யுடையவனே எங்களை யாட்கொண்டவனே என்று தோத்திரஞ்செய்துவிழித்துக்கொண்டு அதன்பின்பு சொல்லத்தொடங்கினார் நந்திகேசுரர்—எ-று. (௨௪)

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்,

சத்தியமாகமொழிவன் முத்திதருமூரது தனக்குரியநாம

மிகவுண், டத்தனையுநான்மொழிய வெத்தனைவலேனதிலொ ரந்
பவளவேபுகலுவேன், சித்தியுதவுங்கௌரிதேசுநகரென்றுபெயர்
தென்னருணையென்று பெயர்சீர், வைத்தசிவலோகநக ரொன்று
பெயர்நீடுசெதுர் வாயுநகரொன்றுபெயரோ.

(இ-ள்) அப்படி தோத்திரஞ்செய்தபின்பு நந்திகேசுரர்சொல்வார் - கேளும் மார்க்கண்டேயரோ, சத்தியமாகச்சொல்லுகிறேன் மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கிற ஸ்தலமொன்றுண்டு - அதற்குரிய நாமங்களோ அனேகம், அத்தனைபெயரையுஞ்சொல்லுகிறதற்கு நான் எவ்வளவுசக்தியுடையவன், ஆகிலும் அவைகளில் சில நாமமாத்திரஞ்சொல்லுகிறேன் - சித்திகளைக்கொடுக்கிற கௌரிநகரமென்றும் தேசுநகரமென்றும் அழகிய அருணாசலமென்றும்சிறப்புப் பொருந்திய சிவலோகநகரமென்றும் நாகரீகமிகுந்த வாயுநகரமென்றும் நூல்களிற்சொல்லப்பட்டதிருநாமங்களையுடையது. ()

சத்தபுரியேமுதலெடுத்ததலம்யாவுமொரு தட்டுமொருதட்டதனிலே, யத்தலமுமிட்டெதிர்நிறுக்கவவைகட்கதிகமானதொளிரந்தநகரம், முத்திநகரென்றுபெயர் ஞானநகரென்றுபெயர்முந்தியதலேச்சுரமெனும், சுத்தநகரென்றுபெயர் தென்கைலையென்றுபெயர் சோணகிரியென்றுபெயரோ.

(இ-ள்) பின்னும் நந்திகேசுரர்சொல்வார் சத்தபுரிகளென்கிற அயோத்தி-மதுரை-மாயாபுரி-காசி- காஞ்சிபுரி-அவந்தி- துவாரகைமுதலாகியஎல்லாத்தலங்களையும்ஓர்தட்டிலும், அந்த அருணாசலத்தைஓர்தட்டிலும்வைத்துநிறுக்க - அந்தத்தலங்களுக்கெல்லாம் அதிக கனத்தையுடையதாயிருந்து பிரகாசிக்கின்ற அந்தத்தலத்துக்குமுத்திநகரமென்றும், ஞானநகரமென்றும், முதன்மையாகிய தலேச்சுரமென்றும், சுத்தநகரமென்றும், தக்ஷிணகைலாசமென்றும், சோணகிரியென்றும்பெயராம் — எ-று. (௨௪)

வாதமிகுகாலவழ லூழியலையேழுபுயல் வாதைபுரியாதநகரஞ், சீதமுதலானபிணிதீமையிடையூறுபசி சேரவரிதானநகரம், மாதவர்கண்மாதவர்கள் பூசைபுரிமாநகர மாதவர்களுபமலராம், போதிலுறைவேதியர்தொண் ணூறுபெயரோடறுவர் பூசைபுரிவேதநகரம்.

(இ-ள்) இறுதிக்காலத்திலுண்டாகியபிரசண்டவாயுவினாலும் ஊழித்தீயாகிய வடவாமுகாக்கினியினாலும்பொங்கிவரும்சமுத்திரபிரளயத்தினாலும்யுகமுடிவில்பொழிகின்றஏழுமேகங்களினாலும்யாதொருவாதையும் அடையாததலம் - சயித்தியம்முதலான பிணிகள் தீமையாகிய இடையூறுகள் பசி இவைகள்சேராததலம்

மகத்தாகியதவசிகள் அனேகம்விஷ்ணுக்கள் பூசைசெய்தஸ்தலம் அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுக்களுடைய நாபிகளாகிய தாமரைமலர் களில்உண்டாகிய தொண்ணூற்றாறுபிர்மாக்கள் பூசித்ததெய்வீக ம்பொருந்திய ஸ்தலம் அருணாசலமென்னும் ஸ்தலமாம். (உ௭)

ஒன்றுளதுபூமிதனி லின்றுபுதிதன்றுலகு மும்பருமுயர்ந்த வெளியு, மென்றுளதந்நாளுளது வேதமுடிமீதினி லிருப்பதகலா மலதிலோர், குன்றுதலிலாதவொருவெற்புளதுபுண்டரிக கோள மையுமூலுருவியே, நின்றுளது தென்றிசையி லென்றுமழியாது நெடுநீருலவுவாழ்வுபெறவே.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய ஸ்தலம்ஒன்றுண்டு அந்த ஸ்தலம்இன்றைக்குப் புதிதாகவந்ததல்ல-இந்தப்பூவுலகமும் மேலுலகமும், ஆகாயவெளியும் என்றைக்கு உண்டானதுகளோ அந்தநாளிலேதானே உண்டாயிருக்கின்றது - நீங்காமல் வேதத் தின் முடிவிலுள்ளது-அந்த ஸ்தலத்தில் கெடுதலில்லாத ஒருமலை யுண்டு-அது தென்திக்கில்-என்றும் நிலைபெற்றுப் பிரமாண்டகோ ளகையை மூலுருவிநிற்கின்றது-நெடியகடல்சூழ்ந்தபூமியிலுள்ள வர்கள் வாழும்படிக்கு, எ-று. (உ௮)

கலிவிருத்தம்.

ஆரிடம்இராக்கத மசுரந்தேவதந்
தாருடைமானிடஞ் சம்புவென்றுநாம்
பேரிடுமிலிங்கமே பிறங்குமெங்கணு
மேருடைப்பருப்பத மிலிங்கமாவது.

(இ-ள்) ஆரிஷமென்றும் இராக்ஷசமென்றும் ஆசுரமென்றும்-தை வதமென்றும்-மாலையைத்தரிக்கின்ற மானிடமென்றும் நாமங்கள் பெற்ற லிங்கங்கள்-எந்த ஸ்தலங்களிலும்பிரகாசிக்கும்-இந்தஸ்தல த்திலோவென்றால்மலையேலிங்கமாயிருக்கின்றது - ரிஷிகளாலே பூசைசெய்யப்பட்டது-ஆரிஷலிங்கம்-இராக்ஷசர்களாலே இராக்ஷச லிங்கம்-தேவர்களாலே தைவதலிங்கம்-மானிடராலே மானிடலிங் கம், எ-று.

செங்கனன்முதல்யுகந் திரேதைமாமணி
பொங்கியதுவாபரம் பொலிந்தபொன்னிறந்
தங்கியகலியுகந் தன்னிலேசிலை
யங்கமாமதன்பெய ரருணைபூதரம்.

(இ-ள்) முதல்யுகமாகிய கிருதயுகத்தில் சிவப்பாகிய அக்கினி மலையாகவும், திரேதாயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும், துவாபரயு கத்தில் மிகுந்த பிரகாசத்தையுடைய பொன் மலையாகவும், கலி யுகத்தில் கல்மலையாகவும் திருவுருக்கொள்ளும் - அந்தமலைக்கு அருணாசலமென்னுந் திருநாமமாம்—எ-று. (௩௰)

கருவியாமுகக்கடைச் சொரியுங்காரின
முருவமேழுன்றியொவ் வொன்றுகோடியாய்ப்
பருவமாயிரந்துளி பனையிற்பெய்யினு
மருவியாயடங்குமவ் வசலமீதினில்

(இ-ள்) எல்லாச்சீவராசிகளும் கருவறும்படி யுகாந்த காலத்தில் பொழிகின்ற மேகங்கள் ஏழென்கிற எண்ணிக்கையில்லாமல் ஒவ்வொன்று கோடியாகி ஆயிரம்வருஷம் ஒவ்வொரு துளி பனைமரம்போலப் பருமனுகப்பெய்தாலும் அந்தமலையின்மேல் சிறிய அருவியாய்ச் சுவறிஅடங்கிப்போமல்லாமல் புறத்தில்வரமாட்டாது—எ-று. (௩௧)

அரியயனளவிடா தனந்தகாலமாய்த்
திரிதலினதற்கிணை செப்பலாகுமோ
சுரநதிபரவிதற் சுனையினீருண
விரவிதன்புரவிமே லேறிச்செல்லுமே.

(இ-ள்) விஷ்ணு பன்றியாகியும், பிர்மா அன்னமாகியும், அனேககோடிகாலமாய்த்தேடிஅடிமுடிகாணுமல்வருந்துவார்களானுல் அந்த அருணுசலத்துக்கு ஒன்றைச் சமானமாகச் சொல்லக்கூடுமோ அதுவன்றி ஆகாசகெங்கையானது நம்மீனுமுக்கியமென்று ஸ்துதிசெய்கின்ற அந்தமலையி லிருக்கின்ற சுனையிலே நீருண்ணச் சூரியன் தேரிற்கட்டிய குதிரையானதுகள்ஏறி நடக்கும்-எ-று. (௩௨)

வெண்மைசேர்புயலத னடியின்மேவுத
லெண்மகிழ்கயிலைமீ திருப்பதொக்குமா
றண்மைசேர்கார்த்திகை விளக்கையேற்றுதல்
மண்மகண்மகுடமா மணியிற்றோன்றுமே.

(இ-ள்) வெள்ளைநிறமாகிய மேகங்கள்அந்த மலையடிவாரத்தில் சேர்ந்தால் யாவராலும் எண்ணப்பட்ட கைலாசகிரிமேல் அந்த மலையிருக்கிறதுபோலாம் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கார்த்திகை மாதத்தில் கிர்த்திகாதீபம் அந்த மலைமேல்ஏற்றிஞல் பூமிதேவியினுடைய கிரீடத்தில் பதித்த ரத்தினம்போலாம்-எ-று. (௩௩)

அன்றுமாறிசை முகனளவிடாமுதன்
மன்றல்சேர்ந்திம்மலை வடிவுகொள்கையா
னன்றுநம்மருகனு நாமுமோர்குல
மென்றுளமகிழ்ந்ததே யிமையபூதரம்

(இ-ள்) முற்காலத்தில் பிர்மாவிஞலும், விஷ்ணுவிஞலும், அறியப்படாத பரமசிவன் கீர்த்திபொருந்திய அந்த மலையுருவங்கொண்டதினுலே இமோத்பர்வதராஜனானவன் இத்தனைகாலமு

ளைக்கும் வேறுசாதியாயிருந்த நம்முடையமருமகன் நம்முடைய சாதியாய்ப்போய்விட்டானென்றுமனதுசந்தோஷித்தான்-எ-று.

பன்னிருதிங்களும் பரிதியான்து
மன்னியமதியமும் வலமதாய்வரு
மந்நிலையுரைக்கவென் னறிவுபோதுமோர்
வுன்னியவாசையா லுரைக்கலுற்றனன்.

(இ-ள்) பன்னிரண்டுமாதமும் சந்திரசூரியர்கள்மகாமேருவை வலஞ்செய்தல்போலப் பிரதக்ஷணஞ்செய்துவருவார்களென்றுலந்த அருணாசலத்தினது பெருமையைச்சொல்வதற்கு அற்பமாகிய என்னுடையபுத்திபோதுமோ ஆனாலுஞ்சொல்லவேண்டுமென்று நினைவுகொண்டபத்தியினால் சொல்லத்தொடங்கியது-எ-று. (௩௫)

அற்கமாமலையுள தடுத்தகீழ்த்திசை
நற்கணாயிரத்தவ னண்ணிவாழ்த்துவன்
தெற்கிலேயுளதுபுத் தேளிர்மாமலை
பொற்கையந்தகன்றினம் புகழ்ந்துபோற்றுவான்.

(இ-ள்) அருணாசலமென்னு மலைக்கு அடுத்த கீழ்ப்பக்கத்தில் அர்க்கமலையென்று ஒருமலையுண்டு - அதில் ஆயிரங் கண்களையுடைய தேவேந்திரன் இருந்துகொண்டு சுவாமியை ஸ்தோத்திரஞ்செய்வான் - அவ்வருணகிரிக்கு அடுத்த தென்பாரிசத்தில் தெய்வமலையென்று ஒன்றுண்டு - அதில் சிவந்த கைகளையுடைய யமன் புகழ்ந்து கொண்டுவணங்குவான்-எ-று (௩௬)

மேற்றிசைத்தண்டமா விலங்கலுண்டதிற்
சேற்றிசைவருணன்முன் செங்கைகூப்புவன்
தோற்றிடும் வடதிசைச் சூலமால்வரை
போற்றியவளகையான் பொருந்திவாழ்த்துவான்.

(இ-ள்) அந்த அருணாசலமென்னுந் திருமலைக்கு மேற்பாரிசத்தில் தண்டலை யென்றுஒருமலையுண்டு-அதில் மகரவாகனத்திலேறுகின்ற வருணராஜன் சிவந்தகையைக் கூப்பி அந்தமலையை வணங்குவான், வடபாரிசத்தில் சூலமலையென்று ஒரு மலையுண்டு-அதில்எவராலும்போற்றப்பட்ட குபேரனென்பவன் இருந்து கொண்டு துதிசெய்வான்—எ-று. (௩௭)

மற்றுநால்வரைகளில் வாயுதீயவ
னெற்றிசேர்விழியவ னிருதிபோற்றுவான்
சுற்றுளமலைதொறுஞ் சுரருஞ்சித்தரு
முற்றசீர்வசுக்களு முறைநந்துபோற்றுவார்.

(இ-ள்) மற்றநான்குதிக்குகளிலும் இருக்கிற மலைகள்நான்கிலும் இருந்து கொண்டு-வாயு - அக்கினி-ஈசானன்-நிருதி இந்த

நால்வர்களும் வணங்குவார்கள்- அவைகளைச்சுற்றியிருக்கிற மலை களிலெல்லாம் தேவர்களும் சித்தர்களும் சிறப்புப்பொருந்திய அஷ்டவசுக்களும் இருந்துகொண்டுவணங்குவார்கள்-எ-று (ருஅ)

தன்னையேநிகருமத் தலத்திலேபுவிக்
கன்னைமாதவம்புரிந் ததிகமாகவே
என்னையாளுடையவ னிடங்கலந்தனள்
பின்னையுமதினலம் பேசலாகுமோ.

(இ-ள்) தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய அந்த ஸ்தலத்தில் பூலோ கத்துக்குத் தாயாகிய பார்வதியம்மை மகத்தாகிய அரியதவஞ் செய்து என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற் சேர்ந்தாள்-ஆனபடியினாலே அந்தஅருணாசலத்தின் பெருமை யைச் சொல்லவேண்டுமோ-எ-று. (ருகூ)

தன்னிகர்மந்திரம் புவனந்தத்துவம்
வன்னமாய்விளங்குமவ் வரையைமாலய
னன்னமுமேனமு மாகிநாடினு
ரின்னமுமளவிடாதிடும்பைநீங்கினர்.

(இ-ள்) தனக்குத்தானே சமானமாகிய மந்திரம்-புவனம்-தத் துவம்-இவைகளினுருவமாய்விளங்கும் அருணாசலத்தை-விஷ்ணு பிர்மா இருவரும்பன்றியும் அன்னமுமாகித்தேடி இத்தன்மையை யுடையதென்று அறியக்கூடாமையினாலே தங்களுடைய கர்வ த்தை நீங்கினார்கள்-எ-று. (சഠ)

மருவியபெரும்புகழ் வச்சிராங்கத
னருணையை வலம்புரிந் தமலனாயினன்
கருவியகலாதரன் காந்திசாலியென்
றிருவரும்பரகதி யெய்தினர்தில்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய கீர்த்திபொருந்திய வச்சிராங்கதபாண் டியன் அருணாசலத்தைப் பிரதட்சணம் வந்ததினாலே தன்னு டையபாவத்தை நீங்கினன் - மகாகீர்த்திபெற்ற வல்லாளராஜன் புத்திரசோகம்நீங்கி சிலகாலஞ்சென்று முத்திபெற்றான் - பெரு மை பொருந்திய கலாதரன் காந்திசாலி இர்த விருவரும் அந்த ஸ்தலத்தை வலம்வந்து மோட்சத்தையடைந்தார்கள்-எ-று. (சக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியாமிவர்கடொடங்கியின்றளவு க்கனேகருண்டருணையைநி னைத்துங் - காதலானுரைத்துங் கேட்டுமுன்கண்டுங் கால்களால் வலமதிற்செய்தும் - நீதியாயிருந்து நெறியினுனடந்து நெடுங் கயப்படிந்தறம்புரிந்துஞ் - சோதிதாடொழுதும் பணிவிடை செய்துந் துளக்கிலாமுத்திபெற்றிருந்தார்.

(இ-ள்) முன்சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத்தொடங்கி அன்றுமுதலின்றையவரைக்கும் அநேகம்பேர் அருணாசலத்தைநினைத்தும் ஆசையோடு ஸ்தோத்திரஞ்செய்தும் கேள்விப்பட்டும் தரிசனஞ்செய்தும் கால்களாலே பிரதட்சணஞ்செய்தும் அதில் நீதிபொருந்திய வேதமார்க்கத்தை அநுசரித்துக்கொண்டிருந்தும் மகத்துவம்பொருந்திய தீர்த்தங்களிலேமுழுகியும்தருமங்களைச்செய்தும்சோதிசொரூபமாகிய சிவனைத்தொழுதும்திருப்பணிசெய்தும் கெடுதலில்லாதமோக்ஷத்தைப்பெற்றிருந்தார்கள். (௪௨)

அப்பதிதமிழ்நாட்டுள திடைபெண்ணை யாறுசெய்யாறுபிங் கலையாஞ், செப்பியகமலை நதிசுழிமுனையாருஞ் செய்ததொன்று யிரம்பலமாம், முப்பத்துமூன்றுகோடிதேவர்களு முனிவருந் தவஞ்செய்வா ரதறுமேகோர், ஒப்புவேறில்லை யிம்பர்நாட்டிடத்து மும்பர்நாட்டிடத்துமென்றுரைத்தார்.

(இ) அவ்வருணாசலஸ்தலமானது தமிழ்நாட்டின்கண்ணிருக்கிறது அப்பதிக்குவலப்பக்கத்தில்வருகிறபெண்ணையாறு இடைஎன்னும் நாடியாகும், இடப்பக்கத்தில்வருகிற செய்யாறுபிங்கலைஎன்னுநாடியாகும், கமலைஎன்கிற நதிசுழிமுனைஎன்னுநாடியாகும், அந்த நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்தால்ஒன்றுக்கு ஆயிரம்பங்குபலன்வரும் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும்முனிவர்களும் அத்தலத்தில் தவஞ்செய்வார்கள்-அதற்குச்சமானம் இந்த உலகத்திலும் மேலுலகத்திலும்இல்லையென்றுசொன்னார் நந்திகேசுரர்—எ-று. (௪௩)

அற்றமிலவன்சொலருணையின்சிறப்பாலகமகிழ்ந்துருகிய முனிவன், மற்றுளதலத்திலதிகமென்றுரைத்தவாய்மையைமனங் கொளாதுரைப்பான்- சிற்றறிவுடையே னாதலாலொருசொற்றெ ளிந்திலே னெனச்சொன்னதற்கு - முற்றுமுணர்ந்தான் மொழியெனமொழிந்தான்முனிவனுமவற்கிவைமொழிவான்.

(இ-ள்) சிவபத்தியிற்சோர்வில்லாதநந்திகேசுரராற்சொல்லப்பட்ட அருணாசலத்தின் மகாத்மியத்தினாலேஇருதயமகிழ்ந்து உருக்கத்தையடைந்த மார்க்கண்டேயர் மற்றசிலஸ்தலங்களைப்பார்க்கிலும் அருணாசலம் அதிகமென்று சொன்னத்தை மனதில் ஒப்புக்கொள்ளாமல்சொல்வார்- சுவாமீ நான்சிறியஅறிவையுடையவனாய்படியினாலே நீவக திருவுளம்பற்றியது நன்றாய்த் தெரியவில்லையென்றுசொல்ல-அதுகேட்டுச்சகலத்தையும் உணர்ந்திருக்கிற நந்திகேசுரர் உமக்குண்டான சந்தேகத்தைச் சொல்லுமென்றுகட்க மார்க்கண்டேயர்சொல்லுவார்—எ-று. (௪௪)

தில்லையைக்காணக்காசியிலிறக்கச்சிறக்குமாரூர்தனிற்பிறக்க, வெள்ளையில்பெருமையருணையைநினைக்க வெய்தலாமுத்தியென் றுரைத்தீ, ரொல்லையினுலு தலங்களுந்தம்மி லொக்குமென்று

ரைத்திடாதடிகே, எல்லிசூழருணை யதிகமென்றுரைத்த தருளொ ணவருள்செய்வானவனும்.

(இ-ள்) சிதம்பரத்தைத் தரிசனஞ்செய்தாலும் காசியிலே தேகத்தைவிட்டாலும், சிறப்புள்ள திருவாரூரிலே பிறந்தாலும், அளவில்லாதபெருமையுடைய அருணாசலத்தை நினைத்தாலும் முத்தி கிடைக்குமென்று அருளிச்செய்தீர். இந்தநாலுஸ்தலங்களையுமொன்றுக்கொன்றுசமானமென்றுதிருவுளம்பற்றாமல்சுவாமி அல்லிமலர்களையுடையதடாகஞ்சூழ்ந்த அருணாசலத்தைமாத்திரம் அதிகமென்றுகட்டளையிட்டதை அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்றுமார்க்கண்டேயர்கேட்கஅந்தநந்திகேசுரரும்அருளிச்செய்கிறார் (௪௫)

இறந்திடுந்தொழிலும்பிறந்திடுந்தொழிலு மெண்ணிடபடியவைமுடியா, பறந்திடுமவைக்குஞ்சிலவிலங்கினுக்கும்பாதவமுதலவோருயிர்க்கு, நிறைந்தபுன்னீசரந்தகர்தமக்குநிருத்தமண்டபந்தொழநேரா, சிறந்திகழ்பயனூர் சிலர்சிலர்க்கெளிதாமல்லவர்க்கரியதாமதுவே.

(இ-ள்) கேளாய்மார்க்கண்டேயனே ஒருவன்இறக்குந்தொழிலும், பிறக்குந்தொழிலும்நினைத்தபடிமுடியாது- அது இருக்கட்டும் பட்சிசாதிகளுக்கும்-மிருகங்களுக்கும் விருட்சமுதலாகிய ஓரறிவியிருக்கும் புன்மைநிறைந்த நீசருக்கும் குருடருக்கும் சபாபதியினது நிருத்தசபையைத் தரிசனம்பண்ணக்கூடாது-பூர்வசன்ன புண்ணியத்தினாலே அந்தச்சபைக்குப்போய்க் காணத்தகுந்தவர்களாகிய சிலர்க்குமாத்திரங் கிடைக்கும் மற்றவர்களுக்கு அரியதாகும் அந்தஸ்தலம்—எ-று. (௪௬)

குண்டகர்பதிதர்கோளகர்புலையர்கொலையினருறுப்பிணிற்குறைந்தோர், கண்டகர்நெடுந்தூரத்தினிலிருப்போர் கருணைசேரருணைபூதரத்தை, எண்டகவொருகானினைத்திடமுத்தியிவரலால்விலங்குபுன் மரங்கள், முண்டகமுதலாயினவுமுன்காண முனைந்திடமுத்தியேபெறுமால்.

(இ-ள்.) ஸ்திரீயானவள்தன்கணவனுக்கன்றி வேறொருவனுக்குப்பெறப்பட்ட குண்டகர்களுக்கும் பாவிகளுக்கும், விதவைபெறப்பட்டகோளகருக்கும், நீசருக்கும், கொலைசெய்கிறவர்களுக்கும், அவயவங் குறைந்தவர்களுக்கும், தீமைசெய்கின்றவர்களுக்கும் நெடுந்தூரத்திலிருப்போர்களுக்கும், கிருபைபொருந்திய அருணாசலஸ்தலத்தைநன்றாகவொருதரம்நினைக்க முத்தியுண்டாகும்இவர்களல்லாமல் மிருகங்கள், பட்சிகள், மரங்கள், தாமரைமுதலாகிய கொடிபூண்டுகளும் அவ்வூரில்முளைத்தால் முத்தியையடையும். ௪எ

சிலையிலாமிலிங்கமதுசிவலோகந்தேவர்பாதவங்கள்பாதவங்களலையுலாய்புனல்கள்சடையுலாங்கங்கையருந்துமுனைமாருணை...

தாமூலவியே யருதல்புவிவலம்வருதனுலாத்தசொல்சுருதியாமூற
ங்கல்மலைவருசமாதியாகுமத்தலத்தைமானுமோமற்றொருதலமே

(இ-ள்) அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிறசிலைகளெல்லாம்லிங்கங்களானபடியினாலே அது சிவலோகமாகும், அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிறவிருக்ஷங்களெல்லாம் கற்பகவிருக்ஷங்களாகும் - அத்தலத்திலிருக்கிற அலைபொருந்திய நீரெல்லாம்சுவாமியின் சடையிலிருக்கிறகங்கையாகும்அந்ததலத்திலிருக்கிறவர்கள்சாப்பிடுகிறவுணவுகளெல்லாம்அமிர்தமாகும், அத்தலத்தில்சஞ்சரித்தல்பூமிபிரதட்சணஞ்செய்தலாகும் அவ்வூரில்சொல்வார்த்தைகள்வேதமாகும் அந்தத்தலத்தில் நித்திரைசெய்தல் நிஷ்டைகூடிசமாதியிருத்தலாம் ஆனபடியினாலே அதற்கு மற்றொருஸ்தலம் சமானமாகுமோ—எ-று. (௪௮)

முத்தழல்புரிந்தோர்நான்மறைதெளிந்தோரைவகைவேள்வியு
முடித்தோர், ரொத்தவம்புரிந்தோரெவ்வறஞ்செய்தோரெண்வகை
யோகியரெனினு, மத்தலநினையாதவர்க்கிலைமுத்தி யாதலாலமரர்
வானிடத்துஞ், சுத்தமானிடராய்ப்பிறந்ததை நினைத்துத்துளக்கி
லாமுத்திபெற்றிருப்பார்.

(இ-ள்) காருகபத்தியம்-ஆகவனியம்-தட்சணாக்கினியம் என்கிற மூன்றக்கினியைவளர்த்தவர்களும், ருக்கு-யசுர்-சாமம் அதர்வணம் என்னும்நான்குவேதங்களையுணர்ந்தவர்களும் பிரமயாகம்-தெய்வயாகம்-பூதயாகம்-பிதிர்யாகம்-மானுடயாகம்-என்கிற, ஐவகையாகங்களையும், நிறைவேற்றினவர்களும், எத்தன்மையாகிய தவஞ்செய்தவர்களும்-எப்படிப்பட்டதருமஞ்செய்தவர்களும். இயமம்-நியமம்-ஆசனம்-பிராணாயாமம்-பிரத்தியாகாரம்-தாரணை-தியானம்-சமாதிஎன்னப்படுகின்ற அஷ்டாங்கயோகம் செய்தவர்களுமாகிய எப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அவ்வருணாசலத்தை நினைக்காவிட்டால் அவர்களுக்கு முத்தியில்லை, ஆனபடியினாலேதான் தேவர்களாய்ச்சொர்க்கலோகத்திலிருந்தவர்களும்ஞானமுள்ளமானிடராகப்பூமியிற்பிறந்து அவ்வருணாசலத்தைத்தியானஞ் செய்து கெடுதலில்லாதமுத்தியை அடைந்திருப்பார்கள்—எ-று. (௪௯)

பொருவிலாச்சுவர்க்கத் தமிர்தமுண் டிருப்போர் போகபூமி
யைத்தனிப்புரப்போ, ரருணைமாநகரிற் கிருமியாய்ப்பிறப்ப த
திகமென்றுதாங்கொள்வார், மருவுமப்பதியிற் பிறப்பது நூறுமக
ம்புரிந்தவர்க்கலாற்கிடையா, திருவருள்படைத்தார்க்கெளிதலான்
மற்றத்தேவர்கள் யாவர்க்குமரிதே.

(இ-ள்) ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில்-நரை- திரை - மூப்பு உண்டாகாதபடி அமிர்தமுண் டிருப்போர்களாகிய தேவர்களும் போகத்தை யனுபவித்தற்குரிய அந்தச் சொர்க்கமுதலான லோகங்களைத் தனித்தனியாளுகின்ற தேவேந்திரன்முதலாகிய திக்கு

ப்பாலகர்களும், அருணாசலஸ்தலத்தில் கிருமியாய்ப்பிறக்கிறது சொர்க்கத்திலேபதத்தை அனுபவிப்பதைப்பார்க்கிலும் அதிகமென்று பிறப்பதற்கு ஆசைப்படுவார்கள்-தெய்வத்தன்மைபொருந்திய அந்தப்பதியில்பிறக்கிறது நூறுயாகஞ்செய்தவர்களுக்கு அல்லாமற்கிடையாது-சுவாமியினுடையகிருபைபெற்றவர்கட்குக் கிடைக்கும், அவர்களன்றி மற்றதேவர்கள் முதலானமகத்துவம்பொருந்தியயாவர்க்கும் அப்படிப்பிறக்கிறதுகிடைக்கமாட்டாது எ-று. ( )

வெற்றிருப்பிடத்தில் செம்பில்வெண்கலத்தில் வெள்ளியில்
வெள்ளியபொன்னிற், குற்றமொன்றில்லாக்குயிற்றியமணிபோற்
குலவியசிவனிருந்திடுவன், மற்றையதலத்தி லருணையென்றுரை
க்கும் வளம்பதிதனிலெழுந்தருளுவன், பொற்றகட்டிடத்துறுமணி
யெனவுரைத்தான் புனிதனாகியவருணந்தி.

(இ-ள்) சொற்பவிலைபெற்ற இருப்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத்திலும், வெள்ளியிலும், வெள்ளைப்பொன்னிலும் பதிக்கப்பட்டயாதொருதோஷமில்லாதமாணிக்கரத்தினம்போல் மற்றஸ்தலங்களில் எங்கும்நிறைந்தபரமசிவன்எழுந்தருளியிருப்பார், பொன்னினாற்செய்ததகட்டில் பதிக்கப்பட்ட அந்தரத்தினம்போலருணாசலமென்றுசொல்லப்பட்ட வளம்பொருந்திய ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பாரென்று பரிசுத்தமாகிய நந்திகேசுரர்திருவுளம்பற்றினர் ஆனபடியினாலே எல்லாஸ்தலத்திற்கும் இது அதிகமாம். (ருக)

கண்ணினால்விளங்குந் திருமுகமுகத்தாற் கரியகண்விளக்கு
மவ்விரண்டின், பண்ணினால்விளங்குமுடலெலாமவைபோற் பர
மனால்விளங்குமவ்வருணை, யண்ணனால் விளங்குமருணைமாநகரா
லமலனே டருணைமாநகரா, லெண்ணிலாப்பதிகளவைகளும்
விளங்கு மெவற்றினுஞ் சிறந்ததென்றிசைத்தான்.

(இ-ள்) கேணும்மார்க்கண்டேயரே, கண்களிருக்கிறதினால்முகம் பிரகாசிக்கிறது-முகத்தினிடத்திலிருக்கிறதினால் அந்தக்கண்கள்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்-இந்திரியங்களுடையசேர்க்கை அழகினாலே தேகமெல்லாம்விளங்கும்-இவைபோல்பரமசிவனாலே அருணாசலம்சிறப்படைந்திருக்கும் அந்தஅருணாசலத்தால் சுவாமியும் அதிகஅழகையுடையவராய விளங்குகிறார் - அந்தலத்தினாலும் அதில்எழுந்தருளியிருக்கிறசுவாமியினாலும் எண்ணிக்கையில்லாத எல்லாக்ஷேத்திரங்களும்சிறப்பாய்விளங்கும்- ஆனதினாலே எல்லாஸ்தலங்களிலும் இது சிறந்ததென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

இதனால் எல்லாஸ்தலங்களும் உடலாகவும், அருணாசலஸ்தலம் முகமாகவும், அதில்சுவாமிகண்ணாகவும் சொல்லப்பட்டது.

வீசலரிலைமெய்க்குளிர்ந்திடுங்கொடியின் வேரினீர்சொரிந்தி?
னாதுபோற், பூசனையருணைநகரிலேசிறிதும் புரியற நடக்கும

யாகிற், காசிமுதலெத் தலமெலாம்பூசைகளம்பெறநடந்ததா
மில்லேயே, வீசர்வாழூர்த்தத் தலமெலாம்பூசை யியற்றிலெனியற்
றிடாதிருந்தென்.

(இ-ள்) ஒருகொடியினதுவேரில் நீர்வார்த்தால் அக்கொடி
யும், அதிலிருக்கிற மணம் வீசுகின்ற புஷ்பங்களும்,இலைகளும்,
குளிர்ச்சியையடையும்-அதுபோல் அருணாசல ஸ்தலத்தில்சுவாமி
க்குஎவ்வாறாவாகிலும் பூசைகுற்றமில்லாமல்நடக்குமானால் காசிமு
தலாகிய எல்லாஸ்தலங்களிலும் மேன்மையாகப்பூசைநடந்ததாகு
ம்-அந்ததிருவண்ணாமலையில்பூசைநடவாவிட்டால் மற்ற ஸ்தலங்க
ளில் நடந்தாலென்ன-நடவாவிட்டாலென்ன-ஒருபயனுமில்லை ()

நிலந்தொழுமருணாசலந்தனிலிருந்துநெஞ்சினிலைபமாய்ப்
பிரிந்தோர், தலந்தனைவிரும்பிநடந்தவர்முன்செய் தவங்களுமற
ங்களுந்தவறுங், குலந்தனிலுதித்தோராயினும்புலையர்குலத்தவ
ராயினுங்கொடிய, ருலந்தவருயிரோடிருக்கினுமதற்கோருவ
மைசொன்னவர்க்குமீதொக்கும்.

(இ-ள்) உலகத்தார்போற்றுகின்ற அருணாசலஸ்தலத்திலிருந்து
இதைவிட உயர்ந்த ஸ்தலங்கள் இருக்குமென்று மனதில் சந்தேகங்
கொண்டுபிரிந்து ஒருக்ஷேத்திரத்தைநாடி நடந்தவர்களுக்குஅவர்
கள் அதற்குமுன்செய்யப்பட்ட தவசுகளும், தருமங்களும், பிர
யோசனப்படாதுகள்-அவர்கள் நல்லகுலத்திற்பிறந்தவர்களானா
லும்நீசராவார்கள்-நல்லகுணங்களையுடையவர்களானாலும் கொடி
யகுணத்தராவார்கள்-அவர்கள்உயிரோடிருந்தாலும இறந்தவர்க
ளாவார்கள்-அந்தஅருணாசலத்துக்குவேறுஸ்தலங்களைச்சமா
னமாகச்சொன்னாலும் இந்ததோஷங்களெல்லாம்உண்டாகும். ()

என்றுதானருணைச்சிறப்பெலாமுனிவர்க் கெதமொடெடுத்
தினிதியம்பிக், கன்றுமான்மழுஞ்சுரிகையுந்தரித்த கடவுணந்
திருந்தனனவனைச், சென்றுசென்றிறைஞ்சிநெக்குநெக்குருகிச்
சென்னிமேற்செங்கைவேமோட்டி, ஒன்றுமானந்தப்பெருங்கட
லிடைப்புக் குணர்ச்சியாய்முனிவனீதுரைப்பான்.

(இ-ள்) இப்பிரகாரம்அருணாசலஸ்தலத்தினது பெருமையைவது
வோடுமுனிவர்களுக்கினிதாகஎடுத்துஅருளிச்செய்து,மான்கன்று
மழுஉடைவாள்இவைகளைத்தரித்த நந்திகேசுரரானவர் களிப்புற்றி
ருந்தார் அந்தநந்திகேசுரரைப் பலதரம்வந்தனஞ்செய்துநெக்கு
விட்டுருகிச்சிரசின்மேல் சிவந்தகைகளை நெடுநேரங்கூப்பிஒன்று
பட்டவராய்ஆனந்தசமுத்திரத்தில்முழுகித்தன்னைமறந்தவராகிப்
பின் புனர்ஞாபகம்வந்துஇதனைச்செல்லுவார் மார்க்கண்டேயர். (௩௩)

முதலாவது - திருநகரச்சருக்கம் - முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௭௧.

திருவண்ணாமலை.

பிர்மா-விஷ்ணு-இருவரும், பரமசிவத்தினது அடிமுடியைக்காணாத

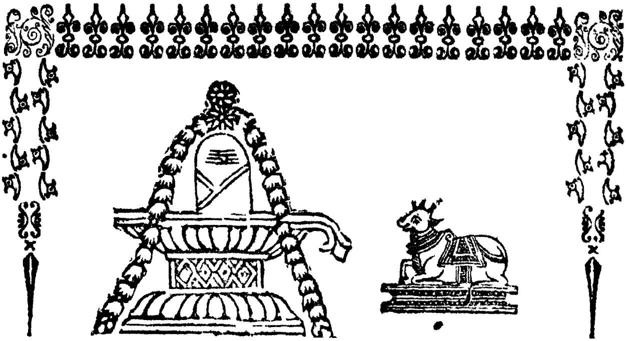

சிவமயம்.

இரண்டாவது

திருமலைச்சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

எந்தையேயருணந்தியேயடியவர்க்கெளியாய்
சிந்தையானது மகிழ்ந்தனனருணையின் சிறப்பா
லந்தமாரகரிடத்திலே சிவனழல் வடிவாய்
வந்தவாறுடனதுமலையாகிய வகையும்.

(இ-ள்.) அருணாசலஸ்தலத்தினது மகிமையைக் கேள்வியுற்ற மார்க்கண்டேயர் சொல்லுவார்-எம்முடையஆண்டவனே அடியேனுக்கு அருள்செய்த நந்திகேசுரசுவாமியே, அடியார்க்கெளியவனே நீர் அருளிச்செய்த திருவண்ணாமலையென்னும் ஸ்தலத்தினது மகிமையினால் மனங்களிப்படைந்தேன் - அப்படிப்பட்ட ஸ்தலத்தினிடத்திலே பரமசிவனானவர் அக்கினிசொரூபமாய்த்திருவுருக்கொண்டதும் அதின்பின்பு மலையுருவானதும், எறு. (க)

அம்பலைச்சுட ரடிதலைதெரிகிலா தயன்மால்
விம்மலுற்றதுமவர்க்கருள் செய்ததும் விளம்பாய்
கைம்மலைக்கடகரி யுரிபுனைந்திடுங் கைலை
செம்மலைத்தொழுஞ்செல்வனேயெனவவன்செப்பும்.

(இ-ள்) அந்தஅக்கினிமலையினது அடியும்முடியும்அறியக்கூடாமல்பிர்ம்மாவும்விஷ்ணுவும் வருத்தப்பட்டதும் பின்பு சுவாமி அவர்களுக்குஅனுக்கிரகஞ்செய்ததும் திருவுளம்பற்றவேண்டும் கைபொருந்தியமலைக்குஒத்ததாய் மதத்தையுடையயானையினது சர்மத்தைத்தரித்தருளிய கைலாசவாசராகிய பரமசிவனை வண

ங்கும்படியான செல்வந்தையுடையவரோ வென்றுசொல்ல அந்த நந்திகேசுரர் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௨)

பஞ்சபாதக மொருவனப்பதியிலே பண்ண
நெஞ்சினு நினைத்திடினு நினைத்தவேபாரமாய்த்
தஞ்சமாகியமுத்தியா மெனமறைசாற்று
மஞ்சொலாலதுமொழிந்தவேர்க்கென்னபேறரிதே.

(இ-ள்.) ஒருவன் அந்த அருணாசலஸ்தலத்திலே பஞ்சபாதகங்களைச்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தாலும் அப்படி நினைத்தவே மேற்பட்டபுண்ணியமாகி அதனால் பற்றுக்கோடாகியமுத்தியுண்டாகுமென்றுவேதங்கள்முறையிடும் அன்பையுண்டாக்கும் நல்ல சொற்களினாலே ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு என்னபேறு கிடைக்கமாட்டாது—எ-று. (௩)

ஆகையாலுமக் கன்றியேயெமக்கு முண்டதிகரு
சோகமோகங்கள்தவிர்ப்பவொருபரஞ்சுடராய்
மாகமூடுறவளர்ந்தது மாலயற்காகப்
போகலிங்கமொன் றானதுமொருவகைபுகல்வேன்.

(இ-ள்.) ஆனபடியினாலே மார்க்கண்டேயரே இந்த மகாத்மியத்தைக்கேட்கிற உமக்கேயல்லாமல் எனக்கும் அதிகபலனுண்டாகும்-துக்கத்தையும், மோகத்தையும் நீக்கிவிடுகிற சிவனொப்பற்றபெரிய சோதிசொரூபமாய்ப் பிரமா விஷ்ணு இவர்களுக்காக ஆகாசம் அளாவிவளர்ந்ததும், சர்வத்திராளுக்கும் போகத்தைக்கொடுக்கா நின்ற லிங்கமென்றுசொல்லும்படி திருவுருக்கொண்டதும் எனக்குத்தெரிந்தஅளவில் கொஞ்சம்சொல்லுகிறேன் எ-று. (௪)

ஒடுங்குநாளினி லயனரியுருத்திரன் மகேச
னொடுஞ்சதாசிவன் விந்துநாதஞ்சத்திநெறியே
யடங்கிடும்பர சிவத்தினிற் பரசிவமனைத்துங்
கடந்ததத்துவ முடிவிலேநின்றது கருதி.

(இ-ள்.) சர்வசம்மாரகாலத்தில் முறைப்படிச் சகலஉயிர்களும் பிர்ம்மாவினிடத்தில்ஒடுங்கிபிர்ம்மா விஷ்ணுவினிடத்திலொடுங்குவார், விஷ்ணு-மகேசுரனிடத்திலொடுங்குவார், மகேசுரன்-சதாசிவனிடத்திலொடுங்குவார், சதாசிவம் விந்துவினிடத்திலொடுங்குவார் விந்து-நாதத்தினிடத்திலொடுங்கும், நாதம்-சத்தியினிடத்திலொடுங்கும் சத்தி பரமசிவத்திலொடுங்கும் அந்தப்பரமசிவம் திருவுளங்கொண்டு எல்லாங்கடந்ததத்துவமுடிவிலே நின்றது-எ-று. (௫)

பரசிவத்தினில் வருபராசத்திபாற் குடிலை
விரவிடும்பரதத்துவமடைவிலே விரிந்த
மருவுமைவருமொடுங்கிய முறையிலேவந்தா
ரரிமகன்படைத் திடுவதுநினைந்தனனகத்தில்.

(இ-ள்) அப்படி எல்லாமொடுங்கினகாலத்தில் தனியாகிநின்றபரம சிவம் உலகமுண்டாக்கவேணுமென்று திருவுளங்கொண்டளவில் அந்தச்சிவனிடத்திற்றோன்றிய பராசத்தியினிடத்தில் குடிலையென்னுஞ்சத்திதோன்றியது அதில்பெருமைபொருந்தியமற்றத்தத்துவங்கள்முறையே உண்டானதுகள்-பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குரிய பிர்மா-விஷ்ணு-உருத்திரன்-மகேசுரன்-சதாசிவன்-முன்னேமொழிந்தமுறைமையே உண்டானார்கள்-விஷ்ணுவினுடைய புத்திரனாகிய பிர்மாவானவர் உலகத்தைச்சிருஷ்டிக்கிறதற்குமனதிலெண்ணினார்

மரிசியங்கிரன் புலத்தியன்புலகனொன்மறையோர்
கிருதுவத்திரி சனபதியெழுவருங்கிளைத்தா
ருரியதக்கனும்வலப்பதம்பெருவிரலுதித்தான்
பிருகுமார்பினு மறத்திறைமுகத்தினும்பிறந்தார்.

(இ-ள்) அப்படி பிர்ம்மா நினைத்தவுடனே மரீசி அங்கிரர்-புலத்தியர்-புலகர்-கிருது-அத்திரி-சனபதிஎன்கிற ஏழுரிஷிகளும்பிறந்தார்கள், தக்கன்வலதுகால்பெருவிரலில் பிறந்தான், பிருகு-மார்பினிடத்திற்பிறந்தான், தருமதேவதைமுகத்திற்பிறந்தது.-எ-று(௭)

உன்னுமைந்தரின்மரீசிபாற்காசிபனுதித்தான்
பன்னுதக்கனு மைம்பதுபெண்களைப் பயந்தா
னன்னகாசிபனவர்பதின்மூவரையணைந்தான்
முன்னளாகியவ்திதிபாலிமையவர்முளைத்தார்.

(இ-ள்) பிர்மாவினிடத்திற்பிறந்தபிள்ளைகளாகிய எழுவரில் மரீசிரிஷியினிடத்தில்காசிபரிஷிபிறந்தார், தக்கனென்பவன் ஐம்பது பெண்களைப்பெற்றான், அந்தஐம்பது பெண்களில் பதின்மூன்று பெண்களைக்காசியர் விவாகஞ்செய்தார், மூத்தவளாகிய அதிதிவயிற்றில்முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும்பிறந்தார்கள்.—எ-று(௮)

இருமைசேர்ந்திடுமிரணிய விரணியாக்கர்களைத்
தெரியவீன்றனள் சிறப்புறுந்திதியெனுமிளையாள்
தருமைந்தரி விரணியன்பிரகலாதனனோ
டருமைமைந்தர்களவனைப்பயந்தனனவருள்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு அதிதிக்குஇளையவளாகிய சிறப்புப்பொருந்திய திதியெனபவள் இரணியன் இரணியாட்சகனென்கிற இரண்டுபேரையும் பிரசித்தமாகப்பெற்றாள். இந்த இருவரில் இரணியன்பிரகலாதனன்முதல்ஐந்துபிள்ளைகளைப்பெற்றான்.எ-று(௯)

பிரகலாதனன் றவத்தினால்மூவரைப்பெற்று
னருநன்மைந்தரில்விரோசனன்மாவலியளித்தான்
பரவுமாவலிவாணனென்றொருவனைப்பயந்தா
னரனருச்சனைபுரிந்தவனயன்றொழுவிருந்தான்.

(இ) அந்தப்பிரகலாதனன் தவத்தினால் மூன்றுபிள்ளைகளைப்பெற்றான் அந்தமூவரில் விரோசனனென்பவன் மாவலியென்பவனைப்பெற்றான் மாவலிவாணாசுரனைப்பெற்றான் அவ்வாணாசுரன்பரமசிவனைப்பூசித்துப் பிரமாதொழும்படியாக வாழ்வுபெற்றிருந்தான்(

தனுவளித்தவன் சம்பரன்முதலினோர் பதின்ம
ரனையதானவர்ப் பெற்றனன்சிங்கிகையணங்கு
பணியிராகுவே முதலொருநால்வரைப்பயந்தாள்
பினையளாங்கொரு மூன்றுபேரசுரரைப்பெற்றாள்.

(இ) மலைகளினுடையசிறகையறுக்கிறதற்குத்தேவேந்திரனுக்குத் தன்முதுகெலும்பைக்கொடுத்துத் தேகத்தைவிட்டவராகியததீசிரிஷி என்பவர் சம்பரன்முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப்பெற்றார்- அப்பத்துப்பேரில்சிங்கிகை என்பவள் இராகுமுதல்நாலுபிள்ளைகளைப்பெற்றாள்- அவளுக்கிளையவள்மூன்றுபேரசுரரைப்பெற்றாள்.

காலகேயர்களறுவரைப்பயந்தனள் காலை
சாலநீள்சிறைக் கருடனு மருணனுந்தவிர
நாலுபாலரைப் புதல்வராவினதையு நயந்தாள்
ஆலநேர்விழிக் கத்துருபணியெலா மளித்தாள்.

(இ) காலையென்பவள் காலகேயர்கள்ஆறுபேரையும்பெற்றாள் மிகவும்நீண்டிருக்கிறசிறகினையுடைய கருடன்அருணனோடுகூடநாலுபிள்ளைகளைவினதைஎன்பவள்பெற்றாள்- விஷத்தையொத்தகண்களையுடையகத்துருஎன்பவள்பாம்புகளெல்லாவற்றையும்பெற்றாள்

அரிட்டையென்பவ்ளிடத்திலே யரம்பையேமுதலாய்த்
திரட்டிமங்கையர்பிறந்தன ரிலங்கைமுனிவ
னருட்டவத்திலெண் ணிரட்டிசர்தருவரை யளித்தா
ளருட்டுவாள் விழிக் கபிலைபாற்பதின்மர்வந்துதித்தார்.

(இ) அரிட்டைஎன்பவளிடத்தில் அரம்பைஊர்வசிமுதலானபெண்களபிறந்தார்கள் இலங்கைஎன்பவள் முனியினுடையகிருபையினாலேபதினாறுவகையாகியகந்தருவர்களைப்பெற்றாள், வாள்போன்றகண்களையுடையகபிலையினிடத்தில்பத்துப்பிள்ளைகள்பிறந்தார்கள்

அங்கிரர்சன பதிகள் காந்தருவரை யளித்தார்
தங்குமத்திரி கதிர்மதிபுலத்தியன் றனையர்
பொங்கிராக்கதர் வானரர்கின்னரர்புலக
னங்குரைந்தர்கிம் புருடர்பின்விலங்கையுமளித்தான்.

(இ-ள்) அங்கிரர்-சனபதிஎன்கிறஇருவரும் காந்தருவரைப்பெற்றார்கள் அத்திரிஎன்பவர்சூரியர் சந்திரரிருவரையும்பெற்றார், புலத்தியர்-இராட்சதர்-வானரர்-கின்னரர்-இவர்களைப்பெற்றார், புலகரிஷிஎன்பவர் கிம்புருடரையும் மிருகங்களையும்பெற்றார், எ-று. டுக

தருணமாகியவசுக்களைச்சனபதிதர்தான்
பிருகுவென்பவன்கவியுடனே சவுனகரைப்பெற்று
னிருவரோடுசேர்திருவையும்பிருகுபெற்றெடுத்தான்
பருவமைந்தரிற்கவியுமோ வெள்ளியைப்பயந்தான்

(இ - ள்.) சனபதியென்பவர் பின்னும் தருணம்பொருந்திய அஷ்டவசுக்களைப்பெற்றார், பிருகுவென்பவர்கவியென்பவனையும் சவுனகரையும்பெற்றார், இவ்விருவரைப்பெற்றதுமல்லாமல்பின்பு இலக்ஷ்மியையும்பெற்றார், அப்பருவம்பொருந்திய பிள்ளைகளில் கவியென்பவர் சுக்கிரனைப்பெற்றார்—எ-று (௩௩)

பரியதானதன் றேவிமூக்கிரண்டிலும்பரிதி
யுரியவாண்பரி யாகியிந்திரியத்தை யூற்ற
வரிசைபற்றிய மருத்துவரிருவரும்வந்தார்
விரி*சராசரம் பிறந்தனபலபலவிதமாய்.

(இ-ள்) சூரியன்தன் மனைவியைச்சேருகிறதற்கு எத்தனப்பட்டபோது அவள் அதற்குப்பொருந்தாமல் பெண்குதிரையாயோடினாள் சூரியன்ஆண்குதிரையாய்த்துரத்த அவள் திரும்பிப்பார்த்தாள் அப்போது சூரியன் தனதுபெண் குதிரையின் இரண்டுமூக்கிலும் இந்திரியத்தை யூற்றவரிசையாகிய அசுவினிதேவர்களிருவர்பிறந்தார்கள் அதன்பின்பு விரிந்தசரமும் அசரமும் அநேகவிதமாயுண்டாயின (௩௪)

கலிவிருத்தம்.

கண்டலெகலாநமது கற்பனைகளென்றே
புண்டரிகவேதியன் மதத்தரிபுரத்தில்
தண்டியெதிர்கொண்டுபகை தங்கவிசைவண்டார்
வண்டுளபமாயவனை வைதுவாவழங்கும்.

இ-ள், இப்படிச்சகலமும் உண்டாக்கிய பிரமதேவர் இந்த உலகெல்லாம் நம்முடைய சிருஷ்டியினாலல்லவோ உண்டாயின வென்றகங்காரங்கொண்டு அதனால் வைகுந்தத்தில் வலுவிற்போய்ச் சத்துப்பகைகொள்ளும்படி சங்கீதம்பாடாநின்றவண்டுகள் சூழ்ந்த துளபமாலையைத்தரித்தவிஷ்ணுவைப்பார்த்து அவமதித்துச்சில வார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௩௫)

ஏழுலகமேழுபில மேழுபுயலோரே
ழாழிமுதலேழுகிரி யாம்வகையியற்றி
வாழுமுயிர் யாவையும் வகுத்திடமனத்தார்
பாழிகொண்மரீசிமுதன் மைந்தர்கள்படைத்தேன்.

(இ-) வாராய்விஷ்ணுவே பதினாலுலகங்களையும் சுறுத்தமேகங்களையுஞ்சத்தசமுத்திரங்களையும், முதன்மையாகிய சத்தகுலபருவத

* சரம்-நடையுள்ளனவும், அசரம்-நடையில்லனவும்,

ங்களையும் உண்டாகும்படி மனத்தினால் படைத்து இப்பொழுதுவா ழ்கின்ற எல்லாவுயிர்களையும் உண்டாக்கவல்லமைபொருந்திய மரீசி முதல் ரிஷிகளைப்பெற்றேன்—எ-று. (௰அ)

மைந்தராது மைந்தர்கள் குருக்களுடன்வானோர்
சந்திரன்முதற்பெரிய தானவர்களானோர்
கந்தருவர்கிம்புருடர் சித்தர்கணநாத
ரிந்திரன்முதற்றிசைக ளெட்டிறுமிருப்போர்.

(இ-ள்) வாராய்விஷ்ணுவே என்னுடைய பிள்ளைகளுடைய பிள்ளைகள் குருவாகியபிரகஸ்பதியுடனே எல்லாத்தேவர்களும், சந்திரர் சூரியர்களும், அசுரர்களும், கந்தருவர்-கிம்புருடர்-சித்தர்-கணநாதர்களும், தேவேந்திரன்முதலாகிய திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேருமாயிருக்கிறார்கள், இவர்களெல்லோரும் என்னாலல்லவோ உண்டானார்களென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிர்ம்மதேவர்-எ-று. (௧௯)

எஞ்சுதலிலாவிறைவ னென்பதனையென்பேர்
கஞ்சனெனுமைந்தனை மறந்திடுகரத்தா
வஞ்சவில்படைப்பொழியி லெப்படியளிப்பாய்
செஞ்சுவரிலாதெழுது சித்திரமுமுண்டோ.

(இ-ள்) குறைவில்லாத சகலத்துக்கும் நானேகர்த்தனென்பதையும், என்பிள்ளைதான் பிர்மாவென்பதையும், மறந்துவிடு, நான் கையினாலே உலகத்தைப்படைக்காவிட்டால் நீ எப்படிக்காப்பாற்றுவாய் - சுவரில்லாமலெழுதுகிற சித்திரமுமுண்டோவென்று பின்னுஞ்சொல்வார் பிர்மதேவர்—எ-று. (உ௰)

அளித்திடுகளிப்பினை யகத்தினில்விடாயேல்
வெளிப்படவொருத்தனை யளித்திடவிதிப்பேன்
குளிர்ச்சியகடற்கிடை குதித்திடதனுள்ளே
யொளித்திடுசுரத்திர ளுனைச்சருவுமுன்னே.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே சகலத்தையும் இரட்சிக்கிறோமென்கிற மதத்தைவிட்டுவிடு. நீ விடாமற்போனால் உன் உத்தியோகத்தைநீக்கி மற்றொருத்தனையுண்டாக்கி இரட்சிக்குந் தொழிலுக்குநியமித்துப்போடுவேன், நம்முடையபுத்திரபௌத்திரர்களாகிய தேவர்கூட்டங்கள்வந்து உன்னைக்கொல்லும்படி வளைத்துக்கொள்ளுகிறதற்கு முன்னே திருப்பாற்கடலுக்குள்ளே குதித்துஒளித்துப்போவென்றுசொன்னார் பிர்ம்மதேவர்-எ-று. (உ௧)

வித்தகமுனிப்பிருகு விட்டமுனிவாலே
பத்துருவெடுத்தனை பகுத்தறிகிலாயோ
வத்தனையுடற்கரு மமைத்தபடியாலென்
றைத்திசமுமிப்படி கறுத்தபடிபாராய்.

(இ-ள்) ஞானசொரூபியாகிய பிருகுரிஷியானவர் இட்டசாபத்தினாலே பத்துத்தரம்பூமியிலேபிறந்தாய் நீ அதைப்பகுத்தறியவில்லையோவெல்லாம் படைத்துப்படைத்து எல்லைகளை காய்ப்பேறி எப்படிகறுத்துப்போச்சுது பாரென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார்

உந்திமலரோனென விகழ்ச்சியுரையாதே
முந்தவொருதூணிடை முளைத்தனையுனக்குத்
தந்தையெனவோவலது தாயெனவோசொல்
செந்தழல்பிறந்துழை திப்பதறியாயோ

(இ-ள்) வாராய் விஷ்ணுவே நம்முடைய நாபிக்கமலத்திலே தானே வந்தானென்று நிந்தனைசொல்லாதே முன்னாலே நீ ஒரு தூணிடத்திலே பிறந்தாயே அந்தத்தூணை உனக்குத்தகப்பனென்றுசொல்லட்டுமா அல்லது தாயென்றுசொல்லட்டுமா அந்தத்தூண் உனக்குத்தந்தையானால் எனக்குநீ தந்தையாவாய் செந்நிறம்பொருந்திய நெருப்பு மூங்கிலினிடத்திலே பிறந்து மூங்கிலைத்தானே கொளுத்திப்போடுகிறதை அறியாயோ அப்படி உன்னிடத்திலே நான்பிறந்தாலும் உன்னையழித்துப் போடுகிறேனென்றார் பிர்மதேவர்—எ-று. (உ௩)

வேதனிவைசொற்றன கொடும்படைவெதுப்பிக்
காதிடைதுளைத்தனல்பு கட்டனகவெட்பக்
கோதமொடெழுந்தபுகை கொண்டநகைகொண்டே
மாதவன்மதித்தனன் மறுத்திவையுரைப்பான்.

(இ-ள்) பிர்ம்மா இப்படிசொன்னவார்த்தைகளை விஷ்ணுவுக்கு இரண்டுகாதிலும் வேலாயுதத்தைப் பழுக்கக்காய்ச்சித் துளைக்கவிட்டு உள்ளேசெலுத்திய நெருப்புப்போல் தகிக்கமிகுந்தகோபங்கொண்டு புகையெழும்படியாக நகைத்து இவனுக்கு இந்த அகங்காரம் வந்தது எந்தவிதத்தினாலேயென்று ஆலோசித்துச் சிலவார்த்தைகளைச்சொன்னார் விஷ்ணு—எ-று. (உ௪)

வந்தவழிதன்னையு நினைத்திலைமனத்தென்
னுந்தியுனதன்னையென வுன்னுதலையில்லாய்
தந்தைசிறுமைந்தர்பிழை தன்னையுணராரோ
நிந்தவுரைசொல்லினை யிகழ்ந்ததுபொறேனே

(இ-ள்) வாராய் பிர்ம்மாவே நீவந்தவழியையும் நினைத்தாயில்லை என்னுடைய நாபியைத்தாயென்று ஆலோசிக்கவும் இல்லை தந்தைகளாயிருக்கிறவர்கள் பிள்ளைகள்செய்தபிழையை ஒருகுற்றமாக நினையார்களென்று இந்தவார்த்தைசொல்லினையோ இனிமேல்இப்படிபொறுக்கமாட்டேனென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார் எ-று.

கன்றுமதுவுங்கயிட வப்பகடுதானு
மென்றனையராகவு மிகழ்ந்துயிர்குடித்தேன்
மன்றவொருதீமைசெயின் மைந்தனெனவுண்டோ
வன்றியுடனேயையு மறுத்தெறிகிலாரோ.

(இ-ள்) கோபத்தையுடைய மதுவும் யானைபோன்றகைடவனும் எனக்குப் பிள்ளைகளல்லவா என்னையிகழ்ந்து எதிர்த்தபடியினாலேகொன்றுவிட்டேன் நிலைபெற்ற ஒருதீங்குசெய்தால் மகனென்று பார்க்கக்கூடுமோ அதுவல்லாமல் தேகத்திமேல ஒருகட்டிகண்டால் அதையறுத்தெறிந்து சொஸ்தப்படுத்திக் கொள்ளாமலிருக்கிறார்களோமனுஷர்கள்—எ-று. (உ௬)

பித்தனுனதோர்தலை பிடுங்கியெறிபோதி
லத்தனமக்கென வமைக்கவிதியில்லா
எத்தலைவனென்பதுனை யித்தலைகமைகொண்டோ
பைத்தலையராமுடிகொள் பாரிடம்விதித்தாய்.

(இ-ள்) வாராய் பிர்ம்மாவே பயித்தியக்காரனாகிய சிவன் உன்னுடையதலைகளிலொன்றைப்பிடுங்கி எறிந்தகாலத்தில் அந்தத் தலையைமறுபடி யுண்டாக்கிக்கொள்ள வகையில்லை உன்னை எப்படித்தலைவனென்று சொல்லுகிறது இந்தத்தலையைக்கொண்டு தானே படத்தையுடைய ஆதிசேடன் முடியிலிருக்கிற பூமியைப்படைத்தாயென்றார் விஷ்ணு-எ-று. (உஎ)

மச்சவுருவங்கொடு மறைத்தொகுதிதந்தேன்
விச்சையுளதானவரை வென்றுயிர்குடித்தே
னச்சமரமாமெனினும் வைத்தமரமென்றே
யச்சமுறுகின்றனை னழிக்கவரிதென்றே.

(இ-ள்) வாராய்பிர்மாவே, சோமுகாசூரன் உன்னிடத்தில்வேதங்களைப்பிடுங்கிக்கொண்டுபோனபோது நான் மச்சாவதாரமெடுத்து அவ்வசுரனைக்கொன்றுவேதங்களை வாங்கித்தந்தேனதுவல்லாமல் சாமார்த்தியமுள்ள அநேகஅசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களோடு உன்னையுங்காப்பாற்றினேன், எட்டிமரமானாலும் தான்வைத்த மரமாகவிருந்தால்வெட்டார்கள்· அப்படிபோல்பிள்ளையானஉன்னைக்கொல்லக்கூடாதென்றுபயப்படுகிறேனென்றார்விஷ்ணு· (உஅ)

என்றொருவருக்கொருவ ரொத்தனையுரைத்தார்
கன்றினர்புயத்தின்மிசை கைத்தலமடித்தார்
நின்றுலகுதித்தனர் நெருக்கினர்திமிர்ந்தார்
துன்றியகனர்பொறி சுருக்கெழவிழித்தார்

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் ஒருவருக்கொருவர்எத்தனைவார்த்தைகளோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள், கோபித்துக்கொண்டு

புஜத்தின்மேல் கைகளாலே அடித்துக்கொண்டார்கள், நின்றபூ லோகத்தில் குதித்தார்கள், நெருங்கினார்கள், நிமிர்ந்தார்கள், நெருப்புப்பொறி நெருக்கமாய்விழ சறுக்கெனக் கண்களைவிழித்தார்கள்-எ-று. (உக)

வெற்புகள்பொடித்தன வெடித்ததுகடாகம்
பற்பலசுடர்க்கதிர் பனிக்கதிரொளித்த
சர்ப்பமுநெளித்தது தலைச்சுமைபொருதே
கற்பமுடிவென்றமரர் கண்களையிமைத்தார்

(இ-ள்) பிரமதேவரும்மகாவிஷ்ணுவும்சண்டைசெய்கிறபோர் துமலைகளெல்லாம் பொடியாய்ப்போனதுகள் அண்டகடாகம் பயமொன்றுவெடித்தது பலபல கிரணங்களையுடைய சந்திரசூரியர்கள் ஒளித்தார்கள் ஆதிசேஷன்தலைச்சுமை பொறுக்கமாட்டாமல் உடல் நெளித்துக்கொண்டான்கற்பகாலம்வந்து உலகமழியப்போகிறதென்றுதேவர்கள்கண்களையிமைத்துக்கொண்டார்கள்(

உடுக்கணமுகிற்கண முதிர்ந்தவுலகெல்லா
மிடுக்கணில்விழுந்தன வெழுந்தனபராக
மடக்கினபகீரதிமுன் ஞானதியெல்லாந்
திடுக்கொடுமுழங்கின திசைக்கரிகளெட்டும்

(இ-ள்) நட்சத்திரக்கூட்டங்களும், மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்ந்ததுகள், உலகமெல்லாந் துன்பங்களோடு அடுக்குக்குலைந்து விழுந்து தூளெழும்பியதுகள் கங்கைமுதலான நதிகளெல்லாம் தண்ணீரில்லாமல் வற்றிப்போனதுகள் அட்டதிக்கிலுமிருக்கிற யானைகள் திடுக்கிட்டுப்பயந்தன-எ-று, (௩௧)

மேவிணிதெடுத்தெறிவர் வீழ்வர்கடிதோடிக்
கோவியெதிர்குத்துகென நின்றிடுவர்குத்திச்
சாலமடிதொட்டளவில் சாரிகைதிரித்தார்
மாலையுமிருட்டும்வல மாய்வருதன்மான

(இ-ள்) ஒருவனையொருவர் மேலேயெடுத்தெறிவார்கள் கீழே விழுவார்கள் மறுபடி எழுந்து விண்வில்ஓடிவளைந்து எதிராக நின்று குத்துகென்றுசொல்லுவார்கள் அப்படிகுத்திக்கொண்டு மிகவும்மடியைப்பிடித்து குறைபோல அனேகவிசைசுழன்று திரிந்தார்கள் அந்நேரமும் இருளும்,வலமிடமாக வருதலையொத்திருக்கும்படி-எ-று, (௩௨)

ஊருவனதத்துவன செல்வனவிண்ணூடே
சேருவனநின்றென திரிந்தெனதிரட்டார்
தாருவகைகயிற்றன சலைழந்ததிருளெங்கு
மொருவனையுக்கதெழு வேலையளறுக.

(இ-ள்) அந்தவேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்துபோகின்றஜீவன்களும் தவழ்கின்றஜீவன்களும், நடக்கின்றவைகளும், பறக்குஞ்ஜீவராசிகளெல்லாம் ஆகாசத்தின்மேலபறந்ததுகள், நிலையாகநின்ற விருட்சமலைகள் நிர்த்ததுகள், திரளாகநிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவதருக்கள்பொடிப்பொடியாய்ப்போனதுகள், எவ்விடமும் அந்தகாரம் நிறைந்தது, மகாமேருஅசைந்தது, சத்தசமுத்திரங்களுஞ்சேறானதுகள்-எ-று. (௩௩)

அந்தமூழ்வெல்லைதனி லஞ்சியிமையோர்தா
மிந்திரனையெய்தினர்க ளெய்தியதுளாக்கு
முந்தியவனுற்றதுயர் யாவையுமொழிந்து
வந்தவரவேதென வகுத்துரைசெய்கின்றார்.

(இ-ள்) சருவசங்காரகாலம் வந்ததென்று சொல்லும்படி இருவருஞ் சண்டைசெய்யும் அந்தவேளையில் தேவர்களெல்லாம் பயப்பட்டுத் தேவேந்திரனிடத்திற்போய்ச்சேர்ந்து தங்களுடையதுக்கத்தைச் சொல்லுகிறதற்குமுன்னே தேவேந்திரன் தான்பட்டதுன்பங்களெல்லாஞ்சொல்லிப் பின்பு நீங்கள்வந்தகாரியம் ஏதென்றுகேட்கத் தேவர்கள் சொல்லுவார்கள்-எ-று. (௩௪)

ஆரணனுநாரணனு மான்விருவோருந்
தாரணியிலேமிகு சமர்த்தொழில்விளைத்தா
ரேரணியவேறுகதி யில்லையெவருக்குங்
காரணனையேதொழுதல் காரியமிதென்றார்

(இ-ள்) பிர்ம்மா விஷ்ணுவுமாகிய இருவரும் பூமியில் மிகுந்தயுத்தத்தைச் செய்கிறார்கள் எங்களுக்குப் பிழைக்கத்தகுந்தமார்க்கம் வேறேயில்லை எல்லாருக்கும் காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைத்தொழுது இந்தச்செதியைச் சொல்வதே காரியமென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள்-எ-று. (௩௫)

நாயகனிலைாநீருபினர் நாகவுலகத்தோர்
தூயமலர்போலடி துதித்தரிவைபாக
மாயமுடன்மாலயன் வருத்தமதுதீராய்
தாயலதுணைமந்தர்துணை தாரணியிலுண்டோ

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லத் தேவேந்திரனும் சம்மதித்துப் பின்பு அவனோடு தேவர்களெல்லோரும் போய்ச்சிவனுடைய பரிசுத்தமாகிய தாமரை மலர்போன்ற பாதத்தைத் தொழுது மங்கைபாகனேஎஞ்சகன்கொண்டு விஷ்ணுவும், பிர்ம்மாவும், சண்டைசெய்வதனால்வருந்துக்கத்தைத் தீர்க்கவேண்டும் பிள்ளைகளுக்குத் தாயேதுணையல்லாமல் மற்றொருதுணை பூமியிலுண்டோவென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள்-எ-று. (௩௬)

உருப்படுசகட்டைநிக ருற்றலஇன்மீதே
யிருட்படுபிறப்பினை யிறப்பினையுறாதே
பொருட்பெறவுனக்கடிமை புக்களவிலாவுன்
னருட்கடல்குளித்திட வடைக்கலமதானோம்.

(இ-ள்) உருண்டுகொண்டுபோகாநின்ற வண்டியினுடைய சக்கரம்போல் அஞ்ஞானம்பொருந்திய பிறப்பையு மிறப்பையு மாறிமாறியடைந்துவருத்தத்தையனுபவியாமல் மோட்சத்தைப்பெற உனக்கடிமையாகப்புகுந்து உன்னுடைய அளவில்லாத கிருபைக்கடலில்குளிக்க அடைக்கலமானோமென்றார்கள்தேவர்கள்()

புழுக்குடையுடற்சுமை பொறுக்கமுடியாத
விழுக்குடையவிச்சைகெட விச்சையருள்வோனே
முழுக்கடலிடத்தின முழுக்குறினுமாறா
வழுக்குமலமற்றிட வடைக்கலமதானோம்.

(இ-ள்) அநேகம் புழுக்கள் குடைந்துகொண்டிராநின்ற உடற்பாரத்தைப் பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானங்கெடப் பிரியத்தினாலே கிருபைசெய்கின்றசுவாமியே பெரிய சமுத்திரத்தினிடத்தில் தினம் முழுகினாலும் போகாத மும்மலமாகிய அழுக்கற்றுப்போக அடைக்கலமா யும்மைச் சேர்ந்தோமென்றார்கள் தேவர்கள்-எ-று. (௬அ)

எண்ணமினிவேறிலை யெமக்கருள்செய்யென்றே
கண்ணுதலைவிண்ணவர்கள் கற்றுமொழியோதி
லண்ணலுமுணர்ந்தன னனைத்துயிரினுள்ளே
யெண்ணெயெனநிற்குமவ னீதறிகிலானோ.

(இ-ள்.) இனிமேல் வேறேஆலோசனையில்லை எங்களுக்கு கிருபைசெய்யுமென்று சிவனைத்தேவர்கள்புகழ்ந்துதோத்திரஞ்செய்யும்போதில் சுவாமியும்அவ்விருவருக்கும்வந்த சண்டையின்மூலத்தையறிந்தார் எல்லாவுயிர்களிடத்திலும்எள்ளினிடத்துஎண்ணெய்போல்நிற்கும்சுவாமி இதுஅறியமாட்டாரோ அறிவார், எ-று.()

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நடுக்கமுறு முனிவரொலா மமரரெலாம்பயந்தவிர நாகமீது,
படுக்கைபுரி திருமாலும் பங்கயத்திலுறுமயனும் பங்கமைதீர,
வடுக்கியிடும்புவனமெலா மடுக்கழியா திருக்கமனத்தருள்வதாகி,
தடுக்கரியதழலுருவத்தொருவரையா யிருவரையுந்தடுப்பதானான்

(இ-ள்) நடுக்கமடைந்தமுனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும் பயத்தைநீங்கும்படி சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும் தாமரைப்புஷ்பத்தில்வீற்றிருக்கின்ற பிர்ம்மாவும், ஒருவருக்கொருவர்பகையைநீங்கவும், அடுக்கடுக்காயிருக்கும் அண்டங்களெல்

லாம் அடுக்குக்குலையாமலிருக்கவும், இருளைசெய்வதாய்த்தடுத்த ற்கரிய அக்கினிசொரூபத்தோடு கூடிய ஒருமலையாகி இந்தயிரு வரையுந்தடுக்கும்படி எழுந்தருளினார் பரமசிவன்-எ-று. (சம)

பாதலத்திற்பணிகளெல்லாம்விழுதாகவதன்கீழிற்பருவேரோடிப் பூதலத்திற்கிளைத்திமையோருலகெல்லாம்லர்ந்துமலர்ப்புண்டரீ கன், மீதலத்துமுகடுடைத்துக் கடாகவெளிகடந்துபெருவெளிக் குமேலா, மாதலத்துக்கிதுவு மொருகனன்மேரு வடுத்ததெனவ ளர்ந்தமாதோ.

(இ) பாதாளலோகத்திலிருக்கிற பாம்புகளெல்லாம்அந்தமலைக்கு ச்சல்லிவேராகவும், அதன்கீழ்பருத்தவேரோடிபூமியிற்பெரிதாய் கிளைத்துத்தேவலோகங்களெல்லாந்தாண்டிப் பிர்மலோகத்துமுக ட்டையுடைத்து அண்டகடாகவெளியைக்கடந்து அதற்கப்பாலிரு க்கிற பெரியவெளிக்குமேலாயிருக்கிறஇடத்துக்கும் அக்கினிசொ ரூபமாகிய மகாமேருஅடுத்ததென்று சொல்லவளர்ந்தது. (சக)

முளைக்குநெடுஞ்சுடரிரவி புரவியுலவாவுலகமுழுதுமோடிக், கிளைக்குமணியிருளகற்றவேற்றினவத்தவிளக்கெனம்வகிளர்க்கை யாலே, யளக்கரெலாமளப்பரிய வடவையழல் பார்த்தெனவரா த்ரமானத், திளைக்குமெழுகிரிகளெல்லா மதுசொரிந்த சிறுபொ றிபோற்சிவந்தமாதோ.

(இ-ள்) உதயமாகி நெடுந்தூரம் கிரணங்களைவீசுகின்ற சூரியனு டைய தேரிற்கட்டிய குதிரைகள் சஞ்சாரஞ்செய்யக்கூடாதஉலக மெல்லாம் ஓடிக்கிளைத்தநீலமணிபோலுங்கரியஇருளையோட்டுகி றதற்குஏற்றினவத்தவிளக்குப்போல்பிரகாசிப்பதனாலேசமுத்திர மெல்லாம்சொல்லுதற்கரிய வடவாமுகாக்கினி பார்த்ததுபோலச் சி வப்புநிறத்தைப்பொருந்த சத்தகுலபர்வதங்களெல்லாம்அந்தப்பி ரகாசத்தினாலே அந்தஅக்கினிமலைசொரிந்த அக்கினிப்பொறிகள் போலச்சிவந்ததுகள்—எ-று. மாது-ஓ-அசைகள். (சஉ)

கலிவிருத்தம்.

வானக்கண்ணுழலாயதுகண்டமலரோனுங்
கானக்கண்ணனு மஞ்சியகன்றார் கரைகாணார்
ஞானக்கண்ணினர் காணுமதல்லானவைசேரு
மீனக்கண்ணினருக்கெளியானேயெம்மானே.

(இ-ள்) இப்படிஆகாயபரியந்தம்அக்கினிசொரூபத்தைக்கண்டு பிர்மாவும், வேணுநாதத்தைச்செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிய விஷ்ணு வும் பயப்பட்டு ஒதுங்கிநின்றார்கள்-ஞானக்கண்களையுடையவர்க ள்காணுவதல்லாமல் குற்றம்பொருந்தியஈனமாகியமுகத்திற்கண் ணுடையவர்காணுகிறதற்குஎளியவரோ நம்முடையபரமசிவன் ()

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்.

கண்ணிலளவிடவரியசுடரினைக்கண்டிருவருமாய்க்கலையானு, ரெண்ணிலிதனடிமுடியை யறிபவரேபெரியவரென் றிசைத்தாரிந்த, மண்ணினடியறிவனெனப் பணியிடையிற் றாக்கமிக்கோன்வராகமானன், விண்ணின்முடியறிவனென வெகினவடிவெடுத்தயனும் விரைந்துபோனன்.

(இ-ள்) கண்களாலேஇவ்வளவுதூரம்இந்தமலைபோலிருக்கிறதென்றுஅறியக்கூடாத பிரகாசமான மலையைப்பார்த்து இரண்டுபேருந் துன்பத்தையுடையவராய் இந்தமலையினது அடியையாவது முடியையாவது அறிகிறவரோ பெரியவரொன்று ஒருவருக்கொருவர்சொல்லிக்கொண்டார்கள்- அப்பொழுது சர்ப்பத்தில் நித்திரை செய்கிறவராகிய விஷ்ணு இந்தமலையினடியை நானறிந்துவருகிறேனென்று வராகரூபமானார், இந்தமலையின்சிகரத்தைக்காணுகிறேனென்று பிர்மாவும் அன்னப்பக்ஷியாகி ஆகாயத்திற்பறந்தார்.(

மெத்துமரைக் கணத்தினுக்கா யிரங்காதம்பறந்தயனர் விரைந்துபோனர், துத்தியராவெடுத்தபுவி கணத்தினுக்கா யிரங்காதந்துளைத்துப்போனு, ரத்தகையோர்செயலுரைக்கிற் கனகமணிநெடும்பூட்டுக் கருகிலோடு, நித்திலப்பொற் குண்டிகையு நீலமணிக்குண்டிகையுநிகர்த்தமாதோ.

(இ-ள்)சொல்லப்பட்டஅரைக்ஷணத்தில்பிர்மாஆயிரங்காதவழிபறந்துமேலாகப்போனார், படத்தையுடைய ஆதிசேஷன்சுமந்தபூமியைஅரைநொடியிலே ஆயிரங்காததூரம்துளைத்துக்கொண்டு விஷ்ணுகீழாகப்போனார்-அதுஎப்படியிருந்ததென்றால் அம்மலை தங்கமயமாகிய ராட்டணப்பூட்டைப்போலவும், அதில்இறைக்கிறதற்குக்கட்டிவிட்டிருக்கின்றநீலரத்தினத்தோண்டிபோலவும்,முத்துகளிழைத்திருக்கிறஅழகியதோண்டிபோலவுமிருந்தது (௪௫)

பூவுலகையரியகன்றுகீழுலகின்முறைமுறையேபுகுந்துபோந்து,காவலுறுமாவலிதன்போகவதியெனும்புரமுங்கடந்துமேவித்தேவர்தொழும் பரஞ்சுடர்வாழாடகேசுரங்கரத்துஞ் சிரத்தும்போற்றி, மூவுலகைமுதலளந்தோனேழுலகமளந்துமதன்முடிவுகாணன்.

(இள்) வராகஅவதாரமெடுத்த விஷ்ணுவானவர் பூலோகத்தைக்கடந்துஅதின்கீழிருக்கிற ஏழுலகத்தையும்முறையேதுளைத்துக்கடந்துபோய் மாவலிச்சக்கிரவர்த்திக் காவலிலேயிருக்கிற போகவதிபட்டணத்தைத்தாண்டி அப்புறம்தேவர்கள்வணக்கும்பிரமசொரூபப் விளங்காநிற் ர ஆடகேசுரத்தைக்கண்டு கைகளினுலுஞ் சிரசினு

னும்வண்கிமுன்னேமூன்றுலகத்தையுமளந்தவரிப்போதேழு லகங்களை அளந்தும் அந்தமலையினடியைக்காணமற்போனார். ௪௯

வளர்ப்புடையபிறைபோலவளர்மருப்புந்தேய்பிறைபோல் மழுங்கிப்போகக், குளப்படியுமுகநுனியும் பினைத்தேடு மாசை யைப்போற் குறைந்துபோக, வளப்பரியதுயரின்விழுந் தொரு நூறாண்டொழிந்ததற்பி னரனைவாழ்த்தி, யிளைப்பதுவுஞ்சலிப் பதுமற்றெழுதலமுமிடர்க்கடலுமேறினானே.

(இ-ள்) அப்படி மகாவிஷ்ணுவராகரூபங்கொண்டுதேடுகிறபோ து வளர்பிறைபோல் நாளுக்குநாள்வளர்ச்சியுற்ற இரண்டுகொம்புக ளும்-தேய்பிறைபோல்குறைந்துமழுங்கிப்போகவும், குளம்புகளு ம், முகத்தினுனியும், தேடுமாசைபின்புஎப்படிகுறைந்துபோயிற் றோ அப்படித்தேய்ந்துகுறைய எண்ணக்கூடாததுக்கசமுத்திரத் தில்விழுந்து நூறுவருஷகாலந் தேடியுங்காணமல்பின்புதெளிவுவ ந்துஇதுசிவனுடையசெயலென்றறிந்து அவரைத்தியானஞ்செய் துஇளைப்புஞ்சலிப்பும்நீங்கித்தன்னுடைய துக்கசமுத்திரத்தையு ம்ஏழுலகத்தையும்தாண்டிவந்தார்—எ-று (௪௭)

தம்போரைமுதற்றடுக்கத்தழற்பிழம்பாயெழுந்தவந்தத் தலத் தைச்சார்ந்தா, னம்போதனிதன்முடியினளவறியானெனமனத்தி லையந்தீர்ந்தா, னம்பாருக்கரியானைச் சேயானைத்தனதுவிழி நய னத்தோடே, பைம்போதைப்புனைவானைப் பலகாலும்பணிந்துரு கிப்பரவிநின்றான்.

(இ-ள்) தனக்கும், பிர்ம்மாவுக்கும்வந்த கலகத்தை நீக்கும்படிக் கு அக்கினிசொரூபமாக எழுந்ததலத்தைச்சேர்ந்து அழகியதாம ரைப்பூவிலிருக்கிறபிர்ம்மாஇந்தமலையின் முடியை அறியமாட்டா னென்றுநிச்சயஞ்செய்துகொண்டு நம்பாதமனுஷர்களுக்குஅரி யவரைஎப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் தூரமாகவிருக்கிறவரைத் தம் முடையகண்ணாகியபுஷ்பத்தோடு அழகிய புஷ்பங்களைத்தரிக்கா நின்றவரைப் பலதரமும் வந்தனஞ்செய்து உள்ளமுருகிப்பரவி னார்விஷ்ணு—எ-று (௪௮)

கலிவிருத்தம்.

இன்னதாமிவன்செய விருக்கவிங்கிதன்
முன்னமேயழற்கிரி முடியைத்தேடவே
யன்னமாய்ப்பறந் தவனரைக்கணத்திலே
மன்னுமோராயிரக் காதம்வாவினான்.

(இள்) இந்தப்பிரகாரம்இந்தவிஷ்ணுவிருக்கஇதற்குமுன்னே அ க்கினிமலையின்முடியைத்தேட அன்னப்பட்சியாகிப்பறந்தபிர்ம் மாஅரைக்ஷணத்திலேஆயிரங்காதவழியாகத்தாண்டினார். (௪௯)

கிறியேயண்ட கோளகையுங்கீழுற
வேறினூறுயிர மாண்டுமேவினு
னூறுநூறுயிரக் காதநோக்கினு
மீறிலாதிருந்ததல் வெரியின்றூணமே.

(இ-ள்) அண்டகோளகையுங்கிழிபடக்கிழித்துப் பறந்து நூறுயிரம்வருஷந்தேடினார் அப்படிஅனேக நூறுயிரங்காதந் தாண்டிப்போய்ப்பார்த்தாலும்முதல்பார்த்ததுபோலவேயிருந்தது அக்கினித்தூண்-எ-று. (௰)

சிறையெலாமுதிர்ந்தன விசையுந்தீர்ந்தன
நிறைவதாயிடுக்கணு முயிர்ப்புநீண்டன
குறையெலாம்வளர்ந்திடத் தனிமைகூர்தலான்
மறையினிலையிவை மனதிலெண்ணினான்,

(இ-ள்) அப்படிபிரம்மா அன்னமாய்ப்பறந்துபோகிறபோது சிறகெல்லாமுதிர்ந்துபோயின, விசையும் அடங்கியது, குறைவில்லாததுக்கமும், பெருமூச்சும் அதிகப்பட்டன, மனக்குறைவளர ஒருவருமில்லாமல் தான் ஒருவனானபடியினாலே பிர்ம்மாசிலவற்றை மனதிலெண்ணினார்-எ-று. (௰௧)

அரியமாவிதனடி யறிந்துமீளுமோ
தெரிவுறுதிடையிலே திரும்புமோவென
வுரியதாகியதுய ருசலாடினு
னெரியுறுமெழுகுபோ லிளகுசித்தையான்.

(இள்) அரியமகாவிஷ்ணுஇந்தஅக்கினிமலையினுடைய அடியை அறிந்து திரும்புவானோ கொஞ்சதூரந்தேடிஇனிமேல்தேடக்கூடாதென்றுதிரும்பிவருவானோ என்கிற துக்கமாகியவஞ்சலிருந்தாடினார், நெருப்பிலேயிட்டமெழுகுபோல் இளகியமனதையுடையவராகியபிரமதேவர்—எ-று, (௰௨)

மற்றிதுசிவனென மனதிலெண்ணிலே
னுற்றரிதன்னையு முறவுகொண்டிலே
னிற்றைநாள்வரைக்குமிவ் விடர்க்குண்மூழ்கினேன்
சிற்றறிவுடைமையோ செய்ததீமையோ.

(இ-ள்) இந்தமலையைச் சிவனென்று அறியாமற் போனேன் பகைத்துக்கொள்ளப்பட்டவிஷ்ணுவையாவது உறவுகொள்ளாமற்போனேன் அன்றுமுதலின்றையவரைக்கும் வெகுகாலமாய்த் துக்கசமுத்திரத்தில் மூழ்கினேன் என்னுடைய சிறியபுத்தியினாலேயோ பூர்வகாலத்திலே நான்செய்த பாவத்தினாலேயோவென்று வினைத்தையடைந்தார் பிர்ம்மதேவர்—எ-று, (௰௩)

எய்தினேன்முடியறிந் தேகிலேனெனும்
பொய்களையுரைக்கினும் பொருந்தவேயுரை
செய்துணைபிறிதிலை யென்றுதேம்பினான்
கைதையின்மடல்வரப் பின்புகண்டனன்.

(இ-ள்) இவ்வளவுதூரம் தேடிவந்தும் முடியையறியாமற்போனேன் ஆகிலும் இனிமேற்போய் விஷ்ணுவினிடத்திற் பார்த்தேனென்றுபொய்சொன்னாலுங்கூட ஒத்தாசையாகப்பார்த்தேனென்றுபொய் சாட்சிசொல்லுகிறதற்கு ஒருதுணையுமில்லையே யென்று விசனப்பட்டார் அந்தசமயத்தில் தாழம்பூமடல் ஒன்று மேலேயிருந் திறங்கப்பார்த்தார் பிர்ம்மா—எ-று. (ருச)

இம்மடலெங்குற்று வருவதென்னுமுன்
னம்மடலணைந்ததங் கதனையேற்றனன்
செம்மறன்முடியில்வீழ் கைதைச்செம்மலர்

(இ-ள்) இந்தத் தாழைமடல் எங்கேயிருந்து வருகிறதென்று ஆலோசிக்குமுன்னே தாழம்பூ பிர்ம்மாவுக்குச் சமீபத்தில்வர அதைக்கையினாலேபிடித்தான் அதுபரமசிவனுடைய சிரசிலிருந்துதவறி விழுந்த தாழம்பூ வானபடியினாலே மெய்ம்மையான பெருமூச்சோடு என்னைச்சீக்கிரத்திலே விட்டுவிடுவா யென்று சொல்லியது—எ-று. (ருரு)

காரணமேதெனக் கமலன்கூறினான்
ஆரணனாரண னளவிடாமுத
றாரணிமுடியினுந் தவறிவீழ்ந்தனன்.

(இ-ள்.) அந்தத்தாழம்பூ சொல்லியதைக்கேட்டு அழகுபொருந்திய தாழம்பூவே எங்கேயிருந்து இங்குவந்தாயென்று பிர்ம்மாகேட்கப் பிர்ம்மாவினாலும், விஷ்ணுவினாலும் அறியக்கூடாத பரமசிவனுடைய சிரசிலேயிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்று சொல்லியது—எ-று. (ருசா)

தார்ப்பொலிமுடியினுந் தவறிவீழ்ந்தபின்
னாற்பதினாயிரம் வருடநண்ணினே
னேற்பதுவிடுகவென் றிசைப்பவெந்தையைப்
பார்ப்பதுவிடுத்தயன் பகர்வதாயினான்.

(இ-ள்) கொன்றைமாலை பிரகாசியாநின்ற சுவாமியினது திருமுடிமேல் நின்றுவிழுந்ததும், நாற்பதினாயிரம் வருஷங்களாகவந்தேன் இன்னம் நான்பூமியிற்போகவில்லை வருத்தத்தோடு வருகிறேன் என்னைப்பிடிக்கவேண்டாம் விடென்று தாழம்பூ

சொல்லப் பிர்ம்மா சுவாமியைத்தேடுகிறதைவெறுத்துச் சிலவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௬௭)

துன்னியகைதையே துணையுமாய்நமக்
கின்னமுமலைவுறா திடுக்கணீக்கினை
யுன்னினுமுயிர்த்துணை யுறவுவேறிலை
யன்னியனல்லனு னனமுமல்லவே.

(இ-ள்) என்சமீபத்திலடைந்த தாழம்பூவே நீஎனக்குத் துணையாயிருந்து நானின்னமுந் தேடியலையாமல் என்வருத்தத்தை நீக்கினை யுன்னைப்பார்க்கினும் உயிர்போன்ற துணையும், உறவும், வேறில்லைநானும் அன்னியனல்ல அன்னப்பட்சியு மல்லவென்றுசொன்னான் பிர்ம்மதேவன்—எ-று. (௬௮)

நாமமோநான்முக னுனுமானுமா
யேமமாமிதற்கள விசைக்கவெண்ணினோம்
பூமிகீழிடந்தவன் போயினான்மனத்
தீமையேன்றிருமுடி தேடிக்காண்கிலேன்.

(இ-ள்) என்பெயரோ பிர்ம்மா, நானும்விஷ்ணுவுங்கூடி அக்கினிசொரூபமாகிய இந்தமலையினளவைத் தெரிந்து கொள்ள வெண்ணினோம் பூமியின் கீழிடத்தைப் பிளந்துகொண்டு அடியை அவன்தேடப்போனான் பாவியாகிய நான்முடியைக்காணவெகுநாள்தேடியுங்காண்கிலன்-எ-று. (௬௯)

அடிதலைவரவிது வதுகொடென்பய
னெடியநின்வரவினு னினைத்ததெய்தினாற்
படியளந்தவனுடன் பறவையாமிவன்
முடியறிந்தானென மொழிதல்வேண்டுமே

(இ-ள்) ஆதியந்தமாகநடந்த சமாச்சாரமிது அதைக்குறித்துப்பேசுவதானாற் பலனென்ன பெருமைபொருந்திய உன்னுடைய நல்வரவினாலே நினைத்தகாரியமுடிந்தால்தான்பயன், பூமியையளந்தவிஷ்ணுவினுடன் பகைகொண்டு பட்சியாயுருவெடுத்தஇந்தபிர்ம்மா சிவனுடையமுடியை யறிந்தானென்று நீசொல்லவேண்டுமென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவான் பிர்ம்மதேவன்-எ-று. (௭௰)

வஞ்சமென்றிகழ்ந்திடேல் வருந்தினார்க்குயிர்த்
தஞ்சமாமெனிற்பெரும் பொய்யுஞ்சாற்றலா
மஞ்சியேசொலத்தகா மொழியுமன்றிது
நஞ்சமுண்டமைவரோ நண்புவேண்டினார்

.(இ-ள்) தாழம்பூவேகேள் இதுவஞ்சனைத்தொழிலென்று தள்ளாதே யாதோ ஒருதுன்பத்தை யடைந்தவர்க்கு உயிர்ச்சேதம் வருமாயின் அது பிழைத்தற்குப் பெரிதாகிய பொய்யைக்கூட

தசொல்லலாம் இதுபப்படிச் சொல்லக்கூடாதவார்த்தையுமில் அன்பன்சொன்னால் சினேகித்தைவிரும்பினவர் விஷத்தைபுத்தின்னவிசைவர்-எ-று. (௬௧)

உன்னை என்னும்செப்வனெச்சம் உண்டு என்ச் செய்தென ச்சமாகத்திரிந்து இழிவு சிறப்பும்மை தொக்கிநின்றது-ஏகாரம்-தேற்றத்தினகண்வந்தது.

கண்ணுதன்முடியில்வாழ் கைதையேபிறி
தெண்ணுவதொழிகென விசைந்துபோந்து
விண்ணினு மிருந்துகீழ் விரைந்துவேதியன்
மண்ணுலகளந்தமான் மருங்குநண்ணினன்.

(இ-ள்.) பரமசிவனுடைய முடியில்வாழ்கின்ற தாழம்பூவே வேறே ஒரு ஆலோசனையுஞ் செய்யவேண்டாம் இதற்குடன்படென்றுசொல்லத் தாழம்பூ அதற்கிசைந்துவந்தது ஆகாயத்தில்நின்று சீக்கிரத்தில் பிர்ம்மா பூமியையளந்த விஷ்ணுவினிடத்திலவந்துசேர்ந்தான்-எ-று. (௬௨)

சீதராகேட்டியென் வரவின்செய்கையைக்
காதநூறுயிரங் கணத்திலேகடந்
தாதியான்முடிபறிந் தணுகினேனென்ன
வோதினான்கைதையு முள்ளதென்றதே.

(இ-ள்) விஷ்ணுவே என்னுடையநல்வரவைக்கேள் ஒருநொடியிலே நூறுயிரங்காதம்பறந்து எல்லாருக்கும் ஆதியாகிய சிவனுடைய சிரஸ்சப்பார்த்து வந்தேனென்றுசொன்னான் தாழம்பூவும் நிஜந்தான் பிர்ம்மா பார்த்தானென்றுசொல்லியதுஎ-று. ( )

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அக்கணமழற்கிரி வெடித்ததுவெடித்துவா வத்தினில்ரக்கரிமையோ, ருக்கனர்திசைக்களிறு கக்கினவருக்கனா யுருக்கியதெனக்குருதிநீர், செக்கரொளிமட்கிட முருக்கிதழ்கறுக்குமெய்சிவப்பொளிவெளுத்தவடிவாய், முக்கணனதற்கிடை முளைத்தனன்முகத்திலவன் முப்புரமெரித்தநக்கையே;

(இ-ள்) அப்படி பிர்ம்மாசொன்னதட்சணமே அக்கினிமலைபடியொன்றுவெடித்தது, வெடித்தசத்தத்தில் ராட்சதர்கள், தேவர்கள்திடுக்கிட்டு உயிர்சோர்ந்தார்கள் திக்கில் இருக்கிற ஆனைகள் சூரியர்களை உருக்கிச்சாய்த்தா லெப்படியோ அப்படிரத்தஜலத்தைக் கக்கினதுகள் செக்கர்வானத்துப்பிரகாசம் மழுங்கிப்போகும்படியாகவும், முருக்கம்பூவிதழ்கறுக்கும்படியாகவும் சிவந்த தமது திருவுருவின் ஒருருவுபொருந்திய நிறமானது விபூதியினால் வெளுத்தவடிவாய்த்தோன்ற அந்தவெடிப்பில்நின்றும் பர

மசிவன் எழுந்தருளினார் - முப்புரத்தை எரித்த நகைப்பு அவர் முகத்திலேவந்தது—எ-று. (கூச)

முண்டகவகந்தையின் மொழிந்தவுரைநன்றென மொழிந்து நகைகொண்டவளவே, அண்டபகிரண்டமு நடுங்கினவொடுங்கி னவடங்கினவிடுஞ்சுடரொலாங், கொண்டலுமறைந்தன சிறந்தன விறந்தனகுறைந்தன நிறைந்தனகுலா, வெண்டிசைதிரிந்தன கரிந்தன பொரிந்தன வெரிந்தன விரிந்ததருவே.

(இ-ள்.) பிர்ம்மாவே உன்னுடைய அகங்காரத்தினாலே சொன்னசொல் நன்றாயிருந்ததென்று சொல்லி நகைத்தபோது அண்டபகிரண்டங்களெல்லாம் கிடுகிடென்று நடுங்கி யொடுங்கிப்போயின, சூரியசந்திரருடைய பிரகாசமடங்கிப்போயின, மேகங்கள்மறைந்ததுகள், சிறந்து நிலையாயிருக்கிறதுகளெல்லாம் இறந்ததுகள், நிறைந்தவைகளெல்லாம்குறைந்துபோயின, குறைந்தவைகளெல்லாம்நிறைந்தன, கூட்டமாகியதிக்குகள் அலைந்ததுகள், மரங்களெல்லாம் கரிந்தும்,பொரிந்தும், எரிந்தும்போனதுகள். (

கலிவிருத்தம்.

அழிந்தனனயனென வமரரஞ்சினார்
குழிந்தது நிலமெனக் கொள்ளையாய்மலர்
பொழிந்தனர்நெடியவற் குவகைபூத்தது
கழிந்ததுமலரவற் கிடும்பைக்கங்குலே.

(இ-)தேவர்களெல்லாரும்பிர்ம்மா இன்றே அழிந்துபோனானென்றுபயப்பட்டார்கள்பூமிபள்ளமாகும்படி கொள்ளை கொள்ளையாகப் புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள், விஷ்ணுவுக்குச்சந்தோஷம்வந்துபிர்மாவுக்கு முன்னையஅகங்காரமென்கிற இருள்நீங்கிப்போயிற்று. (

பாடினான்பரவினான் பரவசத்தினா
லாடினானோடினா னளவிடாமுதற்
கூடினனெவ்வரங் கொள்ளுகேனெனத்
தேடினான்சிவனையத் தெளிந்தசெங்கண்மால்.

(இ-ள்) அப்போது தெளிவையடைந்தவிஷ்ணுவானவர் உக்கிணிமலையினிடத்திலிருந்து எழுந்தருளியபரமசிவனைப்பாடினார், வந்தனஞ்செய்தார், பரவசங்கொண்டு ஆனந்தக் கூத்தாடினார், நான்குதிக்கிலும் ஓடினார், யாவராலும் அளவிடக்கூடாத இந்த சிவமூர்த்தியைத் தரிசித்துக்கூடினேன், இனிநா னென்னவரங் கேட்பேனென்று ஆலோசனைசெய்தார்-எ-று. (கூஎ)

ஆசையாலுருகுமவ் வரிதனன்புகண்
டீசனும்பலவரமினிதுநல்கினான்
வாசமாமலரவ னுக்குமண்ணின்மேல்
பூசையுங்கோயிலும் போகவென்றனன்.

(இ-ள்) இப்படிமிகுந்தபக்தியினாலேதேகம் உருகாநின்றவிஷ்ணுவினுடைய அடிமைத்திறத்தைப்பார்த்துக் கேட்டவரங்களெல்லாஞ் சிவன் அருளிச்செய்து பிர்மாவைப்பார்த்துஉனக்குப் பூமியிலேகோயிலும் பூசையுமில்லாமற்போகக்கடவதென்று திருவுளம்பற்றினார் சுவாமி—எ-று. (௬௮)

ஊகைதயேயிவனெனுகேரவுநீயுனா, செய்ததார்நீண்டிலேமென்றுதீர்த்தன, னெய்தியமுனிவுகண் டேங்கிநான்முகன், மெய்தளையுறப்பதம்வீழ்ந்துபோற்றினான்.

(இ-ள்) வாராய்தாழம்பூவேஇந்தபிர்மாவினோடுசேர்ந்துபொய்சாட்சிசொன்னபடியினாலேஉன்னைஇதுமுதற்கொண்டு தீண்டேனென்றுதள்ளினாரதன்பின்புசுவாமிக்குஇப்படிப்பட்ட கோபம்வந்ததைப்பார்த்துஏக்கமெடுத்துப் பிர்ம்மாவானவர்தன்னுடையதேகம்பூமியிலேநன்றாய்ப்படியவிழுந்து வந்தனஞ்செய்தான். (

கலிவிருத்தம்:

பொடிமூடியதழலேநிகர் புலையாணவமலமாஞ்
செடிமூடுகையாலேயுழல் சிறியேனொருபொருளோ
வடிவேபெருவெளியேசதுர் மறையேசதுர்மறையின்
முடிவேதனிமுதலேயெனைமுனியேலெனைமுனியேல்.

இ-ள். நீறுமூடியநெருப்பையொத்தசுவாமியேசண்டாளத்துவமாகியஆணவமலமென்ற செடிமூடிக்கொண்டிருப்பதினால்அவிவேகியாய்த்திரியாநின்ற சிறியேனொருபொருளோ உருவமானவரோ அகண்டவெளியானவரோ, நான்குவேதமானவரோ, நான்குவேதத்தினுடைய அந்தாத்திலிருக்கின்றவரோ, ஒப்பற்றமுதலாகியவரோ, கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம்கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம்.

எந்நீர்களுமொன்றாகிய வெழுவாரியுமறுகி
வெந்நீரதுவாநூடன்விளாவப்புனலுண்டே
தின்னீர்மையிதென்றாலுலகுயிரொப்படிநிகழும்
முந்நீர்விடமுண்டோயெனை முனியேலெனைமுனியேல்.

(இ-ள்.) எல்லாநதிகளினீரும் விழுந்து ஒன்றாகிய ஏழுசமுத்திரமுங்காய்ந்துவெந்நீராய்ச்சுட்டால்அதையாற்றுகிறதற்குவேறேசலமுண்டோஉமக்கே இப்படிப்பட்ட கோபம்வந்தால் உலகத்திலிருக்கிறசீவராசிகள்எப்படிபிழைக்கும்முன்னேசமுத்திரத்திலேபிறந்த ஆலகாலவிஷத்தை யுண்டமூர்த்தி கோபஞ்செய்யவேண்டாம் கோபஞ்செய்யவேண்டாம், எ-று. (௭௧)

பிறையேமுழுமதியேயுமைபெண்மேணபிறவாமேண
நறையேநறுமலரோயென நானுவிதமாவை
பொறையேயதிருவருளேபொழி புயலேவியவிசையே
முறையேயுலமுற்றயேயெனை முனியேலெனைமுனியேல்,

(இ-ள்) மூன்றாம்பிறையாயும், பூரணச்சந்திரனாகியும், பெண்ணாகியும்ஆணாகியும், தேனாகியும், புஷ்பமாகியும், மலைகளாகியும், இருபாவருஷத்தைப்பொழிகின்றமேகமாகியும், சொல்லாகியும்நாதமாகியும், மற்றும் நானாவிதரூபமாகியுமிருக்கின்றமூர்த்தியேஉமக்குமுறையோமுறைஎன்னைகோபிக்கவேண்டாம்கோபிக்கவேண்டாம்

வெம்மைச்சரமலராகியவில்வேடனுவன்றே,
கொம்மைத்தலைமதவாறெழுகோபக்களிறன்றே
செம்மைக்கனலன்றே கொலைசெயுமந்தகனன்றே
மும்மைப்புரமன்றேயொருபொருளாயெனைமுனியேல்

(இ-ள்) மிகுந்தவெப்பத்தைக் கொடுக்காநின்ற புஷ்பபாணங்களையுடையமன்மதன்தேகமல்லவே, தாருகாவனத்து ரிஷிகள்விட்டஎழும்பினதலையும், ஆறுபோன்ற மதத்தையுமுடைய கோபமாகியயானையல்லவே, அந்தரிஷிகள்பின்புவிட்டசிவப்பாகிய அக்கினியல்லவே கொலைசெய்யுந்தொழிலையுடையயமனல்லவே, திரிபுரமல்லவே, நான்எவ்வளவு உமக்கு-என்னை ஒருபொருளாகக்கோபஞ்செய்யவேண்டாம்—எ-று. (௭௩)

அறிதற்கரிதாமுன்முடி யறிவேனெனுமளவே
பறவைப்படிவானேனினி மேலோவிடர்படுவேன்
சிறுமைப்படுமென்பாலருள் செய்யென்றுரைசெய்தான்
மறுகிக்குளிரனல்போலிறை மகிழ்வாயிலைமொழிவான்

(இ-ள்.) யாவராலுமறியக்கூடாதஉம்முடையமுடியையறிகிறேனென்றமாத்திரத்திலே பட்சியுருவமானேனினிமேலோ துக்கத்தைஅடைவேன் சிறுமையையடைந்த என்னிடத்தில்கிருபைசெய்யுமென்றுசொல்லிவியசனப்பட்டபோதுமறுகக்காய்ந்து குளிர்ந்தஜலம்போலச்சிவன் சந்தோஷமாய்த்திருவாய்மலர்ந்து சிலமொழிகளை அருளிச்செய்வார்—எ-று. (௭௪)

அம்போருகவஞ்சேலினியவனித்தலமறையோர், தம்பூசனையும்பூசனையாகித்தமனியமாஞ், சம்பூநதவுலம்கழையும்விதியென்றருள்செய்தான், கம்பூர்கடல்விடமுண்டருள்கருணைக்கடலானே.

(இ-ள்.) வாராய்பிரமாவே இனிமேல்நீபயப்படாதே பூமியில்பிராமணர்களுக்குச்செய்கிறபூசைஉன்பூசையாகக்கொண்டுபொன்னுருவமாயுண்டாகிய மகாமேருமலைதாங்கும் ஏழுலகத்தையும், எப்போதும்போல்படையென்று அருளிச்செய்தார் சங்குகள் தவழாநின்றசமுத்திரத்தின் விஷத்தையுண்ட கிருபைக்கடலாகிய சிவபெருமான்—எ-று. (௭௫)

அறுசீரடிஆசிரியவிருத்தம்.

இத்தலத்திலுமக்குவரங் கொடுத்ததனால்யோசனைமூன்றெல்லைதூரம், சுத்தபவித்திரஞானத்தலமாகப்பொலிகவிந்தச் சோ

திதானும்,சிற்றுருவமலையாகி வரமுதவக்கடவதின் பஞ்சிறந்ததா
ண:முத்திதனைத்தகையாமனுதவுமிதற்கருணைபுரி மொழியுநாமம்.

(இ-ள்) வாருங்கள்பிர்ம்மா விஷ்ணுக்களே உங்களுக்கு இந்த ஸ்தலத்திலே அனுக்கிரகஞ்செய்து வரங்கொடுத்த படியினாலே இந்தத்தலத்தைச் சுற்றிமூன்றுயோசனை தூரம் வரைக்குஞ்சுத்தபவித்திரமாக இருக்கவேண்டியது இந்தச்செந்தீமலையானது சிறியஉருவத்தோடுங்கூடியமலையாகக்கடவதுபேரின்பஞ்சிறந்தமோட்சத்தைத் தடையில்லாமற்கொடுக்கும் இந்தத்தலத்துக்கு அருணைபுரியென்று பெயராம்—எ-று. (௭௬)

வாதைபடுமிந்திரனுமிமையவரு நினைக்கவவர்வருத்தந்தீர்த்தோம்
ஆதலினாலித்தலத்தைநினைப்பவர்க்குப்பிறப்பிடும்பையகற்றும்வா
மிப் பூதலமுமித்தலமும் பிரளயத்துமழியாதபொற்பதாகி,மோ
தியகாற்றடைந்ததிசைசராசரங்களெவையுமுயர்முத்திசேர்க்கும்.

(இ-ள்) துன்பத்தையடைந்த தேவேந்திரனும், தேவர்களும், நம்மைநினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தைத்தீர்த்தோம் ஆனபமயினாலிந்தத் தலத்தைநினைக்கிறவர்களுக்குப்பிறவித்துக்கத்தை நீக்கும்வாமிந்தப்பர்வதமும் இந்தத்தலமும்பிரளயகாலத்திலும்நாசமடையாத இலக்ஷணத்தையுடையதாகி மோதுகின்றவாயு சஞ்சாரஞ்செய்கின்ற திக்குகளிலிருக்கின்ற சராசரங்களெல்லா வற்றையும் முத்தியிலேசேர்க்கும்-எ-று. (௭௭)

வையகத்திலரியதவம்புரிந்தவருக்கினியமுத்திவழங்கவேண்டிச்
செய்யவிந்தத்திருநகரி லவதரிக்கவறந்நருவோஞ் செய்ததான,
மெய்பெறவொன்றாயிரமாய்வளருமிதிற்கொடும்பாவம்விளையாதி
தை,யையமெனவுணர்வார்க்குப்பரகதிகிட்டாதுநமதாணைதானே.

(இ-ள்) பூமியிலரிதாகியதவத்தைச்செய்தவர்களுக்குமினிமையானமோக்ஷத்தைக்கொடுக்கவிரும் பிஜோதிசொரூபமாகிய இந்தத் தலத்திலவதரிக்கவரத்தைக்கொடுப்போமிதில் ஒருதானஞ்செய்தாலொன்றுஆயிரமாய்விருத்தியாகும்இந்த தலத்தில் பாவமேயுண்டாகாதுஇதைச்சந்தேகமாகநினைப்பவர்கட்குமோக்ஷங்கிடைக்கமாட்டாது-நம்முடையஆணைப்படிக்கு என்றார் பரமசிவம்,எ-று.(௭௮)

அண்ணலிவைமொழியளவி லழற்றூணமதுகுறுகி யசல
மாகி, வண்ணநெடுஞ்சுடர்விரித்து விளங்குதல் கண்டயன்றிரு
மால்வணங்கிச் சொல்வார், விண்ணவர்க்கு மெங்களுக்கு மிதன்
சோதிக்கெதிர்குறுகி விழிக்கட்போகா, தெண்ணரியசுடர்களெ
ல்லா முட்கரந்தமலையாக விருக்கவென்றார்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமிசொன்ன அளவில் அக்கினிமலையானதுகுறுகி ஒரு சிறியமலையாய்த்திறம் பொருந்திய அனேகப்பிரகாசம்விரித்து பிரகாசித்ததைப்பார்த்த பிர்ம்மாவும், விஷ

ணுவும், சுவாமியைவணங்கிச் சொல்லுவார்கள், தேவர்களுக்கும், எங்களுக்குமிந்தமலையின்சோதிக் கெதிராகப்பாய் கண்விழிக்கக்கூடவில்லை ஆனபடியினால் எண்ணுதற்கரிய கிரணங்களெல்லாமறைந்து ஒருமலையாயிருக்கவேண்டுமென்றார்கள்-எ-று. ( )

அன்னமிசைவருவானுங் கருடன்மிசைவருவானுமமலமூர்த்தி, வன்னியொளிமறைத்துமற்றை மலையாகவிருத்தியென மலையாச்செய்தார், சென்னியிலேயொரு சோதியனுதினமுந்தெரியவருள் செய்வாயென்று, மொன்னுமந்தவடியவர்க்காவிறையவனுமிரங்கியிவையியம்பலுற்றார்.

(இ-ள்) அன்னவாகனத்திமேலேறுகின்ற பிர்ம்மாவும், கருடவாகனத்தில்வருகின்ற விஷ்ணுவும், மலரகிதராகிய சுவாமி அக்கினிப்பிரகாசத்தைமறைத்து மற்றமலைகள்போலிருக்கவேணுமென்றுகேட்க, அப்படியேமலையுருவாகச் செய்தாரிந்தமலையினுச்சியிலே ஒருபிரகாசம் எந்நாளும் தெரியும்படியாகக்கிருபை செய்யவேண்டுமென்றார்கள் அப்படிச்சொன்ன தொண்டர்களுக்காக இரங்கிச்சுவாமியுந் திருவாய் மலர்ந்தார்-எ-று. (அய)

கார்த்திகைக்குக் கார்த்திகைநாளொருசோதிமலைநுனியிற் காட்டிநிற்போம், வாய்த்தவந்தச்சுடர்காணிற் பசிபிணியில்லாதுலகின் மன்னிவாழ்வார், பார்த்திவர்க்குமருந்தவர்க்குமிடையூறுதவறுமிது பணிந்தோர்கண்டோர், கோத்திரத்திலிருபத்தோர் தலைமுறைக்குமுத்திவரங் கொடுப்போமென்றார்.

(இ-ள்) வாருங்கள் விஷ்ணுபிர்ம்மாக்களே கார்த்திகைமாதத்தில் கிருத்திகைநக்ஷத்திரத்தில் மலையினுச்சியில் ஒரு பிரகாசங்காண்பிப்போம் அப்படிபொருந்திய சுடரைக்கண்டால் தரித்திரமும் வியாதியுமில்லாமல் உலகத்தில் நிலைபெற்றுவாழ்வார்கள் இந்தச்சோதியைக்கண்ட அரசர்களுக்கும், அரியதவசிகளுக்கும், இடையூறுநீங்கும், இதைப்பணிந்தவர்கள் தரிசித்தவர்களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தோரு தலைமுறைக்கு முத்திவரங்கொடுப்போமென்றார் அருணாசலேசுரர்-எ-று. (அக)

மரணபவமறுக்கநல்ல மருந்தாகுமதற்குமலை மருந்தென்றோர்பேரருணைவடிவாதலினாலருணகிரியெனுமொருபேரதனையோர்நால், தரணியிலேயுணர்ந்தவர்க்கு முக்கோடியஞ்செழுத்துச்சரித்ததாமென், திருணிலவுமிடம் நிறைவணிசைக்கமகிழ்ந்திறைஞ்சியவரிசைப்பதானார்.

(இ-ள்) இறப்பினையும், பிறப்பினையும் நீக்குவதற்கு மருந்தானபடியினாலிந்தமலைக்கு மலைமருந்தென்றும்பெயர் இந்தமலை சிவப்புநிறமானபடியினாலருணகிரியென்றுமொருபெயர் அதைஒருதரம் பூமியிலேசொன்னவர்களுக்குப் பஞ்சாக்ஷரத்தை மூன்

றுகோடிதரம் உச்சரித்ததற்குச் சமானமாகுமென்று நீலகண்டத்தையுடைய சிவன் அருளிச்செய்யவிஷ்ணுபிர்ம்மாக்கள்சந்தோஷித்தையடைந்து சுவாமியையவணங்கிச்சொல்லுவார்-எ-று. (அ௪)

அடுத்தருணகிரியானே யுனக்குவிண்ணீரலதுபுன லாட்டுவாரார், தொடுத்தவுடுத்திரளலது திருமுடிக்குமணிமாலை சூட்டுவாரார், கடுத்திகழுமிடற்றானே கதிர்களன்றிமணித்தீபங் காட்டுவாரார், எடுத்திறைஞ்சிப் பூசைசெய்ய விதன்கீழோரிலிங்கவடிவெடுப்பாயென்றார்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரரே மலையாகியவுமக்கு ஆகாயத்தில் நின்றுபெய்யாநின்ற மழையேயல்லாமல் சலங்கொண்டுவந்துஅபிஷேகஞ்செய்கிறவர்களார் நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களேமுத்துமாலையாவதல்லது வேறேமுத்துமாலை சூட்டுகிறவர்களார் சூரியகிரணமே தீபமாவதல்லாமல் தீபங்கொண்டுவந்துவேறேகாட்டுகிறவர்களார் ஆனபடியினாலே நாங்கள் அபிஷேகமுதலானதுகள்செய்துபூசைசெய்வதற் கிந்தமலையின்கீழ் ஒரு இலிங்கரூபமாயெழுந்தருளவேண்டுமென்றுகேட்டுக்கொண்டார்கள்—எ-று. (அரு)

அன்னதுவாயிருக்குதுநீர் காமியத்திலருச்சியு மென்றசலம்புக்கா, ரொந்நிலமும்புகழவங்கோர் சிவனுருவமுற்றது கண்டிறைஞ்சியேத்தி, மன்னியபூமழைபொழிந்து பாவசமாய்மகிழ்ந்தாடி மயனைக்கூவித், தன்னிகரில்கோபுரமு மண்டபமுமணிமதிலுஞ் சமைப்பித்தார்கள்.

(இ-ள்) அப்படியே இலிங்கமாகிறோம் பத்தியுடன் பூசியுங்களென்றந்தமலையினுள்ளே மறைவுகோலஞ்செய்தார் எந்தத்தேசமும் புகழும்படி யவ்விடத்தில் ஒரு இலிங்கந்தோன்றிற்று அதைக்கண்டுவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பவருஷம்பொழிந்து பரவசமாய்ச் சந்தோஷித்தையடைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடி மயனென்கிற தேவதச்சனைக்கூப்பிட்டு ஒப்பிலாதகோபுரங்கள்மண்டபங்கள் அழகுபொருந்தியமதிலுஞ் செய்வித்தார்கள் ()

அழியாதவளநகருந் தீர்த்தமுந்நூற்றறுபதுங் கண்டழகுசெய்தார், வழியாநீர்ச்சுரநதியுஞ்சுரதருவுங்கேணிகளுமாரமுமானவொழியாமலிமையவருமிருடியருமனிதரானவுருவங்கொண்டார் விழியாலவிடமனைய கணிகையராயரம்பையருமேவினரே.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் அழியாத வளமுள்ளநகரமும்முந்நூற்றறுபது வகையாகியதீர்த்தமும்உண்டானது கண்டழகுசெய்தார் வழியாத ஜலத்தையுடைய ஆகாயகெங்கையும் கற்பகவிருக்ஷமும் கிணறுகளும்மரமுமானதுகள், நீங்காமல்தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனிதரூபங் கொண்டு வந்து பிறந்தார்கள், விஷம்போன்றகண்களையுடையதாசிகளாக அரம்பாஸ்திரீகள் பிறந்தார்.எ-று. (அ௬)

காலையிலெழுமுழுகிமரவுரியுடுத்துச்சிவந்தசடைக்கட்டிநீறு,மேன
ணிந்து கண்டிகைபூண்டன முதலாமஞ்சனத்தான் மிகுந்தகந்த
மாலையினாற்சிவபூசைபுரிந்தண்ணாமலையதனைவரங்கொண்டேத்தி
ஏலவொருபதினாலாயிரவாண்டுகழிந்ததற்பின்னிறைவரானார்.

(இள்)பிர்மா விஷ்ணுக்களிருவரும் காலமேமுழுகிமரவுரிதரி
த்துக்கொண்டுசிவந்தசடைகட்டி விபூதியைஉடம்பெல்லாந்தரித்
து ருத்திராக்ஷமாலை பூண்டுகொண்டு அன்னமுதலாகிய திருமஞ்
சனத்தினாலும்மாலையினாலும்சிவபூசைசெய்து திருவண்ணாமலை
யைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்துவணங்கிப்பின்பு பதினாலாயிரவருஷம்
ஆனபிறகு சுவாமியினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள்
பதிக்குப்போய்த்தங்களதிகாரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டார்கள். ()

ஆசைதருந்திருவருணை சமைந்ததற்பின் கயிலைமலையாசை
போயிற், நீசனுக்குங்கனகமலையிதுவாயின்வெள்ளிமலையினிமே
லென்னாங்,காசிமுதலெடுத்துரைக்குஞ் சிறப்புடையதலமேழுங்க
னகநாடு,மாசகன்றகதிர்தோன்றவொளியிழந்தவுடுக்கணம்போல்
வளமைதேய்ந்த.

(இ-ள்) சுவாமிக்கு ஆசைகொள்ளும்படி திருவருணாசலஸ்த
லம் சமைந்தபிறகு கயிலைமலையிலிருக்கும் ஆசைவெறுத்ததுஇந்
த மலையேபொன்னுருவங் கொள்ளுமாயின் வெள்ளிமலையின்
மேலாசையுண்டாகுமா காசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட ஏழுஸ்த
லங்களும் தேவலோகமும் குற்றம்நீங்கிய சூரியனுதயமாகப்பிர
காசமிழந்த நட்சத்திரங்கள்போல் ஒளிமழுங்கிப்போனதுகள்(

அரியயனுமளவிடுதற்கரியமலை நிலையுரைக்கவரிதென்றாலு
ம், தெரியவுனக்கறிந்தபடிசிறிதுரைத்தே னினியுரைக்குந்திறமே
தென்றான், வரிசைபெறுமார்க்கண்டமுனிமகிழ்ந்துபணிந்துமை
யாண்மலையிற்றோன்றி, யுரியசிவனிடங்கலந்தகதையுமுரைத்தரு
ளுகெனவுரைப்பதானான்.

(இ-ள்.) நந்திகேசுரர்மார்க்கண்டேயரிஷியைப்பார்த்து விஷ்
ணுவும்பிர்மாவும் அறிதற்கரிதாகிய திருமலையினதுசிறப்பை என்
னால்சொல்லுதற்கரியதென்றாலும்எனக்குத்தெரிந்தஅளவில்சிறி
து உமக்குத்தெரியும்படிச்சொன்னேன் இனிச்சொல்லவேண்டிய
தென்னவென்றார் வரிசைபெற்ற மார்க்கண்டேயரிஷி சந்தோ
ஷித்து வணங்கி சுவாமீ பார்வதியானவள் இமோற்பர்வதத்தில் அ
வதாரஞ்செய்ததுவும் சுவாமியைநோக்கித் தவஞ்செய்து அவரி
டப்பாகம்பெற்றதுவும் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கச் சொல்
லத்தொடங்கினார்—எ-று. (அ)

இரண்டாவது - திருமலைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௱௧௪.

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது

பார்வதியார்

திருவவதாரச்சருக்கம்.

அறுசீரடிஆசிரியவிருத்தம்.

பன்னிருவர்பதினொருவரெழுவரெண்மர்திசைக்கிறைவர்பணிநாட்டுள்ளோர், கின்னரர்கிம்புருடர்சித்தரியக்கரிசையவர்முனிவர்கிளையிலுள்ளோர், மன்னுமலரயன்றிருமால்கலைமடந்தைமலர்மடந்தைமகிழ்ந்துசூழ, முன்னவனையிகழ்ந்துதக்கன் முடியாத பெருவேள்விமுடிக்கலுற்றான்.

பூருவகதை.

கேளும்மார்க்கண்டேயரேமுன்னாளிலே பிரமாவினிடத்திற் பிறந்ததக்கனென்பவன் அரியதபசுசெய்து உயர்ந்தவரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டுமிகவும்பிரசித்தனாகி வாழுகிறகாலத்திலே பார்வதியானவள்தன்னிடத்திலேபிறக்க அந்த அம்மனைச் சுவாமிக்குக் கலியாணஞ்செய்துகொடுத்துமாமனாகும்படிவரம்பெற்று அந்தப்படிசெய்தபின்புஒருநாள் இவன் சுவாமியினுடைய சபைக்குப் போனான் அவ்விடத்தில்சுவாமிதனக்கு எழுந்து மரியாதைசெய்யவில்லையென்கிறகோபங்கொண்டு தன்னுடைய வீட்டுக்குவந்துசுவாமியைப்பார்க்கிலும்உயர்வையடையவேண்டுமென்று,

(இ-ள்) பன்னிரண்டுசூரியர்கள்-பதினோருருத்திரர்கள்-சத்தரிஷிகள்-அஷ்டதிக்குப்பாலகர்-நாகலோகத்தார்-கின்னரர்-கிம்புருடர்-சித்தர்-யட்சர்-தேவர்கள்-முநிவர்கள்-நிலைபெற்ற பிர்ம்மா-விஷ்ணு-சரஸ்வதி-இலட்சுமி மிகவுஞ்சந்தோஷத்தையடைந்துசுற்றிக்கொள்ளவெல்லோருக்கும்முதல்வராகியபரமசிவனை நிந்தித்து முடியக்கூடாதபெரியயாகஞ்செய்யத்தொடங்கினான்-எ-று. (௧)

எந்தைசெயுமகம்பார்க்கவிடையருளென்றிறைஞ்சிநின்றகிறைவியிசைத்தாளுந்தை, புந்தியிலாதிகழ்ந்தனனென் றுரைக்கனனீதேனைவேண்டிப்பொறுப்பாயென்று, வந்தனஞ்செயதனளவனை நகைபுரிந்துகடிதுசென்றுவருவாயென்றான், கந்தமலர்க்குழலாளுந்தந்தைமகந்தொடங்குகனதலத்தைச்சார்ந்தாள்.

(இ-ள்) பார்வதிதேவியானவள் தகப்பனாகிய தக்கன் யாகம்பண்ணுகிறதைக்கேட்டுசுவாமீஎன்னுடையதகப்பன் செய்கிறவேள்வியைப்பார்த்துவருகிறதற்குஉத்தரவுகொடுமென்றுகேட்கஅதற்குசுவாமியானவர் உன்னுடையதகப்பன்புத்தியில்லாமல் என்னையிகவும் நிந்தித்திருக்கிறானே நீபோகலாமாவென்றுசொல்லஅதைக்கேட்டு சுவாமீஎன்தகப்பன்செய்த இந்தக்குற்றத்தை என்னைவேண்டிப் பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்தபோது அந்த அர்யனைப்பார்த்து நகைத்து நல்லது நீபோய்சீக்கிரத்தில்வந்துசேரென்றுசொல்லப் பார்வதியும்தகப்பன் யாகஞ்செய்கிற இடத்துக்குப்போனாள்-எ-று. (௨)

தாயனைக்கண்டடிதொழுதா ளவடழுவாதிருந்தனன்றந்தையான, தீயவனைப்பணிந்தனளங் கவனுமிகழ்ந்தானிகழ்ந்தசெயலைநோக்கிப், பேயிருக்குஞ்சுடலையெனப் பிழைபிறந்துவிடுகவுங்கள் பெருவாழ்வென்று, வாய்பிறக்குங்கொடுமைசொலி மறைந்தனளச்செயலறிந்தான் மங்கைபாகன்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் தக்கன் யாகசாலைக்குப்போய் தன்னுடையதாயைவணங்கினாள் அவள் இந்தஅம்மனைத்தழுவிஉபசாரஞ்சொல்லாமலிருந்தாள்-அதன்பின் புதிமைபொருந்தியதகப்பனைவந்தனஞ்செய்ய அவனும்நிந்தித்தான்-அதைப்பார்த்துக்கோபங்கொண்டு உன்னுடைய யாகசாலைவாழ்வு பேயிருந்துவிளையாடுஞ்சுடலையாகிப்போகக்கடவதென்றுசபித்து இப்பாவிவளர்த்ததேகம்இருக்கக்கூடாதென்றுயோகத்தினாலேதன்னுடையதேகத்தைவிட்டாள்-அச்செய்கையையுணர்ந்தார்சாம்பவமூர்த்தி. (௩)

கலிவிருத்தம்.

உன்னிலாவுவஞ்சிசெல்ல வொருவனாவியுய்யுமோ
தண்ணிலாமுடிக்குணின்று தழலைகொண்டிறைக்கையா

லண்ணல்வெம்பிமுனிவுகொள்ளுமளவினெற்றிவிழிதனில்
விண்ணடுங்கமண்ணடுங்கவீரன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் கூடவிருந்த பார்வதி தேகத்தை விட்டவுடனே ஒன்றியாகியிருந்த பரமசிவனுடைய உயிர் சவுக்கியத்தை யடையுமோ குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரன் தம்முடைய சிரசிலேதானேயிருந்துநெருப்பைவாரிச் சொரிகிறபடியினாலே அதிகதாபத்தையடைந்து இந்தத் தக்கனாகிய பாவியினாலல்லவோ இந்தவருத்தம் உண்டாச்சுதென்று கோபித்துக்கொள்ளும்போது அவருடைய நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து வீரபத்திரரானவர் ஆகாயவுலகமும் பூமியும் நடுங்கும்படியாகத் தோன்றினார்(

மஞ்சுபற்றியுடல்கறுத்துமணிமயூரமுடியுடன்
சஞ்சரிக்குமேருவென்னவிடிமுழங்குதழலின்வாய்
நஞ்சுகொப்பளிக்கநெற்றிநயனமுங்கொதிக்கமே
லஞ்சலித்தகையொடெங்களையன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்) மேகத்தைப்பார்க்கிலும் உடம்புகறுத்து மயிலினது நிறம்போன்ற மரகதரத்தினமிழைத்த கிரீடத்துடனே சஞ்சரிக்கின்ற மேருவுக்குச்சமானமாகி இடிபோல் முழங்குகின்ற நெருப்பாகிய சொற்களையுடைய வாயானது நஞ்சைக்கொப்பளிக்கநெற்றிக்கண்கொதிக்கச் சிரசின்மேல் வைத்துக்கூப்பிய கைகளோடு எமதுஐயராகியவீரபத்திரர்வந்து தோன்றினார்-எ-று.()

ஒழித்தசிங்கவுரிபுயத்தினுத்தரீயமாகவே
கழித்தெறிந்தவல்லியத்தினதளிசைத்தகச்சையாய்
விழித்திமைக்குமுன்னம்விண்ணின் வெளியடைத்தமேனியா
யழைத்ததென்னவென்னவென்றனையன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்)இரணியனைக்கொன்ற நரசிங்கத்தினுடையதோல் உத்தரீயமாகவும்தாருகாவனத்து ரிஷிகளால்விடப்பட்டுச்சுவாமியினால்மரணத்தையடைந்தபுலியினதுசர்மம்இடுப்புக்கச்சையாகவும்விழித்து இமைக்கிறதற்கு முன்னே ஆகாயமெல்லாமறைந்த தேகத்துடனே என்னையழைத்தது என்னகாரணம்என்னகாரணமென்றுவீரபத்திரர்வந்தார்-எ-று. (௬)

மூக்கணத்தனீர்கொடாதுகனல்கொடுக்குமுகிலெனத்
தக்கன்வேள்வியைத்தகர்த்துமீள்தியென்றுசாற்றினா
னக்கணத்தினுவகைபொங்கியடிவணங்கியேகினான்
பக்கநின்றபூதநாதர்பாரிடங்கள்சூழவே.

(இ-ள்.) என்னையழைத்தகாரியம் என்னவென்றுகேட்ட வீரபத்திரரைப்பார்த்துமூன்றுகண்களையுடையபரமசிவன் சலத்தைப்பொழியாமல் நெருப்புகளைக்கக்கும் மேகம்போற்போய்த் தக்கனு

டைய யாகத்தையழித்துவாவென்று அருளிச்செய்ய அந்தவணை மேவீரபத்திரர் அதிகசந்தோஷத்தையடைந்துசுவாமியினதுதிருவடியைத்தொழுதுபக்கத்தினின்றபூதகூட்டங்களும்பேய்களுஞ்சூழப்போனார்-எ-று. (௭)

நஞ்சகொப்பளிக்குநாக நாலிரண்டுமாலையா
யஞ்சிரட்டிபூதநீலவாலவட்டம்வீசவே
குஞ்சரங்களொட்டையுங் குதம்பையாகவிட்டவெண்
கஞ்சுகத்தர்நால்வர்தூய கவரிநின்றுவீசவே.

(இ-ள்) விஷத்தைக்கக்குகின்ற அஷ்டமாநாகங்களைமாலையாகத்தரித்துக்கொண்டுபத்துபூதங்கள்நீலவர்ணமானஆலவட்டம்வீசிக்கொண்டுவாத்திக்கிலிருக்கின்றயானைகளொட்டையுங்காதிலேகுண்டலமாகத்தரித்துக்கொண்டவெள்ளைச்சட்டையணிந்தநாலுபேர்கள்பரிசுத்தமாகியசாமரம்வீசவும்புறப்பட்டார்வீரபத்திரர். அ

தீயிருந்தவுக்ரவெம்மை விண்பிழிந்துதீர்த்திடும்
பேயிரண்டுநூறுநூறு காகளம்பிடிக்கவே
வாயிரண்டுபோலுமாலை மதியிடந்தபூதமோ
ராயிரங்கவிக்கமுத்தி ளதபத்திரங்களே.

(இ-ள்.) வடவாமுக நெருப்புக்குடிகொண்டிருந்த வயிற்றினுடையபசியைமேகங்களைப்பிழிந்துகுடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்றஇரண்டாயிரம்பேய்கள்எக்காளம்பிடிக்கவும், சந்திரனைஇரண்டாகப்பிளந்துஇரண்டுகடைவாயிலும்வைத்ததுபோலுமிருக்கின்றஆயிரம்பூதங்கள்முத்துக்குடைகள்பிடிக்கவும்புறப்பட்டார் (௮

மாயுமாயர்தந்தசங்குகோடிகோடிமருகவே
தீயின்வாயினூர்திதந்தசிங்கநாதமூதவே
சாயுமெண்ணில்காலர்மேதிதந்தகொம்பிசைக்கவே
யாயிரங்களிற்றெருத்தணைந்ததேரிலேறினான்.

(இ-ள்.) இறந்திறந்துபிறக்கிற அனேககோடிவிஷ்ணுக்களுடையகையிலிருந்தசங்குகளை அனேகபூதங்கள்வாயில்வைத்து ஊதிவரவும், இறந்தஅக்கினிபகவான் வாயுபகவானேறுகின்ற ஆட்டுக்கடாக்களைமாணிதுகளுடையகொம்புகளைவாயில்வைத்துஅனேகபூதங்களூதவும்இறந்துபோனயமராஜர்களேறியஎருமைக்கடாக்களுடையகொம்புகளைவாயில்வைத்துஅனேகபூதங்களூதவும், ஆயிரமயானைகள்கட்டியிழுக்கிறதேரிலேறினார்வீரபத்திரர்—எ-று. (௯)

சிலகணங்களானையான சிலகணங்கடேரதா
யுலவுகின்றசிலகணங்களோடுகின்றவாசியாய்
மலைவுகொண்டுசிலகணங்கண்மனிதர்தேவராயின
வலகைதானுமளவிலாதனந்தவேடமானதே.

இ. அப்படிவீரபத்திரர்தேரின்மேலறினபோது சிலபூதங்கள்யானைரூபங்கொண்டதுகள்சிலபூதங்கள்தேரினுருவங்கொண்டதுகள்சில பூதங்கள் குதிரையானதுகள் சிலபூதங்கள் மனிதரும் தேருமானதுகள்அளவிலாதபேய்களனந்தரூபங்கொண்டுபுறப்பட்டதுகள்

வீரையேமுடங்கவுண்டும் விடாய்கெடாதுமீளுமே
பாரவேழுபாருமுண்டு பசிகெடாதுபடருமே
கூரவேலெறிந்துகால னுடுகொள்ளைகொள்ளுமே
போரையேவிரும்பிமுன் னடந்துசென்றபூதமே.

(இ-ள்) வீரபத்திரர்புறப்பட்டவுடனேயுத்தஞ்செய்யவிரும்பி அவருக்குமுன்னேநடந்தபூதங்கள்ஏழுசமுத்திரத்து நீரடங்கலும்குடித்தாலும்விடாய்தீராமல்திரும்பும், பாராமாகியஏழுலகத்தையும்சாப்பிட்டுப்பசிபோகாமல் அலைந்துகொண்டிருக்கும் கூர்மைபொருந்தியவேலாயுதத்தைஎறிந்துயமனுடையநாட்டைக் கொள்ளைகொள்ளும்இப்படிப்பட்டவலிமையுடையதுகள்—எ-று. (௰௨)

கொண்டலேழையுஞ்சிவந்த குஞ்சிமீதுசூற்றுமே
புண்டரீகரண்டமும் புகைகொளுத்திமீளுமே
யெண்டிசாமுகத்தைநாடி யாகசாலைதேடுமே
சண்டவாயுவென்னவங்கை தட்டியோடுபூதமே.

(இ-ள்) ஏழுமேகங்களையும்பிடித்துச் சிவந்த தலைமயிரிலேசுற்றிக்கட்டிக்கொள்ளும்அனேகபிரமாண்டங்களையும், புகையுண்டாகநெருப்பினாலே கொளுத்தும்எட்டுத்திக்குந்தேடியாகசாலையெங்கேயென்றுதேடும் பிரசண்டவாயுபோலக்கைகளைக் கொட்டிக்கொண்டுவீரபத்திரர்பின்னேயோடுகின்றபூதங்கள். எ-று. (௰௩)

வெள்ளவாழிமதுநுகர்ந்து வீறுகின்றசிலகணந்
துள்ளவந்துபுவனமுற்றுஞ் சுற்றுகின்றசிலகணந்
தள்ளுகின்றபேர்களென்று சாய்க்கநின்றுநகைசெயும்
பள்ளிகொள்ளுமுடனெழுந்து பரிவுகொண்டுபாடுமே.

(இ-ள்) வெள்ளமாகிய சமுத்திரம்போன்ற மிகுந்தமதுவைப்பானஞ்செய்துஅதனால்வீறாப்புகொண்டுசண்டைக்குஎழுந்ததுகள் சிலபூதங்கள் நமமுடையசுவாமியைத்தள்ளுகிறவர்கள் யாரென்று கேட்கஅவர்களைக்கொல்லுகிறதற்காகநின்று வீரநகைகொள்ளும் சிலபூதங்கள் நித்திரைசெய்யும், சிலபூதங்கள் உடனேயெழுந்து அன்புகொண்டுசிவனைக்குறித்துப்பாடும்—எ-று. (௰௪)

வெதிர்சிலம்புமுரசுசங்கம் விருதுபம்பையதிரவே
புதியகண்டைமணிதவண்டை புரிமதங்கமறுகநீள்
கதிகடந்துயாகசாலை கண்டுபூதகணமெலா
மதிநிறைந்தாரானபேர்களையும் வாரிவீசினர்.

(இ-ள்) வீரபத்திரசுவாமிபுறப்பட்டவுடனேபுள்ளாங்குழல்-சிலம்பு-முரசு-சங்கங்கள்-விருதாகிய உடுக்கைமுதலானவாத்தியமுழங்கவும்-பெரியமணி-தவண்டை-மிர்தங்கம் சத்திக்கவும் வழிமுழுதும்போய்த் தக்கனுடைய யாகசாலையைக்கண்டு எல்லாப்பூதகூட்டங்களும்அதிதியினுடையபிள்ளைகளாகிய சகலதேவர்களையும்தாக்கிவாரிவீசினதுகள்—எ-று. (௫௫)

காரிலேறினையிலேறிகடாவிலேறியலகைமேல், லேரிமேலரிமகரமேறியிரலையேறியலகையாம், பாரிலேறிமானமேறிப்ரசவிமேலதியெண்மருந், தேரிலேறிவந்தவீர சேனைமாளமோதினார்.

(இ-ள்) மேகவாகனனாகியதேவேந்திரனும் ஆட்டுக் கடாவின்மேலேறுகின்ற அக்கினியும், எருமைக்கடாவாகனனாகிய யமனும்,பேய்வாகனனாகிய நிருதியும்,மகரவாகனனாகிய வருணனும், மான்மாவாகனனாகியவாயுபகவானும்,அளகாபுரியையாண்டு விமானத்திமேலேறுகின்றகுபேரனும,எருதுவாகனனாகியஈசானியனுமாகிய எட்டுப்பேர்களுந்தேரிலேறி எதிர்த்துக்கொண்டுவந்தவீரபத்திரருடையபூதகணங்களையெதிர்த்தார்கள்—எ-று. (௫௬)

வாளிசூலம்வேலுலக்கைவச்சிரங்கணிச்சிவாள்
மீளிசேனைகாவலாளர்வீழமாறுவீசினார்
கூளிநாலிரண்டுசென்றுகாடியவெணமர்புரியவலா
மாளியோடெடுத்தெறிந்த*வம்மனைக்குநிகரவே.

(இ-ள்) திக்குப்பாலகர்எட்டுப்பேருமபாணம-சூலாயுதம்-வேல்-உலக்கை-வச்சிராயுதம்-மழு-கத்தி இதுகளை- வீரபத்திரருடையசேனைத்தலைவர்கள்விழும்படி பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அப்போது எட்டுப்பூதங்களபுறப்பட்டுத் திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரையும் அவர்களேறிய வாகனங்களெட்டையும் அம்மனைக்குச்சமானமாக எடுத்தெறிநததுகள் எ-று. (௫௭)

அலகைநாலிரண்டும்வீழ வமர்செய்பூதமோடவே
மலைவுகண்டுதிக்குப்பாலர்வாகைமாலைசூடினார்
தலிதல்கண்டுவீரன்வாளிநாலிரண்டைமெய்விடு
த்தலகபாலருடல்புகுந்துளமுதமுண்டலாயதே.

(இ-ள்) முன்னேஎட்டுப்பூதங்களால்எறிபட்டுவிழுந்ததிக்குப்பாலகரெட்டுப்பேரும்அந்தஎட்டுப்பூதங்களுமக்கீழே விழவும், மற்றைப்பூதங்களெல்லாம ஓடிப்போகவும்யுத்தஞ்செய்துவெற்றிமாலைசூடிக்கொண்டார்கள்அதுகண்டவீரபத்திரசுவாமியானவர் எட்டுபாணத்தைவிட்டார்அதுகள்போய் எட்டுப்பேர்களுடலைத் துளைத்து அவ்வுடல்களுள்இருக்கிறஅமுர்தத்தைப்புசித்துசஞ்சரித்ததுகள்

---

* அம்மனை-மகளிராடு மோர்விளையாட்டு.

மருங்கிழிந்துகுயிலதாகிவச்சிரத்தனேகினு
னெருங்கியீசனளகைபாளிநிருதிவாயுவருணனுஞ்
சுருங்கினார்கடாவிலேறிதுஞ்சினனழற்பிரான்
பெருங்கையேழுமீசனன்பர்பிறவிபோலறுத்தனன்.

(இ-ள்) தேவேந்திரனனவன்தன்வாகனத்தைவிட்டுக்குயில் ரூபங்கொண்டு ஓடினான், ஈசானன்-குபேரன்-நிருதி-வாயு-வருணன் இவர்கள் தோற்றுவெட்கத்தையடைந்தார்கள் யமனானவன்இறந்தான்- அக்கினிபகவானுடையஏழுகைகளையுஞ்சுவாமி அன்பருடையபாவங்களை அறுப்பதுபோலஅறுத்துத்தள்ளினார்வீரபத்திரர்.()

கச்சமற்றவச்சமோடு கலையதானவெச்சன
னொச்சனாகவுயிரைவாரியுடலுரித்தெறிந்தனன்
பச்சைவல்லியன்னையானபன்னிகாதிரண்டையும்
வச்சிரத்திறலரிந்துமாமன்முன்புசென்றனன்.

(இ-ள்.) அளவில்லாதபயங்கொண்டயாககர்த்தாவாகிய கலைக்கோட்டுமகாரிஷி பிராணனுந் தேகமும் வேறாகக்கொன்றுஉடலை உரித்து எறிந்தார் - பார்வதியின்தாயாகிய தக்கனுடைய பெண்சாதியின்இரண்டுகாதையும்அறுத்துத்தள்ளிமாமனாகிய தக்கனிடத்திற்குப் போனார் வீரபத்திரர்—எ-று. (௨0)

மிக்கருந்துசோமபானம் வீரபானமாகவே
யொக்கநின்றயாகதண்ட மொன்றுகொண்டுகுன்றுபோற்
றக்கனொதிர்த்தபோது தலையரிந்துதள்ளினு
னக்கணத்திலொன்றுசென் றனைக்கணத்தயின்றதே.

(இ-ள்) தேவர்கள்கூடிச் சோமபானஞ்செய்கிறதை நீக்கித்தனக்கு வீரமே பானமாகும்படி யாகசாலையிற்புகுந்து யாகஸ்தம்பத்தைப்பிடுங்கிக்கொண்டு எதிர்த்த தக்கனுடைய தலையைமலைபோல் கீழே அறுந்துவிழும்படி அறுத்துத்தள்ளினார் அப்போது அந்தப்பூதகணங் களிலொன்று அரைநொடியிலதானே அந்தத்தலையைத் தின்றுவிட்டது-எ-று. (௨௧)

பகக்களேறுருத்திரப்பகக்களாவிதன்னையும், வசுக்களாவிதன்னையுமறுத்ததேவராவியும், முசுக்கள்போலொளித்திருந்தமுனிவராவிதன்னையு,மசிக்கவீரன்விட்டசூலமள்ளியள்ளியுண்டதே.

(இ-ள்) மாடுகளிலேறுகின்றபசுப்போன்ற உருத்திரக்கூட்டங்கள் பிராணனையும், அஷ்டவசுக்களுயிரையும், மற்றதேவர்கள் உயிரையும் குரங்குகள்போலொளித்துப் பதுங்கியிருந்த முனிசிரேஷ்டர்களுடைய பிராணனையும், பரியாசம்பண்ண வீரபத்திரர் விட்ட சூலாயுதம் எடுத்தெடுத்துத்* தின்றுவிட்டது. எ-று.(௨௨)

---

* தின்றுவிட்டதென்றது-இங்ஙனம்-பிளந்து கொன்றதென்றுகொள்க.

விழியிரேடருக்கர்பல்லு வேரறுத்துவாணிமா
வெழில்படைத்தநுண்டநா விரண்டுதுண்டமாக்கினான்
கழலமைத்தகன்குதிக்க வமிர்தமுண்டகலைநிலா
வழலவிக்குமாறுதாளி லப்புவெண்ணெயொத்ததே.

(இ-ள்) சூரியனுடையபல்லும் கண்ணும்தெறித்துக் கீழேவிழும்படி அடித்துச் சரஸ்வதியைப்பிடித்து இரண்டாக நாக்கறுத்தார், இலட்சுமியை மூக்கறுத்தார், வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலினாலே சந்திரனைமிதிக்க அவன்நசுங்கித் தக்கனுடையயாகசாலைநெருப்பை மிதித்தபடியினாலே அந்த வெப்பந்தீர அப்பியவெண்ணெயைப்போலானான்-எ-று. (௨௧)

காயமண்ணில்விட்டதேவர் கரியமேனியலகையாய்
மாயமாகிமுன்னையாகம் வந்துதோன்றியமர்செயத்
தூயசேனையாயபேர் தொடர்ந்துசாகவமர்செய்தார்
பேயதாயிருக்கவும் பிணக்ககன்றதில்லையே.

(இ-ள்) பூதகணங்களாலே இறந்துபோன தேவர்கள் கரியவுடம்பினையுடைய பசாசாகி மறுபடியும் முன்யாகத்திலே மாயமாய்த்தோன்றி எழுந்து சண்டைபண்ண அவர்களைவீரபத்திரர்சேனை அடித்துக்கொன்றார்கள் ஆனபடியினாலே பேயாய்ப்போயியுந்துக்கம் நீங்கவில்லை-எ-று. (௨௨)

விதிபுனைந்தவோமகுண்டம் வேறுபட்டதென்னினும்
புதியசோறுமெள்ளினோடு பொரியும்வாய்புகட்டிமுன்
குதிகொணெய்க்கடாமெடுத் தொழுகுபூதர்கூளிதன்
னுதரகுண்டமனலெழுந்த வோமகுண்டமானதே.

(இ-ள்) பிரம்மாவினாலே விதிக்கப்பட்டயாகசாலைநாசத்தையடைந்தாலும் அதற்குபயோகமாகவைத்திருந்தசோறும் எள்ளும்பொரியும்ஒருபூதம் வாயிற்கொட்டிக்கொண்டு நெய்க்குடங்களையெடுத்து மடமடவென்றுவிட்டுக்கொள்ளும்போது அதனுடையவோமகுண்டமாகவும் உதராக்கினியேநெருப்பாகவுமிருந்தது (௨௩)

அட்டதிக்குப்பாலரும் வசுக்களுங்குருக்களும்
முட்டானமுப்பதிற்று மூன்றுகோடிதேவரும்
பட்டபோதுவவர்தமெய்கள் பழுதுறாதுதன்னுளே
இட்டபூதவுதரமுன்னை யாகசாலையொத்ததே.

(இ-ள்) அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் அஷ்டவசுக்களும் தலைவராகவைத்தகுருக்களும் முட்டுப்பட்டவராகிய முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் இறந்தபோது அவர்கள்தேகம் வீணாகப்போகாமல் வீரபத்திரருக்குமுன்னேஅவருடையசேனைகள்சாப்பிட்டபடியினாலே அந்தப்பூதகணங்களுடையவயிறுயாகசாலையையொத்தது(

கற்பகாலமுங்கெடாத கணமிதிக்கவமரர்த
மற்பமாமுடம்பிரத்த மாவிகாரமொத்ததால்
பற்பலவியக்கர்சித்தர் பண்டிசிந்துகுடர்களாற்
சர்ப்பயாகமொத்தன்று தக்கர்செய்தயாகமே.

(இ-ள்.) கற்பகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள்மிதித்தபடியினாலே தேவர்கள் அற்பமாகிய உடம்பினின்று பீறிட்ட ரத்தமானதுயாகத்துக்கு நெய்யெடுத்துச் சொரிதல்போலிருந்தது பலபலயட்சர் சித்தர்களுடைய வயிறுபிதுக்கப்பட்டு அவர்களுடையகுடல் கொ. கொடியாகச் சிந்திகிடக்கிறது சர்ப்பயாகஞ்செய்த தலையொத்தது அன்றுதக்கன் செய்தவேள்வி. ()

சிறந்ததிக்குப்பாலராதி தேவர்சித்தர்முதலினோ
ரிறந்திறந்துபோகவேத னியையிலேயியற்றினான்
பிறந்துவந்துவந்துபோர் பெருக்கினோர்பிறந்தபேர்
மறந்துவீழவீரன்மோதி மலரினோனையண்டினான்.

(இ-ள்) சிறப்புப்பொருந்திய திக்குப்பாலகர் முதலாகிய தேவர்கள்சித்தர்கள் இறக்கப் பிரமாவானவர் நொடிப்பொழுதிலேயவரைப்படைத்துக் கொண்டேவந்தார் அவ்வர்கள் மறுபடியும் யுத்தஞ்செய்தார்கள் அவர்கள் பின்னும் பிறக்காமலிருக்கும்படி பிரமாவையடுத்து யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கினார் வீரபத்திரர்-எ-று

செத்தபின்னவர்மீளவுஞ்செருச்செயப்படைத்திடுங்
கைத்தலங்களவீழுமாறு கமலனோனைமோதினான்
* முத்தலைக்கொள படையெடுத்து முண்டகத்தர்சிந்தைசேர்
பத்துமைந்தர்சென்னியும் படிக்குளேபரப்பினான்.

(இ-ள்) இறந்துபோனதேவர்கள்மறுபடியுஞ்சண்டைசெய்யப் படைக்கும பிரமாவினுடையகைகளை அறுத்துத்தள்ளினார் மூன்று தலையையுடைய ஆயுதத்தினாலே அவர்மனதில்உண்டாகியபத்துப் பிரமாக்களுடைய தலைகளையுங்குத்தி பூமியில் விழுத்தினார் வீரபத்திரர்-எ-று. (உக)

அண்டகூடமுண்டுமிழ்ந்த வாதிமாயனமர்செயத்
துண்டமேறுவெவ்விளக்கு கருடன்மீதுதோன்றியே
விண்டவாளிவருடமாக வீரன்மார்பில்வீசினான்
கண்டதுண்டமாகவீரன் கையில்வாளியேவினான்.

இ. அண்டங்களைவிழுங்கிஉமிழ்ந்தமுதல்வராகியவிஷ்ணுசண்டை செய்ய மூக்கையுடையமேருகிரிகாகவிளங்கிய கருடன்மேலேறிக் கொண்டுஅனேகபாணவருஷங்கள் வீரபத்திரர்மார்பில்படும்படியாகப்பொழிந்தார்-அப்படிவிட்டபாணங்களைஎல்லாம் துண்டமாகத்தன்கைப்பாணத்தினாலேஅறுத்தெறிந்தார்வீரபத்திரர். (௩௰)

* முத்தலைக்கொள்படை-சூலாயுதம்.

உவயமுண் டமால்வெகுண்டுவாள்விதிர்த்துவீசினு
னையனங்கோர்வாளியா லறுத்தெறிந்தாரம்பினாற்
பையராவருந்தியாவி பருகினான்மெய்கருகினான்
கையிலாழியேவினான்களித்ததண்ணல்காலிலே.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் வில்யுத்தம்பண்ணுகிறதற்குச்சக்தியில்லாமல்கோபங்கொண்டு ஒருகத்தியையெடுத்துச் சுற்றிவீசினார் வீரபத்திரர் அந்தக்கத்தியைஒருபாணத்தைவிட்டுஅறுத்தெறிந்து ஒருபாணத்தினாலேபாம்பைக்கொல்லுகின்றகருடனைக்கொன்றுவிட்டார் அதுகண்டு துக்கத்தினாலே உடம்பு கறுப்பாய்க் கையிலேயிருக்கிற சக்கரத்தைவீரபத்திரர்மேல்பிரயோகஞ்செய்தார் அதுஓடிவந்துசுவாமிகாலிலேவிழுந்துபணிந்தது—எ-று. (௯௧)

எந்தைமுன்னளித்தவாழியெற்றைதாளில்வீழவே
யந்தமெய்யொழிந்துபன்றியரியின்வேடமாகியே
வந்துவந்துபோர்தொடங்கிவாளின்வேலின்வவ்வினா
னுந்திவேறோர்சேலதாகிவாரியிற்றொளித்தனன்.

(இ-ள்.) முக்காலத்திலே விஷ்ணு ஆயிரம் தாமரைமலரைக்கொண்டு பரமசிவனைப் பூசித்துவருகிறபோது இவர்பக்தியைப்பரிசோதிக்கவேண்டி ஆயிரம்பூவிலே ஒருபூவைச்சுவாமி மறைத்துவைத்தார்-விஷ்ணு பூசைசெய்து அருச்சனை பண்ணிக்கொண்டு வரும்போது ஒருபுட்பங்குறைய அதற்குப்பதிலாகத் தன்னுடைய தாமரைப் பூவொத்தகண்ணைப்பிடுங்கி அருச்சிக்கச் சுவாமிக்கு மனதுசந்தோஷம்வந்து சக்கராயுதம்கொடுத்தார் அந்தச் சக்கரத்தைத்தானே சுவாமிமேலேவிட அதுபயந்துகாலில் விழவேஇனிமேல் இந்தரூபத்தோடே நின்றால் பிழைக்கமாட்டோமென்று அந்தஉருவத்தை யொழித்துப் பன்றியாகவும்சிங்கமாகவும்ரூபமெடுத்துவந்து யுத்தஞ்செய்ய அந்தந்த உருவங்களை வாளாயுதத்தாலும் வேலாயுதத்தாலும் வீரபத்திரர்வென்றார் அதன்பின்பு மிகவும்பயந்து மீனுருவமெடுத்துச் சமுத்திரத்திலேவிழுந்து ஒளித்தார்-எ-று. (௯௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புவியுண்டநெடுமாலும்பழையபடி புவியுண்டுபோனான்வேதன்,
தவியுண்டுதலைநாலுந்தனையுண்டாரிமையவர்தந்தடிபூணுண்டார்,
கவியுண்டகணங்குண்டம் பேயிறைச்சி யருந்துகனகலமேயான,
தவியுண்டுமனமகிழ்ந்தங்கெய்த முனிவரெல்லாமவியுண்டாரே.

(இ-ள்.) மண்ணையுண்டவிஷ்ணுவுந்தோற்றுமண்ணைவாயிற்போட்டுக்கொண்டுஒளித்துக்கொண்டார்பிரமாதவித்துநான்குதலையும் அறுபட்டுஇறந்தார்தேவர்களுந்தண்டத்தால் அடியுண்டுஇறந்தார்

கள்பூதகணங்கள் இதைச்சாப்பிடுகிறதற்கு ஓபகுண்டடாத்திரமானது அவிர்ப்பாகம்சாப்பிட்டுவந்த முனிசிரேஷ்டர்கள் எல்லாரும் வீரபத்திரசுவாமியினால் இறந்தார்கள்—எ-று. (௩௩)

இங்கிதுவாய்முடிந்ததற்பின் வீரனிறை யதம்பரவி யிசைத்தானெல்லா, மங்கலை ஞமுனிவாறியருள்காரர்துமகத்திறந்தார்க்காவியீந்து, மங்கரியபதங்களெல்லாம பழையபடி யுதவுதலும் வணங்கிப்போனார், சங்கரியைமுன்பெற்றனெனப்பெற்றான் றனக்காட்டுத்தலைப்பெற்றனே.

(இ-ள்.) இவ்விடத்தில்இவ்விதமாக யாகசாலையோடு சருவத்திரபேரும்நாசத்தையடைந்தபிற்பாடு வீரபத்திரர்கைலாயத்துக்குப்போய்ச்சுவாமியினுடையபாதத்திலேவணங்கி அங்கேநடந்தசமாச்சாரமெல்லாஞ்சொன்னார் அதுகேட்டருளிப்பரமசிவனுங்கோபமாறிகிருபைபிறந்துயாகத்திலிறந்தவர்களனைவரையும் பிழைப்பித்துக்கேடில்லாத அவரிடங்களையவரவர்க்குப்பழையபடியேயருளிச்செய்தலும்அவர்கள் சுவாமீ நாங்கள்விவேக மில்லாமையினாலேசெய்தகுற்றத்தைப்பொறுக்கவேண்டியதென்று நமஸ்கரித்துவிடைபெற்றுக்கொண்டார்கள்- பார்வதியைப்பெற்ற தக்கனுக்குமாத்திரம்நிந்தைசெய்தற்கு அபராதஅடையாளமாக ஆட்டுத்தலையைஅவனுடலில்சேவைத்துப்பொருத்தி எழுந்திருக்கும்படிசெய்தார்—எ-று. (௩௪)

என்றுதன்றனையிகழ்ந்தோன்புதல்வியெனவுலகுரைக்குமிடுக்கண்டீரத், தன்னுகர்தம் யோகசாதனத்தால்விடுத்திமயன்றவத்தாலு, முன்னாகமைநாகன்றனைப்பயந்தமேனைபதுமுயற்சியாலு, மின்னாகவவதரித்தாளமரரெலாங்கற்பகப்பூவீசினரோ.

(இ-ள்) எனக்கு நாதராகஇருக்கின்ற பரமசிவனைநிந்தித்த தக்கனுடைய குமாரியென்றபழிப்பாக உலகம்சொல்லுமே நம்மையென்று பார்வதிஅந்தத்துக்கந்தீரத் தன்னுடையதேகத்தையோகாக்கினியினாலேநிவர்த்திசெய்து இமவர்பருவதராஜன்தயோமகிமையினாலும்முன்னேமைநாகனென்கிறபிள்ளையைப்பெற்ற மேனுதேவியினது தவமுயற்சியினாலும் அவர்களுக்குக்குமாரியாக அவதாரஞ்செய்தார்-தேவர்கள் கற்பகப்புட்பங்களைவருஷமாகப்பொழிந்தார்கள்-எ-று. (௩௫)

சித்தாந்தத்தொன்று சத்தி சிவத்திரண்டாய் ஞானமிச்சைசெயலின்மூன்று, கொத்தாகிக்குடிலைதருநாதவிந்துவிரண்டினுக்குங் கொழுகொம்பாகி, முத்தாகிச்சிவனிடத்தே யுருத்திரன்மாலயன்முதலாமூவர்த்தமூல, வித்தாகிநிறைவாளைப் பயந்தவற்கு முடிந்தவம் விளம்பலாமோ.

(இ-ள்)சித்தாந்தமாகச்சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்திலேயொன்று பட்ட அபின்னசத்தியாய்ப் பின்பு அச்சிவத்தில்நின்றும் பின்ன சத்தியென்று வேறுபட்டுப்பின்பு ஞானசத்தி இச்சாசத்திகிரியா சத்தியெனமூன்றுவகையாகிக் குடிலையினாலுண்டாகிய நாதவிந்துகளுக்குக்கொழுகொம்பாகியும் ஈசுவரிக்கு முத்தாகியும் பரமசிவனிடத்தில் உருத்திரன் விஷ்ணு - பிர்மாமுதலானவர்கள் உண்டாகிறதற்குமூலமாகியவித்தாகியும் எங்குநிறைந்த பார்வதியைப்பெற்றவர்க்குமுடிந்ததவப்பெருமையைச்சொல்லக்கூடுமோ()

கலைவளருமதிபோன்றுசிவனைவெல்லமதன்வளர்க்குங்கரும்புபோன்றும், பலகலையுந்தெளிந்துயர்ந்துபந்துகழங்கூசல்பற்றிப்பயிலுநாளில், மலையரசனிடத்தின்மறைநாரதனொருநாளில் மகிழ்வாயெய்தி, யுலகமெல்லாங்குடியிருக்குந் திருவயிற்றுளிலக்கணம்பார்த்துரைக்கலுற்றார்.

(இ)பார்வதியானவள்இமாசலராஜனுக்கும்மேனைதேவிக்குங்குழந்தையாகியவளர்பிறைபோல்நாளுக்குநாள்வளர்ந்துமன்மதனானவன் சிவனைவெல்ல வில்வேண்டியதற்குவளர்த்தகரும்பையொத்துப்பலசாஸ்திரங்களையுங்கற்றுப்பந்து கழங்குஊசல்விளையாட்டுமுதலானதுசெய்துகொண்டுவருகிறகாலத்தில் மலையரசனிடத்தில்வேதமுணர்ந்தநாரதர் ஒருநாள்வந்துஉலகங்களெல்லாம்வயிற்றிலேவைத்திருக்கும்அம்மனுடையஇலட்சணம்பார்த்துச்சொல்வார்.

நெற்றியிலோர் புறத்திலனை நேத்திரமுண்டாமொருகை நெடியசூலம், பற்றுமொருதனமறையுமொருபாகமரகதம்போயப்பவளமாகும், கற்றைநெடுங்குழற்பாதி சடையாகுமொருகை வளைகழன்றும்போகு முற்றுவரவிவைகளென மலையரசன்மனமுருகியுவகையானான்.

(இ-ள்)வாரும் பருவதராஜனே உம்முடையகுமாரத்திக்குச்சிலபொழுதில நெற்றியில் ஒருபக்கத்தில் அனைக்கண்தோன்றும் ஒருகையிலே சூலமுண்டாகும், ஒருபக்கத்துஸ்தனம் மறைந்தும்போகும் பாதிசரீரம் பச்சைநிறம்போய்ப் பவளநிறமாகும் கூந்தலிற்பாதிசடைகளாகும் ஒருகையிலே வளைகளில்லாமற்போகும் இதுகள்சம்பவிக்குமென்றுநாரதர்சொல்லப் பருவதராஜன் உள்ளமுருகிச்சந்தோஷத்தையடைந்தான்-எ-று. (௯௮)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வையநீர்க்கங்கைபாயு பணிவரைமருங்கினந்நாள்
துய்யநீர்ச்சடையான்வந்தங் கோர்தவந்தொடங்கக்கேட்டு
வையகமளித்தாடாதை வள்ளலைப்பணிந்துமானை
யையநின்றவத்துக்கேவல்கோடியென்றளித்துப்போனான்

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் நாரதர்சொன்னதைக்கேட்டுப் பார்வதியே நமக்குப்பெண்ணாகவந்தபடியினாலே பரமசிவன்மருமகனாகவர வேண்டுமென்றுபிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறனாகையில் பூமியிலே கங்கையைச்செலுத்திக்கொண்டிருக்கிற அந்த இமவர்பருவதத்திலொருபக்கத்தில்பரமசிவன்யாதோவொருநினைவினாலேயோகத்திலிருக்கிறாரென்கிற வார்த்தைகேள்வியாகித் தன் மகளாகிய பார்வதியையுஞ்சிலதோழிப்பெண்களையும் அழைத்துக்கொண்டு போய் நமஸ்காரஞ்செய்து என்னுடைய பெண்ணை உம்முடைய தவசுக்காக ஏவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்மனைவிட்டுப்போனான் பருவதராஜன்—எ-று (௬௬)

ஓங்குமாலயன்மற்றுள்ளோ ரொழிவிலாத்தவம்புரிந்தால்
தாங்குபேறளிப்பான்றானோர் கருத்தினாற்றவஞ்செய்போதிற்
பூங்குழல் கனியும்போது முருசியும்புனலுங்கொண்டு
பாங்கியர்பலருஞ்சூழப் பணிவிடைபலவுஞ்செய்தாள்.

(இ-ள்) எல்லாத்தேவரினுமுயர்ந்த விஷ்ணு - பிர்மா - மற்றவர்கள் பெருமையாயொழிவில்லாத தவசுசெய்தால் அவர்களுக்குவேண்டியவரத்தைக்கொடுக்கிற சுவாமியானவர் யாதோஒருகருத்தினாலே தவஞ்செய்கிறபோது பார்வதி-பழம்-புஷ்பம்-தருப்பைதிருமஞ்சனமுதலானதுகளைக் கொடுத்துத் தன்னுடைய பாங்கிமார்களுடனேபலபணிவிடையுஞ் செய்துகொண்டிருந்தாள். ()

இங்கிவையிருக்கத்தேவ ரியாவருமிமையோர்காவும்
பங்கயத்தவனையெய்திப் பணிந்தனர்பதுமத்தோனு
மங்கவர்க்கிருக்கையீந்தா னவரவர்முகத்திற்சோர்வுங்
குங்குமக்குழம்புதீத்த புயங்களிற்குழைவுங்கண்டான்.

(இ-ள்) இவ்விடத்தில் இந்தப்பிரகாரமாயிருக்க எல்லாத்தேவர்களும், தேவேந்திரனுங்கூடிப் பிர்மாவைச்சேர்ந்து தொழுதார்கள் அந்தப்பிர்மாவும் அவர்களுக்குஇருக்க ஆசனங்கொடுத்துப்பிற்பாடு அவர்களுடைய முகஞ்சோர்ந்து இருப்பதையும் குங்குமம்பூசியிருக்கிறதோள்கள் இளைத்திருப்பதையும் பார்த்தார் ()

வச்சிரமொடிந்தீசானன் கணிச்சிவாய்மடிந்துங்காலன்
முச்சிரம்வளைந்து மற்றோர் படையெலாமுறிந்துந்தேவர்
மெய்ச்சிரமகுடந்தீத்து மெலிந்தனமவிளம்புமென்றா
னச்சுரர்தமக்குக்கோமான் றாரகனழித்தானென்றான்.

(இ-ள்) வச்சிராயுதம் ஒடிந்துபோயும் ஈசானன் மழுவாயுதத்தின்வாய்மழுங்கியும், யமனுடைய சூலாயுதம்வளைந்தும், மற்றவர்கள் ஆயுதமுறிந்தும் தேவர்கள் சிரசிலேயிருக்கிற மகுடம்பிடுங்கப்பட்டும் வருத்தத்தையடைந்தீர்கள் அவ்வருத்தத்தைச்

சொல்லுங்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரனானவன் தாருகாசுரன் இப்படி அவமானஞ்செய்தானென்று சொன்னான்-எ-று. (௪௨)

காலையம்புயத்தோன்சொல்வான் காலனுங்கனலாங்காற்று
ன், மாலினுமென்னாலுன்னா லவன்வலிதொலைக்கலாமோ, வால
மாமிடற்றான்சேயா யசலமாகிடத்தேதோன்றும், வேலனார்வெல்
வாருங்கள் சிறையெலாம்விடுப்பானென்றான்.

(இ-ள்) அப்படிதேவேந்திரன்சொல்லக்கேட்ட பிரமாவானவன்சொல்வான்-யமன்-அக்கினி-வாயு-விஷ்ணு-இவர்களாலும், என்னாலும், உன்னாலும், அந்தத் தாருகாசுரனைக்கொல்லக்கூடுமோ சிவனுடையபிள்ளையாய் இமாசலபுத்திரியானபார்வதியினிடமாக சிவசுப்பிரமணியர்அவதரிப்பார் அவனைக்கொன்று உங்கள்சிறையை மீட்பாரென்று சொன்னான்-எ-று. (௪௩)

யோகத்திலிருக்குமீச னுமைக்குநாணளிக்குமாறு, வேகத்
தியற்றுமென்றே யயன்விடைகொடுத்தான் மீண்டு, மாகத்தில
ணுகித்தேவர் மதனனைநினைத்தார்மாரன், சோகத்தையொழிக்கு
ந்தென்றற் றேருடன்றோன்றிச்சொல்வான்

(இ-ள்) யோகத்திலிருக்குஞ்சிவனானவர்பார்வதிக்கு மங்கிலிய தாரணஞ்செய்யும் படிச்சீக்கிரத்தில் முயற்சிசெய்யுங்களென்று பிரமாசர்வத்திரபேருக்கும் உத்தரவுகொடுக்கத் தேவர்களெல்லாம் அமராபதிக்குவந்து மன்மதனைநினைத்தார்கள் அவன்விடாய்த் தீர்க்கத்தகுந்ததென்றலாகியதேரின்மேலேறிவந்துசொல்லுவான். ௪௪

எவன்றவமழிக்கமாத ரெவர்களைமயக்கநீவிர், கவன்றதெ
த்துயராலெம்மை யழைத்ததென்கருமமென்ற, னவன்றனையி
றுகப்புல்லி யமரர்கோனருளினோக்கிச், சிவன்றவமழிக்கவேண்
டியழைத்ததைத்தெரியச்சொன்னான்.

(இ-ள்) மன்மதன் தேவர்களைப்பார்த்து எவனுடையதவத்தை அழிக்கட்டும், எந்தப் பெண்களைமயக்கட்டும், நீங்கள்எந்தத்துக்கநிமித்தமாக என்னையழைத்தீர்களென்றுகேட்கத் தேவேந்திரன் அந்தமன்மதனை இரண்டுகையினாலும், இறுகக்கட்டித்தழுவி உபசாரத்துடனே பார்த்துச் சிவனுடைய தவத்தையழிக்கும் படிஉன்னைவேண்டியழைத்ததென்று தெரியச்சொன்னான் (௪௫)

விண்ணிலார்மகவான்சொல்ல வெகுண்டுவேள் பயந்துகூ
றும், பெண்ணலானலியானல்லர்பிறப்பிலாரிறப்புமில்லார், கண்
ணினுமளவை நூலாற் கருத்தினுமளவாவந்த, தண்ணிலாமுடியா
ர்செய்யுந் தவத்தையார்தவிர்க்கவல்லார்,

(இ-ள்) தேவலோகத்திலிருக்கும் இந்திரன்சொல்லக் கோபித்துச் சுவாமிக்குப்பயப்பட்டுச்சொல்லுவான் யாருமையா தேவே

ந்திரனே சிவன் பெண்ணுமல்லர், ஆணுமல்லர், அலியுமல்லர், பிறப்பும் இறப்புமில்லாதவர், காட்சிப்பிரமாணத்தினாலும், ஆகமப் பிரமாணத்தினாலும், கருத்தினாலும், இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்கு முடியையுடைய அந்தச்சுவாமியினதுதவத்தையழிக்கின்றதற்கு ஆர்வல்லவர்-எ-று. (௪௭)

கன்னிகைகவுரியீசன் கதமிலாப்பிரமசாரி
சந்நிதிமகிமையாலே யுயிரொலாந்தழையாநிற்கு
முன்னியவுயிர்கள்போல வொடுங்கிடுமவன்பாற்செல்லு
மன்னியபொருளுந்தோன்றி மனதிலேயொடுங்குமாபோல்.

(இ-ள்) அம்மனே கன்னிகை, சிவனே குற்றமில்லாத பிரம்மசாரி. இவர்களிரண்டுபேர்களுடைய சந்நிதிமகிமையினாலேசகலவுயிர்களுமுண்டாகிவிர்த்தியாகும், முன்னெப்படிசுவாமியினிடத்திருந்து, சீவன்கள் உண்டாச்சுதுகளோ அப்படியே அவரிடத்தில் ஒடுங்கும் மனதிலேதோன்றிய அனேகவஸ்துக்களதிலேயொடுங்குவதுபோல்.

தாமதகுணத்தரென்பர் சங்கரித்திடலாலீசன்
சேமமாமுயிர்கட்கெல்லா மிளைப்பொழித்தருள்வதாகும்
மாமலகுணமொன்றில்லை வடிவமிக்கனலாமென்கைப்
பூமலர்சொரிந்தக்காலும் புகையெழப்பொரிந்துபோமே.

(இள்,) உலகத்திலே சங்காரத்தொழில் செய்வதனாலே சிவன் தமோகுணத்தையுடையவரென்று சொல்வார்கள் அப்படி அன்று உயிர்களுடைய இளைப்பையொழிப்பதாகும் மற்றத்தேவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற மும்மல சம்பந்தமில்லை இவருடைய சொரூபம் மிகவும்நெருப்பாகும் அவர்மேல் நான் புஷ்பபாணத்தைவிட்டால் அதுகள்புகையாகக் கரிந்துபோகும்-எ-று (௪௮)

உருவெனத்தெரியாதானை யுருவினோடருவானானை
யருவெனத்தெரியாதானை யமர்செயலரிதென்றஞ்சி
வெருவரப்புகுந்தானந்த வேளையில்வேளைநோக்கித்
தருவனத்திடையில்வாழுஞ் சதமகனுரைப்பதானான்.

(இ-ள்) உருவென்று யாவராலுந் தெரியக்கூடாதவனாயுருவமாகியும், அருவமாகியும் இருக்கின்றசிவனை அருவமென்றுந்தெரியாதவனாமிகவும் யுத்தஞ்செய்துசயிக்கப்படாதென்றுமன்மதன்பயப்பட்டுத் தன்னுடைய ஸ்தானத்திற்குப் போகப்புறப்பட்டான் அக்காலத்தில் மன்மதனைப்பார்த்துக் கற்பகத்தருவினிழலில்வாசஞ்செய்யாநின்றதேவேந்திரன்சொல்லத்தொடங்கினான். (௪௯)

மாயவனுரத்தின்மீது மலரவனாவின்மீது
நாயகன்சிரத்தின்மீதும் பொறுத்ததுன்னலமேயன்றே

காயுமற்கதிரின்மேனிக் கடைந்ததுமெனக்குமிர்த
வயிரநயனந்தந்த செயலுமுன்றன்மையன்றே.

(இ-ள்) விஷ்ணு தம்முடையமார்பிலே இலட்சுமியைவைத்துக்கொண்டதும், பிரம்மா சரஸ்வதியை நாவில்வைத்துக்கொண்டதும், மகாதேவரானவர் நலையிலே கங்கையென்கின்றபெண்ணை வைத்துக்கொண்டதும், உன்னுடைய சாமார்த்தியமல்லவோ சூரியனைச்சாணையில் கடையச்செய்ததும், எனக்கு ஆயிரங்கண்வந்ததும், உன்னுடையஆண்மையல்லவோவென்றான்தேவேந்திரன்.

செல்வதின்றெமக்காயங்கே தருவதுதேவர்க்காவி
வெல்வதுசிவனைவென்று கொடுப்பதுகாமவேட்கை
சொல்வதுமறுக்கவேண்டா மெனச்சொலித்துணைக்கைப்பற்றி
நல்வரமிதுதாவென்ன மதனவேவயந்துகூறும்,

(இ-ள்) பின்னுந் தேவேந்திரன்சொல்வான் வாராய்மன்மதா எனக்காக அங்கேசென்று சிவனைஜெயித்து அவருக்குக்காமலாகிரியுண்டாகும்படிசெய்தால் அவருக்குப் புத்திரனுண்டாகும் அந்தப்புத்திரன் அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களைப்பிழைக்கும்படிசெய்வார் அதற்குநீயே காரணமாயிருக்கிறாய் நான்சொன்ன வார்த்தையைமறுக்கவேண்டாமென்று கையைப்பிடித்துக்கொண்டு எனக்கு இந்த நல்வரத்தைக் கொடுவென்றுகேட்க மன்மதன் சந்தோஷித்துச்சொல்வான் எ-று. (௫௧)

அரன்சிலை மலையென்றாலு மடுக்கணையரியென்றாலும், வரப்பெறவிசைந்தநாணுமவாசுகியாமென்றாலுங், கரும்பெனுஞ்சிலையாலைந்துகணையுறுபலராணீலச், சுரும்பெனுங்குணத்தால் வெல்வேனெனச்சொலித்தொழுதுபோனான்.

(இ-ள்) வாருந்தேவேந்திரராஜனே சிவனுக்குவில்லானது மலையாகியிருந்தாலும், விஷ்ணுவே பாணமாகியிருந்தாலும், வாசுகியே நன்றாக ஏற்றுகின்ற நாணியானாலும்,என்னுடைய கரும்பாகியவில்லினாலும் ஐந்துபுட்பங்களாகியபாணங்களாலும், நீலநிறப்பொருந்திய வண்டென்கிற நாணியினாலும்,அந்தச்சிவனை ச்செயித்துப் போடுகிறேனென்று வந்தனஞ்செய்து சுவாமியிடத்துக்குப்போனான் மன்மதன் எ-று. (௫௨)

சந்தனமணமுந்தெய்வத் தமிழ்ப்புதுமணமுங்கொண்டு
வந்துமலயத்தென்றல் வசந்தமநதிரயுஞ்சேர்ந்த
தி[illegible]திலவாம்வெள்ளை வனயினைபெறிந்ததெக்குங்
கொந்தலரிளமாவெல்லாங் கோகிலமுழக்கிற்றன்றே,

(இ-ள்,மன்மதன் சிவனைசெயிக்கும்படி புறப்படும்போதுபொதிகைமலையிலிருந்து அகஸ்தியர்தங்கிய சந்தனவாசனையும் இனிய

மான தமிழ் வாசனையுங்கொண்டுதென்றற்காற்று வ-
மாகியமந்திரியம்வந்துசேர்ந்தான்-சந்திரனுங்கிரணமாகியவெள்
ளைவலையினைநான்குபக்கமும்வீசினான் புஷ்பக்கொத்துகளையுடை
யஇளமையுற்றமாமரத்திலெல்லாங்குயில்முழங்கியது-எ-று (௬௬)

மல்லிகைமுகையாஞ்சங்க மதுகரமுழக்கஞ்செய்ய,-முல்லை
சண்பக மசோகு முளரிமுதலாயுள்ள, வெல்லையின் மலருந்
தேனு மிசைத்தனனிருட்டைச்செம்பைக்,கல்லினையுருக்குஞ்சொ
ல்லார் குறிஞ்சியாழ்கரத்திற்கொண்டார்.

(இ-ள்) மல்லிகையரும்பே சங்கமாகவும், அவ்வரும்பில் சப்
திக்கின்றவண்டுகள் அச்சங்கத்தை வயில்வைத்து ஊதுகிறவீ
ரனாகவும் விளங்க முல்லை-சண்பகம்-அசோகு தாமரைமுதலாகி
ய கணக்கில்லாதபுஷ்பங்களையும், தேனையும், நான்குபக்கமு மி
றைத்துக்கொண்டு கடினமாகிய இரும்பு-கல்-செம்பு-இதுகள்கூ
ட உருகும்படி சொல்லுகிற வார்த்தையையுடைய பெண்கள்கு
றிஞ்சியாழென்னும் வாத்தியத்தைக் கையிலே கொண்டார்கள்.()

பொங்கியவுடுக்களான புகரணிமுகத்துச்செக்கர்
தங்குசிந்தூரமாருந் தனியிருட்கரியுங்கிள்ளைப்
பைங்குரகதமுஞ்செல்லப் பணைமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
மங்கையரொனும்போர்வீரர்வடிக்கண்வாள்விதிர்த்துச்சென்றார்

(இ-ள்.) மிகுந்த நட்சத்திரங்கள் முகத்திலிருக்கிற புள்ளிகளாக
வும்செவ்வானமானது ஒருதிலதப்பொட்டாகவும் விளக்குகின்ற
ஒப்பற்றஇருட்டாகியயானையும்பசுமைபொருந்தியகிளியாகியகு
திரையும்நடக்கப்பருத்த முலையையும் பவளம்போன்ற வாயையு
முடையஸ்திரீகளாகிய சுத்தவீரர்கள் தங்கள்தங்கள்கண் களாகிய
கத்திகளை அசைத்துக்கொண்டுபுறப்பட்டார்கள்-எ-று. (௬௮)

மாணியகரும்புமைந்து குலமலர்க் கணையுங்கொண்டு
வாணுதலிரதிசெல்ல மகரகேதனத்தினோடு [ஞ்சி
தாணுமாவனத்தைச்சேர்ந்தான் றவஞ்செய்வான்றனைக்கண்ட
நாணினானறுகால்வண்டு நாணினைடுக்கினானே.

(இ-ள்) வளைவாகிய கரும்புவில்லையும் புட்பங்களாகியஐந்துபாண
ங்களையும்எடுத்துக்கொண்டு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையஇர
திதேவியானவள்கூடவரமீனக்கொடியுடன் பரமசிவன்யோகத்தி
லிருக்கிறவனத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில்தவஞ்செய்கிற அந்தச்
சுவாமியைப்பார்த்திவனைஎவ்வாறுசெயிப்போமென்றுபய[illegible]வெ
ட்கத்தையடைந்து நடுங்கினான்வண்டுநாணாகவுடையமன்மதன்.

வெளித்தலத்தெதிர்த்தாலென்னவிளையுமோ தனக்கென்றெ
ண்ணி, பொரித்தனன் முன்னேபின்னேயுடையவள்வரவுகண்டு,

களித்தனனயக்கமாமோ கனத்துகளிறைத்துவில்லை
வளைத்தனனளிநாண்பூட்டி வடிக்கணைதொடுத்தான்மாரன்.

(இ-ள்) நேரே வெளியாகவந்து யுத்தஞ்செய்தால் என்னகேடு நமக்குண்டாகுமோவென்று நினைத்துச் சுவாமியின்பின் தெரியாமல் ஒளித்திருந்து *சமயம்பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது பார்வதி அக்கடவுள்முன்னே பணிவிடைசெய்யவருதலைக்கண்டு பெண் துணை நமக்கிருக்கிறபடியினாலே வெல்லக்கூடுமென்று சந்தோஷித்து மோகத்தை யுண்டாக்கும்புஷ்பபாணத்தை இறைத்துவில்லை வளைத்துநாணேற்றிப்பாணங்களைத்தொடுத்தான்மன்மதன். (௫௭)

ஒருகரும்புருவச்சாப மொடியினுமுலகமீன்ற
விருகரும்புருவச்சாப முளவெனுமெழுச்சியாலே
பொருகணைதொடுத்தான்சென்று புரஞ்சுடுகணையினாலு
மொருகணைவிடுத்தான்மாரனுடலெலாங்கொளுத்திற்றன்றே.

(இ-ள்) மன்மதனானவன் தானதிகசண்டைசெய்தால் ஒருகரும்புருவமாகிய வில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியின் இரண்டு கரும்புருவமாகிய வில் உண்டாயிருக்கின்றன-நமக்கு யாதொருகுறைவுமில்லையென்கிற செருக்கினாலே போய் அனேகபாணங்களை விட்டபோது மூன்றுபுரத்தையும் எரித்தநகையாகிய அம்பை [illegible]
னெற்றிக்கண்ணைச்செலுத்தினார், அக்கண் மன்மதனுடைய உடம்பையெல்லாங் கொளுத்திவிட்டது-எ-று. (௫அ)

ஒருகண்ணையென்றமையால் நெற்றியென்று வருவிக்கப்பட்டது, கண்ணையென்றசொல் மெய்கெட்டு கணையென்றுசொல்லணியேற்றது.

அருக்கவெண்பஞ்சுபோல வழற்கண்ணாலனங்கனான, திருக்குளங்கனலக்கண்டு தேவருந்திசையினோரும், வெருக்கொளவொளித்தார்பூத கணத்துடன்விடையினானும்; பொருக்கெனமறைந்துவெள்ளிப் பொருப்பிடைபுகுந்தானன்றே.

(இ-ள்) நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சுபோல் மன்மதனாகிய மாறுபாடுபொருந்திய மனத்தையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்டு தேவர்களும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் பயப்பட்டு ஒளித்துக்கொண்டார்கள்-அதன்பின்பு சுவாமி பூதகணங்களுடன் சீக்கிரமாக அர்த்தவிடம்விட்டுக் கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினார்-எ-று.

சங்கரன்மணத்தைவேண்டி யுமையுநற்றவம்செய்தா
ளங்கதுபுணருமாற்றம் முனிவருக்கமலன்சொன்னான்
மங்கலவேள்விசெய்த முனிவருமகிழ்வாயெய்தித்
துங்கவெற்பிறையார்க்கித்தைச் சோபனஞ்சொல்லினார்கள்.

(இ-ள்.) பரமசிவனானவர் தன்னைக் கலியாணஞ்செய்து கொள்ளப் பார்வதிதவஞ்செய்கிறாள் அவள் வந்துசேரச் சத்தரிஷிகளையழைத்து பருவதராஜனிடத்திற்போய் சுவாமிக்குஉன்பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்துகொடுவென்று கேளுங்களென்று அனுப்பினார், அந்தப்படியே அந்த எழுபேரும் பருவதராஜனிடத்திற்குப்போய் இந்தச்சோபனசங்கதிசொன்னார்கள்-எ-று. (௩௰)

மலையிறைமகிழ்ந்தானந்த மலையிறைபுதல்வன்வள்ளல்
குலமதுபயந்தோர்நாமங் குடிப்பெயரோதுவாமுந்
தலமதுபுகலுமென்றான் நவத்தவரகைத்துச்சொல்வா
ரலகிலான்பிறப்புநல்ல கிலையெனவறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.) ரிஷிகள்போய்ச் சொன்னவுடனே பருவதராஜன் சந்தோஷித்தான்-அவன்பிள்ளையாகிய மைநாகன் ரிஷிகளைப்பார்த்து சிவனா என்னசாதி அவருக்குத்தாயதகப்பன் பெயரென்ன குடிப்பெயரென்ன அவரிருக்கும் ஊரேது சொல்லுங்களென்று கேட்டான் அதைமுனிவர்கேட்டு நகைத்துச் சிவனோ அளவிடக்கூடாதவர் அவர்பிறந்தவிடம் மூங்கில்-அவர் நல்லசாதியென்று தெரிவித்தார்கள் எ-று. (௩௧)

பெருந்தவத்தோருவகையாகிப் பிறைமுடியன்பேர்நாளிற்
பொருந்தமுமுராருந்தேர்ந்து புனிதனைப்புகழ்ந்துபோற்றி
வருதியார்வரவநாளுங் குறித்திரைவிடுத்தானன்றோர்
பருத்தகங்கைபிறைந்கிரதப் படியெலாய்பணிந்துசொன்ன.

(இ-ள்) அப்படி சத்தரிஷிகள் சொன்னபிறகுபருவதராஜன்முதலானவர்களெல்லாம் மிக சந்தோஷித்தயடைந்து சந்திரனைத்தரித்த முடியையுடையசிவனார் பிறந்தநட்சத்திரத்திற்கும் அம்பாள் பிறந்த நட்சத்திரத்திற்குந் தகுந்த பொருத்தமுங் கலியாணஞ்செய்கிற காலமும் பார்த்து நிச்சயம்பண்ணி ரிஷிகளினுடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்து வணங்கி அந்தத்திருப்பொருந்திய கலியாணமுகூர்த்தநிலையும் தெரிவித்தான் அந்த ரிஷிகளும் கங்கையைத் தரித்த சிவனிடத்திற்போய் நடந்தசங்கதியெல்லாம் வணங்கிச்சொன்னார்கள்

துடையமன்னர்பிறைவேணிமுகத்திலேழ்கிரிக்குமேருச்
சிலையடோல்வனைக்குருமெசமபொற்றிகிரிமாவரைக்குமூ
தமரவான்சுடர்குஞ்சித்தசாரணர்முனிவோருக்கும்
அமரரானவர்க்குமவருசிடணைந்திலையறிவித்தார்கள்

(இ-ள்) இமையபருவதராஜன் பார்வதியம்மன் கலியாணமுகூர்த்த ஓலையை அனேகதூதர்கள் கையிற்கொடுத்தனுப்புவிக்க அவர்கள் சத்தகுலபருவதங்களுக்கும், கொடிமுடிபொருந்திய மேருவுக்கும் சக்கிரவாளகிரிக்கும் பூமியையுடைய சத்தசமுத்திரத்திற்கும்,

சித்தர்-சாரணர்-முனிவர்-தேவர்முதலானவர்களுக்கும், அம்மன் கலியாணத்தைத்தெரிவித்தார்கள்—எ-று. (௬௩)

ஏலை கண்டளவேசேர்ந்தவுததிகளேழும் பூமி
மாலையாய்ச்செல்லுகின்றமகிமைசேர்நதிகளேழும்
நீலமேமுதலாயுள்ளகிரியெலாநெருங்கிச்சென்ற
கோலமாமுனிவோர்சித்தரிமையவர்குழாங்கொண்டார்கள்.

(இ-ள்) ஓலையைக்கண்டவுடனே எழுசமுத்திரத்திற்கும், பூமிதேவிக்கும் மாலைபோலப்பிரகாசிக்கின்றமகிமைபொருந்திய எழுநதிகளுக்கும் நீலகிரிமுதலாகியசப்தகுல பருவதங்களுக்கும், அதிஷ்டானமாகிய தேவதைகள்நெருங்கிச்சேர்ந்தார்கள்-முனிவர்களும், சித்தர்களும்தேவர்களும்கூட்டங்கூட்டமாகச்சேர்ந்துவந்தார்கள்.

அட்டதிக்கினைத்துந்தோரணக்கொடிகளாலடைத்தார்விண்ணை
மட்டறுவிமானர்தன்றன் மாலையான்மறைத்தார்வீதி
நெட்டிலையரம்பைபூகநிரைகளாய்நிறைத்தார்வெற்பிற்
றட்டியபுழுதியுமேலெழுகின்றதனைகளெல்லாம்.

(இ.) எட்டுத்திக்கையுந்தோரணங்களாலுங்கொடிகளாலும்இடமில்லாமல் நிறைத்துவிட்டார்கள், ஆகாயத்தை இடமில்லாமல் விமானத்தினாலும், மாலைகளினாலும்மறைத்துவிட்டார்கள்வீதிகளில்நீண்ட இலைகளையுடைய வாழைகளையும்-கமுகுகளையும் நிரைநிரையாகநட்டு அலங்காரஞ்செய்தார்கள் - மலையிலிருக்கிற புழுதியைக் களைந்துத் திசைகளெல்லா மெழுகினார்கள்—எ-று. (௬௪)

தோரணஞ்சமைத்தார்முத்தின் றொடையெலாந்தொடுத்தார்வி
பூரணகும்பம்வைத்தாபுதுமணிவிளக்குமிட்டார் [ண்ணித்
தூரண னுலகுமற்றையளகையுமமரர்நாடு
நாரண னுலகும்வந்துகாணவேநாணுமாறே.

(இ-ள்.) தோரணங்கட்டினார்கள், அதில்முத்துமாலைகளைத்தொங்கவிட்டார்கள் ஆகாயகங்கைகொண்டுவந்துபூரணகும்பம்வைத்தார்கள் நூதனமாகியஇரத்தினவிளக்குகளேற்றினார்கள், பிர்மலோகமும் அளகாபுரியும்தேவலோகமும் வைகுந்தமும்இதைப்பார்த்து நாணும்படிச் சிங்காரித்தார்கள்—எ-று. (௬௫)

மணிவிளக்கனையமின்னை மலையரமகளிர்கூடிக்
கணிமலர்க்கங்கையாட்டிக்கலையினுண்மருங்கைகூட்டிப்
பணிமலியாரம்பூட்டிப் பரிமளத்தாருஞ்சூட்டி
யணிநுதற்றிலகந்தீட்டி யருமறைச்சடங்குசெய்தார்.

(இள்) இரத்தினதீபம்போன்றபார்வதியைமலையிலிருக்கிறபெண்கள்கூடிக் கற்பகமலர் வாசனைசேர்ந்த கங்காசலத்தினாலே ஸ்நானஞ்செய்வித்து இடுப்பிற்றுவளும்படிசேலைகட்டி ஆபரணங்களு

ம், முத்துமாலையும்பூட்டிப் பரிமளம்பொருந்திய நறுமலர்மாலை சூட்டி அழகிய நெற்றியிலே திலகப்பொட்டுவைத்து வேதவிதிப்படிச் சடங்குசெய்தார்கள்-எ-று. (௬௭)

பூமணக்கோலஞ்செய்த பொடியணிபுனிதனைத்
தாமணக்கோலஞ்செய்யச் சதுர்முகன்முதலோரீண்டித்
தூமணித்துகில்கள்சாற்றிச் சுரர்தருமாலைசாற்றி
மாமணிப்பணியைநீக்கி மாமணிப்பணிகள்பூட்டி.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்தியபுஷ்பபாணங்களையெய்தமாரனைநெற்றிக்கண்ணாலெரித்துஅப்புஷ்பத்தைப்பூசியசுத்தராகிய பரமசிவனைமணக்கோலஞ்செய்யும்படியாகப் பிர்மா முதலானவர்கள்கூடிப்பரிசுத்தமாகியஇரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ்சாத்திக் கர்பகப்பூமாலைதரித்துமுன்னேயிருந்த சர்ப்பாபரணத்தைக்கழற்றிப்போட்டுமாணிக்கரத்தினங்களாகியஆபரணங்களைத்தரித்தார்கள் (௬௮)

சடையிளம்பிறையைத்தங்களிறையெனத்தகைந்துசூழ்ந்த
உடுகுலமென்னமுத்தா லொளிவிடுமகுடஞ்சூட்டி
அடைவுடன்விழியாந்திங்க ளாதவர்காதின்மீது
குடியிருந்தனபோற்செய்ய குண்டல மிரண்டுஞ்சாத்தி.

(இ-ள்) சுவாமியினது சடையிலேதரித்தபிறையைப்பார்த்துத் தம்முடைய புருஷனென்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக்கூட்டங்கள்போல முத்துக்கள்பிரகாசியாநின்றகிரீடஞ்சூட்டிப்பொருந்திய கண்களாயிருக்கிற சந்திரசூரியரிருவருங்காதினிடத்திற் குடியிருந்தார்போலஅழகாகிய இரண்டுகுண்டலங்களைச்சாத்தினார்கள் ()

வரம்பெற்றதிருமால் சாத்து மலர்விழிக்கரியசோதி
பரம்பியதனையநீலப் பருமணிச்சிலம்புசாத்தி [டா
விரும்பியகோலஞ்செய்தா ரிறையுமால்விடைமேற்சொன்
ரரம்பையர்நெருங்கித்தண்ணீ ராஞ்சனங்காட்டினார்கள்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் வரம்பெற்றுக் கொள்வதற்காகத் தம்முடைய கண்ணிலொன்றைப் பாதத்திற் சாத்தினாரே அந்தக் கண்ணினது கறுப்புச்சோதி காலைச்சுற்றிப் பரவினதுபோலே நீலமணிகளாலிழைத்தசிலம்பைத்தரித்து சர்வத்திராணும் விரும்பத்தகுந்த அலங்காரஞ்செய்தார்கள் - பரமசிவன் விஷ்ணுவேவுருவமாகிய ரிஷபத்திலேறினார்- அப்பொழுது அரம்பாஸ்திரீகள் மஞ்சளாலத்தியெடுத்தார்கள்-எ-று. (௭௰)

குலவுமாலனுகிப்போற்றக் குமுதவாய்மலர்ந்தான்கஞ்ச
[illegible]
சலைவனையெதிர்நின்றேத்தத் தனிநகைபுரிந்தான்றேவர்
பலரும்வந்திறைஞ்சியேத்தவர்க்கெலாம்பார்வையீந்தான்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் சுவாமியின் முன்னேவந்து வணங்கச்
செவ்வாம்பற்பூப்போலுந்திருவாய்மலர்ந்து வாருமென்றார்- தாம
ரைப் பூவிலிருக்கிற பிர்மாவந்து நமஸ்கரிக்கச் சற்றே இரத்தின
கிரீடமிழைத்த திருமுடியை யசைத்தார் -தேவேந்திரன் வந்த
னஞ்செய்யப்புன்சிரிப்புகொண்டார்- மற்ற தேவர்களெல்லாரும்
வந்துவணங்கக்கிருபைக்கண்ணினாலே பார்த்தருளினார்-எ-று.()

முடித்தகங்கையாற்பிறைக்கொழுந்தெழுந்துமேன்முளைத்து
வெடித்ததாமெனத் தவளவாள்கவிகைமேல்விளங்க
வடித்தகங்கையி னருவியுமம்புலிக்கொழுந்துந்
தொடுத்துவீழ்மா றெனவிருகவரிகடிலங்க.

(இ)சடையிலேவைத்தகங்காசலத்தினால்பிறையானதுகொழுந்து
விட்டு அரும்பாகிப்புஷ்பித்ததென்றுசொல்லும்படியாகவெள்ளை
வட்டக்குடைபிடிக்கவும், அலையடிக்கிற கங்கையினருவியும், சந்தி
ரனும்சேர்ந்துவிழுந்ததுபோலும்,இரண்டுசாமரம்வீசவும் (௭௨)

திருவினாயக னடப்பைகொண்டொருபுறஞ்சேரத்
தருவினாயகன் களாஞ்சிகொண்டொருபுறஞ்சார
விரவிநான்முக னாலவட்டங்கொடுவீசப்
பரவிநாரதர் தும்புருவிருபுறம்பாட.

(இ - ள்.) இலட்சுமிகாந்தராகிய விஷ்ணு பாக்குவெற்றிலை முத
லானவை வைத்திருக்கிற அடப்பையெடுத்துக்கொண்டு ஒருபக்க
ம்வரவும்,கற்பகத்தருவிற்கு நாதனாகிய தேவேந்திரன் படிக்கம்
எடுத்துக்கொண்டுவரவும், பிர்ம்மா சமீபத்தில்நின்று ஆலவட்ட
ம்வீசவும், தும்புருநாரத ரிரண்டுபேரும் வர்தனஞ்செய்துஇரு
புறத்திலும்நின்று சங்கீதம்பாடவும் எ-று. (௭௩)

கூற்றனவன் கனகபாதுகைகொடுகுறுகக், காற்றுமேவர்தனுந்
திசையெலாநறும்புகைகாட்ட, வேற்றுவாகனக்கடவுளுஞ்சிறிய
வாளெடுப்பத்,தோற்றுமாதவர்களைமதிவிளக்கொடுஞ்சூழ.

(இ) யமராஜனானவன்தங்கத்தினாற்செய்திருக்கிறபாதக்குறடுக
ளைக்கையாலெடுத்துக்கொண்டுவரவும்,வாயுபகவான் திக்குகளெட்
டிலும் அகிற்புகை,சாம்பிராணிப்புகை, காண்பிக்கவும், ரிஷபத்தி
லேறுகின்ற ஈசானன் உடைவாளெடுத்துக்கொண்டுவரவும், சூரி
யர்களனேகரும்சந்திரானேகரும்விளக்கெடுத்துக்கொண்டுவரவும்.

சுரமடந்தையர் துகிலின்மஞ்சிகைபலசுமப்ப
வரவமங்கையர் நவமணிப்பணிசுமந்தணுகப்
பரவுகின்னரர் முதலினோர்வீணைபார்ப்பரிக்கப்
பொருவினான்மறை நடத்திறைதலைமையைப்புகழ.

(இ-ள்) தேவகன்னியரநேகர்வஸ்திரம்வைத்திருக்கிறபெட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டுவரவும், நாகலோகப்பெண்கள் நவமணிகளிழைத்திருக்கிற ஆபரணங்களைச்சுமந்துகொண்டுவரவும், கின்னரர்கிம்புருடர்வீணைவாத்தியஞ்செய்யவும், நான்குவேதங்களுஞ்சமீபித்துச்சுவாமியெல்லாருக்கும்பெரியவரென்றுபுகழ்ந்துமுறையிடவும்

கிரகமேழுமெண்வசுக்களுமுனிவருங்கிளர, வுரகர்விஞ்சையரி
மையவர்மகிழ்ந்துகண்டுருக, விருகரங்களாலுருத்திரர்மலர்மழை
யிறைப்ப, திருவும்வெண்கலைமடந்தையுமிமசலந்தெளிப்ப.

(இ-ள்) சந்திரசூரியரிருவருந்தவிரமற்றவேழுகிரகங்களும், அஷ்டவசுக்களும், முனியீசுரர்களுங் களிகூர்ந்துவர நாகலோகத்தார் வித்தியாதரர்கள்தேவர்கள்பார்த்துச்சந்தோஷத்தையடைந்து உருக ஏகாதசருத்திரர்களும் இரண்டுகைகளாலும்புஷ்பங்களைவருஷமாகவிறைக்க-இலட்சுமியும், சரஸ்வதியும், பனிநீர்தெளிக்கவும். (

திக்குப்பாலகர் தெரிவையர்திசைதொறுந்திகழ மிக்கமாதர்க
ளெழுவருஞ்சோபனமவிளம்ப, விக்குநேர்மொழிநீரமகளிர்வா
ழ்த்தெடுப்பத், தக்கவிஞ்சையர் மகளிர்பல்லாண்டிசைவழங்க.

(இ-ள்) திக்குப்பாலகருடையதேவிகள்அவரவர்கள்திசைகளினின்று சேவிக்கவுஞ்சத்தமாதர்கள்சோபனம்பாடவுங்கருப்பஞ்சாறுபோல்மாதுரியம்பொருந்தியவார்த்தைகளுடையநீரமகளிர்வாழ்த்துச்சொல்லவும், தகுந்த வித்தியாதரமாதர்கள் பல்லாண்டுகூறவும். ( )

கண்டைபேரிகை குடமுழாகாகளந்துவைப்ப
வுண்டமல்லரி சல்லரிவலம்புரியொலிப்ப
வண்டகோளகை மடந்தையர்சிலம்பொலியதிர்ப்ப
வெண்டிசாமுகந் தனிலுமென்பிரம்பொலியிசைப்ப.

(இ-ள்) பெரியமணியினோசையும், பேரிகை-குடவாத்தியம்-மத்தளவாத்தியம்-காகளம்-சப்திக்கவும், மல்லரி-சல்லரி-சங்கங்கள்கோஷிக்கவும், தேவப்பெண்கள் காலின்சிலம்பு கலீரென்று சப்திக்கவும் எட்டுத்திக்கிலும்நந்திகேசுரரானவர்வருகிறகூட்டங்களைவிலக்க அடிக்கிற பிரம்பினதுசப்தம் பிரகாசிக்கவும்- (எஅ)

எண்ணும்வெள்ளியாம் வரையடியிறங்கியதிடப
மண்ணல்சேனையின் கொழுந்திமகிரித்தலமடைந்த
விண்ணுமண்ணுமெள்ளிடமறநெருங்கியவிமானம்
மண்ணுமால்விடை நெறிகடந்தடைந்ததுபதியே.

(இ-ள்) யாவராலுந்தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட கைலாயகிரியடிவாரத்தில்ரிஷபவாகனமிறங்கியது சுவாமியினுடையசேனையின்முன்னணிஇமையபர்வதத்தையடைந்தது-ஆகாயமும்பூமியும் எள்ளிருக்கவிடமில்லாமல்விமானங்கள்நெருங்கியதுகள் அலங்கரித்திருக்

இன்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபஸ்வாமியைத்தூக்கிக்கொண்டு வழி
முழுதுங்கடந்துஇமயபர்வதராஜன்பட்டணத்தில்வந்துசேர்ந்தது

இமகிரிப்பதியடைந்ததும் மகிரிமடவார் திமலனார்திருவழகெலா
ம்விழிகளானினைத்தா, ருண்மைதவத்தினுக்கழிவிலையெனப்புகழ்ந்
துரைத்தார், ரம செய்காமனையழித்தகண்ணெதுவெனவுரைத்தார்

(இ-ள்.) அப்படியேசிவன் இமயபருவதத்திலேஎழுந்தருளின
போது அந்த மலையிலிருக்கின்றபெண்கள் சுவாமியின் அழகை
ப்பார்த்துப்பார்வதிசெய்ததவசுக்கு ஒரு குறைவுமில்லாமல்பல
ன்சித்தியாச்சுது என்றார்கள்-அவர்களில்சிலர் யுத்தத்துக்குவந்த
மன்மதனையெரித்த கண்ணெதுவோ அந்தக் குரூரமானகண்ணை
ப் பார்ப்போமென்றார்கள்—எ-று (அ௰)

ஆகமாரணிங்கிருக்கவுமுலகெலாமயர்ந்த, யோகமீதிலிருக்கை
யான்மதனுடலொழித்துப், போகமீதிவர்விருப்புறவுயிர்க்கவைபு
ணர்ந்த, மோகமாக்கிடு முதலவனெனச்சிலர்மொழிந்தார்.

(இ-ள்) மன்மதன் தேகத்தையுடையவனாயிருந்தபோதுஇவர்
யோகத்திலேயிருந்ததினாலே உலகத்திலுள்ள சனங்களெல்லாம்
விகாரமில்லாமல் அசந்துகிடந்ததுகள் மன்மதன் தேகம்போயு
ம் இவர்போகத்திலே விருப்பம் உண்டானபடியினாலே சகலரு
க்கும் போகத்திலாசையுண்டாச்சுது- ஆனபடியினாலே மோகத்
தையுண்டாக்குகிறவர் இந்தச் சிவனேயன்றி வேறொருவருமில்
லையென்று ஸ்திரீசனங்கள் சிலர்சொன்னார்கள்-எ-று. (அக)

மாடவிற்கைகேளழகினொழின்மிகுவடிவிலாயித்திலொ
ன்றிலேயெனத்தனையகுத்தவனைத், தீயிடத்துடல்கொளுத்தியதவ
த்தினற்றிறமேயாயுமுத்தம ராம்பமரோவெனச்சிலரறைந்தார்.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்றகருப்புவில்லைக்கையிற்றரித்திருக்கிறமா
மன்மதன்அழகுஇந்தசுவாமியினுடையவடிவமாகிய அழகில்ஆயி
ரத்திலொருபங்குகாணாது - அதனாலே அவனையிகழ்ந்து தன்னை
மதித்துத்தீயினாலே அவனைக்கொளுத்திப்போட்டது-தம்பாமகி
மையினாலேயே ஆராய்ந்தெடுக்கத்தகுந்த உத்தமர்கள் - ஆனால்
அப்படிச்செய்வார்களோவென்று சிலமாதர்கள்சொன்னார்கள்.( )

மாதுலன்பெருங்கிளைஞருமருகனார்திரளும், காதலன்பினு
லெதிரெதிர் தழுவினர்கலந்தா, ராதியந்தமதனிலையளவிடவரி
யோன், வேதியன்கரம்பிடித்தினிதிழிந்தனன்விடைநின்.

(இ-ள்) மாமனாகிய இமவற்பர்வதராஜன் சுற்றத்தார்முதலியசே
னைகளும் மருமகனாகிய பரமசிவனுடைய சேனைசமூகமும்மிகுந்த
ஆசையோடேகூடினவர்களாய் எதிரெதிராகவந்துஒருவர்க்கொரு
வராகத்தழுவிக்கொண்டார்கள்- முதலுமீறுமில்லாத அளவிடப்ப

டாதசிவனானவர் பிர்மா கையைப்பிடித்துக்கொண்டு ரிஷபவாகனத்தினின்றிறங்கினார்-எ-று. (அ௩)

இலகுமங்கைய ரனேகர்நீராஞ்சனமெடுப்ப, வுலகபாலகரி
ருமருங்கினு நடந்தொதுங்கத், திலகமாதவனிருகைமேலொருகர
ஞ்சேர்த்திட், டலகிலாமணி யிழைத்தமேதோர் மண்டபத்தணைந்தார்.

(இ-ள்) இப்படி சுவாமியானவர் ரிஷபவாகனம்விட்டு இறங்கின வுடனே அழகுபொருந்திய அனேகம்பெண்கள் ஆலாத்தியெடுக்கவும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரெட்டுப்பேரும் சுவாமியினிருபுறத்திலும் நடந்தொதுங்கிவரவும் எல்லாருக்குந் திலகமாகிய விஷ்ணுவினுடையஇரண்டுகைமேலும் தம்முடைய ஒருகையைச்சேர்த்துக் கணக்கில்லாத ரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற மண்டபத்தில் வந்துசேர்ந்தார்கள்-எ-று. (அ௪)

அரியமண்டபத்தமைத்த பீடிகையின்மீதமைந்தார்
வரையிடைப்பிறந் தமைவளர்முலைசொலவருவார்
குருமலர்க்கையி லேந்திவந்தருள்குடியிருக்கும்
திருமுகத்தியை யிறையவன்வலப்புறஞ்சேர்த்தார்.

(இ-ள்.) சுவாமி அருமையாகிய அந்த மண்டபத்தில் இட்டிருக்கிற ஆசனத்திலெழுந்தருளினார் - ஸ்தனங்கள்மலைபோலே யிருப்பதினாலே அந்தஸ்தனங்களேஇவர்கள் மலையிலே பிறந்தார்களென்று காண்பிக்கும்படியாக வருகிற மாதர்களுடைய நிறம்பொருந்திய புஷ்பமபோலும் கைகளிலேந்திக்கொண்டு இருளையே குடியாகவிருக்கின்ற அழகியமுகத்தையுடையபார்வதியைச் சிவனுடைய வலப்புறத்திலேஉட்காரவைத்தார்கள்—எ-று. (அ௫)

முன்னையாரணன் வதுவையின்சடங்கெலாமுடித்து
வன்னிமேற்பொரி யிறைத்தநெய்சொரிந்துமந்திரத்தா
லென்னையாளுடை யிறைவனுமேழுலகீன்ற
கன்னிசெங்கரம்பிடித்துமூவலஞ்செய்தான்கனலை.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனும்கலியாணமண்டபத்திலெழுந்தருளியிருக்க அந்தவேளையில் பிர்மாவானவர் கலியாணச்சடங்கை விதிப்படிமுடிக்க என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனானவர் அக்கினியிற் பொரியிறைத்து நெய்யாகுதிபண்ணிமுன்னமே ஏழுலகத்தையும்பெற்றஅம்மன் கையைப்பிடித்து அக்கினியைமூன்றுதரம்வலமாகச் சுற்றிவந்தார்-எ-று (அ௬)

ஒர்ந்தவால்வளையொலித்ததுசுருதியுமொலித்த
சுற்றும்வானவரிருடியர் மலர்மழைசொரிந்தார்
பற்றியாசனத்திருந்தனனனைவரும்பணிந்தார்
பெற்றதாதையோ டன்னையைப் பணிந்தனள்பெதும்பை

இ-ள்) வெண்மை பொருந்திய ஒப்பற்ற சங்குமுழங்கவும், நான்கும்வேதங்களும், சப்திக்கவும், நான்குபுறமும்சுற்றிக்கொண்டுதேவர்களும் ரிஷிகளும்புஷ்பமாரியைப்பொழியவும், சுவாமி ஒரு ஆசனத்தில் எழுந்தருளினார்- அப்போதுசர்வத்திரயேரும்வர்தனஞ்செய்தார்கள் பார்வதியானவள் அவள்தாயையுந்தகப்பனையும்வணங்கினாள்.

எரித்தகாமனைத் தருதியென் றிமையவரயன்மா
லொருத்தரின்றியே யிறையவன்மகிழ்ச்சிகண்டனைத்தார்
மரித்தகாமனையழைத்தருள் புரிந்தனன் வள்ளல்
பெருத்தவன்பினலனைவரும்விடைகொடுபெயர்ந்தார்.

(இ-ள்) தேவர்களும் பிர்மாவும் விஷ்ணுவும் மற்றசர்வத்திரயேரும் சுவாமி எல்லாரிடத்திலும்வைத்த பிரியத்தைப்பார்த்துச் சுவாமீ நீர் முன்னே எரித்த மன்மதனை எழுப்பித் தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள்- அப்படியே இறந்துபோன மன்மதனை வரவழைத்துக்கொடுத்துக் கிருபைசெய்தார்- பரமசிவன்-பின்பு யாவரும் விடைபெற்றுக்கொண்டுபோனார்கள்—எ-று. (அஅ)

அதற்பினண்ணலுங் கவுரியுமுருகியொன்றாகி
மதத்தவானையைக்குமரனைப் பயந்தனர்மகிழ்வாய்
விதித்தவேலினைக் குமரனுக்களித்திறைவிடுத்தான்
கொதித்ததாருகனுயிர்குடித்துவந்தனன்குமரன்.

(இ-ள்) அப்படியே திருக்கலியாணம்நடந்தபின்பு சுவாமியும் அம்மனும் மிகுந்த அன்புகொண்டு ஒருருவமாகிச்சேர்ந்து வலிமை பொருந்திய யானைமுகத்தையுடையவிக்கினேஸ்வரனையும் சுப்பிரமணியனையும்பெற்றார்கள் - அதன்பின்பு சுவாமியானவர் சுப்பிரமணியருக்கு ஒரு வேலாயுதத்தை அருளிச்செய்தனுப்பிவைக்க அவர்போய் அந்தத் தாருகாசூரனைவேலாயுதத்தால்விட்டெறிந்து கொன்று சந்தோஷித்தையடைந்தார்குமாரசுவாமி—எ-று. (அகூ)

மயிலெனத்திகழ் மலைமகள்பொருகரிவதன
னயிலெடுத்தசெங்கரனுடனிமயவெற்பகன்று
கயிலைவெற்பில்வந்திமையவர் முனிவர்கண்களிக்க
வெயிலுடைப்புரமெரித்தவனிருந்தனனப்பால்.

(இ-ள்) மயில்போல்விளங்காநின்ற பருவதராஜன்மகளாகிய பார்வதி யானைமுகத்தையுடைய பிள்ளையார், வேலாயுதத்தைத்தரித்த சுப்பிரமணியருடன் இமயகிரியைவிட்டு நீங்கித், தேவர்கள் முனிவர்களுடைய கண்களிக்கும்படிக்கைலாயத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்- முப்புரத்தை எரித்தவராகிய பரமசிவன்-அதன்பின்பு, எ-று. (கூ0)

மூன்றாவது - திருவவதாரச்சருக்க-முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - உகூச.

உ

சிவமயம்.

நான்காவது

திருக்கண்புதைத்தசருக்கம்

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

மின்னனையமுகிறவழு மிமகிரியின்றபோபலத்தான்மேனை
யாள, வன்னையிடத்தென்னன்னையவதரித்தகதைசிறிதேயறைந்
தேனிப்பால், பொன்னனைய சடையிறைவன் றிருநயனமிருகர
த்தாற் புதைத்தவாறுந், தென்னருணைமாநகரி லன்னைவினை தீர்த்
ததுவுஞ் செப்ப லுற்றேன்.

(இ-ள்) மின்னல்பொருந்தியமேகங்கள்தவழ்ந்துபோகாநின்ற இமவற்பருவதத்தின் றபோபலத்தினாலே மேனாதேவியிடமாக என்தாயாகியபார்வதி அவதரித்தகதையில் கொஞ்சந்தான்சொன்னேன் அந்தப்பார்வதிபொன்போலும் சடையுடையசிவனது அழகியகண்களை இரண்டு கைகளினாற்பொத்தியதும் அதனால் வரும்வினையைத்தெற்கின்கண்ணிருக்கிற அருணாசலத்தில் அம்மைபூசைசெய்துதீர்த்ததும்சொல்லத்தொடங்கினேன்; எ-று. (க)

அறுசீரடிஆசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஊடுவர்புலவிதீர்ப்பரொருவருக்கொருவர்மாலை
சூடுவர்மறைநூல்கேட்பர் சொல்லுவர்வீணைநாதம்
பாடுவர்பலவிநோதம் பயிற்றுவர்பலகாற்சூத
மாடுவர்வெல்வர்தோற்ப ரணிகலம்புனைவரன்பால்.

(இ-ள்) சிவனும்பார்வதியும்பிணங்கிக்கொள்வார்கள் அதைமறுபடியும்தீர்த்துக்கொள்வார்கள் ஒருவருக்கொருவர் மாலைகளைச்சூடிக்கொண்டுவேதசாஸ்திரங்களைத்தேவர்கள்முனிவர்கள் சொல்லக்கேட்டும், அதன்பொருளைச்சிலருக்குச்சொல்லியும் வீணைமுதலியவற்றைவாசித்தும் மற்றும் பலவிளையாட்டுகள்செய்தும், பலதரம்சூதமாடியும், அதனால் வெற்றியையும்தோற்பையுமடைந்தும் அழகியஆபரணங்களைத்தரித்துக்கொண்டுமிருந்தார்கள்—எ-று.

இதுவுமது.

அந்தவேலையிலென்னன்னை யையனையிறைஞ்சியையா
விந்துவுமிரவிதானும் யாவரென்றிசைத்தாளந்தை
சுந்தரக்கனிவாய்மின்னே சுடர்களெம்மிருகணென்றார்
கந்தனைப்பயந்தாளீசன்விழிகளைப்புதைத்தாள்கையால்.

(இ-ள்) அந்தச்சமயத்தில் என்தாயாகியபார்வதி சுவாமியைவணங்கி ஐயா சந்திரசூரியர்கள்யாவரென்றுகேட்க அதற்குச்சுவாமி அழகியகனிபோலும் வாயையுடையபெண்ணே அந்தஇருவரும் நம்முடைய கண்களென்றுசொன்னார்-சுப்பிரமணியனைப்பெற்றதாயானவள்கேட்டு வேடிக்கையாகச் சுவாமியினுடையகண்களை இரண்டுகைகளால்மூடினாள்—எ-று (௯)

கலிவிருத்தம்.

ஈசனார்விழிபுதைத்தலு மிருட்பிழம்புருக்கிப்
பூசினாலெனவிருண்டன திசைகளும்புவியு
மாசினீலமால்வரையெனக் கருகியமலைகள்
காசுலாவிய நதியெலாம் யமுனைபோற்கறுத்த.

(இ-ள்) பரமசிவனுடையகண்களைப் பார்வதிபுதைத்தலும் இருட்கூட்டத்தை யுருகச்செய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும் பூமியுமிருண்டதுகள் - மலைகளெல்லாங்குற்றமற்ற நீலகிரியைப்போற்கறுத்ததுகள் - மணிகள்பொருந்திய நதிகளெல்லாம்யமுநதிபோல் கறுத்ததுகள்.—எ-று. (௰)

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

மறையவனு நாரணனு முநிவர்களும் வசுக்களுநான் மறையும்வானோர், இறையவனும் விழியொளிபோய்ப் பிறவிநெடுங்குருடரெனவிருந்தார்மற்றைக், கறவைநிரைமுதல் விலங்கு பறவைகளு

மொளியிழந்தகண்ணதான, துறவறமும்பிறவறமுந் தொலைந்தன மற்றுளதொழிலுந்தொலைந்தன்றே.

(இ-ள்) பிர்மாவும், விஷ்ணுவும், முனிவர்களும், அஷ்டவசுக்களும், நான்குவேதங்களும்தேவர்களும், இந்திரனும், கண்ணினதுபிரகாசமற்றுப்பிறவிக்குருடர்போலிருந்தார்கள், பசு-காளைமுதலிய மிருகங்களும், பக்ஷிகளும் கண்ணொளியற்றதுகள்-துறவறமில்லறமிரண்டுமொழிந்ததுகள்-மற்றஎல்லாத்தொழில்களுங்கெட்டதுகள் (௬)

கலிநிலைத்துறை.

தேவர்மானிடரிராக்கதர் நிறமெனத்திரிந்தார்
கோவிலிந்திரன் வெண்கரிகருநிறங்கொண்ட
தாவிலம்புயன் கொடிகொடியானதவ்வளவின்
மூவர்தேவனுக் களவறுமுறைசொலிப்புகன்றார்.

(இ-ள்) தேவர்களும்மனிதர்களும்இராக்ஷதர்நிறம்போலக்கறுத்தார், ஆகாயத்தில்இந்திரன்வாகனமாகியவெள்ளையானை கரிபோலக்கறுத்தது, கெடுதலில்லாத பிர்மாவின்கொடியாகிய அன்னம் காகம்போல்கருகியது, அப்படி எல்லாப்பொருளுங்கறுத்துமயங்குகிற காலத்தில் மும்மூர்த்திகட்கு முதலாகிய சிவனிடத்தில் எல்லோரும் போய்முறையிட்டுத்தங்கள்குறையைச்சொல்லிக்கொண்டார்கள்

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலெனவமைத்தகரத் திறைவனுதல்விழிதிறந்தானவனியேழும், துஞ்சுமிருள்கன்றதுபன்னிருகோடிசூரியர்தந் தோற்றம்போல, வஞ்சியுமையிறைவன்விழி புதைத்ததிருக்கரமலரைவாங்கினின்றாள், விஞ்சுமறையவர்வளர்க்குங் கனல்போல விழிமூன்றும் விளங்கிற்றன்றே.

(இ-ள்.) சிவன் பயம்வேண்டாமென்று கையமர்த்திப் பன்னிரண்டுகோடி சூரியருதயம்போலத் தம்முடைய நெற்றிக்கண்ணைத்திறக்க- ஏழுலகமும்அந்தகாரத்தைநீங்கியது, பார்வதியானவள்பொத்திய கையைவாங்கிநின்றாள், பிராமணர்கள் வளர்க்கும் யாகாக்கினிபோல மூன்றுகண்களும்விளங்கியதுகள். எ-று (௭)

பார்புதைத்ததிருவயிற்றாள் பணிந்துணைப்பாநெடுஞ்சூலப்படையாய்காலன், மார்புதைத்தமலர்ப்பதத் தாயார்புதைத்தசடாடவியாய்வையமேழும், கார்புதைத்தவிருளாகவிழிபுதைத்தகொடும்பாவங்கழலுமாறு, நீர்புதைத்த பாரிடத்திற்றவம்புரிதற்கானவிட நிகழ்த்துமென்றாள்.

(இ-ள், எல்லாச்சீவராசிகளையும் கருவாகவைத்துக்கொண்ட வயிற்றையுடையபார்வதி சுவாமியைப்பார்த்து நெடிய சூலத்தையுடையவரே, இயமனைமார் பிலேயுதைக்குமலர்போன்றபாதங்களை

யுடையவரே, ஆத்திமாலையையணிந்த சடைக்காட்டினையுடையவ ரே; ஏழுலகமும்மேகநிறத்திலும் அதிகநிறமான இருட்டுண்டாக உமது கண்களைமூடிய கொடியபாவமானது போகும்படியாகச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமியினிடத்தில் தவஞ்செய்தற்கு நல்லவிடஞ் சொல்லுமென்றுகேட்டாள்—எ-று.　　　　(அ)

ஈசனுமக்குழைத்தருள் வானுனைவினைவந்தணுகாதேயெனி னும்யார்க்கும்,மாசகலும்படிக்கரியதவம் புரியவிரும்பினையேன் மதுரை மாயை, காசியவந்தி துவாரகையயோத்தியினுஞ்சிறப் புடையகாஞ்சிமேவிப், பூசைபுரிந்தரியதவம் புரியென்றான்வி டைகொண்டாள் புகழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படிபார்வதிகேட்கச்சுவாமிபெண்ணே உன்னைப்பாவம் வந்துசேராதாயினும்மற்றவர்களுக்குப்பாவம் நீங்கும்பொருட்டு த்தவஞ்செய்யஇச்சித்தாயாகில் மதுராபுரிமாயாபுரிகாசி-அவந்தி துவாரகாபுரி-அயோத்தி,அவைகளுக்ச் சிறந்தகாஞ்சீபுரத்திறபோ ய்ப்பூசையுடன் அரியதவஞ்செயென்றுசொல்லச்சுவாமியைவண ங்கித்திருவிடைபெற்றுக்கொண்டாள்—எ-று.　　　　(கூ)

விசையமகள்குடையெடுப்பச்சயமகள்பொன்னடப்பைகொடு விரைந்துசேர, வசையுமணிக்கவரியிரண்டருந்ததியுங்கமலினியு மருகில்வீசத், திசையிலிளநிலவெறிக்குந் தரளமணிச்சிவிகை யின்மேற்சென்றபோது, நசைபெருகுமறம்பெருகப்புனல்பெ ருகும்புகழ்கங்காநதியைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் வீரலட்சுமி குடைபிடிக்க,செயலட்சு மிபொன்னடப்பந்தாங்கிச்சீக்கிரத்தில்வர, இரத்தினங்களிழைத்த சாமரைகளால்அருந்ததியும்இலட்சுமியும்இரண்டுபக்கங்களில்நின் றுங்காற்றுகளைவீசநாலுதிக்குஞ்சந்திரனைப்போலப் பிரகாசத்தை வீசும் முத்துப்பல்லக்கின்மேலேறியாவரும்விரும்புகின்ற தருமம் பெருகச்சலம்பெருகுகின்றகீர்த்தியையுடைய கங்காதீர்த்தத்தில வந்துசேர்ந்தாள்-எ-று.　　　　(க0)

இறந்தவுயிரினிமீளப்பிறவாமலிறவாமலிறைவனூர்தன் சிற ந்ததிருவுருவந்தருந்திருக்காசித்தலமடைந்து சிவன்றாள்போற்றி, வ றந்தமழைக்குருகுமுந்தத் தலத்தவர்கள்பிழைக்கவறம் வளர்த்தரு ப்பன்னாள், நறுந்தொடையினரசன்விடைகொண்டுதிறப்பத்தெ ன்றைவளநாட்டைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) இறந்துபோனஉயிரானதுஇனிதிரும்பப்பிறக்காமலும் இறக்காமலும்,பரமசிவனுடையதிவ்வியசொரூபமாகின்றகாசிப் பதியைச்சேர்ந்து விசுவேசருடையபாதம்போற்றி,மழையில்லா மல்வருந்தாநின்றசீவராசிகள்பிழைக்கும்பொருட்டு அத்தலத்தி

தருமத்தைப்பலநாள்வளர்த்துத்தேன்பொருந்தியமாலையைத்தரித்தஅத்தேசத்திராஜன் விடைபெற்றுநிற்கத்தொண்டைமண்டலத்தைச்சேர்ந்தாள்பார்வதி—எ-று. (௰௧)

மழைதவழுந்தலைப்பலவின் பழமதுவாய்விரிந்தாலு மகர்வாழைப்,பழமதுவாய்விரிந்தாலும் புதுமதுவாய்விரிந்தொழுகும்பழனநீங்கிக், குழையளவுநடமாடும்விழிமாதர்நடமாடுங் குறிப்புநோக்கிப், பொழிலதனின் மடமயில்கணடமாடுந்திருக்காஞ்சிபுரத்தைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்)மேகங்கள்தவழாநின்றதலையையுடையபலாவினதுபழங்கள்வாய்விண்டாலும், மகரவாழையினுடைய பழங்கள் அளிந்தாலும்புதியதேன்பெருக்கெடுத்துவாய்க்கால்வழியாக ஓடிவிழாநின்றகழனிகளைக்கடந்துகுண்டலம்வரைக்குந் தாவுகின்றகண்களையுடையபெண்கள்நாட்டியஞ்செய்கின்றகுறிப்பைப் பார்த்துச்சோலைகளில்இளமையாகியமயில்கள்நடனஞ்செய்கின்ற காஞ்சீபுரத்தலத்தைச்சேர்ந்தாள்பார்வதி—எ-று. (௰௨)

தாவரத்தையழிவாக்கிமனிதரையுள்ளறிவழிக்குந்தடங்கண்மாதர், நூபுரத்தம் புயசரணஞ் சிவப்பேறவிழைமருங்குனுடங்கவேறு,மாபுரத்தின்மணிமேடை யரம்பையர்க்குவிளையாட மலைகளாகுங்,கோபுரத்தினெடுங்கொடிகள் காமவல்லியெனுங்கொடிக்குக்கொழுகொம்பாகும்.

(இ-ள்)கல்லுகளையும் மரங்களையுமுருகச்செய்துமனிதர்களுடைய உள்ளறிவைக்கெடுக்கிற விசாலமாகிய கண்களையுடையபெண்கள் சிலம்பணிந்த தாமரைமலர்போலும்பாதஞ்சிவக்க நூல்போலுமிடைவளைய ஏறுகின்றஅப்பட்டணத்திலிருக்கின்றஇரத்தினமிழைத்தஉப்பரிகைகளரம்பைமுதலாகியபெண்களுக்குவிளையாடுகிறதற்குமலைகளாகவிருக்கும், சிவாலயத்தின்கோபுரத்திற்கட்டியிருக்கிற கொடிகள் கற்பகவிருக்ஷத்திற் படர்ந்த காமவல்லியென்னுங்கொடிக்குப்படருகிறதற்குக்கொழுகொம்பாயிருக்கும். (௰௩)

பரதநாடகமாடுமயில்போலுங்கயிற்று வழிப்பாவைபோலும், சுரதநாடகமாடுந்துடியிடையார்கணவருடன்றுவளும்போது, மரகதாதிகளறுத்தவிழ்த்துமணிமேடையினும்வாரிவீச, வ்ரத்னாகரமானதன்றுமுதலின்றளவுமாழிதானே.

(இ-ள்)பரதநாட்டியமாடுகின்றமயிலுக்குச்சமானமாகவுங்கயிற்றுவழியாகஆடுகிறசிங்காரம்பொருந்தியபிரதமைபோலவுஞ்சுரதவிளையாட்டைச்செய்கின்ற உடுக்கைபோன்ற இடையினையுடையபெண்கள் புருஷர்களோடுபுலித்துப்புரளும்போதுமரகதமுதலியஇரத்னாபரணங்களறுத்தக்கோபித்து அவ்வுப்பரிகையில்நி

ன்றும்எடுத்துவீசியெறியஅவ்வாபரணங்கள் சமுத்திரத்திலேவி
ழுந்ததினாலேதான்அதுரத்நாகரமென்கிறபெயர்பெற்றது-எ-று.

அனையமருங்ககன்றுவஞ்சியொருமாவின் கீழிருக்குமரனைப்
போற்றிக்,கனலனையவினைகளையு நடுங்குவிக்கநடந்ததிருக்கம்பை
மேவிப், புனையமணல்கு வித்திலிங்கவடிவாக்கியுமை பூசைபுரிந்
தாளப்போ, தனையுடையானவடவத்தினுறுதிநினைந்தரியகங்கை
யேவினனே.

(இ-ள்)அத்தன்மையுடையவீதியைக்கடந்து ஒப்பற்றமாவிருட்ச
த்தின்கீழ்.எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனைவணங்கிநெரு
ப்பொத்தபாவங்கள்நடுங்கிஓடிப்போகவருகின்ற கம்பைநதியரு
கேபோய் அலங்காரமாய் மணலைக்குவித்து இலிங்கரூபமாக்கிப்
பார்வதிபூசைசெய்யும்போது எம்முடையசுவாமிஅவள்தவத்தினு
டையஉறுதியையறியக்கங்கையைப்பிரவாகமாகவரச்செய்தார். ( )

பூதலமேற் குறுமுனிவன் குண்டிகையிற் கவிழ்ந்து வரும்
பொன்னிதானோ, ஆதியிலேயந்தமுனி யாசமித்தேயுமிழ்ந்தவ
லை யாழிதானோ, ஏதமறத்தவம்புரியும் பகீரதற்காச்சன்னுமுனி
யிரக்கத்தாலே,காதின்வழியொழுகவிடப் பரவியகங்காநதியோ
கம்பையாறு.

(இ-ள்) பூமியில் அகஸ்தியமுனிவர் கமண்டலங்கவிழ்ந்ததி
னாலே வருகின்ற காவேரியோ அந்தமுனியானவர் ஆதிநாளையி
ல் ஆசமனஞ்செய்து உமிழ்ந்த சமுத்திரத்தின்பெருக்கோ குற்
றமற்றதவசுசெய்யும் பகீரதனுக்காகச் சன்னுமுனியானவர் இர
க்கத்தினாலேகாதின்வழியாகவிடப் பெருக்கெடுத்துவந்த கங்கா
நதியோவென்று சந்தேகப்படவிருந்தது கம்பைநதி-எ-று. (௧௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

மங்காநதியின்மணலிலிங்க மழியாதிருக்கும்வகையுமையாள்,
வெங்காதலினாலணைபவள்போல் வெற்பாரிமையவெற்பாடன்,ச
ங்கார்கரத்தாலிருதனத்தா லிறுகவிறுகத்தழுவுதலுங், கொங்கார்
களபத்திருமார்பு முருகியுருகிக்குழைந்தாளே.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் கெடாத கம்பையாறுபெருக்கெடுக்
கும்போது மணலாலேசெய்த லிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாகு
மென்றுபயந்து காமங்கொண்ட ஆசையினாலே அணைகிறவள்
போல் இமவற்பர்வதராஜகுமாரி வளையணிந்தகைகளாலும், இர
ண்டுகொங்கைகளாலும், இறுகவிறுகத்தழுவுதலும், வாசனைபொ
ருந்தியசந்தனத்தையணிந்ததிருமார்புஉருகிக்குழைந்தாள்-எ-று.

மனத்தாளினைந்தபெருந்துயரு மணக்காப் பிரிவுமுடன்றீரத்
தனைத்தானெருக்கி முகமழுத்தித் தலைநாட்போலத் தழுவுதலு,

மனத்தால்விளங்குங்கம்பைநதியருணாசலத்தையொருபொழுது,
நினைத்தார்வினைகளிரண்டுபோ லிரண்டாய்ப்பகுத்துநீங்கியம்ம.

(இ-ள்) தன்னுடையதவத்துக்குப் பங்கம்வராமல் நினைத்திருந்ததுன்பமும், சுவாமிகூடாமற் பிரிந்ததுன்பமும், திரும்ப டிஸ்தனங்களிலேநெருக்கி முகம்முத்தி முன்னுள்ளபோல் அணைந்தவுடனே அன்னங்கள்சூழ்ந்த கம்பைநதியானது அருணாசலஸ்தலத்தை ஒருவேளை நினைத்தவர்களுடைய நல்வினைதீவினைபோ லிரண்டாகப்பிரிந்து லிங்கத்தைச்சுற்றிப்போனது-எ-று. (௧௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

விடுத்தனள்காதத்தைப்பாங்கர் விளங்கிழையவர்கள்சூழத்,
தொடுத்தபூந்தொடையுஞ்சாந்து மணிந்தவள்தொழுதாளந்த, வ
டுக்களுள்தனதுகள்வன் மார்பினைத்தொடாதுநாணித், தடுத்தி
டுங்குறிகள்போல் விளங்கியதழும்பாயம்மா.

(இ-ள்) பார்வதிசுவாமியைத்தழுவிய கைகளைவிட்டாள்அருகில்பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய அனேகம்பெண்கள்சூழப்புஷ்பமாலையுஞ் சந்தனமுந்தரித்து வந்தனஞ்செய்தாள் மாவடுப்போன்ற கண்களையுடைய அந்த அம்மை தன்னுடைய சுவாமிமார்பை மற்றபெண்கள் வெட்கத்தையடைந்து தொடாமலிருக்கும்படி தடுக்க வைத்தகுறிகள்போல் தழும்புகள் விளங்கியதுகள்-எ-று. (௧௯)

அப்பொழுதாணுமாற னடித்தழும்பிருக்குந்தோளு,
முப்பொழுதிறைஞ்சுந்தேவர் முடித்தழும்பிருக்குந்தாளு
மைப்பொலிகுழலாள்கொங்கை வளைத்தழும்பிருக்குமார்பு
மெய்ப்பொலிநீறுமாகத் தோன்றினார்விடையின்மீது.

(இ-ள்) அந்தக்காலத்தில் பரமசிவனும் பாண்டியராஜன் அடித்தழும்பிருந்ததிருத்தோள்களும், மூன்றுகாலத்திலும் வணங்குகின்ற தேவர்களுடைய கிரீடங்களின் தழும்பிருந்ததிருவடிகளும் மேகம்போல்விளங்கும் கூந்தலையுடைய பார்வதி முலைத்தழும்பும், வளைத்தழும்பு மிருக்கின்றமார்பும், தேகத்திற்பொலிந்த திருநீறுமாய் ரிஷபவாகனத்தின்மேல் எழுந்தருளினார் எ-று (௨௰)

உத்தரத்தமரரெல்லா மலர்மழைசொரியவானிற்
றந்துபிமுழக்கத்தோடே சுருதிகண்முழங்காநின்ற
விந்திரன்றிருமால்தேவ ரிறைவனைத்தொழுதுநின்றார்
சுந்தரக்கவுரிபின்னு மீசனைத்தொழுதுநின்றாள்.

(இ-ள்) ஆகாயத்தில் தேவர்களியாவரும் புஷ்பவருஷம்பொழியத் தேவதுந்துபி முழக்கத்தோடு வேதங்கள் முழங்கா நின்றன தேவேந்திரனும், விஷ்ணுவும், தேவர்களும், பார்வதியைக்கொ

முதார்கள்-அழகுபொருந்திய கனிபோலும் வாயையுடையஅம்மனும் பரமசிவனை வணங்கினாள்-எ-று. (௨௧)

ஒண்ணுதல்விடைமுன்சென்று பணிந்துளமுருகிப்பூசை
பண்ணுதல்புகழ்ந்தலாகிப் பணிந்தனளவளைநோக்கிக்
கண்ணுதலுனக்குவேண்டும் வரமெதுகழறுகென்று
னெண்ணுதல்பிறிதொன்றில்லை யிடப்புறந்தருதியென்றாள்.

(இ-ள்.) விளங்குகின்ற நெற்றியையுடையஅம்மன் ரிஷபவாகனத்தின் முன்பாகச்சென்று நமஸ்கரித்து மனமுருகிப் பூசைசெய்தல்போல் புகழ்ந்து வணங்கினாள் சுவாமிஅப்படிப்பட்ட பார்வதியைப்பார்த்து உனக்கு வேண்டியவரம் எதுசொல்லென்றார்-அதற்கு அம்மனும் வேறேயொன்றும் வேண்டியதில்லை உமது இடப்பாகத்தை அருளுமென்றுகேட்டாள்-எ-று. (௨௨)

அத்தனுமொழிவானென்கண் புதைத்ததாலடைந்ததீமை
இத்தலத்தினியபூசை யியற்றலாலகன்றதிந்த
மெய்த்தலந்தனக்குத்தென்பா லொருநகர்விளங்கித்தோன்று
முத்திமாநகரந்தன்னை நினைத்தபேர்க்களிக்குமுனார்.

(இ-ள் அதற்குப்பரமசிவனருளிச்செய்வார், கண்களைமூடியதனாலே அடைந்தபாவம் இந்தஸ்தலத்தில் இனிமையானபூசைசெய்ததினாலேநீங்கியது-இந்தமெய்மையான ஸ்தலத்துக்குத்தென்பாரிசத்தில்ஒருநகரம்பிரகாசிக்கு மதைநினைத்தால் முத்தியுண்டாகும்.

ஆரணன்றிருமாறேட வடிமுடியொளித்துஞானப்
பூரணவொளியாய்மேல்கீ ழுலகெலாம்பொருந்திநிற்போந்
தாரணியவர்க்குமந்நைச் சயிலமாயிருப்போமங்கே
வாரணிமுலையாய்பாகந் தருகுவோம்வருதியென்றார்.

(இ-ள்) பிரம்மாவும், விஷ்ணுவுமதேடப் பாதமும், சிரசும், அவர்களுக்குத் தெரியாமலொளித்துப் பூரணமாகிய ஞானவெளியாகிய மேல்கீழுலகங்களெல்லாம் ஒன்றாய்நிற்போம-பூமிகளிலிருப்போர்க்கு மலையுருவமாயிருப்போம்-அவ்விடத்திலவந்தால் கச்சணிந்த-தனத்தையுடையபெண்ணே இடப்பாகத்தைத்தருவோம் வாவென்றார் பரமசிவன்-எ-று. (௨௪)

என்னலுமிறைவிசொல்வா ளினிமைசேர்கயிலைகாசி
தன்னினுமினிதுகாஞ்சித் தலமெனவுரைத்தீரிந்த
நன்னிலந்தனக்குச்சேணை நகரமேயதிகமென்றீர்
பின்னையுமுளதோவந்தத் தலத்தினுக்கிணையாம்பேரூர்.

(இ-ள்) பரமசிவன் அப்படிதிருவுளம்பற்றிய அளவில் பார்வதியம்மை சொல்லுவாள்-இனிமைசேர்ந்த கைலாயம் காசி இவ்விரண்டு ஸ்தலங்களிலும் இந்தக்காஞ்சீபுரம் அதிகமென்று அருள்

செய்திர் அத்தலத்துக்குச்சமானமாகிய பெருமைபொருந்திய ஸ்தலம் வேறொன்றுண்டோவென்றாள் பார்வதியம்மன்-எ-று. (உ௫)

அவ்வுரைமறுத்தெங்கோமா னருணவா னமக்கொப்பான
தெய்வமைந்தெழுத்துமானத் திருந்துமந்திரமுமில்லை
சைவமேயனைய தான சமயமுமருணைபோல
வெவ்வினைதவிர்க்குமூரு மில்லையெனவிளம்பிப்போனார்.

(இ) அப்படி பார்வதிசொன்னவார்த்தையைச்சுவாமியானவர் மறுத்துநமக்குசமானமாகியதெய்வமும் பஞ்சாக்ஷரத்திற்கொப்பான மந்திரமும், சைவத்திற்குச்சரியான சமயமும், பொல்லாதபாவங்களைத்தீர்க்கும் அருணாசல ஸ்தலத்திற்குச்சரியானஸ்தலமும், உலகத்திலில்லையென்று திருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்திற்கெழுந்தருளினர்

கொம்பனாள்பொறுப்பாயென்றன் றிறைவனைக்குவித்துப்போ
கம்பையாறகன்றுகாஞ்சித் தலத்தையுங்கடந்துவேலன் [ற்றிக்
தும்பிமாமுகத்தான்கன்னி வயிரவர்கணங்கள்சூழச்
செம்பொனாள்கவரிவீசச் சிவிகைமேற்சிறந்துசென்றாள்.

(இ-ள்) புஷ்பக்கொம்பையொத்த பார்வதியானவள் சுவாமிநான் தெரியாமல்சொன்னவார்த்தையைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று இரண்டுகைகளையுங்குவித்து வணங்கிக் கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சிபுரத்தையுங்கடந்து சுப்பிரமணியர்-கணபதி-சப்தகன்னிகள் - வயிரவர்-சிவகணங்கள் சூழவும், இலட்சுமி கவரிவீசவும், பல்லக்கி லெழுந்தருளினாள் -எ-று. (உ௭)

மண்மகண்மகிழ்ப்பட்ட மரங்களுந்தழைத்துவீறிக்
கண்மலர்சொரியக்கல்லு மலைகளுங்கரைந்துசோர
வெண்மலர்மடவாள்போற்றக் காவதமிரண்டுநீங்கி
விண்மதிமுகத்தாண்மற்றோர் வெள்ளிடைமருங்கிற்சேர்ந்தாள்

(இ-ள்) பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகப் பட்டுப்போன மரங்களும் தளிருண்டாகித்தழைத்துத் தேனோடும் புஷ்பங்களைச் சொரியப் பாறாங்கல்லுகளும், பெரியமலைகளுங் கரைந்துருக வெள்ளைத்தாமரைப்பூவில்வாசஞ்செய்யும் சரஸ்வதி தோத்திரஞ்செய்ய இரண்டுகாததூரம்போய்ச் சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய பார்வதிஒருவெளியிடத்திலிறங்கினாள் எ-று. (உ௮)

வெய்யவனுமையாளொன்று வினவுகாரணத்தானீலக்
கையவன்மரகதத்திற் கரியவள்கரமுங்காலுஞ்
செய்யவள்வருந்தினளென் றறிந்துயிர்சிதைப்பான்போலப்
பையமேற்கடலிற்பாய்ந்தான் குமரவேள் பந்தல்செய்தான்..

(இ-ள்) சூரியனானவன் தன்னையாளொன்று பரமசிவனைக்கேட்டதனாலே நீலம்போன்றகையும், மரகதம்போன்றவடிவமும், தா

மரைப்பூப்போன்ற உள்ளங்கையும், உள்ளங்காலும்பொருந்திய அம்மன்சாபத்தினால் வருந்தினளென்றறிந்து தன்னுயிரைவிட்டுவிடுகிறவன்போல மெள்ளமெள்ளமேற்குச்சமுத்திரத்தில் விழுந்து அஸ்தமித்தான்- சுப்பிரமணியர் அம்மனிருக்கிறதற்காக ஒருபந்தல்போட்டுவைத்தார்-எ-று. (௨௧)

அந்த ஸ்தலத்திற்கு வாழைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில் வழங்கிவருகின்றது

அன்னையுங்குகனைநோக்கி யரம்பையாற்பந்தல்செய்து
பன்னிருகரமுஞ்சால வருந்தினையெனப்பாராட்டிப்
பின்னுமோர்கருமஞ்சந்தி முடிப்பதற்கினியநன்னீர்
கைந்நிறைவேலையேவி யழைத்திடுகணத்திலென்றாள்.

(இ-ள்) அதன்பின்பு பார்வதியானவள் சுப்பிரமணியரைப்பார்த்து வாழைமரத்திலே பந்தல்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளும் சிவக்கவருத்தத்தையடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி இன்னும் ஓர் வேலையிருக்கின்றது அதென்னவென்றால் சந்தியாவந்தனஞ்செய்கிறதற்கு நல்ல பரிசுத்தமான ஜலம்வேண்டும் உன்கையிற்பிடித்திருக்கிற வேலாயுதத்தையேவி அழைப்பியென்றுசொன்னாள்-எ-று. (௩௰)

காதலாலிறைஞ்சிக்கந்த னேவினான்கைவேலவ்வேல்
போதவான் புத்திராண்டன் புகழ்புருகூதன்போதன்
வாதிபாண்டரங்கன்சோமன் வாமனென்பவரைவாட்டி
மீதிலேழ்கிரியைவீட்டிக் கொணர்ந்ததுவேலைநீத்தம்.

(இ-ள்.) அப்படி சொன்ன அளவில் அதிகபத்தியோடு சுப்பிரமணியர் வேலாயுதத்தையேவினார், அது போதவான் - புத்திராண்டன்-புருகூதன்போதன்-பாண்டரங்கன்-சோமன்-வாமன் என்று சொல்லப்பட்டஏழுபேரையும், அவர்களிருந்த ஏழுமலையையும், உருவி நல்லதண்ணீர்க்கடலுக்குப்போய் ஜலங்கொண்டுவந்தது.

அந்தநதிக்குச் சேயாறென்றுபெயர்.

கந்தவேலழைத்தவாற்றிற் கடனெலாங்கழித்துவாழைப்
பந்தலிலிருந்தாளப்போதுமைபதம்பணிந்துவாற்றிற்
சிந்துநீர்சிவப்பதேதென் றுனாத்தனுஞ்சிறப்பதாக
வந்தவாறதனையாறுதிருமுகற்குரைப்பாள்வஞ்சி,

(இ-ள்.) சிவசுப்பிரமணியர் ாரவழைத்த ஆற்றிலே நீர்க்கடனெல்லாமுடித்துக்கொண்டு வாழைப்பந்தலிலிருந்தாள்-அப்போது அம்மனைவணங்கி இந்தஆற்றுநீர் சிவப்பாயிருக்கவேண்டியதென்னவென்றுகேட்க, அந்தவிவரத்தைச் சிவசுப்பிரமணியருக்குச் சொல்லுகிறாள் பார்வதியானவள், எ-று. (௩௨)

அனந்தமாபுரத்திலேழு மறையவரறியாக்காலத்
தனந்தமாவினைகள்செய்தா ரதன்பினல்லறிவுதோன்றி
யனந்தமாமெனவேயெறு மயன்பதங்கருதிப்பன்னு
ளனந்தமாலமதாயுட்கொண் டருந்தவம்புரிந்தாரந்நாள்.

(இ-ள்) அனந்தமாபுரமென்கிறபட்டணத்தில் ஏழுபிராமணர்கள் அறியாதகாலத்தில் அனந்த தீவினைகளைச்செய்து அதன்பின்பு நல்லவிவேகந்தோன்றி அதமமென்று அன்னத்தைத் தனக்கு வாகனமாகக்கொண்டபிர்மாவைக்குறித்து இலைகளையே சோறாக உண்டு பலநாள்தவஞ்செய்தார்கள், அக்காலத்தில், எ-று. (௩௩)

பதுமனுமவர்முன்சென்று பாவிகாள்வரைகளேழில்
விதிமுறைதவஞ்செய்வீரேற் குமரவேள்வி[illegible]கும்வேலாற்
பொதிசடைமுடியுமுங்கள் வினைகளும்பொடியாமென்று
சதுர்முகனுரைத்துப்போனு னவருமத்தவமேசெய்தார்.

(இ-ள்) பிர்மா அவ்வேழுபேர்முன்னேபோய் பாவிகளே நீங்களேழு பேருமேழுமலைகளின்மேல்விதிமுறையாகத்தவஞ்செய்வீர்களானால் அப்போது அம்மனுக்கு ஜலம்வேண்டிய நிமித்தியத்தால் சிவசுப் பிரமணியர்வேல்விடுவார் அதனாலே உங்கள்சடையோடேகூடிய சிரசுகளும் பாவங்களும் பொடியாகப்போமென்றுசொல்லிவிட் டுப்போனார் அவர்களும்அப்பிரகாரம்தவஞ்செய்தார்கள். (௩௪)

[வேறு.] எழுவரையுமதிலிருக்கு மெழுவரையும்பிளந்துநீ யெறிந்தகூர்வே, லழியுமவருதிரமுடன் புனல்கலந்துசிவந்தது காணுகையாலே, வழுவிலையிங்குனக்கென்ன வடிபணிந்து மகி ழ்ந்தருந்தான் மலைமேற்பட்ட, செழுமுனிவர்குருதியினாற்சிவந் ததுபோற்சிவந்ததுசெக்கர்வானம்.

(இ-ள்) அவ்வேழுபேரையும் அவர்களிருக்கு மலையேழை யும் பிளந்தது உன்னுடைய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமா னது-அதனால்வழிந்தொழுகுகிற அவர்களுடைய இரத்தத்தோடு ஜலங்கலந்துசிவந்துபோய்விட்டது-உனக்கொரு குற்றமுமில்லை யென்றுசொல்ல அம்மன்பாதத்தில் சுப்பிரமணியர்வணங்கிச் சந் தோஷமாயிருந்த அளவில் மலையின்மேல தவஞ்செய்து கொண்டிரு ந்த முனிவர்களுடைய இரத்தத்தினாற் சிவப்புநிறத்தை யடைந் ததுபோலச்சிவந்ததுசெவ்வானம்—எ-று. (௩௫)

வித்தகர்கண்புதைக்கமுனம்பரந்தவிருண்மறுமையிற்சூழ் வினையைப்போல, வத்தலத்திலுமையவளைப் பின்பிடித்தாலெனப் பரந்த தந்தகார, முத்தமியோசிறுகதவிப்பந்தவினிகழிருப்பு வளென்றும்பரிட்ட, தித்திலப்பந்தனைநிகராய்விளங்கியது தார கையானெருங்கும்வானம்,

(இ-ள்) சுவாமியினுடைய கண்களை முன்னேமூடினதினாலே உலகமெல்லாம் பாவியவிருளானது ஒருவனுக்கு மறுமையில் வந்து பிடித்துக்கொள்ளுகிற பாவத்தைப்போல் அந்தஸ்தலத்தில் பிறகுவந்து அம்மனைப்பிடித்ததுபோலிருந்தது பார்வதியோ ஒருவாளைழப் பந்தலின்கீழிருப்பாளென்று தேவர்கள்போட்டுவைத்த முத்துப்பந்தலை யொத்திருந்தது நட்சத்திரங்களால் நெருக்கப்பட்ட ஆகாயம்—எ-று. (௯௬)

மாலையெனுங் குமரியிருண் மகிடமுகமகற்றியந்தி வானச்சோரி, கோலமுடன்படிகலிங்கங் கொண்டதுபோன்மதியெழுந்து குடபாற்சென்று, தாலமணி மிடற்றிறைதன் விழிபுதைக்க வளர்ந்தவிருளனைத்துநீங்கப், பாலமிசைவெடித்தெழுந்த விழியெனவேயெழுந்ததுசெம்பரிதிதானே.

(இள்) மாலைக்காலமென்கிற துர்க்கையானவள்இருட்டாகியமகிடாசுரன்தலையையறுத்து அதனால் செவ்வானமென்றுசொல்லப்பட்ட இரத்தக்கோலத்தோடுபொருந்திய ஸ்படிகலிங்கத்தைக்கைகொண்டதுபோலச் சந்திரனுதயமாகிமேற்குத்திக்கிலஸ்தமித்தது நீலகண்டராகியபரமசிவனதுஇரண்டுநேத்திரங்களையும்அம்மன்புதைத்தஅளவில்நான்குதிக்கும்பாவியஎல்லாவிருளும்போகும்படியாய்விழித்தஅச்சுவாமியினதுநெற்றிக் கண்போலச் செம்மைதிறம்பொருந்தியசூரியன்கிழக்குத்திக்கில்உதயமானான் (௯௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கங்கைநிகராஞ்சேயாற்றிற் காலைசந்திகடன்கழித்து, மங்கைகனகச்சிவிகையின்மேன் மறையோலமிடவழிகொண்டாள், பங்கமலந்தீர்வழியடியார் கொடியவினையாம்பஞ்சமலைக், கங்கிமலையாய்விளங்கியசீ ரண்ணாமலைகண்டடிதொழுதாள்.

(இ-ள்) பார்வதி கங்கைக்குச் சமானமாகிய சேயாறு என்கிற நதியில் காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு பொன்மயமாகியபல்லக்கிலேறி வேதகோஷமுழங்கநடந்து பங்கப்படுத்து மும்மலங்களைத் தீர்க்கிற அடியார்களுடைய பாவமாகியபஞ்சமலைக்கு நெருப்புமலையாய் விளங்கிய திருவண்ணாமலையைப் பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாகச்சேவித்துக்கொண்டாள்-எ-று. (௯௮)

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

வென்றியினாற்கவர்ந்தபொருள்பகிர்ந்திறைவிபவியாடும்வேனிற்பாலைக், குன்றமெல்லாம்வெறியாடன் முல்லையெலாம்பொதுவர்மின்னார் குரவையாடன், மன்றல்கமழிந்திரர்கு விழாவெடுத்துக்கொண்டாடன் மருதவேலி, முன்றிலெலாஞ்சினச்சுறவுமுன்றுணைக்கியணக்காடுமுந்நீர்க்கானல்,

(இ-ள்) வல்லமையினாலே பாலைநிலத்தார் வழிச்செல்வோரை அடித்துப்பறித்த பொருளைப்பங்கிட்டு அந்நிலத்திலிருக்கிற துர்க்கைக்குப் பலிபோடுவார்கள், மலைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்தில் இருப்பவர்கள் ஆடுபலிகொடுக்கிற பூசைபோடுவார்கள், முல்லைநிலத்தில் இடைச்சிகள் குரவைக்கூத்தாடுவார்கள், கற்பகமாலையைத்தரித்த தேவேந்திரனுக்கு மருதநிலத்தார் உச்சவஞ்செய்வார்கள், முற்றங்களில் சுறுமீன்களை காயப்போடாநின்ற கடலருகாகிய நெய்தநிலத்திலிருக்கிறவர்கள் வருணனுக்குத் திருவிழாச்செய்வார்கள்—எ-று. (௩௯)

சோதிபெறுகரநாகமறையவம்புசொரிகையினாற்றூய்மையாய,
மாதலமெலாங்கலந்தமகிழ்ச்சியினாற்பொன்கலந்துமருவுநீரால்
போதவரிசனங்களையைப்பெருகுதலான்மதுவுடையபொருளா
லே,சீதரனை நிகராகத்திருநதிநாற்றிசைகளெலாஞ்சிறந்ததன்றே.

(இ-ள்) திருநதியானது ஒளிபொருந்திய துதிக்கையையுடைய யானைகள்மறையச் சலத்தைப்பெருக்கி வருதலாலும், பரிசுத்தமாகிய பெரியபூமியெல்லாம்பரவிய சந்தோஷத்தினாலும், பொன்பொடிகளையுந் திரட்டிக்கொண்டு வருதலாலும், மஞ்சள்பொடிகளைப் பெருக்கினபடியாலும், தேனைதுகூடுடைமோதுதலினாலும், என்று நதிக்குப்பொருள்கொண்டு சிலேடைவகையால்கானுடையதேகமறையப் பாணங்களைச்சொரிதலாலும், தூய்மைபொருந்தியகோபிகாஸ்திரீகளைச்சேர்ந்திருக்கிறதினாலும்.வைஷ்ணவர்உருகத்தையசெய்கிறபடியினாலும்,மதுவென்கிற அசுரன்சாகயுத்தஞ்செய்தலாலும் விஷ்ணுவுக்குச்சமானமாகநாலுதிக்குகளிலுஞ்சிறந்தது—எ-று. (௪௰)

* இதுமுதல் ஆறுபாடல் வயற்சிறப்புக்கூறுதும்.

மேவுபுனல்பாய்ந்தொழுகக்குளிர்ந்துமயிர்பொடித்தனபோ
ல்வித்திற்றோன்றி,காவினுறைபசுங்கிளியின் சிறகெனவேபசந்
துதொண்டைக்கதிராய்முற்றிக், கூவுகின்றவாரணத்தினிதம்போ
லநிமிர்த்தெழுந்து குறைவில்சாலி,பாவையுமைதவம்புரியுந்தலமி
தெனப்பணிந்தனபோற்படிந்தமாதோ.

(இ-ள்) அந்தத்திருநதியில்வந்த நீர்பாய்ந்துஒழுகிறபடியினாலேகுளிர்ந்தபூமிதேவியினுடைய தேகத்தின்மயிர்க்குச்செறிந்ததுபோல்குறைவில்லாத நெற்பயிர்களுண்டாகத் தோப்புகளின் வாசஞ்செய்கிற பச்சைக்கிளிகளினது சிறகும்போல பச்சைநிறத்தையடைந்து தொண்டைக்கதிராய் முற்றிக்கூவுகின்ற கோழிக்கழுத்துப்போல நிமிர்ந்து பார்வதியானவள் தவசுபண்ணுகிற தலம் இதுவென்று வணங்கினதுபோல வளைந்து [illegible]

சந்ததமுமேருழுவர்பதம்பார்த்தங் கரிந்தவரிதடுத்துவாரி, இந்திரனுருலகினொடுபோர்செய்வானெழுமலையாமென்னப்போர்செய், தந்தரமேசுற்றிரவிபுரவிகள்போற் கடாவிடுத்தேயாற்றித்தூற்றி, மந்தரமாமெனக்குவித்து வழங்குகினுந் தொலையாதென் மருதவேலி.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் உழுவோர்கள் பதம்பார்த்து அறுத்து அரிகளைச்சுமையாகவாரித் தேவேந்திரனுலகத்தோடு சண்டைசெய்ய எழுந்தமலையென்று சொல்லும்படியாகப்போர்ம்பாட்டு ஆகாயவழியாகவருகிற சூரியனுடைய குதிரைகள்போலும், கடாக்களைவிட்டு அடித்துவைக்கோல்களைத்தூற்றி மந்தரகிரிபோலக்குவியல்செய்து சருவமனிதர்களுக்குங் கொடுத்தாலும் நெல் குறையாது மருதநிலத்தில்-எ-று. (சஉ)

கயலினமென்றுழத்தியர்தங் கண்ணிழலைக்கண்டுசெருங்கயல் வந்தேறும், அயலிவர்கொடும்புருவநிழலினைக்கண்டேசிலையென்றஞ்சிமீளு, மயலுதவுமாவதனந்தாமரைப்போதெனமருவி வண்டும்சேரும், இயலுமவர்நாசிநிழல் சண்பகப்போதெனவெருவிறியல்போகும்.

(இ-ள்) வயலிற்களையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடைய கண்ணிழலைக்கண்டு சேற்கண்டைகள் நமமினமென்றுவந்துசேரும்- பின்பு அருகில் அவர்களுடைய புருவநிழலைப்பார்த்து வில்லென்றுபயப்பட்டோடும் ஆசையைக்கொடுக்கிற அவர்களுடைய முகத்தைத் தாமரைப்பூவென்று நினைத்துவண்டுகள்வந்துசேரும்- அதன்பின்பு அவர்களுடைய நாசியினிழலைப்பார்த்துச் சண்பகப்பூவென்று ஓடிப்போகும்-எ-று. (சங)

பெரும்பழனத்துழத்தியர்தங்கணைக்காலை வராலெனப்போய்ப்பிடித்துப்பள்ளர், திருப்பவுமங்கவர்புறங்கால் கமடமெனப்பிடிமருதத்திணைகடோறும், குரும்பையெனுமுலைச்சியர்கண் முகத்தினுக்கும் விழியினுக்குங் குலைந்தோமென்று, சுரும்பினுடன்கலுழ்வனபோற்றாமரையுங் குவளையுந்தேன் சொரியுமாதோ.

(இ-ள்) பெரியவயல்களிற் களையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடைய கணைக்காலைவரால்மீனென்று பள்ளர்பிடித்து வெட்கத்தையடைந்து மறுபடியும் அந்தப்பெண்களுடைய புறங்காலையாமையென்றுபிடிக்கு மருதநிலந்தோறும் தென்னங்குரும்பைபோன்ற முலைகளையுடைய பெண்களதுமுகத்திற்குங், கண்ணுக்குந்தோற்றுப்போனோமென்று வண்டுடனே சொல்லியழுகிறதுபோலத் தாமரைப்பூவும், நீலோற்பலமும், தேனைச்சொரியும்-எ-று. (சச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நிழலையுஞ்சளிக்குமேதி நெடும்புனல்குடைய வன்ன
மழலைவண்டானத்தோடு மருதவண்டானத்தோடு
மழலவிர்மணிப்பூண்பள்ள ரரிகிணைக்கியையவூதுங்
குழலிசையறுகான்மாதர் குழலிசையறுகாற்கூட்டம்.

(இ-ள்) எருமைநீரிலேபோய் விழுந்துகலக்க அன்னம் இளமையாகிய நாரையுடனே மருதநிலத்தில் வளம்பொருந்திய தானத்தையுடையசோலையிலொடும் பிரகாசம்பொருந்திய இரத்தாபரணங்களையுடைய பள்ளர்கள் அடிக்கின்ற அரிகிணையென்னும் வாத்தியத்திற்கு இசையும்படியாக ஊதுகின்ற புள்ளாங்குழலிசை இல்லாதபோது பெண்களுடைய கூந்தலிற்பொருந்தியவண்டுகள் இசையும்படியாசவூதும்—எ-று. (சஉ)

மூசுவண்டினங்களெல்லா முடிந்தசங்கிலிகளாகக்
காசுநெற்கதிர்களெல்லாங் கன்னசாமரைகள்காட்டத்
தேசுவாய்க்கவளம்பெற்றுந் தேறுகட்பாகைச்சிந்தி
வாசவன்களிறுபோல மருதம்வீற்றிருந்தமாதோ.

(இ-ள்) ஒழுங்காய் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிற வண்டுகூட்டங்கள் சங்கிலியாகவும், இரத்நமபோலு நெற்கதிர்கள் சாமரைபோன்றதாகவும், பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம்பெற்றென்கிறபொருளைச் சிலேடையாகக்கொடுக்கும்-அழகியவாயினாலே கவளம்பெறுதலாலும், பருவங்கொண்ட தேனாகிய அமிர்தத்தைச்சிந்தியென்னும் பொருளைக்கொடுக்கும தேறித் தன் கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத் தள்ளிக் கொல்லுதலாலும், தேவேந்திரனேறுகின்ற அயிராவதமென்னும் யானைபோல மருதநிலம்வீற்றிருந்தது. ()

தேசுவாய்க்கவளம்பெற்று என்றதைப் பிரகாசம்பொருந்த நல்வளப்பங்களைப்பெற்று என்றும் யானைக்குப் பிரகாசத்தையுடைய கவளம்பெற்று எனப்பொருள்கொள்க - தேறுகட்பாகை சிந்தி என்றதை சிறந்ததேனாகிய அமிர்தத்தைச் சிந்திஎன்று கொண்டு யானைக்கு தேறித் தன்கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத் தள்ளியென்றுகொள்க.

தரவு-கொச்சகக்கலிப்பா.

பண்ணூர்கமலப் பழனப்பதிநீங்கி
மண்ணோடர்போற்றும் வடவீதியிற்குறுகி
யண்ணாமலையா னடிக்கமலஞ்சென்றுதொழ
விண்ணூர்கொடிநெடுந்தேர் வீதிகளின்மேவினாள்.

(இ-ள்) வண்டுக ளிசைபாடாநின்ற தாமரைப்புஷ்பங்களுடையமருதநிலத்துறைவிட்டுநீங்கிப்பூலோகத்தார்வணங்குகின்ற

வடக்கு வீதியிலெழுந்தருளி அருணாசலேசருடைய பாதாரவிந்தத்தைப்போய்வணங்க ஆகாயத்தையளாவியகொடிகளையுடைய தேர்களிருக்குங்கிழக்கு வீதியில்வந்தாள் பார்வதி-எ-று. (சஎ)

கலிவிருத்தம்.

நச்சுகோபுரத் துச்சிமேவிலோர், வச்சிரத்தினன்ம
தியின்மாசுபோம், வச்சமாமணிச் செம்மையால்தின
ன், பச்சைமாவெலாம் பவளமாகுமே.

(இ-ள்) யாவரும்விரும்பப்பட்ட கோபுரத்தினது சிகரத்தினருகில் சந்திரன்வரும்போது அக்கோபுரத்தி விழைக்கப்பட்டிருக்கிறஒப்பற்றவச்சிரங்களினாலே தனதுகளங்கத்தை நீங்குவான் இன்னும் அக்கோபுரத்திலிழைத்திராநின்றமாணிக்கங்களுடையசிவந்தவொளியினாலே அதனருகில்வரும்போது சூரியன்இரதத்திற்கட்டியபச்சைக்குதிரைகளெழுமபவளக்குதிரைகளாகத்தோன்றும்

வேற்றுமேருநேர் மேடைமீதினும், போற்றுகார்மதி
ற் புரிசைமீதினும், தோற்றுநீலமா மணியின்சோதி
யா, லேற்றவானதி யமுனையானதே.

(இ-ள்) வேறுவேறாகி மேருவையொத்த மேடைகள்மேலும், மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மதில்கள்மேலும், இழைத்திருக்கின்ற நீலரத்தினத்தினுடைய பிரகாசத்தினாலே ஆகாயத்திலிருக்கின்ற கங்கையானது யமுனைபோல் கறுப்புநிறத்தையடைந்தது. (சஅ)

பரவையாமெனப் பணைமுழங்கவே, யரிவைமாதரா
ராடரங்கின்மேல், விரவுபச்சையின் கதிரைவெய்யவ
ன், புரவிகொளவிடும் புல்லென்றுன்னியே.

(இ-ள்) சமுத்திரம்போல வாத்தியங்கள்முழங்கப் பெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற மேலுப்பரிகையி லிழைத்திராநின்ற பச்சைரத்தினங்களுடையகிரணங்களைப் புல்லென்றுநினைத்துச் சூரியன்இரதத்திற்கட்டிய பச்சைக்குதிரைகளெழுங் கொளவும்-எ-று. (ச

தரவு-கொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தகையவீதி கடந்துமணியாலஞ்சேர்ந்
துத்தமனையென்னை யாளுடையானைச்சோணகிரி
வித்தகனைக்கண்டு பணிந்துருகிமீண்டுபல
சத்திகள்தம்மோடு தலேச்சுரத்தைமேவினாள்.

(இள்) அப்படிப்பட்டதன்மையையுடையவீதியைத்தாண்டி அழகுபொருந்தியகோயிலுக்குள்போய் உத்தமனாஎன்னையாட்கொண்டவனாஅருணாசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொரூபனைத் தரிசித்து நமஸ்கரித்துஉருக்கத்தையடைந்துதிரும்பிப் பலசத்திகளுடனே தலேச்சுரமென்கிற மலைச்சாரலையடைந்தாள் அம்மன்-எ-று. (ரு

ஊசியிலோர்கால்விரலை யூன்றியொருகான்மடித்து
நாசியிசைவிழிகளையு நாட்டியழன்மூட்டித்
தேசினமுதுருகு தெள்ளமுதையுண்டுதவக்
கோசிகனைப்போல்முயல்வார் * கோடானகோடியே.

(இ-ள்) ஊசியிலேயொருகாலினுடைய விரலையூன்றிக்கொண்டு ஒருகாலைமடித்துமூக்குநுனியிலே கண்களைச்சேர்த்துப் பஞ்சாக்கினியைவளர்த்துப்பிரகாசமான அமிர்ததாரணைசெய்துபிரமரந்திரத்தின்வழிவழிகின்ற அமிர்தத்தைச்சாப்பிட்டு விஸ்வாமித்திரன்போலத் தவஞ்செய்வார் அனேகங்கோடிபேர்—எ-று.( )

நாமமலமூன்றகற்றி நல்வினையுந்தீவினையுஞ், சாடிமனமிழுந்து தாணிழந்துதன்மயமாம், வீடுபெறவிரும்பி வேட்கைபிறிதிலாமற், கூடுசிவஞானியர்கள் கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) ஆணவகாமிய மாயையென்கிறமும்மலங்களையும் நீக்கி நல்வினைதீவினை யொப்புவந்துமனமென்பது இறந்துதற்போதங்கெட்டுஉலகம்சிவசொரூபமாய்மோட்சம்பெறும்படியாகஆசைகொண்டு மற்றோராசையு மின்றிச் சிவஞானம்பெற்ற ஞானிகள் கோடிபேர்கள் அந்தமலைச்சாரலில் இருப்பார்கள்—எ-று.(௫௬)

தொண்டருடனாகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைமையைத், தண்டிமுடிவுசவுராதியாய்ப்பூசித், தண்டர்பிரானஞ்செழுத்தையோதிடகமகிழ்ந்து, கொண்டகிரியையினர் கோடானகோடியே.

(இ-ள்) அடியார்களோடு ஆகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைப்படிசூரியன்முதல்சண்டேசுரர்அந்தரமாகப்பூசைசெய்துதேவாதிக்கெலாம் சுவாமியாகிய சிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தையோதி மனதுமகிழ்ந்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடானகோ.

நேருமியம நியமாதனவகையும், பேர்பிராணயாமம் பிரத்தியாகாரமொடு, தாரணையான சமாதிவகைதன்னினுமெய், கூறுமுயலியோகியர்கள் கோடானகோடியே.

(இ-ள்) இயமம்-நியமம்-ஆதனம்-பிராணாயாமம்-பிரத்தியாகாரம்-தாரணை-தியானம்-சமாதியென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்கயோகங்களின் வகைகளையறிந்து அவைகளைத்தேகசிரமம்பட்டு முயல்கின்றயோகியர்கள் அனேககோடிபேர்கள்—எ-று. (௫௭)

மாதவர்களின்னசெயல் செய்யும்வகைபார்த்துச், சூதவனஞ்சூழ்ந்த சுனையுஞ்சுனைசூழ்ந்த, சீதவருவிகளும் பார்த்துச்சிறப்புற்றுக். கோதமனாச்சிரமத் தன்னிற்குறுகினான்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தினையுடையோர்கள் செய்யும்செய்கையைப்பார்த்து மாந்தோப்புச்சூழ்ந்த சுனையுஞ் சுனைசூழ்ந்த

* கோடானகோடியென்பது-கிராமியவழக்குச்சொல்.

சீதளமான அருவிகளையும்பார்த்துச்சிறப்பையடைந்து அவ்விட
த்தில்இராநின்றகௌதமருடையஆசிரமத்தில்அம்மன்சேர்ந்தாள்.

அந்தவிடத்துமையாள் செல்லவகலிகையு
மைந்தனுட்வநதேத்தினர் வாழ்த்திமறைகோதமனார்
முந்திமுனியெவ்விடத்தே யென்றாள்முனிபுதல்வன்
தந்தைமலர்தருப்பைக் கெய்தியதுஞ்சாற்றினன்.

(இ) அக்கௌதமருடையஇடத்திற்கு அம்மன்போனவுடனே அவர
துபெண்சாதி அகலிகையும்புத்திராகிய சதானந்தரும்வந்துபணி
ந்தார்கள் அம்மன் ஆசீர்வதித்துவேதங்களையுணர்ந்தமுதன்மையா
ன கௌதமரிஷி எங்கேயிருக்கிறானென்றுகேட்கச் சதானந்தரான
வர்தருப்பைகொண்டுவருகிறதற்குப்போனானென்றுசொன்னார் ( )

பின்னுமவனுமைப்பான் பேதமையேன்புக்குடிசில்
சன்னலமுதே கணப்போதிருந்தருளி
லன்னவனைக்கொணர்வேனென்றேயடிதொழுது
தன்னையளித்தவன்பாற் சென்றான்சதானந்தன்.

(இ ள்) மறுபடியும் பார்வதியைப்பார்த்துகருப்பஞ்சாறுபோ
ன்ற பார்வதியம்மையே அறியாமையுடைய என்குடிசைவீட்டி
ல் க்ஷணப்போது இருந்தால் என்தகப்பனைக் கொண்டுவந்து
சேருகிறேனென்று பாதங்களைத்தொழுதுதன்னைப்பெற்ற கௌ
தமரிடத்திற்குப்போனார் சதானந்தர்—எ-று. (௫௮)

இங்கிவன்செல்போதி விளர்தருப்பைகொய்துமுனி
புங்கவர்கள்சூழ்ந்து வருமுனிவன்பூத்தலர்ந்து
துங்கவனக்கற்பகம்போ லேன்றதலாலிந்தவனந்
தங்கள்வனமல்லவென்று சங்கையுற்றுநோக்கினன்.

(இ ள்) இந்தப்பிரகாரம்சதானந்தர்போகிறபோதுஇளமையா
கியதருப்பைக்கொய்துஅனேகமுனிவர்கள்சூழக்கௌதமர்வருகி
றதற்குமுன்னே இவ்விடத்தில் எல்லாவிருக்ஷங்களும் புஷ்பித்துக்
கற்பகவிருட்சம்போலக்காணுகிறபடியினாலே நம்முடையவனம
ல்லவேஇது-ஆருடையதென்றுசந்தேகப்பட்டுப்பார்த்தார். (௫௯)

இத்தலத்தில்வந்தவரா மென்றுரைத்துமாதவர்க்குப், பத்து
ருவந்தந்த முனியும்பராசரனும், மத்திரியுமப்புதுமை யாராயுமெ
ல்லையிற்றன், புத்திரனைக்கண்டுவர வென்னபுகலென்றான்.

(இ ள்) இந்த இடத்தில்வந்த பெரியோர்கள் யாரென்று விஷ்
ணுவுக்குப் பத்துத்தரம்பிறக்கச் சாபங்கொடுத்தபிருகுரிஷியும்,
பராசரும், அத்திரியென்பவரும், அப்புதுமை விசாரிக்குமிட
த்தில் தம்முடையபிள்ளை சதானந்தனைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்
டாகியவிசேஷமென்னவென்றுகேட்டார்கௌதமர்—எ-று. (௬௰)

கலிவிருத்தம்.

தாதையிலைகேளிறைவர் தங்களையளிக்கும், சோதியிவனை யிதினனெனத்தொழுதுசொன்னா, னாதமறைதேடுமவ னைங்குடி சைமேவற், கேதுதவமேதுதவ மேதுதவமென்றான்.

(இ-ள்) சதானந்தரானவர் தந்தகப்பனாராகிய கௌதமனை ப்பார்த்து ஐயா பிர்ம்மாமுதலாகிய ஐவரையுந் தன்னிடத்திலு ண்டாக்கிய தேஜோமயமாகிய பரசத்தி இவ்விடத்தில் வந்திரு க்கிறளென்று வணங்கிச்சொல்ல நாதசொரூபமாகிய வேதங்க ள்தேடுதற்கரிய அம்மை நமமுடையகுடிசையில்வர என்னதவ ஞ்செய்தோமென்றார் கௌதமர்-எ-று. (கூக)

ஓடினனணைத்துமக னுச்சியைமுகந்தா, னானன்மகிழ்ச் சியெனு மாழ்கடல்புகுந்தான், பாடினனெடுத்தகுசை பார்மிசை யெறிந்தான், வீடினதுநந்தம்வினை வேரினுடனென்றான்.

(இ-ள்) கௌதமர் இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன சதானந்தனை க்கட்டியணைத்துச்சிமுகந்து ஒப்பற்ற திருக்கூத்தாடினார் சந்தோ ஷமென்கிற சமுத்திரத்திலாழ்ந்தார் பாடினார் தருப்பையைப் பூ மியிலேயெறிந்துவிட்டார் என்னுடையபாவம வேருடனே கெட் டுப்போயிற்றென்றுசொன்னார்-எ-று. (கூஉ)

அத்திரிமுதற்றலைமை யந்தணர்களெல்லாங், கைத்தலமெ டுத்தனர் நடித்தனர்களிப்பால், வித்தகியிருக்குமிட மேவியெதி ர்கண்டார், பத்திவலையிற்படு பதங்களில்விழுந்தார்

(இ-ள்) அத்திரிஷி முதலாகத் தலைமைபெற்றரிஷிகளெல்லாம் இரண்டுகைகளையுந் தலைமேல்வைத்துக் கூத்தாடினார்கள் சந்தோ ஷத்துடனே பார்வதியிருக்கிற இடத்தையடைந்து எதிரேகண் டு பத்தியாகியவலையிலே அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிற பார்வதியினு டைய பாதத்தில்விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள்-எ-று. (கூங)

நின்னிலைமைகன்னியிறை நீபிரமசாரி, என்னுமுறையன் றுமுத லின்றுவரையெல்லா, முன்னிடையுதித்துலகுயிர்த்தொகை களெல்லா, மன்னையெனுமுன்பெருமையாரறியவல்லார்.

(இ-ள்) தாயேநீயோகன்னிகைசுவாமியோநித்தியபிரமசாரியெ ன்று சிருஷ்டிதொடங்கி இதுவரைக்குமவேதங்களெல்லாஞ் சொ ல்லிக்கொண்டிருக்கின்றதுகள் அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உல கங்களிலிருக்கின்ற எல்லாவுயிர்களுந்தோன்றித்தாயென்றுசொல் லும் அப்படிப்பட்ட உன்பெருமையைஆரறியப்போகிறார்கள்.( )

நித்தனைமுதற்றருவை நித்தனிடத்தே, சத்தியெனநீவரு வை சத்திசிவமென்றே, இத்தகைமைகொண்டுயிர்கள் யாவையுமு ளிப்பா, யத்துவிதமாகுமுனை யாரறியவல்லார்.

(இ-ள்) நித்தியமாகவிருக்கிற சிவனை முதலில் உண்டாக்குவா ய் அந்தச்சிவனிடத்திலே சத்தியாக வருவாய் சத்திசிவமென்கிற தன்மையைக்கொண்டு உயிர்களையெல்லாம் பெறுவாய் அத்துவித சொரூபமாகிய உன்னை யாரறியப்போகிறார்கள்-எ-று. (௬௫)

மெய்ப்பொருண்மகேசனரன் வேதனரியாறல், மைப்பரு மகேசியுமை வாணிதிருவாவை, இப்படியுமன்றியவ னெப்படி யெடுத்தா, னப்படியு மாவையுனை யாரறியவல்லார்.

(இ-ள்.) பரமசிவனானவர் மகேஸ்வரர் உருத்திரர்-பிர்ம்மா-விஷ்ணு ஆனால் நீ மகேஸ்வரி-உருத்திரி-சரஸ்வதி-லட்சுமியாகியசத்திகளாய இப்படியுமல்லாமல் அந்தச்சிவன் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொண்டாரோ அதற்குத்தகுந்த உருவங்கொள்வாய் உன் பெருமையை ஆரறியவல்லவர்கள் எ-று. (௬௬)

நெஞ்சுருகிமாதவர்க ணின்றிவைபுகழ்ந்தார், வஞ்சியிடை கோதமனும் வந்தனன்வரும்போ, தஞ்சலிபுரிந்தன னதற்குமுனமேமின், கஞ்சமலரொன்னவிரு கால்களில்விழுந்தான்.

(இ-ள்) மகாதவத்தையுடைய ரிஷிகளெல்லாம நெஞ்சமுருகி நின்றுஇப்படி தோத்திரஞ்செய்தார்கள் அந்தச்சமயத்தில்பார்வதி சமீபத்தில் கௌதம வரும்போதே இரண்டுகைகளையுந்தலையிலே வைத்துக்கூப்பித்தாமரைமலரையொத்த அம்மனது இரண்டுபாதத்திலும நமஸ்கரித்தான்-எ-று. (௬௭)

அன்பினுயர்கோதமனு மன்னையைவணங்கி, யின்புறநாப்பணைய னெண்[illegible]சபுரப்போர், தன்சிரமிதிக்கரிய தாளிணைகளின்றென், புன்குடில்மிதிக்கவென புண்ணியமுடித்தேன்.

(இ ள்.) பக்தியினாலேஉயர்ந்த கௌதமரிஷியும பார்வதியம்மனைவணங்கிச்சொல்வார் பிர்ம்மா விஷ்ணு திக்குப்பாலகர்சிரசிலே வைத்தற்கு அருமையான பாதமிரண்டு மடியேனுடைய புன்மைபொருந்திய சிறுவீட்டில்மிதக்க என்னபுண்ணியம் செய்தேன் எ-று. (௬௮)

இந்தமொழிசொற்றனுமிளங்கொடியும்வேலன், றந்தியிடை சென்றிடுவணங்கதுதவிர்ந்தால் சிர்தைமகிழுன்னிடையில்வந்துகுறைதீர்ப்வன், மைந்தவெனவோதினண்மறுத்துமிவைசொல்வாள்.

(இ-ள்) இந்தவார்த்தையைச் சொன்ன அளவில் இளமையாகியகொடிபோன்ற அம்மையும் பிள்ளையாகிய கௌதமனேஎனக் கோர்குறைவந்தால் சுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ்சென்று தீர்த்துக்கொள்வேன் அவ்விடம விட்டால் என்பேரில் அன்புவைத்த உன்னிடத்தில்வந்து தீர்த்துககொள்வேனென்றுசொல்லி மறுபடியுஞ்சொல்வாள்-எ-று. (௬௯)

நாயகன்மொழிந்திட நடந்தபடியெல்லாம், பாயிரமெனு
ம்படி பகர்ந்தனளவர்க்குந், தாயிவைமொழிந்தளவி னிச்சதம
கற்கன், ஞூயிரம்விழித்திர ளளித்தமுனிசொல்வான்.

(இ-ள்) பரமசிவனுனவர்சொன்னபடி பூமியில்வந்துதானட
ந்தசமாச்சாரமெல்லாம் பாயிரத்தோடுகூடிய நூல்போலமுறை
யாகவிரித்து எவருக்குந்தாயாகிய பார்வதிசொன்னபோதுமுன்
காலத்தில் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்ணுண்டாகச் செய்த
கௌதமர்சொல்வார்-எ-று. (௬0)

இத்தலமுதற்றலமிதன்பெயர்தலேச்சர முத்தமமிதிற்றரு
மொன்றுபலவாகும், மெய்த்தவமியற்றியிடில் வெள்விடையின்
மேல்வந், தத்தனுமிடப்புற மளித்தருளுமென்றார்.

(இ-ள்) இந்த்ஸ்தலம்முதன்மையானஸ்தலம் இதனுடையபேர்
தலேச்சுரம் இதுமிகவு முத்தமமானது இதில் ஒருபுண்ணியத்தை
ச்செய்தால்ஒன்றுபலவாய் விருத்தியாகும் இதிலிருந்துகொண்டு
நீமெய்மையாகிய தவஞ்செய்தால் வெண்மைபொருந்திய ரிஷப
வாகனத்தின்மேலெழுந்தருளி பரமசிவன்உனக்கு இடப்பாகம்
கொடுப்பாரென்றார் கௌதமர்-எ-று. (௬௧)

மாலயன்வசுக்கள் மகவான்முனிகணத்தோர், சாலைகள்ச
மைத்திதில் தனித்தவமுடித்தார், காலமிடநன்றுசெயல்கைப்பலமி
தென்றான், மூலமுதல்வல்லியு முடிப்பணிதுவென்றாள்.

(இ-ள்) வாராய் அம்மையே விஷ்ணு பிர்மா அஷ்டவசுக்கள்
தேவேந்திரன் அனேகமுனிவர்கள் அவரவர்கள் இடஞ்செய்து
கொண்டு ஒப்பற்றதவஞ்செய்து நினைத்தகாரிய முடித்துக்கொ
ண்டார்கள்நீவந்தகாலமு மிடமுநன்மையாகும்இவ்விடத்தில் நீத
வஞ்செய்தால்கைப்பலமாகி முடியுமென்றுகௌதமர்சொல்ல எ
ல்லாப்பொருளுக்குமூலமாகிய அம்மனும்தவஞ்செய்து என்கரு
த்தைமுடித்துக்கொள்ளுகிறேனென்றாள்-எ-று. (௬௨)

எண்சீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கோதமனேமுதலாய முனிவர்க்கெல்லாங் குளிர்ந்தமொழி
பகர்ந்துவிடைகொடுத்துச்சோண, பூதரமாமதன்குணபாற்பன்
னசாலைபுதிதமைப்பித்தகமகிழ்ந்து புறமபுகாக்க, மாதொருவனை
யழைத்துநாலுபாலின்வாயிலையெண்வயிரவர்கண் மகிழ்ந்துகாக்
க, வாதரவினிறுத்திமைந்தர் மருங்குகாக்க வந்தரியுட்புறங்காக்க
வமைத்தாள்மன்னோ.

(இ-ள்) கௌதமர்முதலான முனிவர்க்கெல்லாம்பிரியவசனஞ்
சொல்லி உத்தரவுகொடுத்து அருணாசலத்துக்குக் கிழக்குப்பக்
கத்தில் பன்னசாலை புதிதாகச்செய்வித்து சத்த மாதர்களைப்

புறக்காவலாகவைத்து நாற்குவாசலையும் எட்டுவயிரவர்கள்காக்கவும் விநாயகர் சுப்பிரமணியர்தன்இரண்டுபக்கமுங்காக்கவும் துர்க்கை உட்பக்கங்காக்கவுஞ்செய்தாள் பார்வதி—எ-று. (௭௫)

கொந்தளகஞ்சடைபிடித்துவிரித்துப்பொற்றோட்குழைகழுத்திற்
கண்டிகையின்குப்பைபூட்டி,யுத்துமரவுரிதிகழ்பட்டாடைநீக்கியுரி
த்தமரவுரிசாத்தியுத்தூளத்தால், விந்தைதிருநீறணிந்துகனற்குட்
காய்ந்துவிளங்குமூசியிலொருகால்விரலையூன்றி, அந்திபகலிறை
பதத்தின்மனதையூன்றியரியபெருந்தவம்புரிந்தாளிலமீன்றாள்.

(இ-ள்) புஷ்பங்களைத்தரிக்கின்ற கூந்தலைச்சடைசெய்துவிரித்துத்தோள்கழுத்து காதுகளில் ருத்திராக்ஷமாலைகளைத்தரித்து ஆடுகின்ற பாம்புகள்போலிருக்கிற பட்டாடை யுடுத்துக்கிறதுவிட்டு மாவுரிதரித்து செயத்தைக்கொடுக்கின்றவிபூதியைச்சருவாங்கமுந்தரித்துநெருப்பில்காய்ந்து பளபளவென்றுபிரகாசிக்கும் ஊசியில்ஒருகாற்பெருவிரலையூன்றிக்கொண்டு இராப்பகலாக மனதிலேபரமசிவனைத்தியானமாகநிறுத்தி அரிதாகியபெரியதவத்தைச்செய்தாள் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியம்மன்—எ-று. (௭௬)

இளைத்தகொடி மருங்குவளைந்தெரியினாப்ப ணினியதவமி
யற்றுதல்கண் டிளைத்துவாடிக், களைத்துமனந்துடித்துவிழிபுதை
த்துவாணிக்கண்ணீரின்மூழ்கிநின்றாள் கமலத்தாளு, முளைத்து
மனந்தளர்ந்தழுது விழுந்தாண்மற்றை யுயிர்களெல்லாங் கரைந்
துகரைந்துருகாநின்ற, வளைத்துவளைத்துளைப்பதென்றாய் வருந்
துமானால்வயிற்றினுள்ள கருப்பமெல்லாம் வருந்திடாதோ.

(இ-ள்) மிகவுஞ்சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடையானது வளைந்து அக்கினிமத்தியிலே-இனிமையானதவத்தைச்செய்கிறதைப்பார்த்துப்பார்த்து இளைத்துவாட்டத்தையடைந்து களைத்துமனனதுதுடித்து இரண்டுகண்களையு மூடிக்கொண்டு சரஸ்வதியானவள் கண்ணீரால் முழுகினாள் இலட்சுமியானவள் மனதுவருந்திச்சஞ்சலப்பட்டுஅழுதுவிழுந்தாள் மற்றசீவராசிகளெல்லாம மனங்கரைந்து உருகியதுகள் நானிதைப்பிரித்துச் சொல்வதினாலென்னபயன் தாயானவள் வருந்துவாளாயின் வயிற்றிலுள்ள கருவாகிய சீவனெல்லாம் வருத்தத்தை யடையாதோ-எ-று. (௭௭)

முன்பனியிற்கருகு படாக்கமலம் போலமுகந்தோன்றப்ப
னிகயத்துண்மூழ்கிநிற்கும், பின்பனியிலதிசீதவிடத்திற்சேரும்
பெருமழைக்குண்மீனெனப்பேணிநிற்கும், அன்பனிடப்பெ
ருமனவுமிதும்பால்வேண்டுமரியதவம்புரிந்தனளவ்விடத்துவேத்
தன்,வன்பணியிற்றுயினெடுமான்முதலாந்தேவர்மறைபுகுந்தத
வச்சாலைமருங்கிற்சார்ந்தார்.

(இ-ள்) முன்பனிக்காலத்திலே கருகிப்போகாததாமரைப்பூப்போலமுகமாத்திரந்தெரியக்குளிர்ச்சிபொருந்தியதடாகங்களின்மேல்நின்றும் பின்பனிக்காலத்திலே அதிகசீதளம்பொருந்திய இடத்திலேயிருந்துமழைபெய்கிறபோது அதில் ஒருமீன்போலச் சஞ்சலப்படாதுநின்றும்பரமசிவன் இடப்பாகத்தைப்பெறுகிற வரைக்குமிதுபோலவேண்டிய தவத்தைச்செய்தாள் அந்தவிடத்தில் பிரமதேவனும்வியசார்ப்பத்தால்நித்தியவைசெயகின்ற விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களும்தேவகோஷ்டம்பொருந்தியதவச்சாலையைவந்து அடைந்தார்கள்—எ-று. (௭௬)

அந்தரியுமாயவ்வூர்முதலாந்தேவரனைவருக்குமுபசாரமளித்துநீங்கள், வந்ததவ வியப்புமெனமகிடனாலேவருந்தியதுந்தளர்ந்ததுவுமவளுக்குச்சொன்னார், சுந்தரியுங்குமரியுடன்சுடரும்வாளாற்செருக்களத்தின்மகிடனுரந்தொலைப்பாயென்றாள், விந்தையதுபுரிவெனெனப்பணிந்தாளங்கிளைவிளம்படதல்கண்டகமகிழ்ந்துவிடைகொண்டாரே.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களெல்லாருக்குமுபசாரஞ்சொல்லி நீங்களிவ்விடத்திற்குவந்தவகைசொல்லுங்களென்றுகேட்க அவர்கள் மகிடாசுரனாலேதாங்கள் துன்பப்பட்டுத்தளர்ச்சியடைந்தவகை விபரமாகச்சொன்னார்கள் அதற்குப்பார்வதியானவள் துர்க்கையைக்கூப்பிட்டுநீகத்தியினாலேயுத்தகளத்திலே மகிடாசுரன்வல்லமைகெடக் கொன்றுவிடென்றுசொன்னாள் அதற்குத்துர்க்கை அப்படியே செய்வேனென்றுபணிந்தாள் தாயாகியபார்வதி இந்தவார்த்தையைச்சொன்னஅளவில் விஷ்ணுமுதலானவர்கள் சந்தோஷத்தையடைந்து வணங்கிவிடைபெற்றுக்கொண்டார்கள்—எ-று (௭௭)

கலிவிருத்தம்

கோதமாச்சிரமந் தன்னிற்கோல்வளை
ஈதிலாத்தவஞ் செய்ததுசெட்பினேன்
மேதிமாமுகற் காய்ந்ததும்வெள்விடைச்
சோதிபாக மடைந்ததுஞ்சொல்லுவேன்.

(இ-ள்) சத்திதேவியானவள் கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில்குறைவில்லாத தவத்தைச்செய்தது சொன்னேன் பிற்பாடு மகிடாசுரனைக்கொன்றதும், ரிஷபவாகனத்தையுடைய சிவனுடைய இடப்பாகத்தைப்பார்வதியார்அடைந்ததுஞ்சொல்வேன்-எ-று. (௭௮)

நான்காவது - திருக்கண்புதைத்தசருக்க முற்றிற்று,
ஆக திருவிருத்தம்-௬௨.

வ

சிவமயம்.

ஐந்தாவது

பார்வதியார்

டப்பாகம்பெற்றசருக்கம்

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனக்கிரியில்வாழு மசுரன்றனுக்குந்தீர
னஞ்சமேயனையானந்த நமனுக்கு நமனாய்வந்தோன்
செஞ்சிகையெரியைத்தீய்க்குந் தீமையானளகைநாட்டின்
விஞ்சையான்வருந்தவுள்ள வளமெலாங்கவர்ந்தவீரன்.

(இ ள்) நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற அசுரனுள் வன்எல்லாரிலும்அதிகபராக்கிரமத்தையுடையவன்விஷத்தினுக்குச்சமானமானவன் அந்தயமனுக்கும்,யமனானவன்சிவப்பாகிமேலேயெழுகின்ற கொழுந்தையுடைய நெருப்பைச்சுடத்தகுந்த தீமையையுடையவன் அளகாபுரியில்குபேரன்தரித்திரத்தையடைய அங்கேயிருக்கிறவளங்களெல்லாங்கொள்ளையிட்டவன்-எ-று. (க)

[யிஅ]

தாமரைக்கண்ணன் றாங்கு மரவினைத் தலைவால்கூட்டி
மாமணிக்கவணபோற்கொள்வன் வன்னிவாகனத்தைவாங்கி
மேமழற்குஞ் சிமைந்தர்க் குதவுவன் விமானத்தோடே
சோமனைப்பிடித்துக்கையாற் பிழிந்தமுதருந்துகுவான்.

(இ-ள்) விஷ்ணு நித்திரைசெய்கின்ற ஆதிசேடனைத் தலையையும், வாலையும் ஒருகையிலே சேர்த்துப்பிடித்து அதன் சிரமணியை கவணிற்கல்லாக எறிந்து விளையாடுவான் அக்கினியைத் தள்ளிவிட்டு அவனேறுகின்ற ஆட்டை நெருப்பைப்போலச் சிவப்புமயிரையுடைய தன்பிள்ளைகளுக்கு உணக்கொடுப்பான் சந்திரனை அவனேறு விமானத்தோடே கையிலேபிடித்துப் பிழிந்து அவனுடைய மண்டலத்திலூறுகிற தேவாமிர்தத்தைப் பானம்பண்ணுகிறான். ()

தாங்கியபாகன்வெள்ளைக் களிற்றின்மேற்றிரிவன்பின்னைப்
பாங்குறுந்தருணிற்பச்சைப் பரிசெலப்பவனிபோவா
னோங்குதீயைச்சுமக்குமாளி மேலேறுவனிணத்தின்மூழ்கிக்
குருதிகொப்பளிக்குமாவாளா லெடுத்துயிரனைத்துங்கொல் [வான்.

(இ-ள்) உபாயமாக நினைக்கப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய வெள்ளையானையின்மேலேறித்திரிந்து வலக்கம்வருவான் சூரியனுடைய தேரிமேலேறிக்கொண்டு பச்சைக்குதிரைகளேழும் நடக்கப் பவனியாகப்போவான் நெருப்பைச்சுமக்கின்ற ஆளியின்மேலேறிக்கொள்வான் நிணங்களிலே முழுகப்பட்டு இரத்தங்களைக்கொப்பளிக்கும் ஒருவாளாலெடுத்து சருவசீவன்களையும் கொல்வான்—எ-று. (௫)

அனையவன்மகிடமான வாற்றினலருசிக்காலத்
தெனவனவன்மகிடமேறுங் காலனூற்றிருந்தானென்று
மெனவனவன் கொடுமைநம்மா லியம்பலாமிலங்குஞ்சோதி
மன்னவன்கிரியைச்சாய்த்தான் மேருக்காவார்தூர்த்தான்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அசுரன் எருமைமாட்டுமுகத்தை யுடைய வடிவமாயினுமலே தெற்குத்திக்கிலிருக்கின்ற யமனுனவன் எருமைக்கடாவின்மேலேறுமற் காலனூல்நடந்து இருந்தானென்றால் அந்த மகிடாசுரனுடைய கொடுமை நம்மாலேயப்படிச் சொல்லக்கூடும் சோதிசொரூபமாகிய சிவனிருக்கிறகைலாயத்தையுஞ் சாயச்செய்து மேருவையுடையதற்காகச் சமுத்திரத்தையுந் தூர்த்தான். ()

மயனெனுந்தச்சன்செய்த மகிடயாபுரத்திலன்று
வயனறுகாசனல்க விருக்குநாளவனுக்காய
படையூறுநுகர்ச்சிமேவண்டி யாயிரம்பண்டக்கையாரோர்
கயமுமல்லிலங்கைநாடி வேட்டையாக்காணச்சென்றார்.

(இ-ள்) மயனென்கிற தேவதச்சனால் இரத்தினகசிதமாகச் செய்யப்பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்த அசுரன் பிரியமானவர் ...

கும் அசுரர்களையுங் கொடுக்க வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற நாளில் அந்தஅசுரன் தின்னுகிற மாமிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம்பேர்கள் யானைமுதலாகிய மிருகங்களைத்தேடி வேட்டை மார்க்கமாகக் காட்டுக்குப்போனார்கள்—எ-று. (௬)

தானவர்சென்றவருஞ்சிதவஞ்செய்கானகத்தைச்சூழ,வானவர்பணியுமட்டவயிரவர்தொலைத்தாராவி,போனவாழிந்தவாறும்புரிகுழ்மவழுந்தூத,ஈனவரவுணர்மேகாவக்கடிபணிந்தறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்) அப்படி வேட்டையாட வெளிப்பட்ட ஆயிரமசுரர்களும் வந்து பார்வதி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வனத்தைச்சுற்றிக்கொள்ள அதைக்கண்டு தேவர்கள் பணிகின்ற காவலாகவிருந்த அஷ்ட வயிரவர்களும் அந்தஆயிரம்பேரையுங்கொன்றார்கள்—அவர்களிறந்தும்போனது அமமன் தவஞ்செய்யுறுகிறதும் பாதகர்களை வனைக்கித்தூதர்கள மகிடாசுரனுக்குத் தெரிவித்தார்கள்—எ-று. (௭)

போற்றியங்கவர்கள்சொல்லப் புகைநகை பொங்கத்தூங்கி
தூற்றியவிருகண்ணண்ட கோளமுஞ்சுழன்றதிக்கே
நாற்றிசையுள்ளவேழ நடுங்கியதிமையோர்கூட்டங்
கூற்றமுங்கரந்ததால காலமுங்குளிர்ந்ததன்றே.

(இ-ள்) தூதர்கள்வணங்கித்தெரிவிக்கஅளவில் பாசமும் சிரிப்புமுண்டானது இரண்டுகண்களும் நெருப்புகளைப்பறக்கவிட்டன அண்டகோளமும் இறுகிறென்றுசுழன்றது அஷ்டதிக்கிலிருக்கிறயானைகளும் தலையைத்தொங்கப்போட்டனகதேவர்கூட்டம் நடுக்கத்தையடைந்தது யமனும்ஒளித்துக்கொண்டான் அந்த காலவிஷமும் குளிர்ச்சியடைந்தது—எ-று (௮)

அப்பாமகிடன்சீற மளவினிலிரும்பர்னோ போர்
செப்பிமுனைதுகோபம் பொறுப்பரோசிர் ...
முப்புடையிளநீரென்ன முலைச்சிவாழ்வான ...
கைப்படையதனூற்கொல்வேனெனச்சொலிக்க எழுந்தோன்.

(இ-ள்) அந்தப்பிரகாரம் மகிடாசுரன் கோபிக்குமளவில் சிங்கம் பாசுரனென்கிற படைத்தலைவன் எனதுமையாராக ... முடையகோபத்தை அற்பராகியவர்களார் பொறுப்பார்களென்று சொல்லித் தென்னிளநீர் ஒத்ததனத்தையுடைய பார்வதிதவஞ்செய்கிறவனத்திலிருப்போரைக் கையிலிருக்கின்ற வாளால் கொன்றுவருகிறேனென்று சீக்கிரத்தில் புறப்பட்டுப்போனான்—எ-று. (௯)

குடதிசைக்கடலைச்சீறிக் குணதிசைக்கடல்சென்றென்ன
நெடியகேர்கரிமாச்சேனை யெழுந்தனனிருப்பனென்போன்
வடதிசைகளச்சூழும்ப ராமணிபலைக்குநேரே
இடையொருகரியம்மட வெழுந்ததாமெனச்சென்றான்.

(இ-ள்) மேற்குச்சமுத்திரத்தின்மேற்கோபித்துக் கிழக்குக்கடல் சண்டைசெய்யப் புறப்பட்டதுபோல் பெரியதேர்களும் யானைகளுங் குதிரைகளும் காலாள்களும் புறப்பட்டதுகள் நிகும்பாசுரனுவன் மகாமேருவுக்கும் அகஸ்தியரிருக்கின்ற பொதியமாமலைக்கு மத்தியிலேநிறைந்த ஒரு பெரியமேரு எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாகப்போனுன்-எ-று. (கூ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேறுவண்ணம்.

எழுந்தவனுமரகதநேர் துரகதமாயிரம்பூண்ட விரதமேறி, வழிந்தகரிமதக்கடலை யெழுந்ததுளடக்கவுமை வனத்திற்சென்றுன், கொழுந்துவிடுங்கனலனையார் வாவுகவாடுபலகோடி குன்றம்வீசித், தழைந்தபடைத் தாக்கணங்கு நாக்கலபக்குமபொருதெதிரே தடுத்தாரன்றே.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் நிகும்பாசுரன் பச்சைக்குதிரை ஆயிரங்கட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழும்பிய சிறுஅணுக்கள்முன்போகாநின்ற யானைகளின்மதஜலம் சமுத்திரமாகத் தேங்கியிருப்பதைவற்றச்செய்ய பார்வதி தவஞ்செயயும் வனத்திற்குப்போனுன் கொழுந்துவிட்டெரியு நெருப்பொத்த அசுரப்படைகள் அநேகமலைக ணவிட்டெறிய இவர்கள் வருகிறதுகண்டு அம்மனிடத்திலிருக்கிற தாக்கணக்கு நோக்கணங்கு எட்டுருவரும் ஆயுதபாணிகளாகப்போய் எதிரேதடுத்தார்கள்.எ று(ய)

சண்டனுருத்திரன்சோமன் கபாலிநிகர்சங்கரன்கோதண்டன்வீத,னெண்டரியசித்திராங் கதனென்னும்வயிரவர்களிருநாலவோரு, மண்டமுகடுடையநகத் தானைகளைத்தொலைத்திட்ட வரிகள்போலக், கண்டகனுஞ்சாரதியுந்தேருமன்றிச்சேனையெல்லாங்கணத்திற்சாய்த்தார்.

(இள்)சண்டன்ருத்திரன்சோமன்கபாலிதனக்குத்தானேநிகர்சங்கரன்கோதண்டன்வீதன் சித்திராங்கதன்இவ்வெட்டுவயிரவர்களும் அண்டகோளமுடைபட யானைகளைக்கொல்லுகிற சிங்கங்கள்போலக்கர்ச்சித்துநிகும்பாசுரனும்அவன்சாரதியும் தேருந்தவிரமற்றச்சேனைகளையெல்லாம் நொடிப்பொழுதிலே கொன்றார்கள.

அட்டவயிரவர்படையா லணங்குகளாற்றனதுபடை யழிந்தநோக்கி, வட்டநெடுந்தேர்முடுக்கித் தாக்கணங்கின்முகத்திலெண்ணில் வாளிகோத்தான், விட்டகணைகளைவிலக்கித் தேரொட்டுஞ்சாரதியைவீழ்த்திவாளி,தொட்டகரங்களைப்பிடுங்கி யவனுயிரைக்குடித்தந்தச்சூரமாது.

(இ-ள்) எட்டுவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினுலும் இரண்டு பெண்களாலும் தன்னுடையபடைமுழுவதும்இறந்துபோகின்ற

தைப்பார்த்து நிகும்பாசுரன் வட்டமாகியநெடியதேரைவிட்டுக்கொண்டு தாக்கணங்கென்பவளுடைய முகத்திலேகணக்கில்லாத பாணங்களைவிட்டான் அந்தப்பாணங்களைவிலக்கித் தேர்நடத்துமிரசாரதியைக்கொன்று அம்புதொடுத்தகைகளையறுத்து அவனுடையதலையையும் அறுத்துக்கொன்றாள் தாக்கணங்கு-எ-று (௰உ)

ஓடினசெங்குருதிநதியுடவிழுந்துவிழுமவுணருயிர்கள் போல,வாடினவெங்குறைத்தலைக ளனுதினமுமருந்துகின்ற வலகைபோலச், சூடினர்கள்வயிரவரும் தாக்கணங்கு நோக்கணங்குந்தும்பைவாகை, வீடினர்களவுணரென மகிடமுகற்குரைத்தனர் போய்விரைந்துதூதர்.

(இ-ள்)வயிரவர்களாலும்இந்த இரண்டுபெண்களாலுந் தேகமறுபட்டுச் சீக்கிரத்திற்போகுமசுரருயிர்போல் இரத்தநதியானதுஓடியது நித்தியம்மாமிசத்தைத்தின்று கூத்தாடுகிறபேய்போல் கவந்தங்கள்கூத்தாடியதுகள்வயிரவர்முதலாகியவர்கள் தும்பைவாகைமாலைசூடிக்கொண்டார்கள் அசுரர்களிறந்துபோனாகளென்றுமகிடாசுரனுக்குத் தூதர்கள்சீக்கிரத்தில்போய்ச்சொன்னார்கள்.

கேட்டளவின்மகிடமுகன் கயிடவன்றன் முகநோக்கிகிளத்துவானேர், காட்டிலுறைசிறும்பபுங் கணங்களுநமபெருமபடையைக்கடிந்துவென்றால், நாட்டநதலைவரென் பலெனக்கினிமேற்றிறைகொடுக்க நாணுவாரென், நீட்டிநகைபுரிந்தெழுந்தானேறினனுயிரங்கரிசூழிரதமீதில்.

(இ)மகிடாசுரன்இந்தவார்த்தையைக் கேட்டஅளவில்தன்னருகிலிருக்குங்கயிடவன்முகத்தைப்பார்த்துச்சொல்வான் ஒருகாட்டிற்சஞ்சரிக்கிறசிறியபேய்களும் கணங்களும்நம்முடையபெரியசேனைகளைக்கொன்றதுகளென்றால் பின்பிரமா விஷ்ணுமுதலானவர்கள்சொன்னபடிகேட்பார்களோவென்று அதிகமாகியநகைகொண்டு எழுந்திருந்தாயிரம்யானைகளைக்கட்டியதேரின்மேலேறிக்கொண்டான்,

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

பதினொருகோடியானைப்பலத்தராய்க்காந்தனீலன்
முதுகரன்குருதியண்ட னீசகன்சண்டன்முண்டன்
மதுகயிடவன்றீக்கண்ணன் புகைக்கண்ணன்மாவியென்றுந்
துதிகொளாரிரண்டுபேரும் தேர்களைத்தூண்டிச்சென்றார்

(இ-ள்)மகிடாசுரன்தேரின்மேலேறினவுடனேபதினொருகோடியானைப்பலத்தை யுடையவராகிய காந்தன் - நீலன் - முதுகரன் - குருதி- அண்டன்- நீசகன்-சண்டன்- முண்டன்- மதுகயிடவன்- தீக்கண்ணன்-புகைக்கண்ணன்-மாவியென்று துதிக்கப்பட்ட பன்னிருவருந் தங்கள்தங்கள்இரதங்களைநடத்திக்கொண்டுபோனார்கள்.எ-று(௰௩)

கரிமுகத்தவர்நிவாத கவசர்கள்காலகேயர்
பரிமுகத்தவுணர்மேதிப் பணைமுகத்தவர்கள்பற்றி
எரிமுகத்தவுணர்சீறி யெழும்புலிமுகத்துக்கள்வ
ரரிமுகத்தவுணர்வெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்றே.

(இ-ள்) யானைமுகத்தையுடையவர்களா-நிவாதகவசர்கள்-காலகேயர்கள்-குதிரைமுகத்தையுடையவர்கள்-எருமைமுகத்தையுடையவர்கள்-நெருப்பெறிந்துகொண்டிருக்கிறமுகத்தையுடையவர்கள்-புலிமுகத்தையுடையவர்கள்-சிங்கமுகத்தையுடையவர்களாகிய அசுரர்கூடிய ஆயிரவெள்ளம் நடந்ததுகள்-எ-று. (ய௬)

பாய்பரியதனிற்பாதி பரிகளிற்கரிகள்பாதி
காய்கரியதனிற்பாதி கடும்பரிக்கொடுந்தேர்செல்ல
பேய்கருங்கொடிகளாடப் பிணங்கிவெண்கொடிகளாட
வேய்களப்பறைகளார்ப்பக் குறுகினன்விந்தைகானில்.

(இ-ள்) இப்படி ஆயிரம்வெள்ளங்காலாள்கள் புறப்பட்டவுடனே ஐந்நூறுவெள்ளங்குதிரையும் இருநூற்றைம்பதுவெள்ளம்யானையும் நூற்றிருபத்தைந்துவெள்ளந்தேரும் நடக்கப்பேய்களுங்காக்கைக்கூட்டமும் விருந்தகப்படுமென்று களித்துக்கூத்தாடவெள்ளைக்கொடிகளாடப்புள்ளாங்குழல்பேரிகைமுதலானதுகளுமுழங்க மகிடாசுரனும் அம்மனிருக்கிறகாட்டில்வந்துசேர்ந்தான். (யஎ)

அடலவன்வரக்கண்டஞ்சி யடைந்துமைக்கபயமென்று
படருறுமுனிவர்கூற வுமையவள்பயங்களைந்து
விடலுடனருகுநின்ற விந்தையைவிரும்பிநோக்கிக் [ன்னி.
கடகங்கொண்டெறிவாயென்றாள் விடைகொடுபெயர்ந்தாளக

(இ-ள்) வல்லமைபொருந்திய மகிடாசுரன்வருகிறதைப்பார்த்து பயப்பட்டு ஓடிவந்துபார்வதிக்கு அபயமென்று முனிவர்கள் முறையிட்டுச்சொல்ல அம்மனானவள் அவர்களுடையபயங்களைத்தீர்த்துத்தன்சமீபத்தில் நின்ற பெருமைபொருந்திய துர்க்கையைப் பார்த்து உன்னுடைய கத்தியினாலே அந்தஅசுரனைக்கொன்றுவிடென்றுசொல்ல உத்தரவுபெற்றுப் புறப்பட்டாள் துர்க்கை (யஅ)

ஆளிமேற்கன்னிசெல்ல வருணநாயகிமுன்செல்லக்
காளிதுந்துமிபின்செல்லச் சுந்தரிகணங்கள்செல்ல
கூளிமேல்வடுகர்செல்ல நான்முகிமுதலாமாதர்
ஞாளிமேற்செல்லத்தங்கள் விடையின்மேற்றாசிசென்றார்.

(இ-ள்) துர்க்கையானவள் ஆளிவாகனத்திலேறிக்கொண்டுபோக அருணநாயகியென்பவள் முன்னேபோகவும் காளிதுந்துமியென்கிறவிருவரும்பின்னேபோகவும் பார்வதியினதுகணங்களும் சுவானவாகனத்தில் வயிரவர்போகவும் அபிராமிமுதலாகியமாதரு

வரும்தங்கள்தங்கள் வாகனங்களிலேறிக்கொண்டு தூசிப்படையா
கத்துக்களெழுப்பப்போனார்கள்—எ-று. (௰௯)

சென்றுமேதாமரத்திற்குன்றிற் சிலைகளிற்படையிற்கையிற்
கன்றிடமகிடன்சேனைப் பாதியைக்கணத்திற்சாய்த்தார்
வன்றிறன்மகிடன்சேனைத் தலைவரும்மகிடன்றானுங்
குன்றெனவெதிர்ந்துகன்னி படையெலாந்துரத்திக்கொன்றார்

(இ-ள்) இப்படி துர்க்கைசேனைகள்போனவுடனே உலக்கையினாலும், மலைகளாலும், வில்முதலாகிய, ஆயுதங்களாலும், கைகளினாலும் கோபத்துடனே போர்செய்கிற மகிடாசுரனுடைய பாதிசேனையை ஒருநொடிப்பொழுதிலே கொன்றுவிட்டார்கள் - மகிடாசுரனும் அவனுடையசேனைத்தலைவர்களும் மலைபோலெதிர்த்து துர்க்கையின்சேனைகளையெல்லாந்துரத்திக்கொன்றுவென்றார்கள். ( )

துந்துமிமுதலாநால்வ ருடைந்தனர்சூலியான
சுந்தரிவாராகியாறு முகத்தவடிகிரிக்கையா
ளிந்திரைமறையாளென்னு மெழுவருமறைந்தார்சூளி
யுந்தினருடைந்தார்கன்னி மனந்தளர்ந்துமையேயென்றாள்.

(இ-ள்) அசுரனதுபடைகளெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்தஅளவில் துந்துமி-காளி-மதங்கி-சண்டி என்கிறநான்குசத்திகளுமதோற்றார்கள்-சூலி-நீலகண்டி-வாராகி-சண்முகி-கிரிக்கையாள் இந்திரை மறையாளென்கிற ஏழுமாதருமயுத்தஞ்செய்யமாட்டாமற் காட்டிலொளித்தார்கள்-சுவானவாகனத்தையுடையவயிரவர்களுந்தோற்றார்கள் - துர்க்கையானவள் மனந்தளர்ந்து உமாதேவியேயென்று தியானித்துநின்றாள்-எ-று. (௨௧)

உறுதுணையுமையேயென்னும் பொழுதில்யோகினிகள்வானி
லறுபத்துநாலுங்கோடி யார்த்தெழுந்தழலின்மாரி
யிறுதியாயுருவச்சேனை யிடிமழைமாரிகையாலே
முறுபயமகிடன்சேனைத் தலைவருங்காதித்துச்சென்றார்.

(இ-ள்) துர்க்கையானவள் அம்மனே துணையென்றபோது அறுபத்துநான்குகோடி யோகினிகள் ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து நெருப்பு மழையையும், இடிமழையையும், சொரிந்தபடியினாலே மகிடாசுரனுடைய சேனைகளெரிந்துபோனதுகள் அப்பொழுது சேனைத்தலைவர்கள் கோபித்துச்சண்டைசெய்தார்கள்-எ-று. (௨௨)

கலிவிருத்தம்.

அருசிகன்றனைச் செற்றனளாரணி
யருஷகாந்தனை மாயத்தனளவாரணி
காரனைவென்றனள் வேலுடைக்காரணி
நாகரூபி குண்டபனாரணி.

(இ-ள்) அப்படி மகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்தவுடனே பிராமியென்பவள் அருசிகனென்பவனைக் கொன்றாள், வாரணியென்பவள் காந்தனென்பவனைக்கொன்றாள், சண்முகியென்பவள் கர்னனென்றும் அசுரனைக்கொன்றாள், நாரணிநரகனென்றும் அசுரனைக்கொன்றாள்—எ-று. (௨௧)

சூலபாணி தொலைத்தனண்மிண்டனைக்
கோலமாமுகி சண்டனைக்கொன்றன
ளாலவூணி மதுவையழித்தன
ணீலனாருயி ரிந்திராணிநீக்கினாள்.

(இ-ள்) சூலக்கையாளென்பவள் மிண்டனென்பவனையும், வாராகிசண்டனென்பவனையும், நீலகண்டிமதுவென்னுமசுரனையும், இந்திராணிநீலனென்பவனையுங்கொன்றாள்—எ-று. (௨௪)

துர்க்குமிக்கொடி சோணிதவூணனைக்
கந்துமிக்கும் படிக்கதைகாட்டினாள்
நற்றுமிக்க நிகர்த்தருணாசலை
வந்துமிக்கெரிக் கண்ணனைவாட்டினாள்.

(இ) துர்க்குமிக்கொடியையுடையவள்சோணிதவூணனென்பவனைத்தலையறும்படி தண்டாயதத்தாலடித்தாள், சக்கரத்தைகையிலேதரித்தஅருணாசலையென்கிறவள் அக்கினிக்கண்ணனைக்கொன்றாள்

கயிடனைப்புகைக் கண்ணனிருவருஞ்
செயிரின்மாளறச் சித்தினள்சுந்தரி
மயிர்மிக்க திணைமிடுவேலினண்
பயடவாமுகங் கண்டெதிர்வந்தனள்.

(இ-ள்) சுந்தரியென்கிறசத்தி கயிடவனையும், புகைக்கண்ணனையுங்கொன்றாள், நெய்யைப்பொழிகின்ற திணங்கள் பொருந்திய வேலாயுதத்தையேந்திய துர்க்கையானவள் மகிடாசுரனைக்கண்டு எதிர்த்துவந்தாள்—எ-று. (௨௬)

வெங்கடாமுகன் மேவலுமாதர்க
டங்களாயுதங் கொண்டுதடுத்தனர்
சிங்கவூர்தி யவனெதிர்சென்றுகைச்
சங்கையூதினள் மேருசலிக்கவே.

இ-ள்) வெப்பம்பொருந்திய எருமைக்கடா முகத்தையுடைய அசுரன் யுத்தத்துக்குநேரிட்ட அளவில் சத்தமாதர்களும் தங்களாயுதங்களினாலே அவன்விட்ட ஆயுதங்களைவிலக்கினார்கள் - அவ்வேளையில் சிங்கவாகனத்திலேறிவந்து துர்க்கையானவளவனுக்கெதிரேபோய்த் தன்கையிலிருக்கிற சங்கத்தை மகாமேருஅசையும்படி வாயில்வைத்து ஊதினாள்—எ-று. (௨௭)

செருவிலங்கவள் சங்கொலிசெய்திட்
ஒருவரின்றி யவுணருநறந்திஞர்
பெருவரங்களிற் பெற்றசரங்களை
இருவருஞ்சொரிந் தார்மழையென்னவே.

(இ-ள்) வல்லமைபொருந்திய சிங்கவாகனத்தையுடைய துர்க்கைசங்கத்தொனிசெய்ய அசுரர்களொருவராவது இல்லாமல் மயக்கத்தையடைந்தார்கள்- அருமையாகியவரத்திஞலேபெற்றுக்கொண்ட பாணங்களை இரண்டுபேரும் மழைபோலச்சொரிந்தார்கள்.

எந்தவெந்தக்கணையிவளேவினும்
அந்தவந்தக் கணையாலறுத்தனன்
விந்தைமீண்டிரு வெம்பிறைவாய்க்கணை
வன்

(இ-ள்) எந்தெந்தப்பாணங்களைத் துர்க்கையானவள் விட்டாலும் அதுகளை அந்தந்தபாணங்களிஞலே மகிடாசுரன் அறுத்துத்தள்ளிஞன் அதன்பிறகுஇரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களை அவனுடையசிரசில் அழுந்தும்படியாகவிட்டாள்-எ-று. (உக)

வெம்புசெம்புனல் வெள்ளமுறுக்கிய
செம்புபோலச் சிதறவிடுங்கணை
யம்புபோல விருக்கினுமாங்கவன்
கொம்புபோல விளங்கினகோடியே.

(இ-ள்.) இரத்தவெள்ளமானது உருகினசெம்புபோல் சிதறிவிழவிட்ட அர்த்தசந்திரபாணங்கள் அம்பாகவிருந்தாலும் அசுரன் தலையிலே முளைத்திருந்த கொம்பிரண்டுபோல் தலையிலே வைத்து அழுந்திவளைந்து தோன்றினதுகள். எ-று. (௩௰)

வெற்றிகொண்டவள் வில்லைமுறித்தன
னுற்றவம்பிற் சிலைநுதன்மோதிஞள்
கொற்றவன்பின் குலங்கள்விடுத்தவ
னெற்றியிற்கண் ணழலினிமிர்த்ததே.

(இ-ள்) செயங்கொண்டவளாகிய துர்க்கை கையிலிருந்தவில்லையிரண்டாகமுறித்தான் அந்தவில்லிஞலே அசுரனுடையநெற்றியிலேஅடித்தாள் அநேகம்பலம்பொருந்திய அம்புகளைவிட்டவனுகிய அந்த மகிடாசுரன்நெற்றியிலே சுவாமியினுடைய கண்ணக்கினிபோல் சுறுக்கென்றுதாக்கியது—எ-று. (௩௧)

சாபவெஞ்சிலை போகத்தரிப்பளோ
கோபமிஞ்சிக் கொதித்தெழுகூற்றத்திற்
றீபமென்னத் திகிரியொன்றேவிய
பாபகாரி தலைவிழப்பண்ணிஞள்,

(இ-ள்) துர்க்கையானவள் வில்லொடிந்ததும் பொறுக்காமல் அதிக கோபங்கொண்டுகொதித்தெழும்பாநின்றயமன்போல்பிரகாசிக்கின்ற ஒருசக்கராயுதத்தைவிட்டுப் பாவியாகிய மகிடாசுரனுடைய தலையறும்படிசெய்தாள்—எ-று. (௯௨)

கன்னியாழி யெறியக்கடாமுகன்
சின்னபின்னங்க ளாயுஞ்சிதைந்திலன்
முன்னைமாதவத் துன்னையின்மும்மதம்
துன்னுமால்கரி யாயெதிர்தோன்றினான்.

(இ-ள்) துர்க்கையானவள் சக்கராயுதத்தைவிட்டெறிய மகிடாசுரன்மேதகஞ் சின்னபின்னமாகியுஞ் சாகாதவனாகிப் பூருவகாலத்திலேசெய்ததபோபலத்தினாலேமும்மதங்களைப்பொழியாநின்ற பெரியயானையுருவங்கொண்டெதிராகவந்தெதிர்த்தான்-எ-று (௯௩)

ஆளியேறுசென் றங்கவனுச்சியின்
மூளைவாரி நுகர்ந்ததுமொய்ம்பினான்
மீளவுங்கதை கொண்டெதிர்வீசினான்
கூளிநாயகி கூர்மைவேலேவினாள்.

(இ-ள்) அப்படியானையுருவங்கொண்டெதிர்த்த அளவில் துர்க்கையேறுகின்ற ஆளியானதுபோய் அந்த யானையுச்சியிலிருக்கின்றமூளையைக்கையினாலே அறைந்து தோண்டியெடுத்துத்தின்றது அதனாலேயுஞ்சாகாமற் கையினாலேதிரும்பியுந் தண்டாயுதங்கொண்டெறிந்தான் பேய்களுக்கதிகாரியாயிருக்கின்ற துர்க்கை கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தைவிட்டாள் எ-று. (௯௪)

விடந்ததும்பிய வேல்படவெஞ்சமர்க், கிடந்ததும்பி
முகனுமிறந்தன, னடந்ததும்பிக ளாயிரமாயிரங்,
குடைந்ததுமபி மாமெனக்குன்றியே.

(இ-ள்) விஷத்தைக்கக்கிக்கொண்டிருக்கிறவேலாயுதம்பாய்ந்தவுடனே யுத்தத்தில்நின்ற யானைமுகன் அதைச்சகிக்கமாட்டாமல் இறந்துவிட்டான் அநேகமாயிரம்வண்டுகள்குடையவுளளேயொல் றுமில்லாமற் றுளையோடுகூடிய அத்திமரம்போல்-எ-று. (௯௫)

வீழ்ந்தபின்பரி வேடமதாயெதிர்ப்
போந்துவெங்கதை கொண்டுபுடைத்தனன்
சேர்ந்தவக் கதை யும்மவன்சென்னியு
நாந்தகங்கொண் டறுத்தனளாரணி.

(இ-ள்.) அப்படிவிழுந்து இறந்துபோனவுடனே குதிரைமுக அசுரனாகியெதிரேவந்து தண்டாயுதத்தினாலே அடித்தான் அடித்த தண்டாயுதத்தையும் அந்தஅசுரனுடைய தலையையும் கத்தியினாலே அறுத்துத்தள்ளினாள் துர்க்கையும்-எ-று. (௯௬)

உ

சிவமயம்.

மகிடாசுரமர்த்தன-படம்.

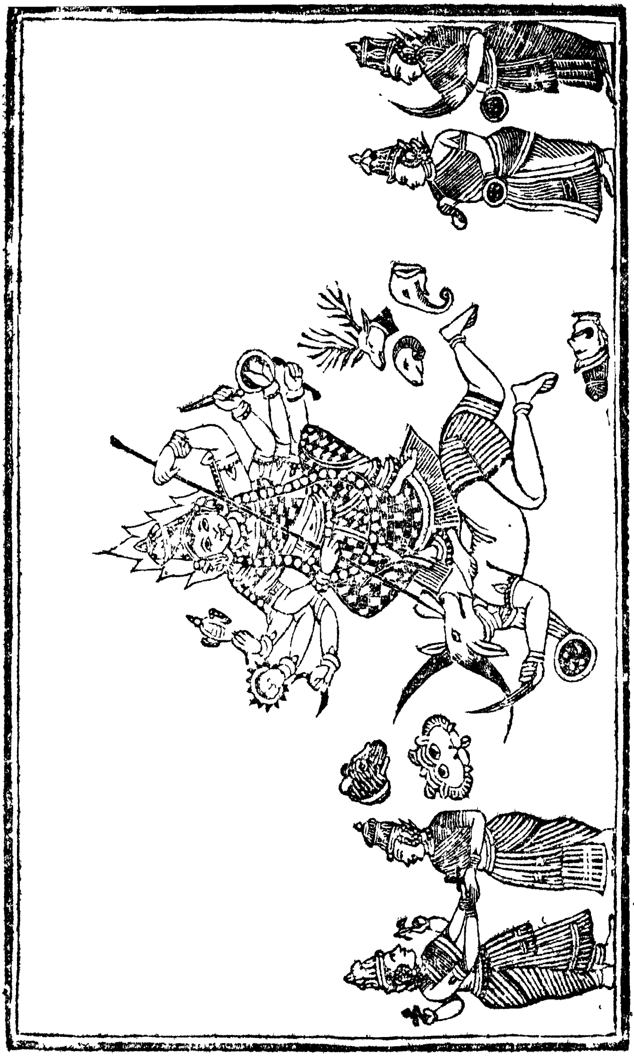

அங்கதன்பி னழலுறுவாயினன்
கங்கையாயினன் காரிருளாயினன்
பங்கயாசன ஞயினன்பங்கய
மங்கைநாயக ஞயினன்மாயையால்.

(இ-ள்) அதன்பின்பு அசுரன்நெருப்புரூபங்கொண்டுவந்தான் அதன்பின்பு சலப்பிரளயரூபங்கொண்டும் அர்தகாரமாகியும், தாமரைப் புஷ்பத்திலிருக்கின்ற பிர்ம்மாவாயும், இலட்சுமிபுருஷராகிய விஷ்ணுவாகியும் எதிர்த்தான் மாயையினுலே எ-று. (௩௭)

ஈதுகண்டவ ளென்செய்வன்மாயையால்
வாதுசெய்தன னென்றுதளர்ந்துமை
பாதநெஞ்சினிற் பற்றினள்பற்றிய
போதிலார்மொழி விண்ணிற்புகன்றதே.

(இ-ள்) அப்படி அசுரன் பலபலரூபங்கொண்டவுடனே பார்த்துமாயையினுலே துன்பப்படுத்துகிறுன் என்னஉபாயஞ்செய்தாலும் சாகிறதில்லை இதற்கென்னசெய்வேனென்று துர்க்கையானவள் பார்வதிதேவியினுடைய இரண்டுபாதத்தையும் மனதிலே தியானித்தாள் அப்படி தியானித்தவுடனே ஆகாயத்தில்நின்றும் அசரீரி ஒரு வாக்கியஞ்சொல்லியது-எ-று. (௩௮)

மாயவேடங்களன்றிமகிடமே, யாயபோதிலவன்றலை
தள்ளிமே, தூயதாளின்மிதிக்கத்தொலைந்திடும், தீய
மாயையெனச்சொலத்தேறினுள்.

(இ) அநேகவிதமானமாயவேஷங்களல்லாமல்சுபாவமானஎருமைமுகரூபங்கொண்டபோது அவன்தலையையறுத்துக்கீழேதள்ளி உனதுபரிசுத்தமாகிய காலினுலேமிதித்தால் தீமைபொருந்தியமாயைதொலைந்துபோமென்றுசொல்லத் துர்க்கையம்மன்தேறினுள்

மட்டின்மாயை வடிவின்மலைந்துபின், னெட்டிலைத்
தலைச்சூலத்தி னீக்கினுள், துட்டன்மேதியதாய்ப்படை
தொட்டனன், வெட்டிவீழ்த்தியடியின்மிதித்தனள்.

(இ) அளவில்லாத மாயரூபங்கொண்டுவா நெடுமைபொருந்திய கவருடையசூலத்தினுற்குத்திக்கொன்றுள், பின்பு அத்துஷ்டன்பழையஎருமைக்கடாமுகத்தையுடையவனுகிஆயுதங்களைப்பிரயோகஞ்செய்தஅளவில் அதுகளைவிலக்கி வாளாயுதத்தால் தலையைவெட்டித்தள்ளிக் காலினுலேமிதித்துக்கொன்றுள் துர்க்கைதேவி. ()

ஒப்பிலாப்பத மூன்றிமிதித்திடில்
தப்பிமாயை தவிர்ப்பதுபாரமோ
வப்பதத்தை நினைக்கினுமாணவஞ்
செப்புகாமிய மாயையுந்தீர்க்குமே.

(இ-ள்) துர்க்கையம்மன் பாதத்தைநினைத்தாலும் அதைநினைத்தவருடைய ஆணவமாயைகாமியமென்கிறமும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும்அப்படிப்பட்டஒப்பில்லாப்பதம்பரிசமாகும்படி ஊன்றிமிதித்தால்பொய்யாகியமாயைமாத்திரந்தவிர்ப்பதுபெரிதோ (சக)

போதவானவர் பூமழைபெய்தனர், மேதிமாமுகன்
மெய்க்கதியுற்றனன், தீதிலாவவன் செங்களந்தன்னி
லோர், சோதிலிங்க மிருந்ததுதோன்றவே.

(இ-ள்) தேவர்கள் மிகவும் புஷ்பவருஷம்பொழிந்தார்கள் மகிடாசுரனும் அம்மன்கையினாலிறந்ததனாலே மெய்மையான மோட்சத்தைச்சேர்ந்தான். யாதொரு குற்றமுமில்லாத அவனது சிவப்பாகிய கண்டத்திலே ஒருபடிகலிங்கமிருந்தது-எ-று. (சஉ)

கண்டமட்டிலக் காக்கொளக் கார்ரவ, கண்டமட்டிற்
புரந்தகடாமுகன், கண்டமட்டி லிருந்த கடவுளைக்,
கண்டமட்டி லெடுத்தனள்கன்னியே.

(இ-ள்) நவகண்டமட்டும் ஆண்ட மகிடாசுரனுடைய கழுத்தை இலக்காகவைத்துத் துர்க்காதேவி அறுக்கஅந்தக்கழுத்தி லிருந்த படிகலிங்கத்தைக்கண்டபோதே கையினாலெடுத்தாள்-எ-று. (சங)

கொண்டுசென்றுமை கோகநகப்பதங், கண்டுபோற்
றிக்கடவுளையீந்தனள், வண்டுவார்குழல் வாங்கினள்
செங்கையி, லண்டர்நாயகன் விண்டிலனுகையால்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட படிகலிங்கத்தைஎடுத்துக்கொண்டுபோய் உமாதேவியினது பாதங்களைத்தொழுது நடந்தகாரியமெல்லாம் சொல்லிச் சுவாமியைக்கொடுத்தாள்-வண்டுகள்சூழ்ந்திருக்கின்ற கூந்தலையுடையபார்வதியம்மன் கையினாலேவாங்கினாள் தேவர்கட்கெல்லாம்நாதராகவிருக்கின்றசுவாமியும்அம்மன் கைமேல்வைத்திருக்கிறஆசையினாலே கையைவிடாமற்கெட்டியாகவிருந்தார்.

தாயுமங்கது கண்டுமகிழ்ந்திறை, ஏயவென்கரம் பற்
றியதேதெனை, வாயையங்கை புதைத்துமகபதிக், கா
யிரங்கண் ணளித்தவன்கூறுவான்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் அந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்துமகிழ்ச்சியடைந்துசுவாமியானவர் என்கையைவிடாமலிருந்தது எதனாலேயென்றுகேட்கத் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்கொடுத்த கௌதமரானவர் வாயைக்கையினாலே பொத்திக்கொண்டு அம்மனுக்குச்சொல்லத் தொடங்கினான்-எ-று. (சச)

[வேறு.] முன்னமகத்தியன்முதலா முனிவர்களோர்
பதின்மர் வரமுனிபாற்செல்ல,வன்னவன்றன்றவமதிப்பா லவமதிப்பாயிருந்திடவுமவனைநோக்கிப்,பொன்னனையதவமுனிவர் வெகு

ண்டனைப்பாராமையிகழ்ந்தபுன்மையாலே, உன்னரியவுருவேறு
யினிப்பிறக்கக் கடவாயென்றனையச்சொன்னார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திலே அகஸ்தியர்முதலானஐம்பதுரிஷிகள் கூடி வரமுனியென்பவருடைய ஆசிரமத்திற்குப் போனார்கள்-அந்த வரமுனியானவர் தம்முடைய தபோபலத்தினாலே மரியாதையாக உபசாரஞ்செய்யாமலிருந்தார்-அப்போதுஅவரைப்பார்த்துபொன்போலும் அரியதவத்தையுடைய எல்லாமுனிவர்களும் கோபித்து எங்களுக்கு அவமரியாதை செய்தபடியினாலே யாவராலும் குறைவுசொல்லப்பட்டகரிய எருமைக்கடாவாகப்பிறப்பாயென்று அவர்கள் வருந்தச்சபித்தார்கள்-எ-று. (௪௬)

அருந்தவரைப்பதின்மருமன் றுரைத்தமொழிக்கொடுமையை
க்கண்டச்சமாகி, யிருந்தவனுமெழுந்து பணிந் தெனதுபிழை
பொறுத்தருள்வீரென்றனர்தப், பெருந்தவரும் புடனவனைப்பார்
மகிடமுகத்தவுணனெனப்பிறந்துபின்னர், திருந்தவரனிடம்மே
ண்டித் தவம்புரியுமுமைகணத்திற் றீர்ப்பாளென்றார்.

(இ-ள்) அரிய தவத்தினையுடையஐம்பதுமுனிவர்களு மன்றுசொல்லியசாபத்தின்குரூரத்தைக்கேட்டுபயப்பட்டுபெருமைபொருந்திய தவஞ்செய்தவரமுனியுமெழுந்துவந்தனஞ்செய்துமுனிவர்களே தெரியாமல்நான்செய்தபிழையை பொறுத்துக்கொள்ளுங்களென்றார்-அதற்குமுனிவர்கள் நீஎருமைமுகம்பொருந்தியஅசுரனாகிஅரசாளுங்காலத்தில் சுவாமியினது இடப்பாகத்தைப்பெறும்படிதவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறஅம்மையானவள் உம்முடைய சாபத்தைத்தொடிப்பொழுதில்தீர்ப்பாளென்றுசொன்னார்கள். ௪௭

ஆங்கவர்சொற்படியிலவ னசுரர்குலந் தனிலுதித் தர
சனாகி. மேயோங்கியபேர்மகிடனெனக் கொடுங்கோன்மைபுரிகுதனு
மொருநாள்வேட்டைத், திங்குசெயவனத்திலடைந் தழற்பசியா
லிளைத்தோடித்திரிந்தானங்கே, நீங்கரியவருந்தவஞ்செய் மன்ன
தனென்றொருமுனிவனெதிர்ப்பட்டானே.

(இ-ள்) அந்தமுனிவர்கள் சொன்னபிரகாரம் வரமுனிஅசுரகுலத்திற்பிறந்துஇராஜாவாகிமகிடாசுரனென்கிற பெயரையடைந்து கொடுங்கோலரசு செய்துகொண்டு வருகையில் ஒருநாள் வேட்டையாடும்படியாக வனத்தில்வந்து மிகுந்தபசியினாலே இரையொன்றும் அகப்படாமல் ஓடித்திரிந்துகொண்டிருந்தான் அவ்விடத்தில் நீங்குதற்கரிய தவஞ்செய்கின்ற மன்னதரிஷி என்கிறவன் எதிர்ப்பட்டான்-எ-று. (௪௮)

மன்னதனுமவனையிவன்கரத்திலிக்கத்துடன்விழுங்கிமகிழ்
ந்துபோனான், பின்னதனாலவன்மீட்டிறிச் சிவனுருவமிருந்ததந்

தப் பெருமையாலே, யுன்னதமாயினன் சிவனு முருத்தரித்தவு டலுமிறையுருவமன்றோ, வன்னதனால் வினையடர்ந்த ததுதவிரு நவதீர்த்த மாடிலென்றான்.

(இ-ள்) எதிர்ப்பட்ட அந்தமன்னதனென்கிற ரிஷியைக்கையி லிருக்கும் இலிங்கத்தோடே இந்தமகிடாசுரன்எடுத்து விழுங்கி விட்டுப்போனான் பின்பு அவன்கண்டத்திற் சிக்கிக்கொண்டபடி லிங்கமிருந்தபடியினாலே மிகுந்தபெருமையடைந்தான் அந்த இலிங்கமிருந்த கண்டத்தையுடையவனும் சிவசொரூபமன்றோ அவனைக்கொன்றபடியினாலே பாவம்சம்பவித்தது நீ நவதீர்த்த ங்களாடினால் அந்தப்பாவம்போகுமென்றார் கௌதமர்-எ-று. ( )

அன்புமுநியுரைத்தளவி லொருமொழியந்தரத்திலெழுந்தரிய தீர்த்த, மொன்பதுமவ்விடத்தில்வரு மவைவருமாறியற்றுமென வுமையும்வித்தை. தன்பதுமமுகநோக்கி யுனதுகைவாளெறிந்து கங்கை தருவாயென்றாள், வன்பணிலமெடுத்தாளுந்தொழுது கைவாணிலத்தெறிந்து வாங்கும்போதில்.

(இ-ள்) மிகவும்பத்தியையுடைய கௌதமர் இந்தப்பிரகாரஞ் சொன்னஅளவில் பாவந்தீர ஆடுதற்கு ஒன்பதுதீர்த்தமும் இவ் விடத்தில் வரும்படிச்செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்து ஒருவார் த்தைபிறந்தது அதைக்கேட்டுப்பார்வதியும் துர்க்கையினதுமலர் போன்ற முகத்தைப்பார்த்து உன்னுடைய கையிலிருக்கிறவாளி னாலே பூமியைப்பிளந்துகங்கைவரும்படி செய்யெனறுசொல்ல ஜயசங்கைக் கையிற்றரித்த துர்க்கையும்வணங்கி வாளாயுதத்தால் பூமியிலேவீசி யெடுத்தபோது-எ-று. (௬௰)

நவநதியும்பிறவுளநன் னதிகளுமச்சோகந்தீர் நல்லதான, சுவைய திகழுதவுபலதடங்களுமங்கெழுந்த வந்தச்சுனையினூடே, பவமகலவொருமாத முழுகியிருந்தாள்கரத்தைப்பற்றிநீங்காச், சிவ வடிவுமகன்றதுதன்னுளமகிழ்ந்துகரையில்வந்தாடேவர்போற்ற

(இ-ள்) ஒன்பது தீர்த்தங்களும் மற்றுமுள்ள நதிகளும் விடா யாறும்படி உதவிசெய்யும் நல்ல ருசியைக்கொடுக்கின்ற அநேகம் தடாகங்களும்உண்டானதுகள் அந்தநதிகளில் ஒருமாதவரைக்கும் அம்மன் குற்றம்நீங்கும்படி ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள் கையைப்பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த லிங்கமும்நீங்கியது, அப் போதுதேவர்கள்போற்றும்படி மனதுசந்தோஷித்து அம்மன் கரையில்வந்துசேர்ந்தாள்—எ-று. (௬௧)

அருவுருவாமொருசிவனை யதன்கரைமேற் புறத்திருத்தி யருச்சித்தாணம், இருவினையுந்தவிர்ப்பானுக் கென்பாவந்தீர்த் தானென்றியற்பேரிட்டாள், திருமருவும்பெருஞ்சுனைக்கு மினிய

சட்சதீர்த்தமெனத் திருப்பேரிட்டாள், குருமணியை யருணகிரிப் பெருமானைத்தொழக்கனகக்கோயில்சார்ந்தாள்.

(இ-ள்) அருவமாகியும் உருவமாகியும் விளங்குகின்ற ஒப்பற்றசிவனை அந்தநதிக்கரையிலே எழுந்தருளச்செய்து அர்ச்சனை செய்தாள் நம்முடைய நல்வினை தீவினைஇரண்டையும் நீக்குகின்ற சுவாமிக்குஎன்பாவந்தீர்த்தானென்று பேரைத்தரித்துஅழகுபொருந்திய அந்தச்சுனைக்குக் கடகதீர்த்தமென்று பெயரிட்டாள் திறம்பொருந்தியமணியையொத்தவனை அருணாசலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற பரமசிவனை வணங்கும்படியாகப் பொன்மயமாகிய கோவிலுக்குப்போனாள்-எ-று. (௫௨)

முருகுமலரயன்றடத்திற் படிந்துவெண்ணீறணிந்துசெங்கை முடியிற்கூப்பி, யருகுவருங்கோதயன்சொற்படி தொழுதுட்புகுந்துகண்ணாமுதைக்கண்ணாற், பருகிநிலமுறவிழுந்துபணிந்தெழுந்துபரவசமாய்ப்பாடியாடி, யுருகியுவந்தழுதுயிர்த்துவலம்புரிந்துதனதுகுறையுரைத்துப்போற்றி.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய தாமரைமலரிலிருக்கிற பிரமாவினுடைய தீர்த்தத்தில்முழுகி விபூதிதரித்துச் சிவந்தகைகளைச்சிரசில்வைத்துக்கும்பிட்டுத் தன்னருகேவருகிறகௌதமர்சொன்ன பிரகாரம்உள்ளேபோய்க்குளிர்ச்சிபொருந்தியஅமிர்தம்போன்ற சுவாமியைக் கண்ணாலேதரிசித்துப் பூமியிலேதேகம்பொருந்த நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்து பரவசமாகிப்பாடியாடி உருக்கமடைந்துகளித்துஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் பெருமூச்செறிந்துவலமாகவந்துதன்னுடையகுறையைச்சொல்லிவணங்கினாள்.

கார்த்திகைத்திங்களிற்றிருநா ளாகமத்தின்படி நடத்திக்கணீர்கண்ணனைத், தோத்திரம்பண்ணுதலுமொரு சுடர்மலைமேலெழுந்தந்தச்சுடரினூடே, யத்தரியபலகோடி யிரவியெனவொருசோதி யெழுந்துமின்னே, வாய்த்தமலைவலமாக நடத்தியெனவுரைத்துடனேமறைந்ததன்றே.

(இ-ள்) கார்த்திகைமாதத்தில் ஆகமப்பிரகாரம் திருநாள்செய்து நெருப்புக்கண்களையுடைய சிவனைப்பணிந்தவளவில்மலைமேலேஒருபிரகாசமுண்டாகி அதிலேசொல்லுதற்கரிய பலகோடிசூரியப்பிரகாசமாய் சுவாமியெழுந்து பெண்ணே இந்தமலையை வலமாக நடந்துவாவென்றுசொல்லிமறைந்துவிட்டார்—எ-று. ()

நாரிதனைச்சிலையாக்கு முநிவனுமப்படிவலமா நடத்தியென்றான், வாரியெனமறைபுகழக் காரிகையுநடந்தனடன்மலர்க்கைகூப்பி, பேரிகையுங்காகளமுஞ்சல்லரியுமல்லரியும் பெரியவாளிற்மாரியமுந்துந்துமியு மத்தளமுங்குடமுழவுந்துவைத்தவன்றே.

(இ-ள்) அகலிகையாகியபெண்ணைக் கல்லாக்கியகௌதமரிஷியும் அம்மா அப்படியே வலமாகப்போவென்றுசொல்லச் சமுத்திரம்போல் வேதகோஷமுழங்கவும் ஆகாயத்தில் பேரிகை-காகளம்-சல்லரி-மல்லரி-முரசு-துந்துமி-மத்தளம் - குடமுழா முதலான வாத்தியங்கள்முழங்கவும் பார்வதி இரண்டுகையுங்கூப்பிக்கொண்டுநடந்தாள்—எ-று. (௫௮)

அரம்பையுருப்பசிமுதலா மகபதிநாட்டரிவையர்க ளாடல்காட்டக், குரும்பையெனநெருங்குமுலை வரையரமங்கையர்மலரின்குப்பைகொட்டக், கரும்புகனிந்தனையமொழிப் புனலரமங்கையரிரட்டுங் கவரியாட்ட, விரும்புருகநகைபுரியு மரவமின்னார் மணிவிளக்கமெடுத்துநீட்ட.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் பார்வதி வலம்வரும்போது அரம்பை ஊர்வசிமுதலாகிய தெய்வலோகத்துப்பெணகள் நாட்டியமாடத் தென்னங்குரும்பையொத்த தனத்தையுடைய மலையரமகளிர் அம்மன் நடந்துவரும்போது பாதம் பூமியிலேபட்டு உறுத்தாமலிருக்கப்புஷ்பங்களைக் குப்பையாகக்கொட்டக் கருப்பஞ்சாறுபோலும் வார்த்தையையுடையநீரரமங்கையர்சாமரமெடுத்துவீச இரும்புகூட வுருகும்படி நகைசெய்கிற நாகலோகத்துப்பெண்கள் இரத்தினதீபங் கையிலெடுத்துக்கொண்டுவர—எ று (௫௯)

இதுமுதலிரண்டுபாடல் குளகம்.

மூண்டகமண் டபமயிலும் பலோமிசையுமுறுர்தீவளமுளரிமானுங் கண்டகமும்வழிப்பரலுமொழித்துவர நிலமகடன்கைகளீட்ட, அண்டர்குலமடந்தையரு முநிவர்குலவனிதையரு மருவிப்பூந்தேன், வண்டவிடுஞ்சேறகற்றி மலரினறுந்துகள்சொரிந்து வழிகளாக்க.

(இ-ள்) தாமரைப்புஷ்பமாகிய மண்டபத்திலிருக்கிற லெட்சுமியும், இந்திராணியும், வெண்தாமரைப்பூவிலிருக்கிற சரஸ்வதியும், போகிற வழியிலிருக்கிற முள்ளுகளையும் கல்லுகளையுந்தள்ளிக்கொண்டுவரப் பூமிதேவி கைகளைநீட்டிச் சாக்கிரதையாகத்தாங்க தேவஸ்திரீகளும், முனிவர்களுடைய ஸ்திரீகளும், புஷ்பத்திலிருக்கிற தேனருவியினாலே வழிச்சேற்றைநீக்கி புஷ்பத்துக்குள்ளேயிருக்கிறபராகப்பொடிகளைக்கொட்டி நல்லவழியாகச்செய்ய. ()

கன்றினதுன்னிருசரணம் பொறுத்தருள்வாயென வங்கைகங்கைகூப்ப, மன்றனலத்திசையணுகி யழற்கிரியையெதிர்முகமாவணங்கிப்போற்றி, தென்றிசையுநிருதிபெருந் திசையினையுங்கடந்துகுடதிசைக்குச்சென்றாள், குன்றவிலாப்புகழானுமழவிடைமீதினிற்காட்சிகொடுத்துப்போனான்,

(இ-ள்) கங்கையானவள் அம்மா பார்வதி உன் பாதமிரண்டும் பூமியிலேபட்டுக் கன்றிப்போய்விட்டது பொறுக்கவேண்டுமென்று இரண்டுகைகளையுங்கூப்ப அழகிய அக்கினிதிசையிலேவந்து அக்கினிமலையை எதிர்முகமாகத்தொழுதுதெற்குத்திக்கும் நிருதிமூலையுந்தாண்டி மேற்குத்திக்கிற்போனாள் குறைவில்லாத கீர்த்தியையுடையசுவாமியும் இளமைதங்கிய ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்துதரிசனங்கொடுத்து நடந்தார்—எ-று. (௫௮)

நாற்றிசையுட்போற்றிசெயும் புகழணியண்ணாமலையானடித்தாள்போற்றி, மேற்றிசையுங் காற்றிசையுங் கடந்துவடதிசையணுகிவிரும்பியேத்தி, ஏற்றிசையுமிறைதிசையு மகிழ்ந்துகுணதிசையடைந்தா ளிமயவெற்பிற், சேற்றிசையு மணவழலை வலம்புரிந்த செயல்போலச்செறிந்ததன்றே.

(இ-ள்) நாலுதிக்கும்வணங்குகின்ற கீர்த்தியையுடைய அருணசலேசுரரது நடனபாதத்தைவணங்கி மேற்குத்திக்கும் வாயுதிக்குந்தாண்டி வடதிசையில் மறுபடியுந்தொழுது எற்றிலேறுகின்ற ஈசானனுடையதிக்கைக்கடந்து கிழக்குத்திசைக்குவந்தாள் அப்படிவந்தது இமோற்பர்வதத்திற்சுவாமிகலியாணஞ்செய்தபோது ஓமாக்கினியைவலம் வந்ததுபோலிருந்தது—எ-று. (௫௯)

பானுகம்பன்கைச் சங்கொலிநெடியமால்பணிலத்
தானுகம்பலை நாரதர்வீணையினரவம்
வானதுந்துமி கம்பலைதிசையெலாமறைத்த
தேனிறைந்திடு மலர்மழையிமையவர்சிதற.

(இ-ள்) பானுகம்பனென்பவன் தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளினுஞ்சங்கத்தைவைத்து ஊதுகிறஒலியும், விஷ்ணுவானவர் தமது சங்கத்தைவாயில்வைத்து ஊதுகிறசத்தமும், நாரதர்வீணையை வாசிக்கிறசத்தமும், ஆகாயதுந்துமியினுடையசத்தமும், திக்குகளெல்லாஞ்செவிடுபடச்செய்ததுகள் தேனிறைந்த புஷ்பவருஷங்களைத் தேவர்கள்சொரிய-எ-று. (௬௰)

இதுமுதன் மூன்றுபாடல்களுங் குளகம்.

கற்றைவார்சடை யிளம்பிறைநெடுநிலாக்கமழப்
புற்றராமணி யிளவெயில்விரித்திடப்புவியைப்
பெற்றமாதினுக் கொருபுறமளித்திடப்பிடித்த
வெற்றநூலெனப் புரிநூனான்மார்பகத்திலங்க.

(இ-ள்) கற்றையாகிய நீண்டசடையில் தரிக்கப்பட்ட இளமையாகிய பிறையினது நெடுமைபொருந்திய சந்திரிகைப்பிரகாசிக்கவும், ஆபரணமாகிய புற்றிலிருக்கின்ற சர்ப்பத்தின் தலையி

விருக்கிற மணிகாந்தியைவிரிக்கவும், உலகமாதாவாகிய பார்வதிக்குப் பாதிசரீரத்தைக் கொடுக்கிறதற்காகப் பிடித்த ஏற்ற நூல்போல் புரியாகிய பூணூலானது மார்பிற்பிரகாசிக்கவும்-எ-று. ()

பிறப்பிலாவரன்மறை யெலாமளவிடாப்பெரியோ
னிறப்பிலாவினற விடையின்மேலெனிதெழுந்தருள
வறத்திறையகி யடிபணிந்திறைஞ்சினளனைத்துந்
துறக்குமண்ணலு மவளுடனிவையிவைசொல்லும்.

(இ-ள்) பிறப்பில்லாதமூர்த்தி அநேகவேதங்களாலும் அறியப்படாதவர் இறப்பில்லாதபரமசிவன் ரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருளத் திருமம்வளர்க்கின்ற பார்வதி அந்தச்சுவாமிபாதத்தைத் தொழுதுவணங்கினாள் எல்லாவற்றையும்நீக்கிய கடவுளானவர் அவ்வம்மனோடுசொல்வார்—எ-று. (௬௨)

பெண்ணுமாணுமா யுலகுயிர்ப்பொருளெலாம்பிரித்தோ
மண்ணிதாகிய பீடமுமிலிங்கமுமானோ
மெண்ணுநீயென நாமெனவிரண்டிலைமரமு
முண்ணிலாவிய வயிரமுநிகர்த்துடனுறைவோம்.

(இ-ள்) வாராயுமையே நீயும் நானும் பெண்ணுமாணுமாகி உலகத்தில் அனேகம்சீவராசிகளை வேறுவேறுண்டாக்கினோம் சமீபமாய்ஆவிடையாரும் லிங்கமுமானோம், நீயென்றும் நாமென்றும் வேறுபேதமில்லை, மரமும் அதற்குள்ளேயிருக்கிற வயிரமும்போல் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்திருப்போம்.எ-று. (௬௩)

அங்கம்யாவுநம்பொருட்டுவிட்டிமயவெற்படைந்தா
யிங்குநாமுனக்கொருபுறமளிப்பதேயியற்கை
மங்கைமெநமதிடப்புறத்துறையெனமகிழ்வுற்
றங்கையாலணைத்தருளினனுருகியொன்றானார்.

(இ-ள்) தேகத்தைவிட்டு நம்பொருட்டாக இமயபர்வதத்திலே வந்து ஜனித்தாய் அவ்விடத்தில் நாம்உனக்கு ஒருபாகங்கொடுப்பது சுபாவமே பெண்ணே நம்முடைய இடப்பாகத்திற்சேர்ந்திருவென்று சந்தோஷத்தையடைந்து கையினாலே அணைத்துக்கொண்டார் இரண்டுதேகமும் உருகி ஒரு தேகமானார்கள் அம்மனும் சுவாமியும்—எ-று. (௬௪)

அடுத்தசெஞ்சடையொருபுறமொருபுறமளகந்
தொடுத்தகொன்றையோர்புறமொருபுறமலர்குவளை
வடித்தசூலமோர்புறமொருபுறமலர்க்குவளை
யிடத்திலார்கழலொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பு.

(இ-ள்) அப்படியிருவரும் உருகிச்சுவாமியினுடையபாதியும் அம்மனுடையபாதியும், ஒரு தேகமானபோது ஒருபக்கத்திற்

சிவந்தசடையும், ஒருபக்கம் கூந்தலும், ஒருபக்கம்கொன்றைமாலையும், ஒருபக்கம்புஷ்பமாலையும், ஒருபக்கம்சூலமும், ஒருபக்கம் நீலோற்பலபுஷ்பமும், ஒருபக்கம்வீரகண்டாமணியும், ஒருபக்கம் சிலம்பும், தோன்றியதுகள்-எ-று. (௯௫)

பச்சைவண்ணமற்றொருபுறமொருபுறம்பவளங்
கச்சுலாமுலையொருபுற மொருபுறங்கவின்மார்
பச்சநீக்கியவாமுமொன் றபயமொன்றங்கை
இச்சையாமிவருருதல்கண் டிறைஞ்சினரிமையோர்.

(இ-ள்) ஒருபுறம் பச்சைநிறமும், ஒருபுறம் பவளநிறமும், ஒருபுறம் இரவிக்கையணிந்தஸ்தனமும், ஒருபுறம் அழகுபொருந்திய மார்பும் ஒருபுறம் அபயமும், ஒருபுறம் வரமுமாகிய ஆசைமயாடு இருவரும் பொருந்துதலைப்பார்த்துத்தேவருடவணங்கினார்கள். (

இந்தமாக்கதைபடித்தவர்செவிகளிற்கேட்டோர்
சந்தனாசலமுநியினிற் றமிழ்க்கடல்கடப்பார்
மைந்தரோமுதற்கிளையுடனுலகினில்வாழ்வார்
பந்தபாசமற்றழிவிலாப் பரகதிபெறுவார்.

(இ-ள்) இக்கதையைப் படித்தவர்களும், காதிலேகேட்டவர்களும், சந்தனவிருட்சங்கள்சூழ்ந்த பொதியமலையிலிருக்கின்ற அகஸ்தியர்போல் தமிழ்க்கடல் கடப்பார்கள் - சந்தானபாக்கியத் தோடுஞ் சுற்றத்தாரோடும் உலகத்தில் வாழ்வார்கள் தங்களைப் பந்தமாகச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறதீவினையைத்தள்ளிமோக்ஷம்பெறுவார்கள். எ-று. (௯௭)

முனிவனேயெனைப்பயந்தவனுரைத்ததிம்முறையென்
றனையமாமுநிக்குரைத்தலுமவனெழுந்திறைஞ்சிக்
கனகவச்சிராங்கதனுயர்கதிபெறுங்கதையை
வினவினன்முனி வினவலுமகிழ்ந்திவைவிளம்பும்.

(இ-ள்) நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயரைப்பார்த்துஎன்னைப்பெற்ற பரமசிவன்சொன்ன சரித்திரத்தின்முறை யிதுவென்று அவருக்குச்சொல்ல அந்த மார்க்கண்டேயரிஷி எழுந்து தண்டம்செய்து பின்பு-சுவாமி, வச்சிராங்கதபாண்டியன் உயர்வாகியமோட்சம்அடைந்த கதையைச்சொல்லுங்களென்றுகேட்க நந்திகேசுரர் சந்தோஷத்தையடைந்துசொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௯௮)

ஐந்தாவது இடப்பாகம்பெற்றசருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௯௮.

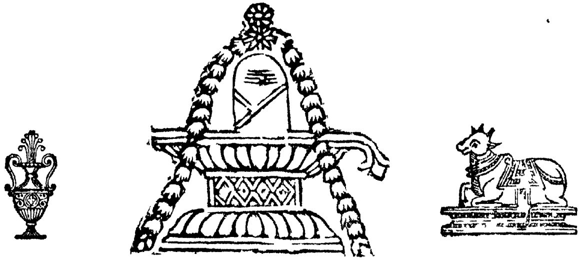

உ

சிவமயம்.

ஆறாவது

வச்சிராங்கதபாண்டியன்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

தோடுகமழ்சந்தன வனத்திடைதிரிந்தே
நீடுதமிழின்சுவை யளைந்துநெடுநாளா
யாடுமயிலன்னவர்க ளன்னநடைபோலே
வாடைமிசைதென்றல்புகும் வையைவளநாடு.

(இ-ள்) புஷ்பவிதழ்மணக்கும் சர்தனவனத்தின் மத்தியிலே சஞ்சரித்து நீட்சியாகிய தமிழினது மாதுரியத்தை அளைந்து நெடுநாளாக ஆடாநின்றமயில்போன்ற பெண்களுடைய நடைபோல வாடைக்காற்றில்சம்பந்தமாய்த்தென்றற்காற்றுவராநின்ற வையையாறுபொருந்திய பாண்டியநாடு-எ-று. (க)

வெவ்விருகணாரிடையை மின்னெனமருண்டே
செவ்விபெறுகேதகைக செறிந்தலருநாடு
நவ்வியனையாரளக நள்ளிருளதென்றே
மவ்வலருகேயலரும் வையைவளநாடு.

(இ-ள்) வெப்பத்தைச்செய்யும் கண்களையுடையபெண்களிடையைப்பார்த்து மின்னலென்றுமயங்கி அழகுபொருந்திய தாழைகள் புஷ்பிக்கும்நாடு, மான்போன்றமாதர்கள் கூந்தலைப்பார்த்து இருளென்றுநினைத்து முல்லைச்செடிகள் கனாயிலே புஷ்பிக்கும் வையைவளம்பொருந்திய நாடு-எ-று. (உ)

அந்தவளநாடர்பெரு மானரசர்கோமா
னிந்திரன்முடிக்கிடை யெறிந்தவளைவீர

ணிந்தையறுதென்கயிலை நெற்றிவிழிபோலே
முந்தியதிசைக்கரி முகத்தெழுதிவைத்தோன்.

(இ-ள்) அத்தன்மையாகிய பாண்டிவள நாட்டாருக்குஇராஜன் அசசர்க்கரசனானவன்- தேவேந்திரன்முடி சிதறும்படியாக வளையென்னும் ஆயுதத்தைப்பிரயோகித்தவன் - குற்றமற்றதென்கைலாசத்துக்குநெற்றிக்கண்போல் அஷ்டதிக்கிலுமிருக்கிற யானைகள் முகத்திலேதன்னுடையமீனக்கொடியையெழுதிவைத்தவன். (௩)

ஆகமாதி மதனினழகின
னாகமாதி தெளிந்தவறிவினன்
பாகநாரியற் பத்தியினன்மொழிப்
பாகநாரியர் பற்றியதோளினன்.

(இ-ள்) தேகத்தினதியந்தமாகமன்மதன்போலழகுள்ளவன்-ஆதிசேடனைப்போல் தெளிந்த விவேகத்தையுடையவன்-பாகத்திலே பார்வதியையுடையசிவன்மேல் பக்தியுடையவன்- பாகுபோல்மதுரமாகியசொற்களையுடைய ஸ்திரீகள்விரும்பாநின்ற தோளையுடையவன். (௪)

வானகத்தினு மண்ணினுமெண்ணிம
வானகத்திலும் வைத்தபுகழினன்
கானகத்தொளி யார்சடைக்கண்ணிதன்
கானகத்தொளி யாமணக்காப்பவன்.

(இ-ள்) தெய்வலோகத்திலும் பூமியிலும் எண்ணப்பொருந்திய இமயபருவதத்தினிடத்திலும் தன்கீர்த்தியை நாட்டினவன் சுவாமிதரிக்கின்ற சடைக்காட்டினிடத்தில் பிரகாசிக்கின்ற ஆத்திமாலையினது வாசனையைத் தன்மனதிலே நினைத்துக்கொண்டு பூமியைக்காக்கின்றவன்—எ-று. (௫)

தங்களுயக னைத்தலைசூடிய
வெங்களுத ரடித்தலைமயத்தினன்
பொங்குநன்றி யறிந்ததுபோற்றுவா
ரிங்கிவர்க்கிணை யாவருமில்லையே.

(இ-ள்) தங்கள்குலத்துக்குத் தலைவனாகிய சந்திரனை சிரசில் தரித்தஎங்கள் நாதரதுபாதங்களைத் தலையினாலே வணங்கினவன்- மிகுந்த நன்றியையறிந்து அதைப் பாதுகாக்கின்றவர்களில் இவனுக்குச்சமானம் ஒருவருமில்லை—எ-று. (௬)

பத்துவார்திசை மீதும்படர்புகழ்
வித்துவாரி யிறைக்கின்றமேன்மைபோ
னத்துவாரியில் வாரினர்நல்கிய
முத்துவாரி யிறைத்திடுமுன்றிலான்.

(இ-ள்) நீண்டபத்துத்திக்கிலும்பரவக் கீர்த்தியாகிய விளைவய வாரியிறைக்கின்ற தன்மைபோல் சங்கங்கள் தவழாநின்றசமுத்திரத்தில்குளித்துவாரிவந்தவர்கள்கொடுத்தமுத்துகள் இறைந்துகிடக்காநின்ற முற்றத்தையுடையவன்-எ-று. (எ)

ஆடறந்த வரசன்புகழ்க்கடல்
ஓடுகின்ற கலங்கதிரோட்டுதேர்
கூடுசெக்கர் பவளக்கொடிகளே
நீடுதிக்கினர் நீரின்மனிதரே.

(இ-ள்) வெற்றிபொருந்திய அரசனது கீர்த்தியாகிய கடலுக்குள் ஓடுகின்ற கப்பலானது சூரியனோட்டுகிற தேர்கூடிய செக்கர்வானமேஅக்கடலிற்படர்ந்தபவளக்கொடிகள்நீண்டஎட்டுத்திக்கிலுமுள்ளமனிதர்களேஅக்கடலிற்சஞ்சரிக்கும்நீர்மனிதர். (

எச்சராசர மூங்களிப்பெய்தவே
நச்சராவுல காளுநலத்தினன்
கச்சராவு கழற்பொலிகாலினன்
வச்சிராங்கத னென்றொருமன்னவன்.

(இ ள்.) அசையும்பொருள் அசையாப் பொருள்களாகிய எவையும் சந்தோஷத்தையடைய விஷத்தையுடைய ஆதிசேஷன் தாங்கிய வுலகத்தைஆளுகின்ற நன்மையையுடையவன்-கச்சு அராவிய வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலையுடையவன்-வச்சிராங்கதபாண்டியனென்றொருவனிருந்தான். எ-று. (கூ)

படையிற்றோற்ற வரசரைப்பல்சிறை
யிடையிற்போட்டன னென்பதைவியப்பதோ
கொடையிற்றோற்றிடுங் கொண்டலையுஞ்சிறை
யிடையிற்போட்டன னென்பதிருக்கவே.

(இ-ள்) அவன் யுத்தத்திலேதோற்ற ராஜாக்களைச் சிறையிலே போட்டானென்கிறதென்ன ஆச்சரியம் - தன்கொடைக்குத்தோற்றமேகத்தையுஞ்சிறையிற்போட்டானென்பதிருக்கும்போது. (

நாட்டுமவ்வர சன்றொருநாளிலே
வேட்டையாட விரும்பினனாகியே
மூட்டுசேனை கரிபரிமொய்த்திட
ஓட்டினான்பரி யுத்தரதிக்கிலே.

(இ-ள்) இப்படிசெயத்தைநாட்டிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் ஒருநாள்வேட்டையாடும்படியாக மனதிலெண்ணி யானை குதிரை-சேனைகள்சூழக்குதிரையைநடத்திக்கொண்டு உத்தரதிக்கில்நடந்தான்.

துங்கவாம்பரி மீதிவன்றோன்றலு
மங்கைவேழ மகன்றகன்றோடின

திங்களின்குலச் செல்வனென் றஞ்சியே
யெங்குமோடி மிருட்கணமென்னவே.

(இ-ள்) சந்திரவமிசத்திற்பிறந்த அரசன்தாவுகின்ற சிறந்த குதிரையின்மீதேறினமாத்திரத்தில் சந்திரனைக்கண்டஇருட்கூட்டம்போலதுதிக்கையையுடையயானைக்கூட்டங்களஞ்சியோடினது. ()

வீறுமம்புலி யின்குலமேன்மையான்
வீறுமம்புலி யின்குலம்வீட்டிஞ
றுறிலொன்று கடமைகொண்டாள்பவ
றுறிலொன்று கடமைகொன்றனனே.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய அம்புலியென்னும்பேருடைய சந்திரகுலத்திற்பிறந்தமேன்மையினாலே இறுமாப்படைந்த அழகியபுலிகளைக்கொன்றான்-ஆறிலொருகடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆள்கிறவன் மார்க்கத்தில்நேரிட்டகடம்பை மிருகங்களைக்கொன்றான்.

சோமானினந் தன்னைச்சிதைப்பவன்
சோமானினந் தன்னைச்சிதைத்தனன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளர்த்தவன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளைத்திட்டான்.

(இ-ள்) அக்கினிவமிசத்திற்பிறந்த சேரமானென்னும்பெயரையுடையசேரனதுசேனையைச்செயித்தவன்- ஒருமிக்கமானினங்களைக்கொன்றான்-அன்போடுஆராய்கின்ற வித்தியாசங்கத்தைவளர்த்தவன்-அநேககலைமான்கூட்டங்களைவளைத்துக்கொண்டான்-எ-று. ()

சேனைபோன்மத மாரிசொரிந்திடும், யானைதேர்பரி
யாண்முதலாகிய, தானைபின்னிடத்தான்றனிவாசிமே
ற், கானநாவியைக் கண்டுதொடர்ந்தனன்

(இ-ள்) சோனைவருஷிட்போல் மதத்தைச்சொரிகின்றயானை-தேர் குதிரை-ஆள்இவர்பின்னிட்டுப்போகத் தானொருவனுகக்குதிரைமேற்கொண்டவனுகி ஒருபுழுகுபூனையைத்தொடர்ந்தான். ௰௫

அந்தநாவி யகன்றருணுசலத்
துந்தியேவல மாய்விரைந்தோடவு
முந்திவாசி யதன்பின்முடுகினன்
சந்தநாவி விழுந்ததுகண்முன்னே.

(இ-ள்) அப்படி ராஜாவாலே துரத்தப்பட்டபுழுகுபூனையானது சீக்கிரத்திலே அருணுசலத்தை வலமாகச் சுற்றியோடினவளவில் வேகத்தோடுங் குதிரையைநடத்தினுன் அந்தப்புழுகுபூனைவந்துகண்முன்னேவிழுந்தது—எ-று. (௰௬)

பச்சைநாவி யருகினர்போல்விழுந்
தச்சநாவிதன் ருகட்விடுத்தெழில்

விச்சைவேந்தர் துதிக்கவிமானமே
விச்சைமேனிகொண் டேகியெழுந்ததே.

(இ-ள்) நாவியாகிய விஷத்தைச்சாப்பிட்டவர்கள்போல்விழுந்து பயத்தையுடைய புழுகுபூனைதன்தேகத்தைவிட்டுவித்தியாதார் முதலானவர்கள்துதிக்க விமானத்தின்மேல் திவ்வியதேகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டெழுந்தது—எ-று. (௰எ)

மேவுமந்த வரசன்விழுந்திட்
மாவும்வீழ்ந்து வடிவுதனைத்துறந்
தோவியர்க்கெழு தாவுருக்கொண்டொரு
பூவிமானம தேறிப்பொலிந்ததே.

(இ) அகஸ்மாத்தாய்எறினராஜன்விழக்குதிரையானதுஇடறிவிழுந்துதன்தேகத்தைவிட்டுச் சித்திரக்காரருக்கும்எழுதக்கூடாததிவ்வியரூபத்தைப்பெற்றுஒருபுஷ்பகவிமானம்ஏறிப்பிரகாசித்தது(

கைவிலங்கனை யான்பரிக்காலின்வீழ்ந்
தவ்விலங்கை யரசனைப்போலவே
செவ்விலங்க லடியினிற்றேய்பினான்
வெவ்விலங்குட னோடிவிழார்களோ.

(இ-ள்) யானைபோன்ற வச்சிராங்கதபாண்டியன் குதிரைக்காலினருகில் விழுந்து அந்த இலங்காபுரி இராவணன்போல் அருணாசலத்தினடியில் வருந்தினான் மிருகத்தின்பின் ஓடினால் யார் தாமவிழார்கள்-எ-று. (௰க)

பாய்ந்தநாவி பரிப்பெயர்போப்பழங்
காந்திசாலி கலாதரர்ப்பேர்படைத்
தாய்ந்தநண்போ டருவியக்கண்ணராய்
மோந்தணைந்து மகிழ்ச்சியின்மூழ்கினார்.

(இ-ள்) பாய்ந்துசெல்லாநின்ற குதிரை நாவியென்கிற பேர் போய்பழைய காந்திசாலி கலாதரனென்கிற பேரைப்படைத்தவராகி மிகுந்தசினேகராய் அருவிபோலக் கண்ணிலிருந்து சலமவரஒருவருக்கொருவர் கட்டியணைத்து உச்சிமோந்து சந்தோஷத்தில்முழுகினார்கள்—எ-று. (உ௰)

அன்னவீரர்க ளவ்விடைநின்றுழி
யொன்னலர்க்கு முறுந்துயருற்றிடும்
மன்னர்மன்னவன் மற்றிதுவந்தவா
றென்னவென்னவென் றேக்கியிரங்கினான்.

(இ-ள்) அந்தவீரர்கள்அவ்விடத்தில்நின்றபோது தன் சத்துருக்களுக்குவந்த துக்கத்திலும் அதிகமாய்வருந்துகின்ற பாண்டியன் இதுவந்தவகையென்னவென்று இரங்கி வருத்தமுற்றான். (உக)

விஞ்சை மன்னர்விமானத்தராகியே
தஞ்சமில்லவ.ர் றன்புடைசூழ்ந்துநீ
யஞ்சலஞ்சலென் றங்கையமைத்தனர்
பஞ்சவன்மகிழ் வோடும்பகருவான்.

(இ-ள்) வித்தியாதரர்களாகிய அவ்விருவரும் விமானத்திலேறிக்கொண்டுதஞ்சமில்லாதபாண்டியனிடத்தில்வந்து நீபயப்படாதே பயப்படாதேயென்று கையமர்த்தினார்கள்-அப்போது பாண்டியன்மிகவுஞ்சந்தோஷத்தோடுசொல்வான்—எ-று. (உ௨)

நீதியாய்வரு நீரெவரெத்துயர்க்
காதிகாரணம் யாதிவ்வருத்துயர்
போதுமாறெது போதியுமென்றவ
னோதவோதக் கலாதரனோதுவான்.

(இ-ள்) நீதிபொருந்திய நீங்களிருவரும் யார்-உங்களுக்கு இப்படி-வந்ததுக்கத்திற்குக் காரணமென்ன-அதுபோனது எந்தவிதத்தினாலே சொல்லுங்களென்றுகேட்கக் கலாதரனென்பவன் சொல்லுவான்-எ-று. (உ௩)

வாய்ந்தசாலி மதுரையின்மன்னனே, ஏய்ந்தவிஞ்சையர் யாங்களிவன்பெயர், காந்திசாலிகலாதரனென்பெயர், ஆய்ந்தநண்பினராய்விளையாடினோம்.

(இ-ள்) நெல்விளையாநின்ற மதுரைக்கு அரசனேநாங்கள்ஒப்பற்ற வித்தியாதரர்கள் இவன்பேர் காந்திசாலி-என்பெயர்கலாதரன்-நாங்களிருவரும் மிகுந்தசினேகராய் விளையாடிக் கொண்டிருந்தோம் எ-று. (உ௪)

மாரவேளும் வசந்தனும்போலவே, யாரவேபிரியாதுறை நாளிலே, சேரவூழ்வினை சென்றுதொடர்ந்திட, மேருமால்வரைச்சாரலின்மேவினோம்.

(இள்) மன்மதனும் அவன் சிநேகனாகியவசந்தனும்போலஒருவர்க்கொருவர்பிரியாமல்வாசஞ்செய்கிறநாளையிலேமுன்செய்த ஊழ்வினைவந்தடையமகாமேருவின்சாரலிலேபோய்ச்சேர்ந்தோம்.

கலிவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்,

மாற்சரியமிக்கதுரு வாசமுநிவாழு
மாச்சிரமமேலருகி லந்தமுனிவோனே
நீர்ச்சொரியநெஞ்சுருகி நின்றமரமெல்லாம்
பூச்சொரியுநந்தவன மீதினிடைபுக்கோம்.

(இள்) கோபமிகுந்ததுருவாசரிஷிவாழாநின்ற ஆசிரமத்தினருகிலே அந்தரிஷிமனமுருகித்தண்ணீர்சொரிய வளர்ந்தவிருட்சங்களெல்லாம்புஷ்பங்களைச்சொரிகின்ற நந்தவனத்திற்புகுந்தோம்.

புக்கவனிருஞ்சிறு புதற்களைமிதித்தான்
மிக்கவினையனுமதின் மென்மலர்பறித்தேன்
அக்கணமுணர்ந்துமுநி யங்கிவிழியாலே
கக்கவொளிமிக்கசடை கட்டவிழவந்தான்.

(இ-ள்) அப்படிப்புகுந்தவனாகியஇந்தக்காந்திசாலிஅங்குள்ள சிறுபுதல்களைமிதித்தான்-மிகுந்த வினையையுடையநானும் அதுகளிலிருக்கிற மேன்மையாகிய புஷ்பங்களைப்பறித்தேன்-அந்த க்ஷணத்திலே துருவாசரிஷி அறிந்து விழிகளாலேநெருப்புகளைக்கொட்டிக்கொண்டு சடையவிழ்ந்துவிழக் கோபித்துவந்தார் ()

முத்துமணியாமெனமுகத்தினில்வியர்ப்ப
வித்துருமம்வைத்தனைய வெல்லிதழ்துடிப்ப
வத்திரியமேழ்வதையடக்கவுயர்த்திச்
சித்திரமழற்பொறி தெறிக்கவிவைசொன்னார்.

(இ-ள்) முத்துகள்போல் முகத்தில்வேர்வையுண்டாகவும், பவளம்போன்ற மேன்மையாகியஇதழ்துடிக்கவும், நழுவிப்போகின்ற வஸ்திரத்தையடிக்கடிஉயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அக்கினிப்பொறிதெறிக்க இவைகளைச்சொன்னார்-எ-று. (உ௮)

செந்தபனர்தங்கதிர் வராதுசிறுகாலு, நந்துமறுகாலுமொருகாலுமிதைநண்ணு, முந்திலையுதிர்ந்துபுல ராதுமுடிவெய்தா, இந்தவனமீதொருவ ரெய்தவெளிதாமோ.

(இ-ள்) சிவப்பாகியசூரியகிரணமும், என்னுடைய பயத்தினாலேவரக்கூடாது-தென்றற்காற்றும், வண்டுகளும், ஒருபோதும் இந்தவனத்தையடையாதுகள், இலையுதிராது, வாடாது, நாசத்தை யடையாது இந்தவனத்திலொருவர்வருகிறதற்குஎளிதோ—எ-று. (

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சேவியூர்க்கினியபூசைக் கனிமலர்செலுத்துங்காவில்
பாவிகாள்புகுந்தென்கோபக் கனலிடைபஞ்சதானீர்
மேவியதுரங்கமாகென் றிவர்க்குரைவிடத்தையீந்தா
னவியாய்ப்பிறப்பாயென்று நறுமலர்பறித்தவென்னை.

(இ-ள்) ரிஷபவாகனராகியசிவனுக்கு இனிமையாகிய பூசைக்குச்சாத்தும் புஷ்பங்கள்பொருந்தியசோலையில் பாவிகளேநீங்கள்புகுந்து என்னுடையகோபமாகிய நெருப்பினிடத்திலே அகப்பட்டபஞ்சானீர்கள்குதிரையாய்ப்போவென்று விஷம்போல் இந்தகாந்திசாலிக்குச் சாபத்தைக்கொடுத்தார்புஷ்பம்பறித்த என்னைப்புபுகு பூனையாய்ப்போவென் றுசபித்தார்துருவாசரிஷி—எ-று ()

கோபமேதவமதாகப் பலித்திடுங்கொடியோனிட்ட
சாபமேல்வரவேநாங்க ளிருவருந்தளர்ந்துநான

தீபமேயருளேயன்பர் செல்வமேயெனச்சென்றேத்திப்
பாவமேவிடுமிச்சாப மொழியுநாள்பகர்தியென்றேம்.

(இ-ள்) கோபமேதவசாகப்பலித்த பொல்லாதரிஷியிட்டசாபம் எங்கள்மேல்வரநாங்களிருவருந்தளர்ச்சியடைந்து ஞானவிளக்கே கிருபையே பத்தருடைய செல்வமேயென்று வணங்கிப்பாவம் உண்டானதினலே எங்கள்மேல்வந்தசாபம் ஒழியுநாள் என்றைக்குச் சொல்லுமென்றுகேட்டோம்—எ-று. (௰௧)

முனிவதுதவிர்ந்துசாப முனிவனுமொழிவானிர்த
தனிவருஞ்சாபஞ்சோண சலத்தினைவலஞ்செய்தாற்போம்
மனிதருஞ்சுரரும்போற்று மலைவலம்புரிகைதானு
மினிமையாம்பாண்டிநாட்டி னிறைவனுலெய்துமென்றார்.

(இ-ள்) அருவாசரிஷிக்குக் கோபம்நீங்கிநானிட்ட இர்தஒப்பற்ற சாபமானது திருவண்ணுமலையைவலமாகவந்தாற்போகும் மனிதருந்தேவரும்வணங்குகிற அந்தமலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல் சிறந்த பாண்டியதேசத்துராசாவினலே கிடைக்குமென்றார். ௰௨

என்றொருகதையுஞ்சொல்வா னெரியழற்கிரியதாக
நின்றவெம்மிறைவன்முன்னு ளொடு * வனக்கடவுளீர்த
மன்றல்சேர்கனியைத்தன்சேயிருவரும்வருந்திக்கேட்க[ுஞன்
வின்றுலகனைத்துஞ்சூழ்ந்தோர்க்களிப்பனென்றிறையுஞ்சொன்

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லி ஒருகதையுஞ்சொல்வார் அக்கினிமலையாகிநின்ற சுவாமியானவர்முன்னே வனக்கடவுள்கொடுத்த வாசனைபொருந்திய மாம்பழத்தைத் தமது பிள்ளையாகிய விநாயகர், சுப்பிரமணியர், இருவரும் வருந்திக்கேட்க இன்றைக்குள் உலகமுழுதுஞ்சுற்றிவந்தவர்க்கு, இந்தப்பழங்கொடுக்கிறே னென்று சொன்னார்-எ-று. (௰௩)

கந்தனுமயிலின்மேலேறிக் கடலுலகனைத்துஞ்சூழ
முந்திமுன்கரியவானை முகந்தவனெழுந்தெல்லார்க்கும்
தந்தையாந்தனதுதாதை தனைவலம்புரியத்தந்த
மைந்தனைத்தழுவிவண்டும் வரத்துடன்கனியுமீந்தார்.

(இ-ள்) சுப்பிரமணியர் மயில்வாகனத்திலேறிக்கொண்டு சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமிமுழுதுஞ்சுற்றிவந்தார், யானைமுகத்தையுடைய விநாயகரெழுந்திருந்துசுவாமிதானேஉலகமாயிருக்கிறார் அவரைச்சுற்றிவந்தால் உலகத்தைச் சுற்றிவருதலொக்குமென்று எல்லார்க்குந்தகப்பனுகிய தன்னுடையதகப்பனைப்பிரதக்ஷணஞ் செய்தார் சுவாமிமகனைத்தழுவிக்கொண்டு வேண்டியவரங்களும் பழமுங்கொடுத்தார் எ-று. (௰௪)

---

* வனக்கடவுள் என்பது வருணபகவான்.

மேலொருள்கடிதுமேவிக் கனிதரவினவத்தம்மைக்
காலினால்வலமாயிந்தக் கரிமுகன்வந்தானேழு
தாலமேவலஞ்செய்தாலும் பலபலதவஞ்செய்தாலும்
பாலகாநமைச்சூழ்தெய்வப் பலத்தினுக்கிணையோபார்க்கில்.

(இ-ள்.) முன்னாள் சுப்பிரமணியர் சீக்கிரத்தில் பூமியைச் சுற்றிவந்து பழங்கேட்கச் சுவாமி நம்மை விக்கினேசுரன்காலால் நடந்து சுற்றிவந்தான்- ஏழுலகத்தை வலஞ்செய்தாலும், பலபல வாகிய தவத்தைச்செய்தாலும், மகனே நம்மைச் சுற்றிவரும்பல னுக்குச் சமானமாகுமோ பார்க்குமிடத்தில். (௬௰)

செம்மலையுருவநம்மைத்தினம்வலம்புரிந்தோர்வேதன்
தம்மினுமதிகம்மாயோன் றனக்குமேலதிகம்பார்க்கி
லும்மினுமதிகரிந்த வுமையினுமதிகர்மைந்தா
எம்மினுமதிகமென்று னெவர்க்குமேலதிகமானோன்.

(இ-ள்) சிவப்பாகிய மலையுருவமாகியநம்மை தினம் வலம்வந் தவர்கள் பிரம்மாவினுமதிகராவர், விஷ்ணுவினுமதிகராவர், பார்க்கில் உம்மினும் அதிகராவர், பார்வதியினு மதிகராவர், மகனே எம்மைப்பார்க்கினுமதிகராவர்என்றார்எல்லார்க்குமேலாகியசிவன்

மாசிலாநமதுமேனிவரைதனக்கமரர்தாமும்பூசனைபுரியமாட்டா
ரதைவலம்புரிந்தபேருக்,காசையாயளிக்கும்பூசைநமக்கினிதளிக்
கும்பூசை, கூசுமாறிழைத்ததீங்குநமைச்செயுங்கொடுமையாகும்.

(இ-ள்)குற்றமில்லாதநமதுஉருவமாகியஇந்தமலைக்குத்தேவர் களும் பூசைபண்ணமாட்டார்கள்- அதை வலமாகச்சுற்றிவந்தவரு க்குஆசையுடனேசெய்கிற பூசைநமக்குஇனிதாகச்செய்கிறபூசை யேயாகும்-அவர்களுக்குக் கூசும்படிசெய்த தீமைநமக்குச்செய்த தீமையேயாகுமென்றுசுவாமிசுப்பிரமணியருக்குஅருளினார். ௬௭

என்பதுமொழிந்தானத்தனெனச்சொலிமுனிவன்போனான்
பின்பதன்படியேநாவி புரவியாய்ப்பிறந்தோமென்று
தென்புவியுடையாய்நின்னாற் றிருமலைவலமும்பெற்றோ
மின்பொலிபழையகோலம் படைத்தெழில் விமானத்தானோம்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமிசொன்னதென்று துருவாசரிஷி சொல்லிவிட்டுப்போனார்-பின்பு அந்தப்படி குதிரையாகவும், நா வியாகவும்பிறந்தோம்-இன்றைக்குப் பாண்டியதேசத்தையுடைய அரசனே உன்னால் திருமலையைப் பிரதட்சணஞ்செய்தோம்மின் னல்போல் பிரகாசியாநின்ற பழைய உருவத்தைப்பெற்று விமா னத்திலேறினவர்களானோம்-எ று. (௬௮)

எங்கள்தம்வரவிதுன்பா லிடுக்கண்வந்தடைந்தநிந்த
வெங்கனல்வரையைமாவின் மிசைவலம்வருகையாலே

பொங்கியததுவும்பூசை புரிந்திடிற்போமென்றோதித்
தங்களூர்ப்புகுந்தார்காந்தி சாலியுந்தானுமாக.

(இ-ள்) எங்களுடையசரித்திரம் இது-அக்கினிசொரூபனாகிய இந்தமலையைக் காலினாலேவலஞ்செய்யாமல் குதிரையின்மேலேறி வலஞ்செய்தபடியினா லுனக்குத்துன்பம்வந்துசம்பவித்தது அதுவுஞ்சுவாமியைப் பூசைசெய்தாற் போமென்றுசொல்லிக் காந்திசாலியுங் கலாதரனுந் தங்களூருக்குப்போனார்கள்—எ-று. (௩௯)

வேழமும்பரியுந்தேரும் வீரருஞ்சுவடுநாடிச்
சூழமந்திரிகளோடுஞ் சூழ்ந்தனர்துயரந்தீர்ந்தான்
தாழையின்கமுகின்காடுந் தவளவான்கதிரைத்தீண்டும்
வாழையுங்கரும்பின்சாற்றின் வளர்ந்திடும்வையைநாடன்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு யானையும், குதிரையும், தேரும், காலாள்களும் அடிபற்றிக்கொண்டுமந்திரிகளுடனே இராஜாவைச்சுற்றிக்கொண்டார்கள் - அப்பொழுது விசனம்நீங்கினான்-தென்னமரங்களும், கமுகவளமும், சந்திரனைத்தடவும் வாழைமரங்களும், கரும்பினசாற்றினாலே வளர்ந்திடும் பாண்டியதேசத்துக் கரசனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன்-எ-று. (௪௰)

அரதனங்கதனைமைந்தன் றனைக்கடிதழைப்பித்தாதி
பரதனென்னவிப்பாரைப் புரவெனப்பகர்ந்தான்சில
விரதனுங்கதனைக்கேளா வதன்முனம்விடைபெற்றானை
யிரதனென்மருங்குஞ்சூழப் பதிபுகுந்திறைமைசெய்தான்.

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியன் தன்பிள்ளையாகியஇரத்தினங்கதபாண்டியனைச் சீக்கிரத்தில் வரவழைத்து முன்னாள் நமது வமிசத்திற்பிரபலனாயிருந்த பரதன்போல்இராச்சியத்தைக்காப்பாற்றென்றுசொன்னான் அந்தவார்த்தையைக்கேட்பதற்குமுன்னமே விடைபெற்றுக்கொண்டு மகனானவன் ஆனை தேர்முதலாகியசேனைகள்சூழ மதுரைக்குப்போய்ராச்சியபரிபாலனஞ்செய்தான் ()

முறையினாலிறையின்வந்த கனகமுமுத்துந்தேவர்
இறையினாலளந்தபொன்னுந் தினந்தொறுங்களிற்றின்மேலே
இறைவனுந்தனதுதாதைக் களித்திடவிறைவன்வேணிப்
பிறையினாற்கினியபூசை திருப்பணிபெரிதுஞ்செய்தான்.

(இ-ள்) *நியாயமாக ஆறிலொருகடமைகொண்ட திரவியமும், கடலிற்குளித்து வாரிவந்த முத்துக்களும், சத்துருக்களால் திறையிட்டபொன்னும், தினந்தோறும் ஆனையின்மேலேற்றிஅரசனாகிய தம்தகப்பனுக்கு அனுப்புவிக்க வச்சிராங்கதபாண்டியன் சடையிற்சந்திரனைத்தரித்த சுவாமிக்கு இனிமையாகியபூசை திருப்பணிப் பெரிதாகச்செய்தான்-எ-று. (௪௨)

செய்தபின்றவமதாகிக் கவுதமாச்சிரமத்தோர்பா
லெய்தியபன்னசாலை யியற்றிநம்பாவந்தீர்க்கு
மைதவழ்மிடற்றூற்கன்பாய் மலைவலஞ்செயுநாளந்நக்
கைதவற்கெதிரோவர்தான் கைதவர்க்கெதிரேவாரான்.

(இ-ள்.) அருணாசலேசுரருக்குத் திருப்பணியும், பூசை முதலானவைகள் சிறப்பாகநடந்தபின்புதவஞ்செய்கிறதற்குநினைந்து கௌதமருடைய ஆசிரமத்தி லொருபக்கத்திற்சேர்ந்து பன்னசாலைகட்டி நம்முடைய பாவத்தைத்தீர்க்கா நின்ற நீலகண்டத்தையுடைய சுவாமிக்கு அன்பாக கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்கின்றநாளில் கைதவனாகிய பாண்டியனுக் கெதிரேதோன்றினார் வஞ்சம்பொருந்தியமனத்தையுடையவர்களெதிரேவாராதபரமசிவன். ௪௯

அணிச்சிறுபிறையும்போத வருள்பொழிவிழியுநீல
மணிக்கறைமிடறுநாலு புயங்களுமலர்க்கை மானுங்
கணிச்சியின்விடையின்மீதிலிருப்பதுங்கண்டென்பாவப்பிணி
ச்சிறைவிடுப்பதென்றோவெனச்சொலிப்பெரிதுந்தாழ்ந்தான்.

(இ-ள்) அழகுபொருந்திய சிறியசந்திரனையும்மிகவுங் கருணைபொழியாநின்ற கண்களையும் நீலமணிபோல பிரகாசியாநின்ற கண்டத்தையும் நான்குகைகளும் புஷ்பம்போன்றகையில்மானு மழுவையு முடையவராகி ரிஷபவாகனத்தின்மே லிருப்பதுபார்த்து என்னுடைய பாவப்பிணிப்பு என்னைவிடுவது என்றைக்கோவென்றுசொல்லி மிகவும்பாண்டியன் வணங்கினான்-எ-று. ()

[வேறு.] அண்ணாமலையுடையாய்மழ விடையாயணிசடைசேர், தண்ணாமலையுடையாயுமை யுடையாய்நுதல்தழுவுங், கண்ணாமலையுடையாய்வினை கடவாரறிவரிதற், கொண்ணாமலையுடையாயுமை யுண்ணாமுலைதலைவா.

(இ-ள்) அண்ணாமலையென்னும் பெயரையுடையவரோஇளமையாகியரிஷபவாகனத்தையுடையவரோ அழகுபொருந்தியசடையில் குளிர்ச்சிபொருந்திய கங்கையையுடையவரோ, எங்களை யாட்கொள்ளஉடையவரோ நெற்றியிற்கண்ணுடையவரோ பாவிகளறியப்படாத கைலாயத்திலிருக்கின்றவரோ உண்ணாமுலையாகிய பார்வதியினது தலைவரோ—எ-று. (௫0)

மையாகியவினையேனுனை யொருமாவினில்வலமாய்ச்
செய்யாததுசெய்தனிது தீயொன்றனைசெய்தான்
பொய்யாதவன்மொழிகின்றது கண்டேயருள்பொழிவாற்
றையானனமுடையான்மழ விடையானிவையருள்வான்.

(இ ள்) தீவினையையுடையவனாகிய நான் உம்மை ஒருகுதிரையிலேறி வலமாகவந்து நான் செய்யத்தகாதகாரியம் செய்த

டாமயிலுமே டொறத்தருள வேண்டுமென்று பொய்யில்லாதபா ண்டியன்சொல்ல அதைக்கேட்டு கிருபையுண்டாகி யிளமைபொருந்திய ரிஷபவாகனனாகிய ஐந்துதிருமுகத்தையுடைய பரமசிவன் அருளிச்செய்தார் எ-று. (௪௬)

மன்றுமகபதிநீயெனை மதியாதொருகுலிச
மந்நாள்விடலுற்றுயத லுலேநரர்வடிவா
யின்றுதனைபெற்றுயினி யிமையோரதிபதியாய்ப்
பொன்னாடனையென்றேவர மொழிந்தேயிறைமறைந்தார்.

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியனே நீ பூருவஜென்மத்தில் தேவேந்திரனாயிருந்தாய் அந்தநாளில் நம்மை அலட்சியஞ்செய்து வச்சிராயுதத்தை நம்மேல் பிரயோகஞ்செய்தாய் அதனாலே பூமியிலே மனிதனாகப்பிறந்துதுன்பத்தையடைந்தாய் அதன்பின்பு நம்மைப்பூசித்து வலம்வந்தபடியினாலே இனித்தேவர்களுக்கு அதிபதியாக தேவலோகத்துக்குப்போவென்று வரங்கொடுத்து சுவாமிமறைந்தார் எ-று. (௪௭)

அருணைப்பதிவளமிப்படி யருணைபுரிநினைவோர்
மரணத்துகளடையார்சிவன் வடிவாகுவரென்றுன்
கருணைக்கொருகடலேபர கதிபெற்றனனென்றே
சரணத்திடைபணிந்தார்நமன் றனைவாட்டியதவத்தோர்.

(இ-ள்) அருணாசலத்தின்வளமிப்படி இந்தஸ்தலத்தை நினைப்பவர்கள் மரணதுன்பத்தைப் பொருந்தாமல் சிவனுடையரூபம் பெறுவார்களென்று நந்திகேஸ்வரர்சொல்ல-யமன் வாடும்படியாகச்செய்த தவத்தையுடைய மார்க்கண்டேயர் கேட்டு கிருபாசமுத்திரமானவரே உம்மாலே பரகதியடைந்தேனென்று பாதத்திலே வணங்கினார்-எ-று. (௪௮)

இக்காதையின்பொருளானதோ ரெழுத்தாகிலுந்தெளிந்தோர்
தக்காருடன்படித்தோர்சிவ சாயுச்சியம்பெறுவார்
முக்காலமுமிதுகற்றவர் வினவிட்பொருண்முடிப்பார்
புக்கார்சிவகதியென்பது புதுமைப்பொருளன்றே.

(இ-ள்) இந்தக்கதையில் ஒரு எழுத்தினது பொருளாயினும் அறிந்தோர்களும் பெரியோர்களோடுபடித்தவர்களும் சிவசாயுச்சியமடைவர் திரிகாலத்திலுமிதுகற்றவர்கள் இதின் அருத்தத்தைக் கேட்டு முடிப்போர்கள் சிவகதியிற் சேர்வார்களென்பது ஆச்சரியமோ-எ-று. (௪௯)

ஆறாவது - வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௪௪௪.

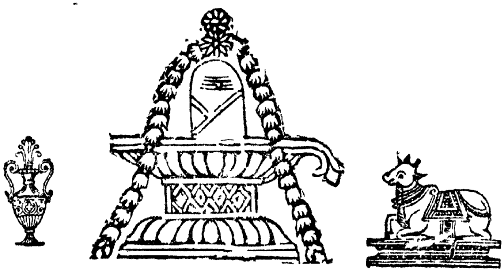

உ

சிவமயம்.

ஏழாவது

வல்லாளமஹாராஜன் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

பாசமுற்றவச்சிராங்கத பாண்டியன் சீரை
வாசமாய்நவின்றோமினி * வல்லாளனுக்கு
ஈசனேமகவாகவந் தெய்திப்பின்னுறுதி
ஓசையாயருட்செய்ததை யுமக்குரைசெய்வாம்.

(இ-ள்) சந்திரசூடாதாரமூர்த்தியாகிய பரமசிவனுடைய பாதபத்மங்களில் மிகவும் அவாவினையுடைய வச்சிராங்கதபாண்டியன் சரிதையைச்சொன்னோம் - இனி சோரர்குலாதிபனாகியும் இரப்பவர்க்கில்லையென்னாது ஈந்து முத்திவீட்டைச்சார்ந்த வல்லாள மகாராஜனுக்கு அரிபிரமாதி தேவர்களுக் கரியவனாகியும் பார்வதிதேவியோடுந் தேவகணங்கள் பணிந்துபோற்றும்படியாயும் ஸ்ரீகயிலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பரமசிவமே புத்திரனாகித்தோன்றி மறைந்து பின்னர்-அக்கடவுளானவர் விசும்பின்கண் வெள்விடையின்மீதெழுந்து அவ்வரசனுக்கு அருட்கரந்தலைவயும் - மார்க்கண்டேயமுநிவரோஉமக்குச் சொல்லுகின்றோமென்று நர்திகேஸ்வரர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்-எ-று. (க)

மணிகொழித்திடு மாடமாளிகைதவழ்சோலை
திணிகொளம்பரத் திணையுறுசிறப்பினையார்ந்த

---

* ஆதியில் - விஜயநகரத்தையாண்ட கிருஷ்ணதேவராயர் விஜயத்தால் மேற்படி வல்லாளமஹாராஜன் வம்சத்தைத்தெரிந்துக்கொள்ளலாம்.

உ

சிவமயம்.

வல்லாளமகாராஜன்-படம்.

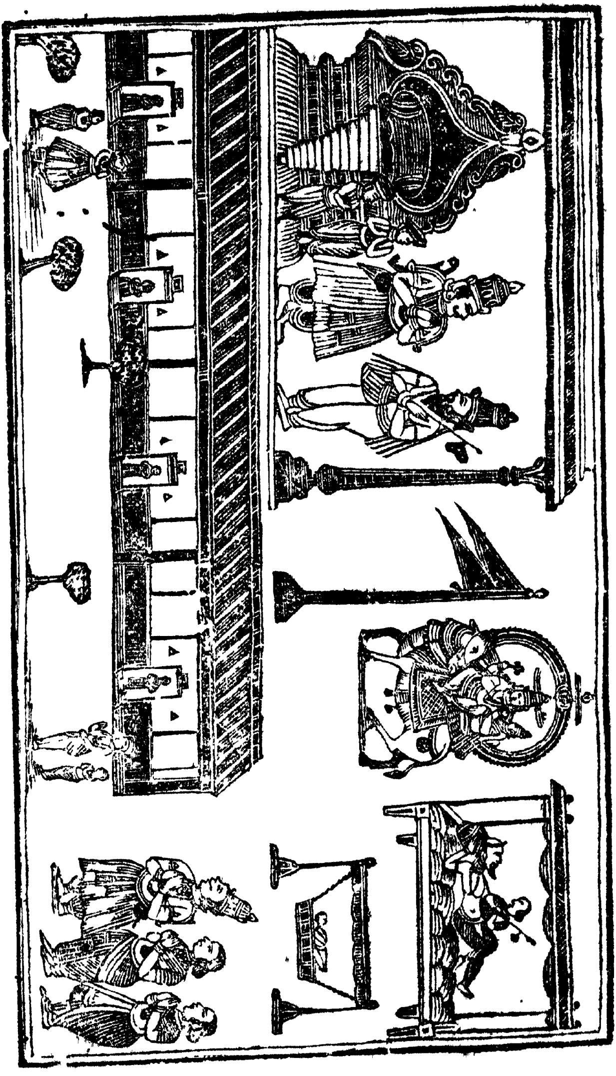

கணிகையாமவர் கற்பினையருந்ததி தனக்கே
யிணையெனச்சொல விகைக்குமாவருணையம்பதியாம்.

(இ-ள்) மாணிக்கம்-மரகதம்-வைரம்-வயிடூரியம்-கோமேதகம்-புட்பராகம்-இந்திரநீலம்-முத்து-பவளமென்னும் நவமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாடமாளிகைகளும் - ஆகாயத்தையளாவி யுயர்ந்து தீஞ்சுவைக்கனிகளை யுதிர்க்குஞ் சோலைகளும் - மலர்ச்சோலைகளெங்கும் நிறைந்து பரிமளிக்கவும் அருந்ததிக்கிணையான வடிவழும்-கற்பும்வாய்ந்த கணிகைமின்னூர்கள் வசிக்கும் அருணாசலமென்னுந் தலமாம்-எ-று. (உ)

இத்தகைசிறப்பைவகித்திடுநகருக்கிறைவனும் வல்லாளபூபன்,
சத்தியவாக்யன் சற்குணயோக்யன்தன்னுயிர்மன்னுயிராகப், பத்தியாய்நாளும்பாதுகாத்திடுவோன்பகாருஞ்சோரன்வம்சத்தோன்
அத்தனாடியைநித்தமுந்துதித்தேயவர்திருப்பணிசெயவந்தோன்

(இ-ள்) இத்தன்மைபொருந்திய புகழினையுடைய அந்த அருணாசலமென்னுந்தலத்துக்கு அரசனாகிய வல்லாளமகாராஜனென்பவன்-மிகவுஞ்சத்தியவாக்கியத்தினையுடையவன் - சத்குணமுள்ளவன்- சகலவுயிர்களையுந் தன்னுயிர்போற் பாதுகாப்பவன்-அக்னிவம்சத்தில் உதித்தவன் - ஜகதீசனாகிய பரமசிவனுடைய உபயசரணம்புயங்களைத் தினந்தினந் திரிகாலமுந் துதிசெய்பவன்-அக்கடவுளினது திருப்பணிசெய்யும்பொருட்டுஓர் வடிவாயுதித்தவன்.

பிறர்பொருளாசை யற்றவன்றனது பெண்டிரையன்றிமற்றோரை, முறையுடன் றமக்கை தங்கையரெனவு மொழிந்திடுநன்னடையுடையோன், நெறியுடனாறிலொருபங்குகுடிகணிலையுடன்றரப்பெறும்புநிதன், கறைமிடற்றண்ணலாலயப்பணியைக்கருத்துகந்தியற்றுநல்லன்பன்.

(இ-ள்) யாதாமொருவன் பொருட்களின்மீது இச்சையென்பதனை மறந்தவன்-தன்மனையாளையன்றி மற்றஇதரமாகியஸ்ரீகளைத் தமக்கைமார்களைப்போலவும் தங்கைமார்களைப்போலவும் மனதிற்பரிவுகொண்டு வசனிப்பவன்-குடிகளிடத்தில் ஆறிலொருபங்கு பகுதிபெறப்பட்டவன்- ஆலமுண்டகண்டனாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேஸ்வரனது ஆலயத்திருப் பணியைமனக்களிப்போடுநடாத்தும்மேன்மைபொருந்திய பக்தன்—எ-று. (௩)

நீதியாய்ப்புவியும்பசுவுமோரர்துறையி னெருங்கியேயுண்டுவசிக்கும், போதனையருளும் வேதியர்மறையைப் புகன்றிடயாவருங்கேட்பார், ஆதியாங்கடவுளருட்பெறநகரையலங்கரித்தற்புதஞ்செய்வார், வீதியிற்புனலைத்தெளித்துமின்னூர்கள் மேன்மடுகோலமுமிடுவார்.

(இ-ள்) அரசனாக்ஞையின்படி புலியும்பசுவும் ஓர்துறையிற்சேர்ந்து தண்ணீரருந்திக்களித்துவிளையாடி வாசஞ்செய்துவரும்-வேதாகமங்களையுணர்ந்து உபதேசிக்கும் அர்த்தணர்கள்செய்யும் வேதபாராயணங்களை யாவரும் பக்தியோடுங் கேட்பார்கள் ஆதியாகவும் ஒப்பற்றதாகவும்விளங்குங்கடவுளாகியஸ்ரீஅருணாசலேஸ்வரனுடைய திருவருளைப்பெறும்பொருட்டாய்அந்நகர்முழுதும் வீதிகடோறும் வரிசைவரிசையாய் மகாதோரணங்களும மாவிலைத்தோரணங்களும் விருஷபத்துவசங்களுந்தூக்கிஎங்குஞ் சுகந்தபரிமளத்தைவீசும்புட்பங்களால் அலங்கிருதஞ்செய்து வீதிகளில் மங்கையர்கள்வாசங்கமழுஞ் ஜலங்களைத்தெளித்து விசித்திரங்களாகிய கோலங்களையிடுவார்கள்-எ-று. (௫)

மாதமும்மாரிசொரிந்தும்வேளாண்மை மாறிலாச்செழிப்புறவிளையும்,சாதமென்போனையக்கணமழைத்தேதகைமைக்கஷிட்சுவையமுதளிப்பார், மாதவர்க்கேவல்புரிந்தவர்கட்கும் வகையலாந்தர்தருட்பெறுவார், நீசனாலயத்திநெய்விளக்கமைத்து நிரந்தரம் பூசித்துவருவார்.

(இ-ள்) அந்தஅருணையம்பதியென்னுந்தலத்தில் மாதமும்மாரிபொழிந்து வேளாண்மை எந்நாளுந்தவறாது செழிப்போங்கிவிளைந்துவரும்-அன்றியும் அந்நகருள்யாவரேனும் பசிப்பிணியால் மெலிந்துவந்து புசிப்புவேண்டுமென்று வினவுவோர்களை அக்கணமேஅழைத்துசயித்தோபசாரஞ்செய்து-கைத்தல் புளித்தல் கார்த்தல்உவர்த்தல்துவர்த்தல் இத்திதித்தல்என்னும் அறுசுவையோடுங்கூடிய பதார்த்தங்களோடும் அன்னம்பாலித்து திருப்தியுறச்செய்து உபசரிப்பார்கள்-மேலுந்தபோமகிமையையுடைய சுகுணசீலர்கள்சொல்லுங் குற்றேவல்களைப்புரிந்து இச்சித்துக் கேட்டவஸ்துக்களையெல்லாங் குறைவில்லாமலீந்து அவர்களது அருளைப்பெறுவார்கள்-இஃதல்லதூஉம்நீதனாகியஸ்ரீஅருணாசலேசனாலயத்தில் எங்கும்பிரகாசப்பொருந்தத்தக்கதாய் திருவிளக்குகளமைத்து அக்கடவுளை நிதம்பக்தியோடும் பூசித்துப் பணிந்துவருவார்கள்-எ-று. (௬)

கலிவிருத்தம்.

இந்தவண்ண மிறைவன்விதிப்படி
அந்தமாநக ராணதிலங்குகால்
எந்தச்சீரு மிருக்கமன்பேர்சொல
சந்ததியில்லை யென்றுதளர்ந்தனன்.

(இ-ள்) இத்தன்மையாய் அரசனது செங்கோன்முறைப்படி யாதுங்குறைவில்லாமல் அந்

கையில் ஓர்நாள் மன்னனாகிய வல்லாளமகாராஜன் தனக்குஆண்டவனருளால் எல்லாச்சிறப்பும்பொருந்தியிருக்க நாம்எடுத்தணைத்து உச்சிமுகந்துமுத்தமிடவும் அவை வசனிக்கும் இனியமழலை வார்த்தைகளாற் சிரவணானந்தமுறவும் பின்னர் நமதுபெயரைச் சொல்லவும் பிள்ளையில்லாமற்போயிற்றேயென்று மனம்வெதும்பி மிகவுந்துன்பமுற்றான் — எ-று. (எ)

ஐயன்பூசை யதிற்குறைவோவிந்த
வையநீதியின் மாறுளதோவன்றிக்
கொய்ம்மலர்களிற் கோதுறச்செய்தெனோ
செய்யும்வண்ணமென் செப்புமமைச்சரே.

(இ-ள்) ஜகதீசனாகியும் உமாமயேசனாகியும் எனையாட்கொள்ளும்பொருட்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஐயனாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேஸ்வரனுக்குப் பேதையேனாற்செய்யப்பட்ட பூசையில் ஏதேனுங்குறையுளதோ அல்லது இவ்வுலகநீதிநடாத்துவதில் மாறுபாடாகிய குற்றங்களுண்டோ இவைதவிரவும் நங்கடவுளை அர்ச்சித்துப் பணியும்பொருட்டு கொய்தமலர்களிலேதேனுங் குறைவுளதோ-என்செய்கேன் அறியேன் - இனி யான்செய்யும் விதியாது கூறுவீர்கள் மந்திரிமார்களேஎன்றான் வல்லாளமகாராஜன் எ-று. (அ)

அண்ணலேநமையாதரித்தாண்டிடுங்
கண்கள்மூன்றுடையானற்கருணையால்
நண்ணுமாதுலர்யார்க்குநல்லன்புடன்
றிண்ணமாயறஞ்செய்யிற் சுதனுண்டாம்.

(இ-ள்) எங்களிறைவனே, நம்மை யாட்கொள்ளும் பொருட்டெழுந்தருளி சகலபுவனகர்த்தாவாகியுஞ் சர்வாந்தரியாமியாகியும்திரிநேத்திரதாரியாகியும் விளங்கும் ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரனது மேன்மைபொருந்தியகருணையினால் நம்பதியை நாடிவரும் ஆதுலர்முதலிய அந்தணர்களுக்கும் வேண்டியவைகளை இல்லையென்னாது அன்னவர்மனங்களிப்புறும்படியாய் உள்ளன்போடும் நல்குவோமாயின் புத்திரனுண்டாகுமென்றுபுகன்றார்கள் மந்திரிகள்.

[வேறு.] சுந்தரவருணைநாதர் துலங்குமிந்நகரினுள்ளே
வந்தவரொதுகேட்டாலும் வழங்குதுமெனவிப்போது
அந்தரமளாவநீங்க ளழகியதுவசநாட்டி
எந்தனற்பெயர்விளங்க வெழின்முரசறையச்செய்மின்.

(இ-ள்.) சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசன் வாழுமிப்பதியின்கண்வந்தவர்கள்எந்தவத்துவைவிரும்பிக்கேட்டபோதினுங்குறைவின்றித்தருகிறோம்-வாருங்கள் நற்றவர்களேஎன்று கரங்களைநீட்டியழைப்பதுபோலும் அவ்வெல்லையுட்புக்கிய மாந்

தர்களைக் கலியென்னும் பிணியணுகாமற் றுரத்த ஆகாயபரியந்த மளாவியுயர்ந்து படபடாகாரஞ்செய்யும்படியாய அழகிய ஓர் துவசம்நாட்டி என்பெயரெங்கணுஞ்சிறக்கும்பொருட்டு எழுகடலொலிகளையுங்கவளீகரித்து இடிமுழக்கம்போற் பேரொலியைக் காட்டும் முரசமார்ப்பச்செய்யுங்களென்றான் வல்லாளராஜன் (௰)

தாத்திரிமுற்றுநற்சீர் தழைக்குமெங்கோனேகேண்மோ
சாத்திரம்புகழுமீசர் தாடொழுந்தொண்டர்சூழப்பட்ட
தோத்திரவிரவலோர்கள் தோன்றியவண்ணமீயப்
பாத்திரோநாமென்று பகர்ந்தனரமைச்சராரேனோர்.

(இ-ள்) நெடியகடல்சூழ்ந்தவுலகமெங்கணும்மிகுந்த கீர்த்தியை விரியச்செய்த எங்களரசே, கேளீர்-இருக்கு - யசுர்-சாமம் அதர்வணமென்னும் நான்குவேதங்களும்-ஆறுசாத்திரங்களும் புகழுத்தக்கவுமாமயேசனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசனுடைய உபயசரணாம்புயங்களைப்பணியும்மெய்யன்பர்கள்தபோமகிமையையுற்றவிருத்தர் தோத்திரஞ்செய்யும் பாவலர்முதலியவர்களின்மனதிற்றோன்றிய வண்ணம்அளித்து களிப்படையச்செய்விக்கும்படியாகிய பாத்திரோநாம்இறைவனேயென்றுமொழிந்தார் மந்திரிமார்கள். ()

பூவிலப்பொருளைக்கேட்கப் போகுமோகேட்கிலவ்வா
றியாவராயினுந்தானல்கா. ராதலாற்புகன்றவண்ணந்
தீவரமாகச்செய்வீ ரெனத்துவசத்தைநாட்டித்
தேவநாடளவுமோங்கச் செயமுரசறைவித்தாரால்.

(இ-ள்) இவ்வுலகின்கணில்லாத பொருளைக்கேட்கப் போமோ-அவ்வாறுகேட்டபோதினும்யாவரேனும் எத்தன்மைவாய்ந்தவராயினுங்கொடார்கள்-ஆதலால் யான் உங்களுக்குரைத்த விதியின்படி கொப்பனச்செய்வீர்களென்றுரைத்த மொழியைக்கேட்டு மந்திரிகள் துவசத்தைநாட்டி வானுலகளவும் பேரொலிமுழக்கம் எட்டும்படியாய் ஜெயமுரசறைவித்தார்கள்-எ-று. (௰௨)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நாதன்வாழருணைநகரினில்வேந்தனட்டிய துவசத்தைதயோர்த்து, பூதலத்துள்ளவிருத்தர்காவடிகொள் பூரியருடன்மகாசிரேஷ்ட, மாதவர்மறையோர்ஜோகிஜங்கமர்கள் வாணர்களியாசகரியாரும், நீதமாய்த்திரளாயெய்தியன்னோர்க ணிலைபெறப்பரிசினையடைவார்.

(இ-ள்) நாதனாகியஜகதீசன் ஸ்ரீ அருணாசலேசன்வாழும் அருணையம்பதியின்கண் வல்லாளமகாராஜனால் தருமக்கொடி நாட்டியிருப்பதாய்கேள்வியுற்றநெடியகடல்சூழ்ந்த வையகத்திலிருக்கும் விருத்தர்-காசிகாவடிப்பிராமணர்-தபோதனர்முனிவரர்ஜோகிகள்

சங்கமர்-பாவலர்-கழைக்கூத்தர் - யாசகர்முதலிய யாவரும்பத்தியோடுங் கூட்டங்கூட்டமாய்க்கூடிவந்து தத்தம்வறுமைநீங்கும்படியாய்வேண்டியவைகளைக்குறைவின்றி அரசனிடம்பெறுவார்கள்.

வதுவைசெயப்பொன்வேண்டி வந்தோருக்காயிரம்பொன்
வழங்கிப்பின்னுங், கொதுவைமனைநிலம்பணித் கொற்றவனே
யதைமீட்டுக்கொடுவென்றோர்க்கத்,தநியிலீராயிரம்பொன் றந்த
வாமகிழச்செய் ததன்பின்னுங்கு, முதுமறையோருபநயன
முடிக்கவென்றலவர்க்கு நிதிமுன் னூறீவார்.

(இ-ள்) விவாகஞ்செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று ஆவலோடும் அரசனைநாடிவந்து கேட்டவர்களினது மனம்திருப்தியடையும்படியாய்ஆயிரமாயிரமாகப்பொன்கொடுத்தும்பின்னர் ஆபரணாதிமுதலிய மண்மனையாவுங் கொதுவைவைத்து மீட்டுக்கொள்ளுவதற்கு ஏதுவில்லாமல் மூழ்கப்போகின்றது இராஜாதிராஜனே ளுங்கியஎங்கள்மேலே, தேவரீர் அவற்றை மீட்சிசெய்யும்பொருட்டுத் திருவருள்சுரப்பீராயின் மிகு புண்ணியமாமென்று பணிந்து வினவியவர்களுக்கிரங்கி அக்கணமேஇரண்டாயிரம் பொன் கொடுத்து அன்னவர்மனமகிழச்செய்வித்தும்-அதன்பின்புவேதாகமங்களையுணர்ந்தபெரியோர்களாகிய அந்தணர்வந்து அரசனை ஆசிர்வதித்துமகாராஜனே உபநயனம்நடத்தவேண்டியிருக்கின்றதெனஅறிவிப்பார்களாயின் அவர்களுக்கு முந்நூறுபொன்கொடுத்து மகிழச்செய்விப்பார்—எ-று. (௰௪)

ஆலயத்திலுற்றமணி மண்டபமுஞ்சூழ்மதிளுமவமாந்துன்
னைக், காலமுறவமைப்பதனுக் கிறைபவனேதிரவியங்கள் கொ
டுப்பாயென்னச், சீலமுடனிருபதினாயிரம்பொன்னூர்தந்து சீர்
செய்யென்றான்பின், ஞாலமதின் மடந்தருமஞ்செய்யவைம்பதா
யிரம்பொன்நல்கினானால்.

(இ-ள்) ஸ்ரீஅருணாசலேசன் எழுந்தருளியிருக்கும்படியாகிய கோயிலிலுள்ளநவமணிகளினாலுஞ்சந்திரகாந்திகற்களினாலும் அமைத்துப்பிரகாசம் பொருந்தியிருக்கும் மண்டபங்களும செஞ்சுடர்க்கிரணனாகிய சூரியனுஞ்சாய்ந்து ஒதுங்கிப்போகும்படியாய் ஆகாயத்தைஅளாவி மேகங்கள்தவழுஞ் சுற்றுமதில்களும் இலப்படிருக்கின்றமையால் அவைகளைத்திருந்தச்செய்யும்பொருட்டுப் பொருளுதவிசெய்யவேண்டும் மஹாராஜனேயென்று கேட்குங்கால் அரசனானவன் நனிபக்தியோடும் ஜகதீசன்திருப்பணிநிறைவேறும்பொருட்டு இருபதினாயிரம்பொன்கொடுத்துச்சீர்திருத்தச்செய்தும் பின்பு உலகின்கண் மடம்புதுக்கவேண்டுமென்பவர்க்குஐம்பதினாயிரம்பொன்னுங்கொடுத்தானெ-று. ()

அந்தகர்க்குஞ்சங்கமர்க்குமுடவருக்குஞ் சோகிகட்குமாப த்தென்று, வந்தவர்க்குமாதுலர்க்கு மீறுதசஞ்சலமும் வறுமை நோயால், நொந்தவர்க்குஞ் சொலுமின்ன மற்றவர்க்குந்தினந்தி னமு துவன்றவாறு, சந்தமொடுபரிசளித்தல் நாரதரும்மோர்ந்தவ் வன் சார்ந்திட்டாரால்.

(இ-ள்.) கண்ணில்லாதவர்களுக்கும், ஜோகி-ஜங்கமர்களுக்கும், கரசரணாதிகளற்றவர்களுக்கும், வினைவழியால்வெவ்வியஆபத்துநேர்ந்துவந்தவர்களுக்கும், ஆதுலர்களுக்கும், கெடாததுன்பத்தையடைந்துதரித்திரமென்னும்பிணியால்மெலிந்துமனம்நொந்தவர்களுக்கும், பின்னும்புகலும்படியாகியசகலயாசகர்களுக்கும், சதாகாலமும்அவரவாகள்விரும்பியவண்ணம் மனக்களிப்போடும் உதவிசெய்வதை நாரதமகாமுநிவர் கேள்விப்பட்டுவல்லாளமகாராஜனிடத்திற்குமிகுந்தகருணையோடும்எழுந்தருளிவந்தார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதவமுநிவராங்கு வந்ததைமன்னனோர்ந்து
காதல்கொண்டமைச்சர்சூழக் கடிநிலரசைவிட்டுப்
பூதலனெதிர்சென்றேத்திப் புநிதனையழைத்துவந்து
ஏதமில்பீடநல்கி யெழுந்தபின்னியம்புவானால்.

(இ-ள்) மஹாதபோதனராகிய நாரதமுநிவர்வரவைக் காவலாளிகளால்கேள்விப்பட்ட வல்லாளமஹாராஜன் மிகவும் அன்போடும் அரியாசனத்தைவிட்டெழுந்து மந்திரிமுதலிய சேர்வைக்காரர்கள்புடைசூழ்ந்துவரும்படியாய்அரசன்எதிர்சென்றுபணிந்து தமியோங்களையாட்கொள்ளும்பொருட்டுத் திருவருள்கூர்ந்தெழுந்தருளிவந்த மாதவமே, புண்ணியப்பொருளே, பண்ணுறுந்தெருளேயென்று துதித்துப் பேரானந்தத்தோடும்அழைத்துவந்து குற்றமற்ற மணிகளினலலங்காரம்பெற்றபொற்பீடமளித்துஅவற்றிலெழுந்தருளியபின்னர் சொல்லுகின்றான்—எ-று. (௰௭)

அயன்றவத்தினிலுதித்தே யழகியகாத்தில்வீணை
வியமுறக்கொண்டுபாடும் மென்முநிவரனேதாங்க
ணயமுடனாயன்மீது நாட்டமுற்றெழுந்தசெய்தி
தயையுடனருள்கவென்னத் தாபதரிசைப்பதானார்.

(இ-ள்) சிருஷ்டிகர்த்தாவாகியபிரமதேவன் தபோமகிமையால் உதித்து சரோருகம்போன்றஅழகியகரத்தில் வீணையானது இலங்கக்கொண்டு கானஞ்செய்யும் மேன்மைபொருந்திய முநியே தாங்கள் நாயினுங்கடையேனாகிய பேதையேன்மீது கருணைவைத்தெழுந்தருளிவந்த சங்கதியை அருள்செய்யவேண்டுமென்று பணிந்துநின்ற வல்லாளமகாராஜனைப்பார்த்து நாரதமகாமுநிவர் கூறுவார்,—எ-று. (௰௮)

தலத்தின்மேன் மகிமையுற்ற தாபதர்புகழுமாவைம்
புலத்தினைவென்றமோனர் புகலுமுவகையுள்வன்னி
குலத்தினில்வருமல் லுநின் கோதிலாத்தருமங்கேட்டந்
நலத்தினையறியவந்தோம் நவின்றிடாயெனவுரைப்பான்.

(இ-ள்) புவனத்தின்கண்மகாமகிமைபொருந்தியமுநிவர்களும் புகழத்தக்க ஐம்புலனுகர்ச்சிகளையும்வென்று சின்மயத்தைப்பொருந்தியிருக்கும் புண்ணியர்களால்சொல்லப்பட்ட சோமசூரியாக்னியென்னு மூக்குலத்தரசருள் அக்னிவம்ச க்ஷத்திரியகுலத்தி லுதித்த அரசே, நினதுகுற்றமற்றமகாதானத்தின் பெருமையை க்கேள்வியுற்று அந்நிமித்தியத்தை யறியும்பொருட்டுவந்தோமா தலால் உனதுகருத்தைவெளிவிடுவாயென்றுநாரதமுநிவர்கேட்க அரசன்சொல்லுவான்-எ-று. (௰௯)

வேறு.

மனுமுறையறிந்ததாபதர்புகழுமாதவமுநிவபோகேண்மோ,
தனியிலென்னரசைத்தாங்கவுமென்பர்சாற்றவுமகவிலனதனுந்,
பனிமலர்க்குழலாள்பாகனுர்தொழும்பர்பரிவுடன்கேட்டவைமண்
மேற்,கனிவுடனளிக்கத்துவசமதுயர்த்தேன் கடவுளின்செயலறி
யேனே.

(இ-ள்) வேதசாத்திரங்களையுணர்ந்த முநிவர்கள்புகழத்தக்கமகாதபோபலத்தினையுடைய நாரதமுநியே கேளும்-எளியேனது ஆளுகையைத் தாங்கிக்கொள்ளவும் பின்னர் எளியேன்பெயரைச் சொல்லவும்மைந்தனில்லாமையானமனமெலிந்துபூங்குழலாளென்னும் உமாமகேஸ்வரியின்பாகனுகிய ஸ்ரீஅருணசலேஸ்வரனது அடியார்கள்இச்சித்துக்கேட்டவைகளை இல்லையென்னுது கொடுக்கும்நியமங்கொண்டு துவசமும்நாட்டிநடத்திவருகிறேன்நம்மை யாட்கொள்ளுங் கடவுளின்றிருவுளம்யாதோ அறியேனென்றான் வல்லாளமகாராஜன்-எ-று. (௨௰)

திருவுடர்தருமாடத்துவர்மகிமேற் சேயனைப்பெறவொண் றேநற், றருமநூல்களினுஞ் செப்பவதன்றித் தக்கவரும்புகல் வதனுற், பெருகுமாநதியுமதியமுஞ்சடையிற் பெட்புடனுற்றெ லாங்காக்குங்,கருபானருளாற்குழவியுமுண்டாங்கொற்றவாசெல விடைதருவாய்.

(இ-ள்) அழகினிலுடர்ந்த முப்பத்திரண்டறங்களையும் இரப்பவர்களுக்கில்லையென்னுது நடத்துபவர்கள் மண்மீதுபுத்திரபாக்கியங்களைப்பெறுவார்களென்று மேன்மைபொருந்திய ஆகமசாஸ்திரங்களிற்சொல்லியிருப்பதல்லாமலும்மறைவிதியுணர்ந்தபெரியோர்களுஞ்சொல்லுவார்கள் - ஆதலால் எங்கும்பரவிமகா

மகிமைபொருந்தியிருக்கும் கங்கையையும் மூன்றாம்பிறைச்சந்தி
ரனையுஞ்சடையிற்றரித்துத் தாபராதிஅண்டத்துநான்குநூறாயிர
ஞ்ஜீவபேதங்களைப்படைத்தளிக்கும் பரமசிவத்தினருளால்மக்க
ட்பேறுபெறுவாய் எனக்குச்சிலவுதருவாய் அரசனேயென்றுநா
ரதமுநிவர்விடைபெற்றுச்சென்றார்-எ-று. (உக)

மன்னவன்றனீதிதனைக் கயிலைவளர்பரமனுக்கு வழங்கவே
ண்டித், துன்னுமுநிகாதலுற்றுச்செல்லுகையிற்சிவகணங்கள் து
தித்துநிற்க, முன்னிலங்குஞ்சங்கரனைநாரதனும்பணிந்துபின்னர்
முநிவர்சூழச், சென்னிமதியணிந்தபிரான் றிருக்கோலங்கண்டி
றைஞ்சிச்செப்புவானால்.

(இ-ள்) வல்லாளமகாராஜனுடைய நன்மார்க்கத்தையும் தரும
பரிபாலனத்தையும் கயிலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பார்
வதிசமேதனாகிய பரமசிவனுக்குத்தெரிவிக்கும்படியாயெண்ண
ங்கொண்டு சிரேஷ்டங்கொண்டமுநிவன் ஆசையோடுஞ்செல்லு
கையில் அங்ஙனம் அநேகசிவகணங்கள் அடிபணிந்து துதித்து
நிற்க முன்னம்பிரகாசித்துக் கட்டளைகள் விதித்துக்கொண்டிரு
க்கும் இரண்டாஞ்சங்கரனாகிய நந்திதேவனைப்பணிந்து பின்பு
மகாதபோதனர்களும் தேவர்களும் முநிவர்களும் புடைசூழும்
படியாய் உமையவளிடப்பாகத்தில் இலங்கக்கொலுவீற்றிருக்கு
ஞ்சிவபெருமானுடையதிருக்கோலத்தைக்கண்டுசாஷ்டாங்கமாய்
ப்பணிந்தெழுந்துபோற்றியநாரதமகாமுநிவர்கூறுவார்-எ-று உஉ

தேசின்மிகுகயிலையில்வாழ்தேவாதிதேவநின்றிருத்தாட்
போற்றி, மாசின்றிவிளங்கருணையம்பதியின்வல்லாளமன்னனெ
ன்போன், ஓசைபெறச்சுதன்வேண்டிக் கொடிநாட்டியுலகிலுள்
ளோருவந்துகேட்டூர், பாசமுடனெதையேனுந் தருவனென்று
பறைசாற்றும் பண்பைக்கேண்மோ.

(இ-ள்) பிரகாசம்பொருந்திய கயிலாசகிரியில்வீற்றிருக்குந்
தேவதேவனே, உனது உபயசரணங்கள்போற்றி, பூலோகத்தின்
கண் குற்றமற்றுவிளங்கும் அருணையம்பதியென்னுந் தலத்துக்கி
றைவனாகிய வல்லாளமகாராஜனென்பவன் தன்பெயரை விளக்கஞ்
செய்வதற்காக-ஓர்புதல்வனைவேண்டியாவரெப்பொருளை விரும்பி
க்கேட்டபோதினும் அன்னவர் திருப்தியடையும்படியாய்த் தருகி
றேனென்று கொடிபோட்டு பறைசாற்றி நடத்திவரும்பெருமை
யைக்கேளும்எந்தையேயென்றுபின்னுங்கூறுவார் நாரதமுநிவர்.(

நீதியைவளர்ப்போனுண்மைக்காப்போனெறிமுறைதனி
ற்பிறழாதோன், கோதினைக்களைந்த வறமெனுமுருவாய்க்குவல
யத்துதித்தநற்றூயன், பூதலத்துயிர்களியாவுந்தன்னுயிர்போற்புர

தியுட்கருதிரட்சிப்போன், ஆதியேதினதுபதமலர்துணையென்ற
றுதினந்தொழுதுவாழுமன்பன்.

(இ-ள்) தன்மார்க்கத்தை நிம்படியாய வளர்ப்பவன்-சத்தி
யத்தைக்காப்பாற்றத்தக்கவன்-செங்கோல் விதிபிசகாதவன்-பாவ
ங்களென்னும்இருளைத்துரத்தியெழுந்த மதிபோன்ற தருமமாகி
யஒளியே ஓருருவங்கொண்டு உலகின்கண் ஜனித்து மேன்மை
பொருந்தியஅரசன், அன்றியும் பூமியில்வாழுமன்னுயிர்யாவுந்த
ன்னுயிர்போல மனதிலெண்ணி இரட்சிக்கப்பட்டவன், ஆதிகடவு
ளாகிய தங்களது சரணகமலங்களில்மனதைப்பொருத்திச்சதாகா
லமும் பணிந்து துதிசெய்து வாழ்ந்துவரும்மெய்த்தொழும்ப
னென்று நாரதமகாமுநிவர்பரவிக்கூறினார்-எ-று. (உச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தமாமுநிவன்கூறும் வாய்மையையீசனோர்ந்து
அந்தவல்லாளன்றன்மை யாமுங்கண்டறிவோமென்றே
சிந்தைசெய்முநிக்குமற்றத் தேவர்க்குமிருடிகட்குந்
தந்தமாசிரமம்புக்கச் சாற்றினார்தன்னேரில்லார்.

(இ-ள்) அங்ஙனம்வந்து வல்லாளமகாராஜனது பெருமையை
ச்சொல்லும் நாரதமுநிவன்மொழியைப் பரமசிவன்கேட்டு அவ்
வரசனது தன்மையை நாமுங் கண்டறியவேண்டுமென்று மன
தில்நினைந்து துதிசெய்துகொண்டுநிற்கும் முநிவனுக்கும் மற்
றுமுள்ளதேவர்கள் இருடிகள்யாவர்களையுந் தங்கள்தங்கள்இருப்
பிடம்போய்ச் சேரும்படியாய்த் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஒப்
பொருவரில்லா உமாமகேசர்—எ-று (உரு)

அக்கணங்கயிலைநாத னளகைகோன்றனையழைக்கத்
திக்கெலாமதிக்கவன்னோன் றிரண்டபொற்குவியல்தாங்கி
அக்கரவணிந்தவீச னருட்பதம்வந்துபோற்றச்
செக்கர்மேனியனுமாங்கு சிலமொழியருளலுற்றான்.

(இ-ள்) அந்தக்ஷணமே கயிலாசபதியாகிய பரமசிவன் அளகா
புரிக்கிறைவனாகிய குபேரனைவரும்படியாய்க் கட்டளையிட்டமா
த்திரத்தில் எண்டிசையுமதிக்கும்படியாய் அவ்வரசன்அளவிறந்
தபொற்குவியல்களோடும் பிரயாணப்பட்டு அக்குமணிகளாகிய
உருத்திராட்சமாலைகளையுஞ்சர்ப்பங்களையும் ஆபரணமாகவணிந்த
சிவபெருமானிடம்வந்து அடிபணிந்து போற்றிநிற்கையில் செ
வ்வானம்போன்ற தேககாந்தியினையுடைய பரமசிவன் அவ்வ
னும் சிலவசனங்களையருளுவார்-எ-று. (உசு)

அளகையாளரசேகேளு மருணையம்பதிவாழ்வேந்தன்
உளமுறுதியைச்சோதிக்க வுன்னியபடியானியும்

வளமுறுஞ்சீடனாகி மாநிதியுடனெம்மோடு
புளகமாய்வருகவென் று புகன்றனன்கயிலைநாதன்.

(இ-ள்) கேளும்அளகாபுரிக்கிறைவனே,புவனத்தின்கண் நாம் அருணைபம்பதியில்வாழும்படியாகியவல்லாளமகாராசனது மனவலியைச் சோதிக்கும்படியாய் எண்ணங்கொண்டிருக்கின்றமையால் நீயும்சிறப்போங்கியசீடனாகி அளவிறந்த தனங்களோடும் நம்முடன்மனமகிழ்ந்துவாக் கடவையென்று கூறினார்-கயிலாசபதியாகியும்திரிநேத்திரதாரியாகியும்விளங்குஞ்ஜகதீசன். (உஎ)

மாலயனிருவர்கண்டு மனதினிலென் றுமில்லா
மால்கொளவும்பாரு மலர்மழைசொரியவேத
நூல்களுந்துதிக்கயாரு நுவலுதற்கரியமாதோர்
பாலொளிர்பரமன்யாரும் பரவுஞ்சங்கமராய்நின்றார்.

(இ-ள்) மகாவிஷ்ணுவும்பிரமதேவனுங்கண்டு மனதில்ஒருநாளுமில்லாதமகிழ்ச்சிகொண்டுபோற்றவும் தேவர்கள்மலர்மாரிபெய்யவும் வேதாகமங்கள் துதிக்கவும் யாவராலுஞ் சொல்லுதற்கரிய உமாமயேஸ்வரியின் ஓர் கூறுய்விளங்கும் பரமசிவன் சகலரும் பணியும்படியாகிய சங்கமராய் வேடங்கொண்டுநின்றார். (உஅ)

தேவுறைகயிலைவாழுந் திருவுயர்சிவகணங்கள்
யாவுமெம்மையனற்சீ ரருளினாலாண்டியானார்
பூவுலகினில்வல்லாளன் பொருந்துநற்பதியைநாடிக்
கோமுறையோர்கொண்டாடக் கூட்டமாய்வருவதானார்.

(இள்) தேவனாகியபரமசிவன்வாழுங்கயிலாசகிரியில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அழகிய சிவகணங்களெல்லாம் எமதையனதுகருணாரசத்தினால்ஆண்டிகளுருவங்கொண்டு உலகின்கண் இணையில்லாக் கீர்த்தியைவகித்துப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் வல்லாளமகாராசன்வாழும் பதியைநோக்கி இராஜநீதியோர் கொண்டாடிப் பணியத்தக்கதாகக் குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானைச்சூழ்ந்துவந்தார்கள்-எ-று. (உக)

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

கற்பினிலுயர்ந்துங் கணவனையிறைபோற் கருதுதாயொருவருமிலையோ, பொற்புறுமைந்தரில்லையோ பசிக்குப் போசனமளிப்பவரிலையோ, விற்பனமுடைய வரசர்களிலையோ வியப்புடனெங்களைக்கூப்பிக், கற்பனையோடு வழுதினைப்படைக்குங்கண்ணியரில்லையோவென்பார்,

(இ-ள்.) கற்பினில் அருந்ததியைப்போல் மிகுந்தும்தத்தம் கணவனையேதெய்வமாகப்பாவித்து நடக்குந்தாய்மார்களொருவருமில்லையோ, அழகியபொருமைதங்கிய வாய்மைகள்வாய்ந்தமை

ந்தர்களில்லையோ, அடியார்களதுபசிவேளையறிந்து அன்னங்கொடுப்பாரில்லையோ, மதுநீதியோடுங்கூடிய அரசர்களில்லையோ, சந்துருஷ்டியாய் எங்களைத்தொழுது அழைத்துக்கொண்டு போய் பத்திரசத்தோடும் அன்னம்பாலிக்கும்கன்னியர்களுமில்லையோவென்றுகூறுவார்கள்-எ-று. (௫௰)

பொன்னளித்தாலும் வேண்டுவதில்லைநற் பூஷணந்தரினும் யாம்வேண்டோம், துன்னுமாமணிக ளைல்கினும் விரும்போந் தொங்குமுத்தாரமுங்கருதோம், மன்னர்கள் செங்கோலரசினையெமக்கு வழங்கினுமனமதிவில்லை, அன்னமீந்தெம்மையாதரிப்பாரே லன்புடனுண் ணுவோமென்பார்.

(இ-ள்) செம்பொன்னளித்தாலும்விரும்போம் இரத்தினங்களையழுத்தியிலகாநின்ற அழகிய பணிகளையும் விரும்போம் பிரகாசம்பொருந்திய இராஜரத்தினங்களை அளித்தாலும் விரும்போம் முத்துமாலைகளினும் மனம்வையோம் அரசர்கள் செங்கோலின் விதியைத்தந்தபோதினும் வேண்டோம், சட்சுவைபதார்த்தவகைகளோடும் அமுதளிப்பார்களாகில் மிகவும் பிரீதிகொண்டு உண்ணுவோமென்று அடியார்கள்கூறுவார்கள்-எ-று. (௫௧)

நவ்வியங்கரத்திருந்தனைநீத்தநாதர்சங்கமருமேதந்தி, செவ்வியவருணைமாநகர்தெருவி லொலியெழக் குமுதவாய்மலர்ந்து, வெவ்வியபசியான்மெலிந்தவரேற்கமேவுவபோலவுங்கூவிச் செவ்வியகொவ்வைவாயராங்கணிகைத்தெருவினைச்சார்ந்தவராணுர்.

(இ-ள்) அழகியகரத்தில்ஒளிராநின்ற மானைத்துறந்தவராகிய சங்கமர்சிறப்போங்கி இலங்கும் அருணையம்பதி வீதியின்கண் ஓசைபெறத்தக்கதாகச் செங்குமுதம்போன்ற திருவாய்மலர்ந்து கொடிதாகிய பசிப்பிணியால் துன்புற்று இரப்போனைப்போலவாற்றிச் சிவந்தகொவ்வைக்கனிபோன்ற கணிகைமாதர்கள் வசிக்கும்வீதியில்வந்தார்பரமசிவஞானசங்கமர்-எ-று. (௫௨)

கெண்டைபோல்விழியுங் கிளிநிகர்மொழியுங் கிளர்மதிவதனமுமென்பூச், செண்டையார்குழலுங்கந்தமதுலவுந் தெங்கதின் குரும்பைநேர்முலையா, ரண்டையிலிருந்து வ்விடியளவு மைங்கணைமாரனுற்புரியுஞ், சண்டையையகற்றத்தருபொனையின்காண் சாற்றுதுமெனவவர்மொழிவார்.

(இ-ள்) சேற்கெண்டையைப்போன்றஅழகியவிழியையும் அஞ்சுகத்தையொத்த இனியவார்த்தைகளையும் ஆகாயத்திலிலங்காநின்ற பூரணச்சந்திரோதயம்போன்ற திருமுகவொளியும்சிதைநிறைந்த களபமலர்களாற் கட்டப்பட்டபந்தைநிகர்த்து வசைவார்ங்குழலும் சுகத்தங்களைத்திமிர்ந்து தென்னங்குரும்பைகளைப்

போற்பிரகாசிக்கும் இரண்டு குஜங்களையுமுடைய வனிதையர்க
ளதுபக்கலில் இன்றிரவுவிடியுமளவுமிருந்து-முல்லை-அசோகு-நீ
லோற்பலம்-மாம்பூ-தாமரை-இவ்வைந்துமலர்களை ஐந்துகணைக
ளாகவும் கரும்பைவில்லாகவும்வளைத்துபோர்புரியவெழுந்துநிற்
கும் மன்மதனது கணை வலியைத்தடுத்தோட்டும் பொருட்டுப்பரி
யமாகக்கொடுக்கும் பொன்னைப்பகருவீர்கள்பெண்களேயென்று
சங்கமர்வினவியபோது அக்கணிகைமாதர்கள்கூறுவார்கள்-எ-று.

பையரவணிந்தபரமனைப்போன்ற பகருஞ்ஜங்கமர்களேயாங்
கள்,பொய்யதுமுரையோம் வஞ்சகமுணரோம்”புணர்தலுக்கோ
ரிருண்முற்றும், தையலரொருத்திக்காயிரங்கனகந் தருவதவ்வா
றளித்திடின்யாம்,மெய்யுடன்மெய்யும்பொருந்திடக்கலவி விளை
த்துமன்மதன்வினைதவிர்ப்போம்.

(இ-ள்) வெவ்வியவிடங்களையுடையசர்ப்பங்களை ஆபரணமாக
வணிந்த ஸ்ரீகயிலாசபதியாகியபரமசிவனைப்போல் சொல்லுதற்
கரியசங்கமரோகேளும்-யாங்கள்பொய்வார்த்தைகளைப்பேசோம்-
வஞ்சகமாகிய துரோகசிந்தனைகளையுங் கருதோம் - ஓரிரவுமுழு
மையுஞ் சுசலீலைகளை யநுபவிப்பதற்கு ஒவ்வொருபெண்ணுக்கு
ஆயிரம்பொன்கொடுக்கும் நியமமாதலால் அதுபோற்றருவீர்க
ளாயின்யாங்கள் எங்களதுமனமும்மெய்யும் ஒன்றுபடத்தக்கதாக
அஷ்டவித ஆலிங்கனமுஞ்செய்து அனங்கனது கணையுங்கருத்
தும்நாணும்படியாய்ப்புணருவோமென்றார்கள் கணிகைமாதர்கள்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பரத்தையர்களுரைத்தவணந்தந்துடனொவ்வொருத்திக்கோர்
பண்டாரத்தைக், காத்தமைத்துப்பிறியாதீர் என்னவுங்கண்காட்
டிமிகக்கட்டுப்பாடா, யுரைத்துவிலைமாதர்களின்வீதியெலாஞ்சங்
கமராயொளிரச்செய்து,வரத்தைமிகத்தருமருணைநகரினிலெண்
ணாதமட்டுமருவச்செய்தார்.

(இ-ள்) அக்கணிகைமாதர்கள்சொல்லியவைபோல் அன்னவர்
மகிழும்படியாய்க் கனகங்களைச்சொரிந்து ஒவ்வொருத்திக்கோர்
ஆண்டியைநியமித்துகங்குன்விடியளவும் விட்டுநீங்காதீர்களென்
றுகண்ஜாடையினாற்றெரிவித்து மிகவும் கட்டுப்பாடாக அக்கணி
கைமாதர்கள் வாழும்வீதியெல்லாம் சிவனடியார்களாகவேபிரகா
சிக்கும்படிசெய்து கோரிய எண்ணங்களையெல்லா முற்றச்செய்
யும்அழகிய அருணையம்பதி எண்காதம்வரையிலும். சாதலீலை
புரியச்செய்தார், சங்கமராகிய பரமசிவன்-எ-று, (௯௫)

விலைமாதர்தனித்தொருவரில்லாமலரிதாக்கிவெய்யகாமன்,
கலைமார்க்கப்படிமருவச் செய்தசங்கமரும்நீங்கிக் கமழுமாரன்,

னிலைமார்க்கமாய்நிட்ட சீடனுடன்மேவுவந்த நிலத்தையாளுஞ், சிலைமார்க்கமறிந்தமன்னன் கண்டெதிர்சென்றிறைஞ்சியழைத் திருத்திச்சொல்வான்.

(இ-ள்) விலைமாதர்கள்தனித்து எங்கணுங்கிடைக்காது அரிதாகச்செய்து கொடியமன்மதனது சால்திரவிதியின்படி அஷ்டவிதஆலிங்கனமும்-நகக்குறி-தந்தக்குறி-தாடனங்கள்-அறுபத்துநான்குவிதவிலைகளையுஞ் செய்யச்செய்த சங்கமராகிய ஜகதீசன் அவணின்றெழுந்து பிரகாசமும் பெருமையும்பொருந்திய நன்மார்க்கநிலைமையைப்பரிசோதித்தசிஷியனாகிய அளங்கசனோடும அரசனது அரண்மனையை நோக்கிச்செல்லுகையில் அப்பதிக்கிறைவனாகியும்சதுர்வேதமார்க்கம்யாவும் பூரணமாயுணர்ந்தமன்னனாகிய வல்லாளமகாராஜன்சங்கமர்வருநிலைக்கண்டு எதிர்சென்று பணிந்துபோற்றி யழைத்துக்கொண்டுபோய்நவமணிகளாலலங்கரிக்கப்பட்டு பிரகாசம்பொருந்திய அழகிய ஓர் சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து அஞ்சலியஸ்தனாய்நின்றுகூறுவான். (௧௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்ணியதவமோவன்றிப் பாரினியியாணியற்றும்
தண்ணியகருமம்யாதோ நயக்கினவ்வாறுநல்கப்
புண்ணியவசமோதேவர் பொன்னடிவருந்தயிங்கு [ன்.
கண்ணியமுறுவேன்றங்கள் கடாக்ஷமும்பெறுவேனென்று

(இ-ள்) தமியேன்செய்த தவப்பலனோ-அல்லது-ஸ்ரீ அருணாசலேசன்வாழும் இவ்வருணையம்பதியின்கண் எளியேனாற்செய்யப்பட்ட கிரியைகளின்புண்ணியமோ-பரமசிவத்தைப்போலெழுந்த ஜங்கமதேவர்களினது பிரகாசம்பொருந்திய தங்கமயமானஉபய சரணகமலங்கள் வருத்தமுறும்படி இங்ஙனம் அருட்சாந்தவிதியாதோ அவற்றைத்திருவாய்மலர்ந்தருளினால் அத்தன்மையாயடியேனடத்திக் கண்ணியனாவதல்லாமலுந் தேவரீரதுகருணாகடாக்ஷத்தினுள்ளுந் தோய்வேனென்றான்வல்லாளமகாராஜன். (௧௭)

மன்னனேகேளரசுநீதி மார்க்கமும்நீடுவாழி
உன்னையாங்கருதிவந்த தோதுவமுருவில்மாரன்
பன்னுமைங்க[illegible]
கின்னிலைநல்கிற்சீர்த்தி கடலேழும்வயங்குமென்றார்.

(இ-ள்) இப்பூமண்டலத்தின்கண் கீர்த்திபொருந்திய வல்லாளமகாராஜனேகேள்-உனது-அரசும்-செங்கோன்முறைமையும்-நீடூழிகாலம்வாழி-இப்போது உன்னையாம்வேண்டிவந்தகாரணம்யாதெனில், உருவிலியாகிய சித்தஜனாலெய்யும் - முல்லை-அசோகு-நீலோற்பலம்-மாம்பூ- தாமரைமலரென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து

கணைகளினாலும் இன்றுயாம்படுந்துன்பத்தை நீக்கும்பொருட்டு ஒருஸ்திரீயை எனக்குக்கிட்டும்படிசெய்வையேயாகில் உனதுகீர்த்தியானது எழுகடல்சூழ்ந்த இவ்வையகத்தின்மீது பிரகாசம்பொருந்தியிருக்குமென்றார் சங்கமராகியபரமசிவம்-எ-று. (௧௮)

இதைவிடதேவரீருக் கெழின்மணமுடிப்பிப்பேனென்
றதையுணர்ந்தையராஞோரசேகேளதுமாதொல்லை
வதைசெயுங்காமநோயை மாற்றுதல்விலைமாதர்க்கே
புதையல்போற்றெரியுமென்று புகன்றனர்பெரியோராங்கு.

(இ-ள்) இவ்வகையாய்பரஸ்திரீகளைஇச்சித்துத்திரிவதைப்பார்க்கினும் எக்காலமுந்தேவரீரைவிட்டகலாமலிருக்கும்படியாய்சிறப்போங்கிய மணஞ்செய்துவைக்கின்றேனென்றுமிகுபக்தியும்பரிவுங்கொண்டுரைத்த வல்லாளமகாராஜனது அன்புநிலையையறிந்த சங்கமராகியசிவபெருமான்சொல்லுகின்றார்-கேளும்ஓஅரசனே இப்போதுநீசொல்லியவார்த்தைகொடிய துன்பத்துக்கிடமாயும்-சுடர்முன்மெழுகுபோல்மனதை ஒருங்குபடுத்தாமல் நானாவிதகோலங்களை உண்டுசெய்வித்து உலையச்செய்யும்-அஃதன்றியும்-பஞ்சேந்திரியங்களுந்தடுமாறி காமவெகுளிமயக்கத்தால் நாவறட்சிசெய்யும் சுகப்பிணியைப்போக்கும் அவிழ்தம் விலைமின்னார்களுக்குக்கைவல்லியப்பட்டதேயன்றிஇதரமானஸ்திரீகளறியார்கள் ஆதலான்அன்னவரால் என்பிணியைமாற்றுவிப்பாயென்றுபெரியோராகியசங்கமர் அங்ஙனங்கூறினார்-எ-று. (௧௯)

நிட்டைசெய்வோர்க்கும்போத நிகழ்த்துசங்கமரேதங்க
ளிட்டத்தின்படியான்செய்வே னென்றிறைகாவலோரை
விட்டதிவிரைவிற்சீரார் வேசையாமொருமின்னாளை
இட்டமாயழைமினென்ன வேவினர்வாய்வின்மிக்கோர்.

(இ-ள்) இல்வாழ்க்கையைக்கடந்துநிட்டையென்னும்அட்டாங்கயோகங்களையுஞ்செய்யப்பட்ட தபோதனர்களுக்கும் ஞானோபதேசஞ்செய்விக்கும் மகாமகிமைபொருந்திய தேவரீராகியசங்கமரே, உமது கருத்தின்படியேநடத்துகிறேனென்று அங்குள்ள காவற்காரரையழைத்து நீங்கள் அதிசீக்கிரமாய் சிறப்போங்கிய கணிகையின்னார்கள் வாழும்வீதியிற்சென்று அதிரூபலாவண்யமுள்ளவளாய் ஓர்ஸ்திரீயை அழைத்துவாருங்களென்றுவிட்டதாக் காற்றினும் அதிவேகமாய் நடக்குங்காவலாளர்கள்சென்றார்கள். ()

சென்றுவேசையர்கள்வாழுந் தெருமனைதோறும்புக்கி
நின்றங்குநோக்குங்காலை நேயமாய்நடனகீதம்
கொன்றைசூடியவெம்மான்றன் குழுமுனாடல்கண்டு
இன்றுதவாவென்றெண்ணியிறைக்குவக்குமைப்பதானார்.

(இ-ள்) அரசனது ஆஞ்ஞையைப்பெற்றுச்சென்ற தூதுவர்கள்
அழகியவிலைமாதர்கள்வாழும் வீதிகளில் மனைகள்தோறும்புகுந்து
புகுந்து பார்த்துவருகையில் ஒருவீடாகிலும்நீங்காமல் கரலய
தாளத்தோகெந்த பரதநாட்டியங்களும் வீணைகானசங்கீதமுழக்க
த்தோடும் பொன்னிறம்போன்ற கொன்றைமாலையைச்சூடியசிவ
னடியார்கள்வீடுகள்தோறும் தனித்தனியாயிருந்துஆனந்தித்துக்
கொண்டிருக்குஞ் சம்பிரமங்களைக்கண்டு இன்றுமுடியாதென்று
கருதினவராய்த்தமது அரசனிடம்வந்துகூறினார்கள்—எ-று.(௪௧)

[வேறு.] அம்மொழியோர்ந்தமன்னவன் வெகுண்டே
யமைச்சரைநோக்கியேபுகல்வ, னம்மொழிபிறழ்வதான்றிருச்
செயலோ நாம்செய்தபூசையின்குறையோ, செம்மொழியார்ந்த
சங்கமர்கேட்டதெரிவையர் கிடைப்பதுமரிதென், றிம்மொழிவரி
முணிசைப்பதுமுறையோ வென்னவுமமைச்சர்களிசைப்பார்.

(இ-ள்) இவ்விதமாய்த்தூதர்கள் உரைத்த மொழியைக்கேட்ட
அரசன்கோபித்துத் தனதுமந்திரிமார்களைப் பார்த்துச்சொல்லு
வான்-நாம் பரமசிவத்தின் அடியவராகியசங்கமருக்குரைத்தமொ
ழியானதுபுரண்டுபோவது ஜகதீசனாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசனது
திருவுளச்செயலோ-அல்லது-நாம் ஆண்டவனுக்குச்செய்தபூசை
களின்குறைவோ-என்செய்வேன்-செவ்வியசொற்கள் பிரகாசியா
நின்றசங்கமர் நம்மைநாடிக்கோரிய ஸ்திரீகள்கிடைப்பது அரிதெ
ன்று அவர்முன்யாம் புகலுவதுதருமமோ வென்றுதுன்பப்படும்
வல்லாளமகாராஜனைப்பார்த்துமந்திரிமார்கள்சொல்லுகின்றார்கள்.

சிந்தையிற்கவலை யுற்றிடவேண்டாஞ் செல்வனேபேதை
யோம்சென்று, விந்தைகொள்வேசை மாதினைக்கொணர்வோம்
வியாகுலம்விடுமென வவர்வாழ், சந்தைகொள்வீதி யடர்ந்தவர்
மனையிற் றங்கியகோலமுநோக்கிப், பந்தைநேர் முலைமேற்கந்த
முமணிந்த பரத்தையர்க்கெடுத்துரைப்பாரால்.

(இ-ள்) மனதிற்கவலைகொள்ளவேண்டாம் அரசே, கடையர்களா
கியயாங்கள் சென்று அடியவர் கோரியவண்ணம் அதிரூபலாவண்
யமுள்ள கணிகைமாதைக்கொண்டு வருவோம்தாங்கள் துன்பத்
தையொழியுமென்றுசொல்லி அன்னவர்வாழும் பேட்டையாகிய
வீதிகளிற்சென்று மனைகளிற் புகுந்துபார்க்கையில் எங்குஞ்சிவ
னடியார்களாய் விளங்கியிருப்பதைப்பார்த்தும் பந்துபோன்ற
அழகியஸ்தனங்களின்மீது சுகந்தபரிமளங்களையணிந்திருக்கும்
விலைமாதர்களுக்குச்சிலவார்த்தைகளையெடுத்துச்சொல்லுவார்கள் (

மையுலாம்விழிநேர்மாதர்கணெருங்கி வாழுமிவ்வீதியிலொ
ருக்கி. மெய்யுலாமரசைநாடியபெரியோர்விரகதைத்தணித்திடு

வாரேல், கையுலாங்கடகப்பணிமணிவடமுங் கவித்திடுசதங்கையு
மணிந்து,நெய்யுலாந்தயிர்பா லறுசுவையமுன்ன நித்தமுமுண்டு
வாழ்குவரோ.

(இ-ள்) நீலோற்பலம்போன்றபிரகாசப்பொருந்திய கண்களை
யுடையபெண்கள் கூட்டமாய்வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்வீதியில்
யாராகிலும்ஒருவனிதைஉண்மைவிளங்காநின்றனங்கள்இறைவனை
நாடிரயந்தசங்கமாதுவெவ்வியகாமநோயைத்தணிப்பாரோயாகில்
அன்னவர்கள்இருகரங்களுக்கும் கடகமும் நவமணிகளாலமைத்த
ஆபரணங்களும் முத்துமாலைகளும் ஓசையைக்கொடுக்கும் பாத
ச்சதங்கை முதலிய நூபுரங்களை அணிவதன்றியும்,நெய்பால்தயிர்
சட்சுவைபதார்த்தங்களோடும் அமுதுண்டு சதாகாலமும்யாதும்
குறைவின்றிவாழ்வார்கள்-எ-று. (௧௪)

இன்னவாறமைச்சருரைக்கவம்மின்னுரிறைஞ்சியேயாங்க
ளெல்லோரும், மூன்னுபுவடியாரிடம்பொருளிரவு முழுமையுமி
ருந்திடப்பெற்றோம், துன்னுமிவ்விரவுகழிந்தபின்நீவிர் சொற்ற
துபோலவாமமைச்சர், தன்னகஞ்சலித்துமன்னனுக்கதனைச்சாற்
றவுமாங்கவன்மொழிவான்.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமாய் மந்திரிகளுரைத்தமொழியைக்கேட்ட
கொடிமின்னலைப்போற்றுவளும் இடையினையுடையஅக்கணிகை
மாதர்கள் எதிர்வந்துநின்றுபணிந்து பலவாறாகத் துதித்து நாங்
கள்யாவரும் இன்றுபகற்போதே நம்மையாட்கொள்ளும்ஸ்ரீஅரு
ணாசலேசனுடைய மெய்த்தொழும்பராகிய இவ்வடியார்களிடம்
இன்றிரவுவிடியுமளவும் சுகலீலைகளுக்கிணங்கி நடப்பதாய்ப்பொ
ருளைப்பற்றிக் கொண்டோமாதலான் இத்தினஞ்செல்லுமாயின்
தேவரீர்கள்சொல்லியபடி நடக்கலாமென்று மொழிந்தவைகேட்ட
அமைச்சர்கள்தத்தம் மனஞ்சலித்து அவணின்றுநீங்கி அரசனி
டம்வந்துரைக்கஅங்கனம்கூறுவான்வல்லாளமகாராசன்-எ-று.()

அற்பமிதுநமக்கரிதாயிருப்பதென்கொலந்தோவென்றயர்
வுற்றுங்கு, பற்பலவாய்சிந்தைதனிலேக்கமுற்றீ இறையருளும்
பான்மைதானே, தற்பரனைப்போலெழுந்த சங்கமருக்குரைத்த
வண்ணந்தருவேனென்று, விற்பொருதும்வேந்தனிவினைவாகக்

க

(இ-ள்) அற்பமாகியஇச்செய்கை நமக்குக்கிடைப்பது துல்லப்
மாகவிருக்குங்காரணம்யாது - ஐயோவென்று அரசன்துன்ப
மடைந்துபின்னர்நானாவிதமாய் மனதில்ஏக்கங்கொண்டு இதுவும்
பரமசிவனுடையதிருவிளையாடல்தானே ஜகதீசனைப்போல்வடி
வுகொண் டெழுந்தருளிவந்த சங்கமர்கோரிய வண்ணந் தருவே

னென்றெழுந்து வில்லேந்தியொளிரும் வல்லாளமகாராசனை
வன்மிகவுந்தீவரமாய்விலைமாதர்கள்வாழும்வீதிக்குச்சென்றான். (

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தவரெதுகேட்டாலும் வழங்குதுமெனப்பதாகை
அந்தரமளாவநாட்டி யளித்திடுநாளினின்று
சுந்தரசங்கமற்குச்சொன்மொழிப்பிறழாதென்னைப்
பந்தமாய்க்காப்பவட்கிப் பதியினைத்தருவேனென்றான்.

(இ-ள்) நம்பதியை நாடிவந்தவர்கள் எந்தப்பொருளைக்கோரிக் கேட்டபோதினுங்கொடுக்கின்றோமென்று ஆகாயபரியந்தம் உயர்ந்து படபடாகாரஞ்செய்து பறக்கும்படியாய்த் துவசமுயர்த்தி நடாத்திவரும்நாட்களில் இன்றையதினம் விரகவேதனையால்மெலிந்து நம்மைநாடிவந்த அழகியசங்கமருக்கு உமதுநோயை யகற்றுவோமென்று கூறியவண்ணம் மாறாது ஆசையோடுங் காப்பாற்றியகணிகைக்கு எனது அரசுக்குரிய இப்பதியையளிப்பேனென்றுரைத்தான் வல்லாளமகாராசன்—எ-று. (சஎ)

கரிபரியுடனும்வேண கனகமுந்தருவேன்முத்துச்
சொருகியசிவிகையீவேன் றொல்லுலகாள்வதற்கிங்
கரியசெங்கோலுநல்கி யவர்க்கியான் பணியுஞ்செய்வேன்
பெரியவர்விரகந்தீர்த்தாற் பெற்றதாயெனக்காமென்றான்.

(இ-ள்) யானை - குதிரை முதலியவைகளோடும் தாங்கள் வேண்டியபொன்னுந்தருவேன்-இதல்லாமலும் முத்துகளினால் அலங்கிருதஞ்செய்த பல்லக்குங்கொடுப்பேன்-இப்பூமண்டல முழுமையும் ஆளநினைத்தபோதினும் எனதுசெங்கோலைக்கொடுத்தாளும்படிசெய்து அன்னவர்கட்கியான் பணிவிடையுஞ்செய்வேன் இன்று நாடிவந்த சங்கமரது காமநோயைத்தணித்தால் என்னைப் பயந்தஅன்னையுமாவார்களென்று இராஜாதிராஜனாகிய வல்லாளமகாராஜன்புகன்றான்—எ-று. (சஅ)

உலகினில்வருஞ்சுகத்து ளுயர்சுக மிஃதேயென்று
கலையுணர்முநிவராருங் கழறுவராதலானந்
தலமதிலுற்றசெய்ய சங்கமர்விரகந்தீர்த்தால்
இலகுமென்னுயிர்கேட்டாலுமீகுவேன்வருவீர்மின்காள்.

(இ-ள்) கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண்வழங்கும் இன்பங்களுக்கெல்லாமேலாகியது மாதரார்விழியினையுடைய பெண்களின் கலவி

த்தொழிலில்வரும் இன்பமேயதிகமென்றுவேதநூலுணர்ந்தமுனி
வர்களும் கூறியிருக்கின்றார்களாதலால், நமதுபதியைநாடிவந்த
மேன்மைபொருந்திய சங்கமனைவருக்கும் விரகவேதனையை
இன்றுமாற்றினவர்களுக்கு பிரகாசம்பொருந்தியஎனது பிராண
னைத்தானமாகக்கேட்டபோதிலும் அளிப்பேன் வருவீர் கணிகை
யின்களேயென்றுகூறினான் வல்லாளமகாராஜன்—எ-று. (௪௧)

ஆதரவாகத்தங்களாணையின்படியேயாங்கள்
ஏதமிலடியர்தம்மோ டின்புறப்பொருளும்பெற்றோம்
நாதவென்செய்வோமென்று நங்கையர்பணிந்துரைக்கப்
பூதலமன்னன்வெட் கிப் புகழ்மனைவந்துசார்ந்தான்.

(இ-ள்) அரசனவின்றமொழியைக்கேட்டவிலைமாதர்கள் தேவரீர்
ஆக்கினையின்படி நடந்துவரும் நாங்கள் இன்றையத்தினம் குற்ற
மற்றபரமசிவத்தின் அடியார்களிடத்திற் கலவித்தொழில்புரியும்
பொருட்டு பொருள்பெற்றுக்கொண்டோமாதலால் எங்களையாட்
கொள்ளும்இறைவனேயாங்களென்செய்வோமென்று அடிபணிந்
துரைத்தமொழியைக்கேட்ட வல்லாளமஹாராஜன் நாணமுற்றவ
னாய் கீர்த்திபொருந்திய தனது அரண்மனையைச்சேர்ந்தான். (௪௨)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இல்லமுற்றமன்னன்மதிவதனமாறியிருப்பதனைமங்கையர்களி
சைந்துநோக்கி, மல்லமாதேவியருமிளையாளாகும் வண்மைமிகு
சல்லமாதேவியாரும், தொல்லுலகைப்புரக்கவல்லஎங்கள்கோவே
துன்பமுற்றகாரணமென்னவற்றைநீவிர்சொல்லுமெனவடிபணி
ந்துவினவவாங்குதூய்நெறியோனவர்க்கிதனைச்சொல்லுவானால்.

(இ-ள்) அரண்மனையைவந்துசேர்ந்த வேந்தனுடைய பூரணச்
சந்திரோதயம்போன்றமுகாரவிந்தமானதுசலனத்தால்வேறுபட்
டிருப்பதைக்கண்ட அவன்தேவிமார்கள் மல்லமாதேவியும் மிகு
வண்மைபொருந்திய இளையாள் சல்லமாதேவியும் இவ்விருவரும்
நெருங்கிவந்துநெடியகடல்சூழ்ந்தஉலகங்களையெல்லாம்ஒருகுடை
நீழலினின்று பரிபாலனஞ்செய்யும் எங்கள்காதலனே எந்தநாளு
மில்லாது இன்றுமனதிற்றுன்பம்நேர்ந்தவாறென்னே, அதனைதே
வரீர் திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்றுபாதகமலங்களிற்பணிந்துகே
ட்க-அங்ஙனம் பரிசுத்தமாகிய நிலையினையுடைய வல்லாளமஹா
ராஜன் மங்கையர்களுக்கு நடந்தசெய்திதனைக்கூறுவான்-எ-று ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்றொருமுதியோர்மானா ரின்பத்திலிச்சைகொண்டு
வென்றிசேர்நம்மைநாடி வினவியபடிக்கிசைந்தும்
மன்றதில்விலைமின்னார்கள் வாய்ப்பதுமரிதானொந்தே
னென்றவர்வாய்மைகேட்ட வெழின்மனையாருஞ்சொல்வார்.

(இ-ள்) இன்றையதினம் ஓர் பெரியவர் சேல்போன்றவிழியினையுடைய மடந்தையர்களது மயக்கத்தின்மீது மனம்வைத்து வெற்றிபொருந்தியநம்பதியைச்சேர்ந்துநம்மை வினவியவண்ணமிசைந்து இவ்வருணைமாநகர்முழுமையும் விலைமாதர்கள் வாழும் வீதியெங்களுந்தேடியும் கிடைப்பது பிரயாசையாயிருப்பதால் துன்பமுற்றேன்என்செய்வேன் அடியவருக்குரைத்தமொழிதப்பிப்போகின்றதேயென்று கூறித்துன்பமுற்றிருக்கும் வேந்தனதுவாய்மையைக்கேட்டமங்கையர்கள்சொல்லுவார்கள்-எ-று. (௩௨

ஆசிரியவிருத்தம்.

விரகமுற்றவடியவர்க்குவாக்களித்த வேந்தேநின்மனம்யா
தோவறிகிலோம்யாம், இருவர்களிற்சிறியவளாமென்னையன்னோ
ர்க்கிசைத்திடவுங்கருத்துளதே லிசைவேனென்றாள், திருவளரு
மன்னனகமகிழ்ந்துநோக்கிச் சேயிழையேயடியவரோடறையி
ற்சேர்ந்து, உருவிலியாற்படுதுயர மொழிப்பாயென்று உத்தம
னும்பெரியவருக்குரைத்திட்டானால்.

(இ) விரகவேதனையால்மெலிந்துவந்த சங்கமருக் கந்நோயைத்தணியச்செய்கிறனென்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்தஎங்களரசே, தங்களுடையகருத்துளத்தன்மைபொருந்தியதாயிருக்கிறதோசிறியேங்களறியோம்-ஆதலால்எங்களிருவர்களிற் சிறியவளாகிய என்னை அவ்வடியவர்க்கிசையச்செய்யும்படியாய் கருத்திருக்குமாயின் தேவரீரதுஎண்ணங்குறைபடாமலவ்விதமேநடக்கின்றேனென்று கூறியபோதுஇலக்குமிகடாக்ஷம்பொருந்திஇலகாநின்ற வல்லாளமகாராஜன்மனமகிழ்ந்துதனதுமங்கையைப்பார்த்துஓபெண்கள்நாயகமே,நம்மைநாடிவந்தசங்கமரோடுபள்ளியறையிற்சேர்ந்து மன்மதனாற்படுந் துன்பத்தைப் போக்குவாயென்று சொல்லிவிடைகொடுத்துப்பின்னர் உத்தமகுணத்தையுடையவனாகிய மன்னன்பெரியவரிடஞ்சென்றுதேவரீர்கருத்தின்படியமைத்தே னங்கீகரித்துக்கொள்ளுங்களென்றுமிகுபத்தியோடுங்கூறினான்.(௩௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கணஞ்ஜலக்கமாடி யழகுறவறையுட்சேர்ந்து
மிக்கநல்லியாழைமீட்டி விநோதமாய்க்கீதம்பாடிப்
பக்கலினெருங்கியந்த பரமனைப்பார்க்குங்காலி
லக்கணிமெய்யனங்கே யரியயோகத்திலுற்றான்.

(இ-ள்) இராஜபத்தினியாகிய சல்லமாதேவி உடனே மஞ்சனமாடி ஆடையாபரணாலங்கிருதஞ்செய்து சுகந்தபரிமளங்களையணிந்து பஞ்சகச்சாயவர்க்கங்களேந்தி வீணையெடுத்துப் பள்ளியறையுட்பிரவேசித்து இந்திரநீலமரகதங்களாலமைத்தொளிருமஞ்சத்தில் அம்சதூளிகாசயனத்தின்மீதாரோகணித்துக்கொண்டிருக்கும்அடியவர் பக்கலினின்று நனி இன்னோசையைத்தரும் வீணையைமீட்டிக்கீதம்பாடிக்கொண்டுசிலநேரஞ்சென்றபின்புபெரியவர்சித்திரப்பிரதமைபோ லசைவற்றிருப்பதைநோக்கையில் உருத்திராட்சமாலிகாபரணமணிந்துவிளங்கும்மெய்யினையுடையபெரியவர் யோகநித்திரையி லிருப்பதைக்கண்டாள் சல்லமாதேவி.()

பின்னுமம்மங்கையந்தப்பெரியவர்மகிழவெண்ணித்
துன்னுமங்கவர்மீதுற்ற சுகந்தநீரெடுத்துத்தூவி
நன்னயத்துடனேநிற்க நயனமுந்திறவாதன்னோர்
தன்னையும்நோக்காதாலுந் தயங்கியங்குழைப்பதானாள்.

(இ-ள்) பின்னையும் அருந்ததிக்கொப்பாகிய அவ்வரசியானவள் அங்ஙனம் யோகநித்திரையிலிருக்கும் சங்கமர் மனமகிழத்தக்கதாகநினைந்து பிரகாசம்பொருந்திய அன்னவர்மீது அவணுளசுகந்தமுலவும் பனிநீரையெடுத்துத்தெளித்தும் நன்னயத்தோடுநின்றும்கண்விழியாமலும் தன்னையுப்நோக்காமலுமிருப்பதையுணர்ந்ததேவியானவள் சிந்தைமெலிந்துகூறுவாள்-எ-று. (௫௫)

வேந்தனானுரைத்தவாய்மைவீண்படமுறையோவந்தோ
ஏந்தலேயென்றிறைஞ்சி யெழிலுறுமடந்தையாங்கு
சாந்தமாய்மேல்விழுந்து தழுவவப்பரமனாரோ
ஏந்தவுங்குழந்தையாகி யிருப்புறவழுவதானார்.

(இ-ள்) இராஜாதிராஜனாகிய வெங்கோமானுரைத்த வாய்மை வியர்த்தமாவதுதருமமோ - ஐயோ கடவுளேயென்று தொழுது அழகுலாவும் வனிதையானவள் அங்கு நித்திரையிலிருக்கும்பெரியவர்மீது மெதுவாய்ச்சாய்ந்து ஆலிங்கனஞ்செய்கையில் ஸ்ரீகபி

லாசபதியாகிய பரமசிவன் எந்துங் குழந்தைவடிவமாகி யவ்வண ங்குக்களிப்பும் ஆச்சரியமுங்கொள்ளத்தக்கதாய்செங்குமுதம்போன்ற அழகியவாயைத்திறந்து அழுகைசெய்யவாரம்பித்தார். (௫௬)

அரனொருகுழவியாகி யலறியேயழுகும்போது
பரமனார்செயலென்றெண்ணிப்பார்த்தியன்விரைவில்வந்து
கரமதாலெடுத்தணைத்துக் களிப்புடனுச்சிமோந்து
விரகுடனிருக்கும்போதவ் விமலனுமாயமானார்.

(இ-ள்) ஸ்ரீ கயிலாசபதியாகிய பரமசிவன் குழந்தைவடிவாய் அலறியழுகின்றசெய்யுளறிந்தஅரசனானவன் இஃது ஆண்டவன் றிருவிளையாடலென்றுணர்ந்து மிகத்தீவரமா யங்ஙனஞ்சேர்ந்து வனசமலர்களைப்போன்ற விருகரங்களா லெடுத்தணைத்து முத்தமிட்டு உச்சிமுகந்து தனிகாதலோடும் பேரானந்தங்கொண்டிருக்கையில் ஜகதீசனாகியஎம்பெருமான்மாயமாய்மறைந்தார். (௫௭)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஐயனேநினதுதிருவுளச்செயலை யறிவமோவறிவிலோமியாங்கள், மெய்யனேகண்கள்மூன்றுடையானே வேதனேவேதநாயகனே, துய்யனேயெம்மைச்சோதனைசெயவோ சுதனெனத்தோன்றியேமறைந்தீர், செய்யனேயெங்கட்கென்விதியென்று தேவியோடரசனுமெலிந்தான்,

(இ-ள்) சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகியஐயனே, தேவரீரதுதிருவுளச்செயல்மடைமையோமாகிய யாங்கள் தெரிந்துகொள்ளுவோமோ- நீக்கமற்றவனே திரிநேத்திரங்களையுடையவனே மறையுருவானவனே சுருதிநாயகனே பரிசுத்தனே எளியோங்களைச்சோதனை செய்யும்பொருட்டோ புதல்வனாகவுந் தோன்றிமறைந்தீர் மேன்மையுற்றவனே எங்களுக்கென்னவிதியென்றுமங்கையுந்தானும்ஆற்றப்படாத துன்பத்திலழுந்தினார்கள்—எ-று. (௫௮)

கொற்றவனிவ்வாறுளமெலிந்தாங்கு கோவெனக்கதறுமக்காலி, னற்றவத்தோர்கடுதிசெயுமீச னுமையுடன்விடையேறிச், சுற்றிலுங்கணங்கள்சூழ்ந்திடவிதிமால் தொடரவுமருணையம்பதிவாழ், வெற்றிகொளிறைக்குத்தரிசனமுதவ விரகுடன்பணிந்தவன்றுதிப்பான்.

(இ-ள்) அரசனானவன் இவ்வகையாய்மனம்வெதும்பிக்கோவென்றுவாய்விட்டலறிதிர்கையில் மகிமைபொருந்திய தபத்திணைபு

டையவர்கள் போற்றிப்பணியத்தக்க பரமசிவன் பார்வதிதேவி யோடும்வெண்விடையின்மீதேறிஅநேகசிவகணங்கள்சூழத்தக்க தாகவும் பிரமனும்விஷ்ணுவும்வாகனங்களிலேறிவரவும் அருணை யம்பதியை ஆளும் வல்லாளமகாராஜனுக்கு தெரிசனந்தந்தமாத்தி ரத்தில் ஆவலோடும்பூமியிற்பணிந்தெழுந்து சிரமிசைஇருகரங் களையுங்கூப்பித் துதித்தான்-எ-று. (௯௯)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியேசரணமண்மே லடியரைக்காக்கவல்ல
சோதியேசரணங்கங்கைத் தூயசெஞ்சடையிற்றுன்னப்
பாதிமாமதியணிந்த பரமனேதமியேற்குறற
நீதியைத்தாங்கவோர்சேய் நின்மலாவருளுவாயே.

(இ-ள்) ஆதிநாயகனாகிய தேவேவசரணம்-உலகின்கண் அடியார் களைச்சோதித்தாட்கொள்ளும்படியாகிய பூரணனேசரணம் - கங் கையையும் மூன்றாம்பிறைச்சந்திரனையும் பரிசுத்தமாய் பொன் போற்பிரகாசிக்குஞ்சடையிற்றரித்திலகும் பரம்பரனே-அடியே னது செங்கோல்விதியை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாய் ஓர் புதல்வ னைக்கடாக்ஷித்தருளல்வேண்டுமென்றுதொழுதான்—எ-று. (௱)

சுந்தரமன்னகேண்மோ சுதனுமக்கியாமேயாேனும்
அந்தத்தினுமனக்கேயறைவிதிமுடிப்போமென்று
சந்திரசேகரனூர்வாழ்த்திச் சார்ந்தனர்கயிலைபின்னர்
பந்தமாயுலகைவேந்தன் பண்புடனாண்டுவாழ்ந்தான்.

(இ-ள்) அழகுலாவுங்கீர்த்திபொருந்தியஅரசேகேளாய், யா மே உனக்குப்பிள்ளையாய்த்தோன்றினபடியால்உனது அந்தியகா லத்தில்வேதவிதியிற்கூறுஞ்சடங்குகளைச் செய்துவருவோமென் று சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் வாழ்க்கடவையெ ன்றுகூறித் தேவகணங்களுடன் கயிலாசகிரியைச் சேர்ந்தபின்பு மிகுந்த ஆவலோடும் வல்லாளமகாராஜன் அருணையம்பதியை ஆண்டு வாழ்ந்துவந்தான்-எ-று. (௱௧)

ஏழாவது

வல்லாளமகாராஜன்சருக்க-முற்றிற்று.

—※—

ஆக திருவிருத்தம் - ௬௱௰.

உ

சிவமயம்,

தீர்த்தத்தின்-படம்.

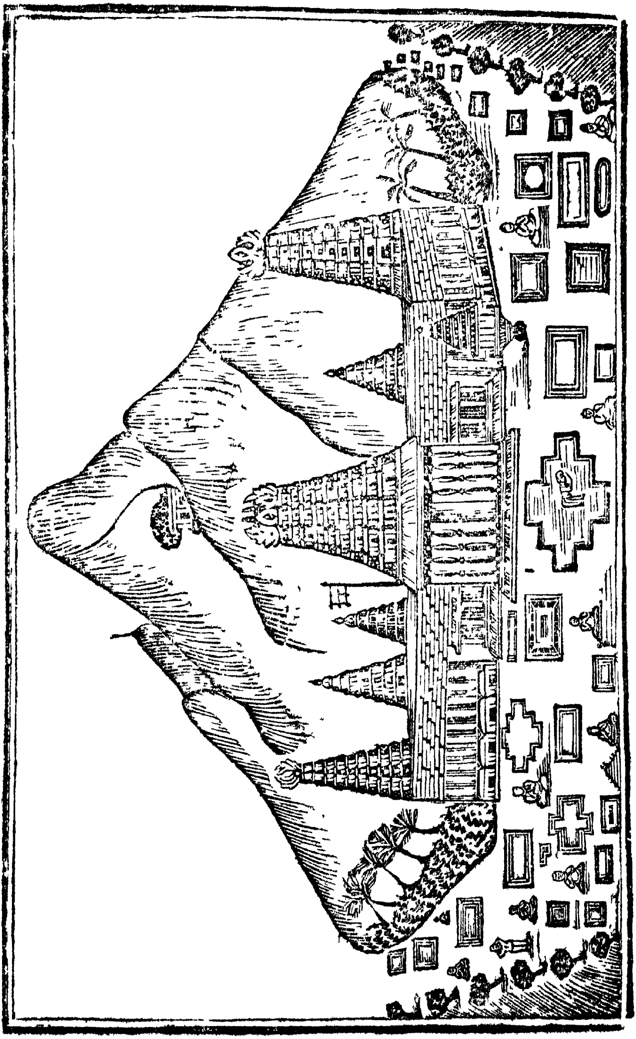

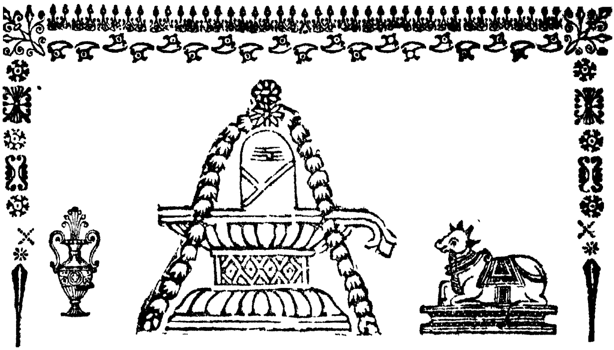

உ

சிவமயம்.

எட்டாவது

தீர்த்தச் சருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

செருக்கலையுங் களிற்றுமுகப் பிள்ளையிருபதம்போற்றித் திரையான்முத்தர், தருமலைபுமொருவரையுந் தொலைத்தமலைக்கிழவனிருசரணம்போற்றிப், பொருமலையுமிரங்கலையு மடியாருக்கொழிக்கவழற் பொருப்பாய்நின்றோன், மருமலையுஞ்செம்மலையும் பச்சைமலைமடந்தையையுங் கருத்துட்சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) யுத்தஞ்செய்யத்தக்க யானையினது முகத்தையுடைய பிள்ளையாரது இரண்டுபாதத்தையும் வணங்கி அலைகளாலே முத்துக்களைக்கொழிக்குஞ் சமுத்திரத்தையும் கிரவுஞ்சமென்னுமலையையும் அடக்கிய சிவசுப்பிரமணியரதுபாதத்தைவணங்கித் துன்பத்தையும் சோர்தலையும் அடியார்களுக்கு ஒழிக்க அக்கினிமலையாக நின்று என்னுடையபிறவியைக்கெடுக்குஞ்சிவனையும் மரகதநிறம் பொருந்திய பார்வதியையும் மனதிற்சேர்ப்பாம் எ-று. (௧)

கலிவிருத்தம்.

தேங்குமன்பிற் சிவபுராணத்தனி
லோங்குருத்திர சங்கிதையோதினேன்
பாங்கிலிங்க புராணப் பரப்பினு
ணீங்கறிந்தபடியு மியம்புவேன்.

(இ-ள்) பெருகியஅன்பினாலே சிவபுராணத்தில் உயர்ந்திருக்கின்ற உருத்திரசங்கிதையை முன்சொன்னேன் பெருமையாகிய இலிங்கபுராணப்பரப்பிலே நானறிந்த தன்மையுஞ்சொல்வேன் (

ஆதிவேத னருளச்சனகனும்
வேதர்வல்ல வியாதனுக்கீந்தனன
சூதனுக்கவன் சொல்லினன்சூதனு
மேதமற்ற விருடியர்க்கீந்தனன்.

(இ-ள்) ஆதியிலே பிர்ம்மா ஜனகரிஷிக்குச்சொல்ல ஜனகர்வேதவியாசருக்குச்சொல்ல வேதவியாசர் சூதரிஷிக்குச் சொன்னார் சூதரும்குற்றமற்றநைமிசாரணியத்துரிஷிகளுக்குச்சொன்னார்(

வன்னிமாமலைத் தோற்றமும்வான்மலைக்
கன்னிபாகங் கலந்ததுமுன்னமே
சொன்னதாதலி னங்கதொழித்தனன்
பின்னருள்ள கதைசிலபேசுவாம்.

(இ-ள்.) அக்கினிமலையானது தோன்றினதும் பெருமைபொருந்திய மலைப்பெண்ணான பார்வதி சுவாமியினது இடப்பாகம் பெற்றதும்முன்னமே சொன்னபடியினாலே அதைநீக்கிப்பின்னுண்டாகிய சிலசரித்திரங்களைச்சொல்லுவோம்-எ-று. (௪)

தீர்த்தமும்மதிற் செய்தருமங்களும்
வாய்த்தவெண்பின் வலமுமிலிங்கமு
மேத்திடாதவ ரெய்துமிகழ்ச்சியும்
பார்த்தரன்பொருள் கொண்டவர்பாவமும்.

(இ-ள்) தீர்த்தங்களின்மகிமையும், அதிற்செய்யப்பட்டதருமங்களும், கிரிப்பிரதட்சணத்தின்மகிமையும்,இலிங்கமகத்துவமும், சுவாமியைவணங்காதவர் அடையும்இகழும், அவரடைந்தஇகழ்ச்சியைப்பார்த்துச் சுவாமியினதுபொருளை அபகரித்தவர்களுக்குவருகின்றபாவமும்-எ-று. (௫)

பந்தமாயறியாது செய்பாவமுஞ்
சிந்தையாரவறிந்துசெய்தீமையும்
முந்தையோர்க ளொழித்தமுறைமையு
மெந்தைநாணமகிழ்வுமியம்புவேன்.

(இ-ள்)பந்தவசமாய்அறியாமற்செய்தபாவமும், மனதாரஅறிந்துசெய்தபாவமும், முதற்காலத்திலுள்ளவர்கள் அப்படிவந்தபாவத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டமுறைமையும், சுவாமியினால் மகிழ்ச்சியடைந்தபுழுகுபூஜையின்செய்கையுஞ்சொல்லுகிறேன். (௬)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விருப்பில்கோதமமுனீசன் றிருமுனேவெள்விநாட்டத் [கு,
திருப்பொலிசடையோன்றன்னுற் செனித்திருமறையோனுங்
உருப்பொலிகனலோனென்ன வுற்றனனவனைநோக்கிப்
பொருப்பிறையவனைப்பூசைபுரியெனப்புகழ்ந்துசொன்னான்

(இ-ள்) உலகத்து ஆசையில்லாத கௌதமரிஷி சுவாமியின்சந்நிதி முன்னமே வேள்வியொன்றுசெய்கிறதற்கு யத்தனித்து அக்கினி வளர்க்க அழகுபொருந்தியசடையையுடைய அந்தச்சுவாமியின் கிருபையால் முன்னமேதோன்றியிருக்கிற சிவபிராமணன் அந்த யாகத்தில் அக்கினிசொரூபம்போலப்பிறந்தான் அவனைப்பார்த்துக் கிரூபமாகிவிளங்கிய அருணாசலேசுரரைப் பூசைசெய்யென்றுபுகழ்ச்சியாக உபசாரஞ்சொன்னார்-எ-று. (எ)

மற்றுமேழ்தருப்பைதீயி லிடுதலுமலர்மாதென்னக்
கற்றையுங்குழன்மின்னாரு முதித்தனர்கணிகைமாராய்
நிற்றலுமிறைவர்முன்னே நிருத்தமேபுரியுமென்று
னற்றடம்பலவுங்கண்டு நகரமுஞ்சிறப்புஞ்செய்தார்.

(இ-ள்) அதன்பின்பு கௌதமர் ஏழுதருப்பையையெடுத்துக் குண்டத்தின் அக்கினியிலேபோட்ட அளவில் இலட்சுமிபோலக் கற்றையாயிருக்கின்ற கூந்தலையுடைய ஏழுபெண்கள் தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார்கள் அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள்சுவாமியின் சந்நிதியிலே நாட்டியஞ்செய்துவாருங்களென்றார் அவர்கள் நன்மையாகியதடாகங்கள் பலவுண்டாக்கி ஊரைச்சிறப்புசெய்தார்கள். (

மந்திரம்பாவும்வெந்தீ மலைதனக்கடுத்தகீழ்பா, லிந்திரதட
முண்டந்த விந்திரன்முதலேகண்ட, தந்தரத்தமரர்தாமுமதிற்றின
மூழ்கலாலே, சந்தனக்குழம்புநாறு மணக்குமைந்தருவின்மாலை.

(இ-ள்) தேவர்கள்மந்திரங்களாலேதோத்திரம்பண்ணப்பட்ட அக்கினிமலைக்கு அடுத்தகிழக்குத்திக்கில் இந்திரதடாகமென்றொன்றுண்டு-அதுதேவேந்திரன்முன்னுண்டாக்கினது தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் அதில் நித்தியமுழுகுதலாலே சந்தனக்குழம்பின் வாசனையும்கற்பகபுஷ்பத்தின்மாலையினுடையவாசனை மணக்கும்,

பரமயாமதிரைப்பூசம் படிந்திடிற்பருகிற்கோடி
பிரமபாதகம்போமென்று லதினலம்பேசலாமோ
சுரர்பதிமூழ்கின்முன்னே தொடர்ந்ததீவினைகடீர்ந்தா
னிரவியுள்ளளவும்வாழ விமையவருலகம்பெற்றான்.

(இ) மேன்மைபொருந்தியஇந்திரதீர்த்தத்தில்தைப்பூசத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஒருகைஜலம்ஆசமனஞ்செய்தால்கோடி பிரமஹத்திதோஷம்போமென்றுலதன்பெருமையைப்பேசக்கூடுமோ இந்திரன்முன் அதில்மூழ்கித் தன்னைப்பற்றியதீவினைகளை நீக்கிக்கொண்டுசூரியனுள்ளளவும்வாழத் தெய்வலோகத்தையும்பெற்றான். (

ஆங்கிதன்பெயராந்தீர்த்த மருணைமால்வரைதன்கீழ்பால்
பொங்கியததனின்மீனந் திங்கட்பூரணையின்மூழ்கில்
செங்கயற்கருங்கட்செவ்வாய் திருந்திழையவரால்வந்து
தங்கிய வினைபுந்தீருந் தருமமுந்தவமுஞ்சாரும்,

(இ-ள்) அருணாசலத்துக்குத்தென்கிழக்கில்அக்கினிதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு- அதில் பங்குனிமாதம் பௌர்ணமியில் முழுகினால்செம்மைபொருந்திய மீன்போன்றகரியகண்களையும்சிவப்பாகியவாயையுமுடையமாதர்களாலே வந்துபொருந்திய பாவமுந்தீரும்தருமமும் தவசும்சேரும்-எ-று. (௰௧)

வன்னிமுன்னொருநாளேழு மறைக்குலமுனிவர்காதற்
றுன்னியமடந்தைமாரை விரும்பத்தன்சுவாகையந்தப்
பன்னியர்வடிவமாகப் புணர்ந்துமேற்படர்ந்தபாவந்
தன்னைத்தான்கண்டவந்தத் தடத்தினிற்படிந்துசாய்த்தான்.

(இ-ள்.) அக்கினிதேவன்முன் ஒருநாள் வேதமுணர்ந்த ஏழுமுனிவர்களுடையபத்தினிகளை விரும்ப அதைத்தனது பெண்சாதியாகியசுவாகாதேவி யென்பவளறிந்து அந்த ஸ்திரீகள்ரூபத்தைத்தானெடுக்கப்புணர்ந்துமேலே நினைத்தபாவத்தைத் தீர்க்கத்தனாலே உண்டாக்கப்பட்ட அந்தத்தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாவத்தைப்போக்கிக்கொண்டான்-எ-று (௰௨)

தென்றிசைதருமதீர்த்த முளததிற்செறிந்துமூழ்கிற்
பொன்றிகழ்வடிவமாகு முடற்பிணிபொடியட்டோடும்
வென்றியிற்காலன்முன்னாள் விதிப்படைதொடரமேனி
குன்றியசாபந்தீர்த்தா னதனிடைக்குளித்துமாதோ.

(இ-ள்) பின்னும்அந்தமலைக்குத் தென்பக்கத்தில் யமதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு-அதில்அடைந்துமூழ்கினால் உடல்பொன்வடிவமாகும் தேகத்திலுள்ளவியாதிபோம் வெற்றிபொருந்திய பிரமாவினது ஆயுதந்தொடர்ந்து தேகங்குன்றினதை யமனானவன் அதில்முழுகித்தீர்த்துக்கொண்டான்-எ-று. (௰௩)

நீங்கிருநிருதிதீர்த்த முளதும்மணிருதிகோணத்
தாங்கதின்முழுகுறார்க் கரும்பகைடனைத்துந்தீரும்
ஓங்குமத்தடத்தின்முன்னே யுருகியே நிருதிமூழ்கி
வீங்கியகனற்கட்பேழ்வா யலகையைவிசையமபெற்றான்.

(இ-ள்) நீங்குதற்கரிதாகிய நிருதிதீர்த்தமென்றுநிருதிமூலையிலிருக்கின்றது-அதில் முழுகினவர்களுக்கு அரியபகைகளெல்லாந்தீரும் உயர்ந்த அந்தத்தீர்த்தத்தில் முன்னேமுழுகின பலத்தினாலே நிருதியானவன் நெருப்புநிறம்போன்ற கண்களையும் ஆழமாகியவாயையுமுடையபேயைத் தன்வசமாக்கிக்கொண்டான். ()

வருசையருமலைக்குமேல்பால் வளம்பெறவருணதீர்த்த
நசைபெறவதனின்மூழ்கிற் கிரகமொன்பானுநன்றாம்
இசைபெறக்கிரகமெல்லா முழுகுமவ்விடத்தில்வாயு
திசையினற்பவனதீர்த்த முழுகிலெத்துயரந்தீரும்.

(இ)ள் நீ மற்றஅருணகிரிக்குமேற்குத்திக்கில்வளப்பமுள்ளவரு

ண் தீர்த்தமென்றொன்றுண்டு-ஆசையுண்டாக அதில் முழுகினால்
ஒன்பதுகிரகங்களும் நன்மையைக்கொடுக்கும். முன் அந்த ஒன்ப
துபேருமதில்தங்களிஷ்டத்தையடையமூழ்குவார்கள்வாயுதீர்த்த
மென்றொன்றுண்டு-அதில் முழுகினால் எல்லாத்துன்பமுந்தீரும்.

வடதிசைக்குபேரதீர்த்த முழுகினார்வறுமைபோமத்
தடமதிற்குணபாலீசன் மருத்துவர்சமைத்ததீர்த்தம்
புடைசெறிந்ததனின்மூழ்கிற் புலையரிற்கடையரேனு
மடைவுடன்வருணநான்கி லதிகமாயரனைச்சேர்வார்.

(இ-ள்) வடக்குத்திக்கிலே குபேரதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு-அதில்முழுகினவர்களுடைய தரித்திரம்நீங்கிப்போம்-அதற்குக்கிழக்கு ஈசானியதிக்கிலே அசுவனிதேவர்களாலே உண்டாக்கப்பட்டதீர்த்தம் இருக்கின்றது அதில்முழுகினால் நீசரைப்பார்க்கிலும் இழிந்தவராயிருந்தாலும் பெருமையோடு நான்குவருணத்திலு மதிகமாகிய பரமசிவனைச்சேருவார்கள்—எ-று. (௰௬)

அந்தகத்தடத்திற்றென்பா லகத்தியத்தடமுண்டங்கே
முந்தியகன்னிமாத மூழ்கியுட்கொண்டபேர்கள்
சந்திரவதனங்கண்டார் தமிழ்க்கவிக்கரசராவர்
செந்திருமயிலுங்கல்விச் செல்வியுஞ்சேருமன்றே.

(இ-ள்) முன்தெற்காகச்சொன்னயமதீர்த்தத்துக்குத்தெற்காக அகஸ்தியர்தீர்த்தமென்றொன்றுண்டு - அதிற்புரட்டாசிமாதத்தில் முழுகிஒருகைஜலம் உட்கொண்டபேர்களுடைய சந்திரனையொத்தமுகத்தைப்பார்த்தவர்கள் தமிழிற்சிறந்தவர்களாவார்கள் இலட்சுமியுஞ்சரஸ்வதியும்அவரிடத்திற்சேர்ந்திருப்பார்கள்-எ-று (௰௭)

தனபதிதடத்தைச்சேர வசிஷ்டனார்தடமுண்டந்த
முனிவரைப்பசியில்மூழ்கி முனிவரிற்றலைமைபெற்றோ
ரனையதில்மூழ்கினோர்கட் கங்கமுஞ்செங்கைநெல்லிக்
கனியெனவிளங்குபாவக் கடலதுங்கடப்பரன்றே.

(இ) முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்துக்கருகேவசிஷ்டதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதில்வசிஷ்டர்ஐப்பசிமாசத்தில்முழுகிமுனிவர்களுக்கெல்லாம்முதன்மையாயிருக்கப்பெற்றார் அப்படிப்பட்டதீர்த்தத்தில்முழுகினவர்கட்குச்சாஸ்திரங்களெல்லாமுள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோலவிளங்கும்-பாவமாகிய கடலையுந்தாண்டுவார்கள். ()

கங்கைவேற்குமரனை முகத்தவன்கதிரோன்வெற்பின்
மங்கையோர்வடுகன்கன்னி மதியமெண்வசுக்கள்வெள்ளைப்
பங்கயமடந்தைதேவர் குடைதடம்பலவுஞ்சூழு
மங்கதோர்தடத்தின்மேன்மை மறைகளுமறிவுறாதே.

(இள்) கங்கை-வேலாயுதத்தையேந்தியசுப்பிரமணியர்,விக்கினேஸ்வரர், பார்வதி, வயிரவர், சூரியன், சந்திரன், சத்தகன்னிகள்,

அஷ்டவசுக்கள், சரஸ்வதி, மற்றுமுள்ளதேவர்கள் முழுகியதீர்த்தங்கள் அனேகமுண்டு அதுகளிலொவ்வொருதீர்த்தத்தின்பெருமையையேதங்கள்கூடச்சொல்லஅறியாதுகள்—எ-று. (௰௯)

ஒருநதிதானுமொவ்வாத் திருநதிவடபாலாக
வருநதிமுழுகிப்பூமான் மாயவனுரத்திற்சேர்ந்தா
ளருமதைபரவுஞ்சோணை நன்னதிதென்பாற்றேன்றுஞ்
சுரநதியமுனைபொன்னி பணிந்துதந்துயர்ந்தீர்ந்தார்.

(இ-ள்) ஒருநதியையும், ஒப்புச்சொல்லக்கூடாததிருநதியென்று ஒருநதி-அருணாசலத்துக்குவடக்குப்பக்கத்திலுண்டு, அதில் இலட்சுமிமுழுகிவிஷ்ணுவினுடையமார்பைச்சேர்ந்தாள-நர்மதாநதி வணங்குஞ் சோணையென்றுஒருநதி-அருணாசலத்துக்குத் தென்பாரிசத்திலிருக்கும், அதில் கங்கை-யமுனை-காவேரிமுதலிய நதிகள்முழுகித்தங்கள்துன்பத்தைப்போக்கிக்கொண்டார்கள். (௨௰)

புண்ணியவாறுதெய்வ மலைக்குமேற்றிசையிற்பொங்கு
நண்ணியபுண்ணியாற்றூ ரொன்றும்பேர்நகரந்தானும்
எண்ணியநதியின்மூழ்கி யீழனென்றரசன்றீங்காம்
பெண்ணியல்வடிவந்தீர்ந்தான் வடிவமும்பேறும்பெற்றான்.

(இ-ள்) தெய்வீகம்பொருந்திய அந்தமலையின் மேற்பாரிசத்தில் புண்ணியநதியென்றுஒன்றுண்டு, அதனருகிலேபுண்ணியாற்றூர் என்று ஒருநகரமுண்டு-அதிலிருந்த ஈழனென்கிறஇராசன் தனக்குத் தீங்காகவந்தடைந்த பெண்ணுருவத்தை அந்த நதியில்முழுகித்தீர்த்துநல்லஉருவமும்வேண்டியபேறும்பெற்றான்-எ-று. (௨௰௧

திருந்துசேயாறுமுன்சொற்றிருநதிவடபாற்றோன்றும்
பொருந்தவேலெறிந்துசெவ்வே ளழைத்திடப்புனிதநீரி
லருந்திகழயிலோன்மூழ்கி யசுரரைத்தொலைக்குஞ்சீரு
மருந்தியிலமரர்சேறு பதியெனும்வரமும்பெற்றான்.

(இ-ள்) அழகியசேயாறுஎன்னுநதிமுன்சொன்னதிருநதிக்குவடபாரிசத்திலிருக்கும் அதுமுன்சுப்பிரமணியர்வேலெறிந்து அழைத்த தீர்த்தம் அதில்மிகவும்பிரகாசிக்கின்றவேலையுடையஅந்தச்சுப்பிரமணியரேமுழுகி அசுரர்களைக்கொல்லும்வரமும் அமிர்தபானம் செய்யுந்தேவர்களுடையசேறுபதியென்கிறபேருமபெற்றார். ()

திருத்தாலயத்தினுள்ளே சிவதடமுளதுநித்தங்
கருத்திலுல்நினைத்தால்தெய்வக் கங்கையிற்படிந்ததொக்கும்
உருத்திரர்பலருமாசி மகத்திலேயுகந்துமூழ்கி
யருத்தியிலிருந்துதேவ ரொவரினுமேற்றம்பெற்றார்.

(இ-ள்.) சுவாமியினது ஆலயத்தில் சிவகங்கையென்று ஒரு தீர்த்தமுளது அதைத் தினந்தோறும் தன்மனதில்நினைத்தால் கங்கையில்முழுகின பலனுண்டாகும், அநேகருத்திரர்கள் மாசிமாத

த்திலே ஸ்நானஞ்செய்து ரிஷபவாகனரூடராய் எல்லாத்தேவர்களினும், மேன்மைபெற்றார்கள்—எ-று. (௨௩)

சக்கரதீர்த்தமந்தத் தடத்தினிற்குணபாற்றோன்றும்
மைக்கடலனையமேனி வராகமால்படிந்ததாகும்
அக்கரைவலமாய்வந்தோர் முழுகினோருந்தினோர்கள்
துக்கசாகரம்விட்டீசன் றுணைப்பதம்பெறுவரன்றே.

(இ) சக்கரதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தம்-முன்சொன்னதீர்த்தத்துக்குக் கிழக்கிருக்கின்றது-அதுமுன்னமேசமுத்திரத்தினிறம்போன்றவிஷ்ணுவராகஅவதாரத்தில்முழுகிப்பேறுபெற்றதாகும்அத்தீர்த்தத்தைவலமாகவந்தவர்களும், அதில்முழுகினவர்களும்அந்தநீரைஉட்கொண்டவர்களும், துன்பச்சமுத்திரத்தில்நின்று நீங்கிச்சிவனது இரண்டுபாதத்தையும்இடமாகப்பெறுவார்கள்-எ-று. (௨௪)

நாயகன்மருங்கோயின் மருங்கினிளிநக்கோயிற்
றாயவன்பெயராந்தீர்த்தந் தீயவன்றிசையிற்றோன்றுங்
காயமத்தடத்திற்றோய்ந்தார் பிறவியாங்கடலிற்றோயா
ராயிரஞ்சனனந்தோறு மடைந்ததீவினையுந்தீர்ப்பார்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரர்எழுந்தருளியிருக்கின்றகோயிலுக்குப் பக்கத்தில் அக்கினிதிசையில் பிரமதீர்த்தமென்று ஒருதீர்த்தம் உண்டு-அதில்முழுகினவர்கள் பிறவிச்சமுத்திரத்தில்முழுகார்கள் ஆயிரம்பிறப்புகள்தோறுஞ்சேர்ந்ததீவினையைத் தீர்ப்பார்கள்.()

அத்தடன்முழுகிச்செம்பொன்னணுவளவளிப்பாராகிற், சத்தசாகரஞ்சூழிர்தப்புவிஎலாந்தனத்தினுலு முத்தணிமணியினுலு நிறைந்ததுமுழுதுமீசன், பத்தர்பாலளிக்குமந்தப்பலத்தினுமதிகமாகும். (இ) அத்தீர்த்தத்தில்முழுகித்தங்கம்ஒருஅணுவளவுகொடுப்பாராகில் சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இப்பூமிஎல்லாம்சொர்னத்தினுலும், நவரத்தினங்களினுலும் நிறைந்து அவைகளையெல்லாம் சுவாமியினுடையபத்தரிடத்திறகொடுக்கும்பலனினுமதிகமாகும்.

தேனகுதடத்தின்மூழ்கிச்செய்யவானீந்தோர்வெள்ளைத் தானவாரணஞ்சூழ்செம்பொற்சயிலநேர்விமானத்தேறி, மேனகையரம்பைதூயகவரிகளிரட்டமேவியாணிலோர்மயிர்க்கோர்கற்பமரன்பதத்திருப்பரன்றே. (இ) தேங்பொருந்தியபுஷ்பங்களையுடைய அத்தீர்த்தத்தில்முழுகிச் சிவப்புப்பசுவைத்தானஞ்செய்தவர்கள் மதங்கொண்டவெள்ளையானைகள்சூழ்ந்துதாங்கப்பட்டமகாமேருபோலுஞ்சொர்னவிமானத்திலேறிக்கொண்டு மேனகை ரம்பை இருவருமபரிசுத்தமாகியகவரிவீசப்போய் அப்பசுவினதுமயிர் ஒன்றுக்குஒருகற்பகாலம்சிவபதத்தில்இருப்பார்கள்—எ-று (௨௭)

காலமேயதனின்மூழ்கிக் கரியவானளித்தோர்கோல
நீலமால்வரைபோனீல நெருங்கியவிமானத்தேறிச்

சூலமேபிடித்துப்பூத கணத்தவர்தொடர்ந்துபோற்றப்
பாலலோசனர்வாழ்கின்ற பரபதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தில் காலமேமுழுகிக் கறுப்புப்பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் அழகுபொருந்திய நீலமலைபோல் நீலரத்தினமிழைத்தவிமானத்திலேறிச் சூலாயுதத்தையும்பிடித்துக்கொண்டு பூதகணங்கள் தொடர்ந்துவந்துவணங்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனுடையபரமபதத்தில் இருப்பார்கள்—எ-று. (உஅ)

வெள்ளையானளித்தோர்வெள்ளை விடைகளாயிரஞ்சூழ்முத்தின், கொள்ளையாம்விமானத்தேறி யிமையவர்குழாங்கொண்டேத்த, வள்ளலார்பதத்திற்சேர்வர் மழைக்குடைசெருப்புத்தந்தோர், தெள்ளரும்பரிமாவீந்தோ ரிந்திரப்பதத்திற்சேர்வார்.

(இள்) அத்தீர்த்தத்தில்முழுகிவெள்ளைப்பசுவைத்தானங்கொடுத்தவர்கள் ஆயிரம்வெள்ளைரிஷபங்கள்சூழ்ந்த முத்தினால்அலங்கரிக்கப்பட்ட விமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள்கூட்டமாகச் சேர்ந்துவணங்கச் சுவாமியினதுபதத்தில்சேர்வார்கள் மழைக்குடையும் பாதரட்சையுங்கொடுத்தவர்இகழ்தலில்லாதகுதிரைகொடுத்தவர்தேவேந்திரபதவியிற் சேர்வார்கள் எ-று. (உகூ)

கன்னியைத்தானமாகக் கரைதனிலளித்தோர்தேவர்
பொன்னியலுலகிற்போக பூமியிலளகைநாட்டின்
மின்னிகழ்மலரோனாட்டில் விரும்பினதுகர்ந்துதேவர்
சென்னியால்வணங்கிப்போற்றச் சிவபதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தக்கரையிலே கன்னிகாதானஞ்செய்தவர்கள் தேவலோகத்திலும் சுவர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அளகாபுரிபட்டணத்திலும் பிரகாசம்பொருந்தியபிரமலோகத்திலும் சிலசிலநாட்களிருந்து விரும்பினவற்றையெல்லாம்அனுபவித்து தேவர்கள்தலையாலேவணங்கஅதன்பின்சிவபதவியிற்சேர்வார்கள்

உத்தமதலத்திற்கோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னம்
நித்தமாங்காசிமீதோ ரனப்பலன்றனக்குநேரா
தத்தலத்தனந்தகோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னஞ்
சத்தியவருணைநாட்டி னனப்பலன்றனக்கொவ்வாதே.

(இ-ள்) உத்தமமாகியஸ்தலங்களில்கோடிஅருமையாகியதவசிகளுக்குப்படைத்த அன்னத்தின்பலனானது நித்தியமாயிருக்கிறகாசியில்பெரியோர்களுக்குப்படைத்தஅன்னத்தில்ஒருஅன்னப்பலனுக்குமொவ்வாது அப்படிப்பட்டகாசியில்அநேககோடிதபசிகளுக்குப்படைத்தஅன்னத்தின்பலன் உண்மையாகியஅருணாசலஸ்தலத்தில்படைத்தஅன்னத்தில்ஒருஅன்னப்பலனுக்குமொப்பாகாது.

ஆவடியளவுபூமி யந்தணர்க்களித்தோரீசன்
சேவடிநிழலிற்றாங்கள் [illegible] [illegible]கொண்டிலாம்வார்

மாவிடையார்குவிட்டோர் மற்றொருவிடைமேலேறி
மேவிடுஞ்சிவலோகத்திற் பவனிபோயுவப்பரன்றே.
(இ-ள்)பகவின்குளம்படியளவுபூமிபிராமணர்கட்குத்தானஞ்செய்தவர்கள்பரமசிவனது பாதநிழலிலே தங்களுடையசுற்றத்தோடு களித்துவாழ்வார்கள்சுவாமிக்குப்பெருமைபொருந்திய ரிஷபங்களைத்தானஞ்செய்தவர்கள் வேறு ரிஷபவாகனத்திலேறிக்கொண்டு சிவனதுலோகத்தில் பவனியாகப்போய்சந்தோஷித்திருப்பார்கள்

சாலைகள்சமைத்தோர்நந்த வனஞ்சமைப்பித்தோர்கேணி
கூலமார்தடங்கள்கண்டோர் குலிசனூர்பதத்திற்சேர்வார்
ஆலயமெழுகித்தூர்த்து விளக்கிட்டோரலங்கரித்தோர்
வேலையினமிழ்ப்பாந்தண் மெத்தையிற்றுயில்வரன்றே.
(இ-ள்) அருணசலத்திலேசாலைவைத்தவர்களும் நந்தவனம்வைத்தவர்களும் கிணறுகள் மலைக்குன்றுபொருந்திய குளங்கள்வெட்டினவர்களும் தேவேந்திரபதவியைஅடைவார்கள்-ஆலயத்திலுள்ளபள்ளம்நிரவிமெழுகி விளக்கேற்றிவைத்தவர்களும் அலங்காரஞ்செய்தவர்களும் விஷ்ணுவாய்த்திருப் பாற்கடல்மத்தியில் சர்ப்பசயனத்தில்யோகநித்திரைசெய்வார்கள்—எ-று. (௩௩)

மழைப்புனலரிதாநாளில் மருவநீர்ப்பந்தல்வைத்தோர்
செழிக்குமேற்பதவிதன்னிற் றேவருந்துதிக்கவாழ்வார்
புழைக்கைமாவுரியரன்பர்க் கணிகலைபுனைவித்தோரா
ரிழைக்களவிறந்தகால மிறைபதத்திருப்பரன்றே.
இ. ஜலமரிதாகியகோடைகாலத்தில்தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தவர்கள் செழிப்பானமேலாகியபதவியில் தேவர்களும்புகழும்படி வாழ்வார்கள்யானையுரிபோர்த்தசிவனுடையஅன்பருக்குவஸ்திரங்கொடுத்தவர்கள்ஒருஇழைக் களவிறந்தகாலம்சிவபதத்திலிருப்பார்கள்

மடஞ்சமைத்தவர்களந்த மடத்திலோர்துகட்கோர்கற்ப
மிடம்பிடித்தழியாவீட்டி லிருப்பர்வேறிறந்தபேர்க்கும்
விடங்குடித்திறந்தபேர்க்கும் விதியினூலுறிவேள்விக்
கடன்கழித்தனரோலந்தக் குலமெலாங்கதியிற்சேரும்.
(இ) இத்தலத்தல்ஒருமடங்கட்டினவர்களம்மடத்திலிருக்கிற ஒருதுகளுக்குஒருகற்பகாலம்கெடுதலில்லாத மோக்ஷத்தில் நிலைபெற்றிருப்பார்கள பின்னுமவச்சாவாயிறந்தவர்கட்கும்விஷங்குடித்திறந்தவர்கட்கும்விதியாகஉறுதிபொருந்தியபிதிர்யாகம்அத்தலத்தில்செய்தால்அவர்கள்குலத்தாரெல்லாருங் கதியிற்சேருவார்கள் ()

காகமுன்பலிபீடத்திற் பலிதனைக்கவரும்போதி
லாகமார்சிறையைக்கீழ புடைத்ததாலயத்தினூடே
ஏகையானமதுகோயில் விளக்கிய பெருவுட்கொண்டு
பாகசாதனனும்வாழும் பதியினைப்பாபணிந்தான்.

(இ-ள்) ஒருகாக்கையானது அந்தஸ்தலத்துக்கோயிற் பலிபீட
த்தில்வைத்திருக்கிறபலியன்னத்தை வாயினாற்கிரகிக்கிறபோது
தன்னுடைய சிறையால் கீழேயடித்தது-அதைச்சுவாமிபார்த்து
ஆலயத்தினுள் பிரியத்தினால் நம்முடையகோயிலை விளக்கியதெ
ன்றுநினைத்துத்தேவேந்திரன் வாழ்கின்ற லோகத்தைஅந்தக்காக
த்துக்குக் கொடுத்தருளினார்—எ-று. (௫௬)

மூடிகமொன்றுகோயின் முழையினைக்கிளறும்போது
தேடருமணியொன்றங்கே சிதறியோர்விளக்கிற்காட்ட
வாடியபெருமான்றீப மளித்ததென்றதற்குநல்ல
வீடியர்நெறியுங்காட்டி விரைந்துசாலோகமீந்தார்.

(இ-ள்.) ஒருபெருச்சாளியானது கோயிலில் வளையுண்டாக்கும்
போது தேடுதற்கரிய மாணிக்கமணியொன்று அங்கேசிதறிச் சந்
நிதியிலே விளக்குப்போலக்காண்பிக்க நடனஞ்செய்தசுவாமியா
னவர் நமக்குத்தீபங்கொடுத்ததென்று அதற்கு ஞானமார்க்கத்தை
த்தெரிவித்துச்சாலோகபதவியைக்கொடுத்தார்-எ-று. (௫௭)

சிலந்தியொன்றொருநாளந்தத் திருமலையிடத்துநூலைக்
கலந்துடனிழைக்கவீது கலைநமக்களித்ததென்று
நலந்திகழரசனாக்கி யதற்குநல்லறிவுநல்கி
யுலர்ந்தபின்னெடியமாய னுலகினையுதவினானே.

(இ-ள்) அந்தமலையில்ஒருநாள்ஒருசிலந்திவாயினாலாலேபின்
னவிடஇதுவஸ்திரம் நெய்துகொடுத்ததென்று அந்தச்சிலந்தியை
இராஜாவாகப்பிறப்பித்து நல்லஞானத்தைக்கொடுத்துத் தேகவி
யோகமானபிற்பாடு விஷ்ணுலோகத்தைக்கொடுத்தார்-எ-று (௫௮

அறுசீரடிஆசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஒருமணலைச்சிவனுருவமெனநினைத்தவ்விடத்தில்வைத்தோ
ரொருவன்பின்னைப், பரகதிபுக்கடைந்துசிவனெனன்னவேற்றுமை
யகன்ற பதவிசேர்ந்தான், பொருவரியவருணகிரிப்பதிவளமீதெ
னவுரைத்துப் புண்டரீகத், திருமுகமண்டலமலர்ந்தே யிருந்தன
னன்மறைபுகன்ற செல்வன்றானே.

(இ-ள்) பின்னும்அந்தஸ்தலத்தில்ஒருவன் மணலைச்சிவனுருவ
மென்றுநினைத்துவைத்ததனால் அவன் மேலாகியகதியைச்சேர்ந்
துசிவனென்றும் இவனென்றும் பேதமில்லாமல்இருக்கிறசாரூப்
பியபதவியைப்பெற்றான்ஒப்பில்லாதஅருணாசலத்தின்வளம்இது
வென்று தாமரைமலர்போல் முகமலர்ந்து சொல்லிஇருந்தார் நா
ன்கு வேதங்களையுஞ்சொன்ன பிரம்மா—எ-று. (௫௯)

எட்டாவது - தீர்த்தச்சருக்க முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருமலைவலம்புரிதலின்-படம்

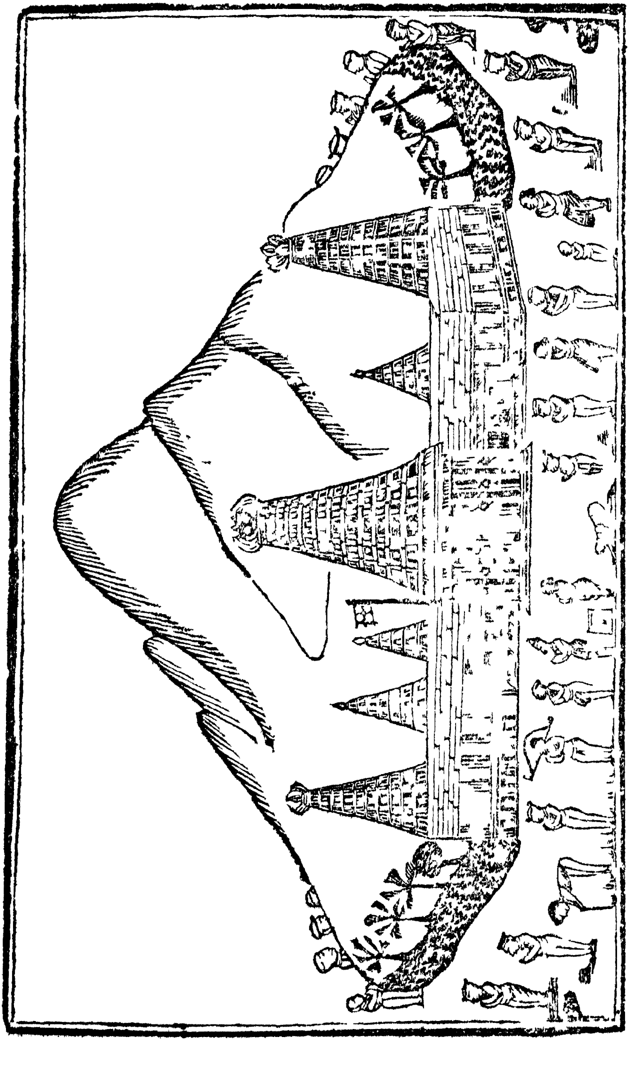

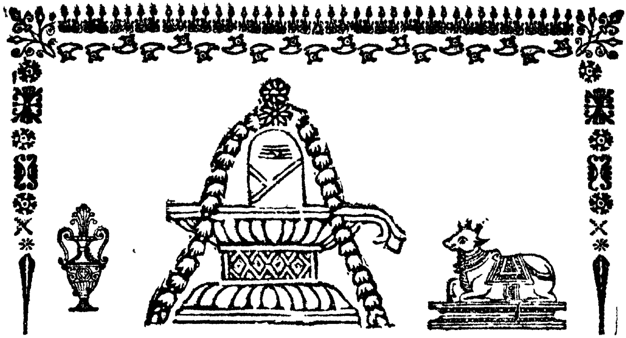

உ

சிவமயம்.

ஒன்பதாவது

திருமலைவலம்புரிச்சருக்கம்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்கமலகனகமலத் தடங்களதுபெருமையினாற் களித்தேனந்த, வனகமலைவலம்புரியுஞ்செயலினையுந்தெரியவுரைத்தருள்வாயென்று, சனகமுனியெழுந்துபணிந் துரைக்குதலுமனமகிழ்ந்து கிரணக்கோலிற், றினகரனார்திறந்தடைக்குந் திருக்கோயிற் கடவுளிவை செப்பலானான்,

(இ-ள்) மேன்மைபொருந்தியபிரமாவே பொன்போன்றநிறத்தையுடைய தாமரைப்புஷ்பங்கள்சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின் பெருமையைச்சொல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தேன், பாபாகிதமாகிய கிரியைவலஞ்செய்யும் பெருமையுந்தெரிய அருள்செய்வாயென்று சனகரிஷியானவர் எழுந்துவணங்கிச்சொன்னஅளவில் மனது சந்தோஷித்துச் சூரியன்றனதுகிரணமாகியதிறவுகோலாலே திறந்துமூடுந்தாமரைமலராகியகோயிலில் வாசஞ்செய்கின்றபிரம்மா சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (க)

கற்பமெலாமரியதவம்புரிந்தவருமதின்பெருமைகாணமாட்டார், அற்பதவம்புரிந்தவருக் கருணகிரிவலத்தினலமறியலாமோ, சிற்பரன்றன்புகழ்கேட்கும் விருப்புடையாயெனவுனக்குச்செப்பாதின்றே, னற்புதவிக்கதையமுதைச்செவிவழியே புகட்டினின்ப மருந்துகென்றான்.

(இ-ள்) கற்பகாலம்அரிதாகியதவஞ்செய்தவர்களும், அதன்பெருமையையறியமாட்டார்கள் அற்பமானதவத்தைச்செய்தவர்களுக்குஅருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும்பெருமையை அறியக்கூடு

மோ பரமசிவனுடைய பூசையைக்கேட்கும் ஆசையுள்ளவனென்று உனக்குச்சொல்லத்தொடங்கினேம், அற்புதப்பொருந்திய இந்தக் கதையாகிய அமிர்தத்தை உன் காதாகிய வாய்வழியிலே புகட்டி இன்பமாக அருந்தென்றுசொன்னார் பிரம்மா.—எ-று. (௨)

சோணகிரிவலம்புரிதல் பிறவியெனும் பெருங்கடற்குத் தோணியாகு,※மேனரகக்குழிபுகுதாதரியமுத்திவழிக்கேறேணியாகும் சாணரியதவத்தினுக்குமறத்தினுக்குமரும்பொருட்குங்காணியாகும், வாணுதன்மிசையிடத்திருக்குங் கண்ணுதலைமணமுருக்குமகிழ்ச்சியாகும்.

(இ-ள்) அருணாசலத்தை வலஞ்செய்கிறதுபிறப்பென்கிறபெரியகடலைத்தாண்டுதற்குஒருதோணியாகும்எழுநரகக்குழியிலும் புகுதாமல் அருமையாகிய முத்திவழிக்குஏறுகிறதற்குஏணியாகும்காணியாயிருக்கும் ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையபார்வதியையிடப்பாகத்தில்வைத்திருக்கின்ற சுவாமியையமணதையுருக்குஞ் சந்தோஷமாகும்-எ-று. (௩)

காசிமுதற்சிறப்புடையதலங்களிலேயிருந்திறையைக்கற்பகாலம், பூசைசெய்யுமொருபலமுநெடுங்காலமரியதவம் புரிகைதானுந், தேசிகனுரைத்தபடி சமாதியிலேயிருந்துபெருஞ் சித்திதானு, நேசமுடனருணகிரிவலம்வருகென்றுரைப்பதற்குநிகராதாமோ.

(இ-ள்) காசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்டசிறப்பையுடையஸ்தலங்களிலிருந்து சுவாமியைக்கற்பகாலம்பூசைசெய்தபலமும் அநேககாலந்தவஞ்செய்தலும்குருசொல்லியமுறைப்படியேசமாதியிலேயிருந்து அடைகின்றசித்திகளும்அருணாசலத்தை வலம்வரவேண்டுமென்றுசொல்லியபலனுக்குநிகராகுமோவென்றுசொன்னார், ()

அருணகிரிவலம்வருகென் றுரைப்பளவிலதிகபிரமத்திநீங்கு நருமறையினளவுமதுவருந்துபவர்பொருந்தநடுநடுங்கியோடு, மருவுபொருளபொருள்கவர்ந்தபழிவினையுங்கரங்குவித்துவழிகொண்டேகும், குருபரற்குத்தவரிழைத்தகொடிவினையும்பயந்துகருக்குலையுந்தானே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யென்றுசொல்லுமளவில் பிரமஹத்திபாதகம்போய்விடும், நருமறையார்றுநீரளவுமதுவைப்பான்பண்ணியபாவமும்வருத்தமுற்றுநடுநடுங்கியோடிப்போகும், பிறருடையபொருளைக்களவுசெய்தபழமையாகியபாவமும் கைகுவித்துக்கொண்டு ஓடிப்போகும், குருவாகிய சுவாமிக்குத் தவறுசெய்தபாவமும்பயந்துகருப்பங்கலைந்துஓடிப்போகும். ()

※ எழுநரகக்குழியென்பது ஏணரகக்குழி எனத்திரிந்தது தொல்பொழிவழக்கு.

அர்தவினையுடன்படலும்பெருங்காற்றினெறிசுடர்போலவி
யாநிற்குந், தந்தையைக்கடிந்தவினை கருடனுற்றவரவெனவே
தளர்ந்துமாயு, மைந்தரையுமகளிரையுந் தொலைத்தவினைக்கடல்சு
வறிவறியவாறு, மெந்தைபொருள்கவர்ந்தவினைதனக்கிருக்குமிட
மேதென் றிசைக்குந்தானே.

(இ-ள்) இறுதியைக்கெடுக்கும்பாவமும் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யுமென்றுநினைத்த அளவில்சூறைக்காற்றினெதிராகவிருக்கும்தீபம்போல அவிந்துபோகும், தகப்பனைக்கொன்றபாவமும் கருடனைக்கண்டபாம்புபோலநடுக்கத்தையடைந்து ஓடிப்போகும், பிள்ளைகளையும் ஸ்திரீகளையுங்கொன்றபாவமாகிய கடலும்வற்றிப்போகும், எம்முடையசுவாமியினதுதிரவியத்தைத் திருடின பாவமும் நானிருக்குமிடமெங்கேயென்று ஓடிப்போகும்—(௬)

ஓரடிக்கியாகஞ்செய்த பலத்தினையுதவாநிற்கு
மீரடிராசசூய பலந்தருமினியமூன்று
மோரடிபரிமேதத்தின் பலத்தினைநிறைக்குநாலு
பாரடியிடுவார்க்கியாகப் பலனெலாம்பலிக்குந்தானே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து ஓரடிஎடுத்துவைத்தவருக்கு யாகஞ்செய்தபலன்சித்திக்கும், இரண்டடிக்கு ராஜசூயயாகபலன்சித்திக்கும்மூன்றடிக்குஅஸ்வமேத பலனுண்டாகும், நாலடிக்குஎல்லாயாகத்தின்பலனுஞ்சித்திக்கும்.

வலங்கொளோரடியேபூமி வலஞ்செயும்பலத்தைநல்கும்
அலங்குமீரடியேதீர்த்த மாதியபலன்களீயும்
தலங்கொண்மூன்றடிகளீரெண் டானத்தின்பலத்தைநல்கு
மிலங்குநாலடிக்கியோகத் தெண்வகைப்பலத்தைநல்கும்.

(இ-ள்) பிரதக்ஷணஞ்செய்யும்போது தூக்கிவைத்த ஓரடியின்பலன்பூமியைப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்தபலனை உண்டாக்கும்-இரண்டடியின்பலன் சருவதீர்த்தமாடியபலன்களைக்கொடுக்கும்- மூன்றடியின்பலன் சோடசதானப்பலனைக்கொடுக்கும்-நாலடியின்பலன் அஷ்டாங்கயோகஞ்செய்த பலனைக்கொடுக்கும்—எ-று. (அ)

வைத்தவோரடியேபூசைப் பலனெலாம்வழங்குமங்கே
உய்த்தவீரடியேலிங்கந் தாபித்தவுறுதிநல்கு
மெய்த்தவேயடிமூன்றிட்ட பலன்சொலின்விமானங்கோடி
யெத்தனைதூபிக்கோயில் சமைத்தபேறெல்லாநல்கும்.

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் வலமாகவைத்த ஓரடிக்குப்பூசாபலன்களெல்லாம்பலிக்கும்- இரண்டடிக்கு இலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்த பலனைக்கொடுக்கும் - மூன்றடிக்குக் கோடிவிமானஸ்தூபிகளையுடைய கோயில்களைக்கட்டிய பேறுகொடுக்கும். எ-று. (௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம் - வேற்றுவண்ணம்.

நீடருணகிரிவலத்தோ ரடியிட்டோ ருருத்திரர்வாணிலை
யைக்கொண்டோர், ராடியிரண்டடியிட்டோர் மகேசுரர்தம்பதத்
தடைந்தார் நதியுஞ்சூடி, ஆடரவம்புனைந்தமலை வலமாகவெழுந்
தொருமூன்றடியிட்டார்க்கே, கோடிதலைமுறையவரைச் சிவலோ
கந்தனிற்கொடுபோய்க்குடிவைத்தாரே.

(இ-ள்) நீண்டஅருணாசலத்தைவலஞ்செய்யவேண்டுமென்று
ஓரடிவைத்தவர்கள் உருத்திரபதவியையடைவார்கள், இரண்டடி
வைத்தவர்கள்மகேசுரபதவியையடைவார்கள்,மூன்றடிவைத்தவர்
கள் கோடி தலைமுறையிலுள்ள மனிதரையும்பதவியிற்கொண்டு
போய்ச்சேர்க்கும்—எ-று. (௰)

நன்றிதருமருணகிரி வலமாகச்சிறிதுவழிநடந்தபேர்க்குத், தொ
ன்றுநெடுங்கிரணவெள்ளிக்கயிலைமலைவழிகடுகித்தொலையாதிற்கு
மன்றியுமம்மலைவலமாய் நடந்தவழிப்பாலுறத்துமழற்சியாலே,
குன்றியகாலரைக்காணிற்கன்றியகாலரைப்போலக்காணும்பாவம்.

(இ-ள்) நன்றியைக்கொடுக்கும்அருணாசலத்தைவலமாகக்கொ
ஞ்சதூரம் நடந்தவர்களுக்கு நெருங்கிய கிரணத்தை வீசுகின்ற
வெள்ளியலையாகியகைலாயத்திற்குப்போகிறவழிசீக்கிரத்திலேதொ
லையுமல்லாமலும் அம்மலையைவலமாகப்போகிறபோதுபருக்கை
க்கல்லுகளாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போன காலையுடையவ
ரைக்கண்டால் யமனென்றுபயந்துபாவங்கள்ஓடிப்போகும். (௰௧)

வன்னிமலைவலம்புரிந்தோர் பதத்துகளொன்றொருவாயுவச
த்தினாலே, புன்னகரமனையவிடம்புகுதிலதுகயிலையெனப்புனித
மாகு, மின்னுமவர்பதத்துகளோர்மனிதருடற்செறியிலவர்பிறப்பு
நீங்கும், துன்னுமவர்பிறப்பொழியும்வலம்புரிந்தோர்பெருமைக
ளென்சொல்லுவோமே.

(இ-ள்) அக்கினிமலையைவலம்வந்தவர்கள்பாதத்திலொட்டியதூசு
ளொன்றுகாற்றினால்நகரத்தையொத்தஇடங்களிற்சேர்ந்தாலதுவு
ங்கைலாயம்போல்பரிசுத்தமாகும்இன்னும்வலம்வந்தவர்களின் பாத
த்துகளில்ஒன்றுமனிதராதுதேகத்திற்பட்டால் இறப்பும்அவர்களை
ப்பின்பற்றிவருகிறபிறப்பும்நீங்கும்அப்படியாகும்போதுபிரதக்ஷி
ணஞ்செய்தவர்களுடையபெருமைகளைஎன்னசொல்லுவோம்.( )

[illegible]

மோதிற், சந்திரன்வெண்குடையெடுக்கு மிரவிவிளக்கெடுக்குமங்
கைதருமத்தாங்கும், மந்திரமேவிந்திரனோர்வழிக்குமலர்ப்பரப்பிடு
வ னனைக்கோமான், வந்தனைசெய்தருவுருந் கந்தமலர்மழை
சொரிவாரிவருக்காமே,

(இ-ள்) இந்த அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவ னிவாசஞ்செய்கின்ற கைலாயமலையைச்சேரும்போது சந்திரன் வெள்ளைக்குடைபிடிப்பான், சூரியன்விளக்கெடுப்பான், தருமதேவதைகைதாங்கிவரும், தேவேந்திரன் வருகிறவழியில் புஷ்பங்களைப்பரப்புவான், குபேரன் தண்டஞ்செய்து சமீபத்தில் வருவான், அஷ்டவசுக்கள்புஷ்பவருஷங்களைப்பொழிவார்கள்-எ-று. (௰௧)

மேனகையு மரம்பையுட னுருப்பசியுந்திலோத்தமையும் வீணையார்க்கும், கானநடமடிவர்கங்கா நதியுடனேயமுனை நதிகவரி வீசும், போனகவின்னமுதுமலைத்துகிலுமுகிலெடுத்தெதிரேபோ கும்போது, நானமுங்கொண்டலர்மடந்தை நானுமுன்னேமறை புகழ்ந்துநடக்குந்தானே.

(இ-ள்) மேனகையும், அரம்பையும், ஊர்வசியும் திலோத்தமையும், வீணைவாத்தியத்துடனேசங்கீதம்பாடி நடனஞ்செய்துகொண்டுவருவார்கள், கங்கையும் யமுனையும் சாமரம்வீசிக்கொண்டுவருவார்கள், சாப்பிடத்தகுந்த அமிர்தத்தையும்- மலையளவு வஸ்திரங்களையும்மேகமெடுத்துக்கொண்டு எதிரேவரும், இலக்ஷ்மி பூவும்-கஸ்தூரியுங்கொண்டுவருவாள், முன்னே சதுர்வேதங்களும்புகழ்ந்துகொண்டுவரும்—எ-று. (௰௨)

சேற்பொதிந்துகளுங்கங்கை படிவதுஞ்சிறந்ததானம்
பார்ப்பதுமியோகத்தாலே வருதலும்பலமொவ்வாதால்
ஆர்ப்பொலிசடையன்சோணா சலத்தினைவலமாய்ச்சூழல்
காற்பலனென்றெண்ணாதே முழுப்பலங்கருதுங்காலே.

(இ-ள்) சேற்கெண்டை குதித்துவிளையாடுகின்ற கங்கைமுதலாகிய தீர்த்தங்களிலாடியபலனும், சிறந்த சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தபலனும், யோகஞ்செய்தவினாலேவருதபலனும் ஒப்பாகாது, ஆத்திமாலையைத்தரித்த சடையையுடைய சிவசொரூபமாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தால் கார்பலமென்றெண்ணாமல் முழுப்பலமாகும் நினைக்கும்போது—எ-று. (௰௩)

நிரந்தரமிமையோர்போற்றநெடியமால்வரையைச்சூழ்வோர் பரந்திடும்வழியிற்றோன்றும் பரலினாற்சிவந்தபாதம் [சீ வரங்கொளவணங்குவானோர் மகுடகோடிகளிரத்தின விரித்தசெய்யணிகடாக்கி மீளவுஞ்சிவக்குமாதோ.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் தேவர்கள் வணங்கும் பெருமைபொருந்திய அருணாசலத்தைவலஞ்செய்வோர்களுடையவழியிற்கிடக்கிற பரற்கல்லுகளை மிதித்துச்சிவந்தபாதம் பின்புவரத்தைப்பெறுகிறதற்குவணங்கும் தேவர்களுடைய மகுடகோடிகளிற்பதித்துப்பிரகாசிக்கின்றஇரத்தினகோடிகள்தாக்கி மறுபடியுஞ்சிவக்கும். (

காணவடைகொடுக்கப்பெற்றென் கரியகண்டெரியப்பெற்றென்
மாணிடப்பிறவியுற்றென் மலைவலம்புரியாமாந்த
ரூனுடைப்புழுக்கூடேறி நரகிடைபூசலாடி
தாணிடர்ப்படுவதல்லா லுய்கிலர்சனகவென்றார்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யாதவர்கள்கால் நடையுண்டாய்நடந்துதிரியப்பெற்றென்னபிரயோசனம், கறுத்த கண்கள் நன்றாகத்தெரியப்பெற்றென்னபிரயோசனம், அரியமாணிடப்பிறப்பாகபிறந்தென்னபிரயோசனம், மாமிசத்திரண்டபுழுக்களையுடையதேகத்திற்சேர்ந்து நரகத்தில்வீழ்ந்து அலைந்து துன்பப்படுவதல்லாமல்பிழைக்கமாட்டார்கள்சனகனேஎன்றார் பிர்மா.

வஞ்சியர்புணர்ச்சிவேண்டின் மன்னர்கைவசமாவேண்டி
லஞ்சியபகைகளெல்லா மக்கணத்தகற்றவேண்டிற்
பிஞ்சிளமதிபோனல்ல புதல்வரைப்பெறுதல்வேண்டிற்
சஞ்சிதமுதலாமூன்று கருமமுந்தவிர்க்கல்வேண்டில்.

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் நல்ல ஸ்திரீகளுடையபோகம்வேண்டினால் அரசர்கள்கைவசமாகவேண்டுமானால் அஞ்சத்தகுந்த பகையெல்லாம் அர்த்தக்ஷணத்திலேநீக்கவேண்டுமானால் பாலசந்திரன் போல நல்லபிள்ளைகளைப்பெறவேண்டுமானால் ஆகாமியசஞ்சித பிராரத்துவமாகிய மும்மலங்களையு நீக்கவேண்டுமானால். (௰அ)

முயலகனலகைபூத கணங்களைமுனியவேண்டிற்
றுயருறுபிணியுமாகச் சோகமுந்தவிர்க்கவேண்டி
லியலிசையறியவேண்டின் மலைவலம்புரிவார்வல்லார்
மயலறுபுகழைவேண்டின் மலைவலம்புரிவார்வல்லார்.

(இ) முயலகன்போன்றஇராக்ஷதனையும் பசாசுகளையும் பூதகூட்டங்களையும் கோபிக்கவேண்டினால், துன்பத்தைச்செய்யும் வியாதியையும்தேகத்தில்வரும் சோகத்தையும் நீக்கவேண்டினால், இயலிசைமுதலாகிய கல்வியைவேண்டினால் அழகைவேண்டினால் குற்றமற்றகீர்த்தியைவேண்டினால் அம்மலையை வலஞ்செய்வார் பெரியோர்கள்.—எ-று. (௰௧)

வரந்தருமருக்கவார மலைவலம்புரிந்தோர்வெய்யோன்
றெரிந்தமண்டலத்தைக்கீறிச் சிவகதிபதியாய்ச்சேர்வார்
திரந்தருஞ்சோமவாரந் திருமலைவலமாய்வந்தோர்
புரந்தரனெனவேழ்பாரும் புரந்தான்றன்மை பூண்பார்.

(இ-ள்) சிரேஷ்டமாகியஆதிவாரத்தில் அந்தமலையைவலஞ்செய்தவர்கள் சூரியமண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபதத்தைச்சேர்வார்கள். ஸ்திரமாகிய சோமவாரத்தில் வலமாய்வந்தவர்கள் தேவேந்திரன் போல ஏழுலகத்தையுமாண்டு சிவசாரூப்பியத்தையடைவார்கள். (

மங்களதினத்திற்சூழ்வோர் கடனுடன்வறுமைநீங்கிச்
சங்கிலித்தொடராமேழு பிறப்பையுந்தவிர்ப்பார்புந்திக்
கெங்கணுயகனைச்சூழ்வோ ரிருங்கலைமறைகளோடா
ரங்கமுந்தெளிந்துமுத்திக் கருகராய்மேராவார்.

(இ-ள்) மங்களவாரத்தில் கிரியை வலஞ்செய்வோர் தங்களுக்குண்டாகிய கடனையும் தரித்திரத்தையும்நீக்கி சங்கிலிக்கட்டுபோல் தம்மைவிடாத எழுபிறப்பையுநீக்குவார்கள், புதவாரத்தில் சுவாமியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்வோர் நாலுவேதங்களும், ஆயுசாஸ்திரங்களும், அறுபத்துநாலு கலைகளுந்தெரிந்து முத்திக்குநெருங்கினவராய்த் தேவர்களாவார்கள். எ-று. (உக)

மாவியாழத்திற்செய்ய மணிவரைவலமாய்ச்சூழ்வோர்
மூவரும்புகழத்தேவர் முனிவர்தங்குரவராவார்
தாவிலாவெள்ளிவாரந் தனிவலம்புரிந்தோர்கஞ்சப்
பூவையைப்புணரும்பூவைப் புணருமால்புரத்திற்சேர்வார்.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய குருவாரத்திலே அர்த்தமலையை வலமாய்வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும் புகழும்படியாகத் தேவர்கள் முனிவர்களுக்கு சமானராவர்கள், குறைவில்லாதசுக்கிரவாரத்திலே வலஞ்செய்தவர்கள் தாமரைமலரிலிருக்கின்ற இலக்ஷ்மியைச்சேரும் காயாமலரையொத்தவிஷ்ணுபதத்தைசேருவார்கள்.

உதயமேசனிநாட்சூழ்வோர்க் கொன்பதுகிரகநன்றாய்
பதினோராமிடத்திற்றூய பலன்களைப்பலிபாதிற்கும்
மதியணிசிவனிராவும் வருடம்வந்துதிக்குநாளும்
அதிகமாமதிகமாகு மைப்பசிமுதலாமூன்றும்.

(இ-ள்) சனிவாரஉதயத்தில் பிரதக்ஷணஞ்செய்வோர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும்பதினோராமிடத்திலிருந்தபலனைக்கொடுப்பார்கள், சிவராத்திரியிலும் வருஷப்பிறப்பினன்றும் ஐப்பசிமுதலாகிய மூன்றுமாதமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன பலன்களிலும்அதிகபலன்சித்திக்கும். எ-று. (உங)

அயனசங்கிராமமாசி மகத்திலர்த்தோதயத்தில்
வெயிலுறுங்கதிரைப்பாம்பு விழுங்குநாள்விதிபாதத்திற்
பயனுறவலஞ்செய்வோர்க்கும் பலன்களிற்கோடியாகும்
அயர்வறத்தினமுஞ்சூழ்வார் பேற்றையாரறியவல்லார்,

(இ) உத்தராயணத்திலும், தக்ஷணாயனத்திலும், மாசிமகத்திலும், அர்த்தோதயத்திலும், சூரியகிரகணகாலத்திலும், விதிபாதத்திலும்,இஷ்டசித்தியை அடையவிரும்பி வலஞ்செய்தவர்கட்குக்கோடிபங்கதிகமாகப்பலன்கிடைக்கும், தளர்ச்சியடையாமல் தினந்தோறும் வலஞ்செய்தவர்களுக்குண்டாகும்பலனை யாரறிந்து சொல்லுதற்குவல்லவர்.—எ-று. (உச)

காரிகையவ்வாயரிறைக் கனவிலும்புணர்ந்திடாம
னீரினின்மூழ்கித்தூய துடுத்துவெண்ணீறுசாத்தி
யாரிடைமுறையேதான மளித்துத்தாமவைகொள்ளாமற்
பாரிடைநடந்துசூழ்ந்த தேவரைப்பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படி அதிகபலனைத்தரப்பட்டநின்ற அருணாசலத்தைத் வலஞ்செய்யும்விதமெப்படியெனின், பிரதக்ஷணஞ்செய்யும்அன்றைக்குப்பெண்களைச்சொர்ப்பனத்திலுநினையாமல் ஜலத்தில்ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தமாகியவஸ்திரத்தையுடுத்திக்கொண்டுவிபூதி தரித்து அவ்விடத்திலேதானங்கிரமமாகக்கொடுத்து தாமொருவரிடத்திலுந்தானம்வாங்காமல் பூமியிலேகாலினாலேநடந்துகிரியைச்சுற்றியிருக்கின்றதேவர்களைப்பணிந்துவணங்கி,—எ-று. (௨௫)

கஞ்சுகம்போர்வைநீத்துக் கவிகையுஞ்செருப்புநீத்தே
யஞ்சுதல்வெகுளிசோக மக்கணத்தகற்றிவாசி
குஞ்சரமுதலாயுள்ள வாகனங்குறுகிடாமல்
விஞ்சியவடைக்காயுண்டி வழியிடைவெறுப்பதாக்கி.

(இ-ள்) அங்கத்தில்தரிக்குஞ்சட்டையும் போர்வையையும்நீக்கிக் குடைபிடித்துக்கொள்ளாமல் கால்களுக்குச் செருப்புப்போட்டுக்கொள்ளாமல் பயமும் கோபமும் சோபமும் நீக்கிக் குதிரையானைமுதலாகிய வாகனங்களிலேறாமல் தாம்பூலம் தரிக்காமல் போசனத்தையும்வெறுத்து, எ-று. (௨௬)

செங்கைவீசாமற்சோரா துவகையாற்சிரத்திற்கூப்பி
மங்கையர்பதிதர்நீச ருறுப்பிலாவடிவுநோக்கா
தங்குறுமடியிலோசை செவிப்புமாதரசர்மாதர்
திங்களீயிரண்டுசென்று நடந்திடுஞ்செயல்போற்சென்று.

(இ-ள்) கைகளைவீசிக்கொண்டுபோகாமல் சோர்வில்லாமல் சந்தோஷத்தோடு சிரசிற்கைவைத்துகூப்பிக்கொண்டு ஸ்திரீகளையும்பாவிகளையும் நீசரையும் அவயவ ஊனரையும்பாராமல்நடக்கிறபோது அடியினுடைய சத்தம் காதிற்கேட்காமல் மெள்ளஇராஜஸ்திரீகள் பத்துமாதத்துக் கருப்பத்தோடு நடக்கிறதுபோலநடந்து. (௨௭)

இருவினையகற்றுமந்த மலையையெண்டிசையுஞ்வீழ்ந்து
பரவியங்கதனைச்சூழ்ந்த கடவுளர்பணிந்துபோற்றி
யருவமாய்வலமாஞ்சித்த ரமரனாமனத்தாற்போற்று
யுருகியங்கவர்மேற்கைகாற் படுமெனவொதுங்கிச்சென்று.

(இ-ள்) நல்வினைதீவினையிரண்டையும்நீக்கும் அக்கிரியைஎட்டுத்திக்கும்வணங்கி அந்தத்திக்கிலிருக்கிறசுவாமிகளையும் வணங்கி உருவந்தெரியாமல்வலஞ்செய்துகொண்டுவருகிறசித்தர்களையும் தேவர்களையும்மனதினால்வந்தனஞ்செய்து அவர்கள்மேல் தங்கள்கைகால்கள்படுமென்றுபயந்து வழியினின்றும்ஒதுங்கிச்சென்று. (௨௮)

வானமார்மலையைப்பொன்னிற்படிகநன்மணியாவெண்ணி
மோனமாய்நடக்கவல்ல விறைபுகழ்மொழியைக்கேட்க
வானவிச்செயலினாலே வலஞ்செய்தாலயத்தினண்ணி
யேனமுன்னறியான்றாளைப் பணிந்துதன்னிருக்கையெய்தி.

(இ-ள்) ஆகாயமட்டுமளாவிய அந்தமலையைப் பொன்போலவும் படிகம்போலவும், இரத்தினம்போலவும் நினைந்து மவுனமாய் நடக்கவேண்டியது, அல்லது சுவாமியின் ஸ்துதிகளைக்கேட்கவேண்டியது இப்படிப்பட்ட தன்மையாகவலம்வந்து கோயிலுட்சென்று விஷ்ணுவாகிய பன்றியறியாத சுவாமியினது பாதங்களை வணங்கித் தாய்களிருக்குமிடத்துக்குவந்து—எ-று. (௨௯)

குன்றெனுங்குலாத்தார்சூழ விருந்துநீங் கனியால்கொள்க
வென்றியேயுலவுநீத்த வடிசிலையுண்கநீதி
நின்றவத்தலத்தோர்செய்யு நிலைமையீதிதூரத்திற்
சென்றவர்வருத்தமாயெவ் வகைவலஞ்செயினுஞ்சீராம்.

(இ-ள்) மலைபோலுயர்ந்தகுணத்தையுடையவராகிய சிவபத்தர்கள் சூழவிருந்து மதுரமாகிய பழங்களும் பாலுஞ் சாப்பிடக்கடவர். அப்படியில்லாவிட்டால் பரிசுபதார்த்தமில்லாமல் அன்னத்தைப்புசிக்கக்கடவர், இப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நீதிபொருந்திய அந்த ஸ்தலத்திலிருக்கிறவர்கள்செய்யவேண்டியது அதிகதூரத்தில்நின்றும் வந்தவர்கள தங்களுடையவருத்தத்தினாலே எவ்விதமாக வலஞ்செய்தாலும் நன்மையாகும், எ-று. (௩௰)

தண்டுதலிலாதஞானச் சனகவிச்சயிலஞ்சூழ
வெண்மறைசைபுரப்போர்தம்பே ரினிற்சிவவுருவங்கண்டார்
வண்டிசைபெருகுமோதி மலைமகள்மலையின்கீழ்பால்
கண்டனள்பவளவெற்பிற் கயிலைவெற்பிறைவன்காக்ஷி.

(இ-ள்) கெடுதலில்லாத ஞானத்தையுடைய சனகரிஷிமே இம்மலையினெட்டுத்திக்கினும் திக்குப்பாலகர்எட்டுப்பேரும் தங்கள் பேரினாலே இலிங்கங்களை ஸ்தாபித்துப்பூசித்திருக்கிறார்கள். வண்டுகளினது ஒலிபொருந்திய கூந்தலையுடைய பார்வதியானவள் கிரியின் கிழக்குத்திக்கில் பவளமலைப்பால் ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப் பூசித்தாள்- எ-று. (௩௧)

மணிவரைபரியிற்சூழ்ந்த வச்சிராங்கதனப்போது
புணர்பவந்தவிர்க்கத்தென்பால் புழுகணியிறையைக்கண்டான்
தணிவிலாவினைகளீக்கத் தமியனென்மலையின்மேற்பால்
அணியண்ணாமலையானென்னு மருவுருவிறையைக்கண்டேன்.

(இ-ள்) அருணாசலத்திலிடத்தில் குதிரையிலேறிக்கொண்டு வந்த வச்சிராங்கதபாண்டியன் அக்காலத்தில் தன்னையடைந்தபா

வத்தைத்திர்க்கத்தென்றிக்கில்பூகணியிலறவொன்று ஒருலிங்கத்
தைஸ்தாபித்துப்பூசித்தான் தணியாதபாவங்களைநீக்கிக்கொண்டா
னும் அந்தமலையின் மேற்குத்திக்கில் அணியண்ணாமலையானென்
றபேரிட்டு ஒரு லிங்கத்தைஸ்தாபித்துப்பூசைசெய்தேன் (௩௨)

ஞாலவெங்கதிர்மேற்சென்ன வனைகடந்தொருநாட்பாயந்து
சாலுமத்துயரத்திரத் தனதும்பெரிறையைக்கண்டா
ஞலயமுழுதும்தேவர் நாகர்நாட்டுறைவோர்சித்தர்
சீலமாமுனிவர்கண்ட சிவனுருக்தெரிக்கொணாதே.

(இ-ள்) சூரியனானவன் அருணாசலத்தைத் தாண்டிப்போனதி
னால் வந்தபாவந்தீரத் தனபேரிட்டு ஒரு லிங்கத்தை ஸ்தாபித்து
ப்பூசைசெய்தான் அதுவல்லாமல் அந்த மலையிலிருக்கிறபாயி
ல்கள் முழுதும் தேவர்கள்-நாகலோகத்தார்கள்-முநிவர்கள் இவர்க
ளாலே ஸ்தாபித்துப் பூசைபண்ணப்பட்ட சிவலிங்கங்களை இவ்
வளவென்று சொல்லக்கூடாது—எ-று. (௩௩)

ஈசனூர்வடிவமான விலிங்கம்பவெல்லைசூழ
யோசனை மூன்றுஞ்சேர நெருக்கும்வானுடுக்கள்போலப்
பேசுவதெவனோவந்தத் தலத்தினிற்பெருமைவேலன்
றேசுறுங்கவுரியானை முகத்தனுந்தெரிக்கொணாதே

(இ-ள்) பரமசிவரூபமான அநேக லிங்கங்கள் அவ்வெல்லையைச்
சுற்றி மூன்று காதவழியட்டும் ஆகாயத்து நக்ஷத்திரங்கள்போல
நெருங்கியிருக்குது, அப்படியிருக்கிறபோது அந்த ஸ்தலத்தி
னது பெருமையை சிவசுப்பிரமணியர்-பார்வதி-விநாயகர்-இவர்க
ளாலேயே சொல்லக்கூடாயலிருக்கிறபோது என்னால் சொல்லப்
படுமோ—எ-று. (௩௪)

தாதவிழ்மலரோனிவ்வா றுரைத்தலுஞ்சனகன்போற்றி
வேதனேபிறவிதீர்க்கும் விமலனேவிமலனான
வாதியைப்பழித்தோலசெய்யொன் கவர்ந்தபோதையுற்றி
பாதகர்தவிருமாறும் பகவெனப்பதுமன்கூறும். [ங்தும்

(இ-ள்.) தாதுவிரிந்த தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிர்ம்மா இந்தப்
பிரகாரஞ்சொன்னதும், ஜனகரிஷியானவர் வணங்கி வேதமுழு
துங்கற்றுணர்ந்தவனே, பிறப்பைநீக்கும்பரிசுத்தனே, மலரஹிதானே
சலேலைப்பழித்தவர்களுக்கு வந்தபாவமும், அவர்தனத்தை அபக
ரித்தவர்களுடையபாவமும், அவைகள் நீங்கும்வகையுஞ்சொல்லு
மென்றுகேட்கப் பிர்ம்மாசொல்லுகிறார்—எ-று. (௩௫)

ஒன்பதாவது - திருமலைவலப்புரிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௫௮௪.

ஆதித்தபகவானுக்கு
பரமசிவம் - ரிஷப வாகனரூடராய்வந்து
தரிசனங்கொடுத்தார்.

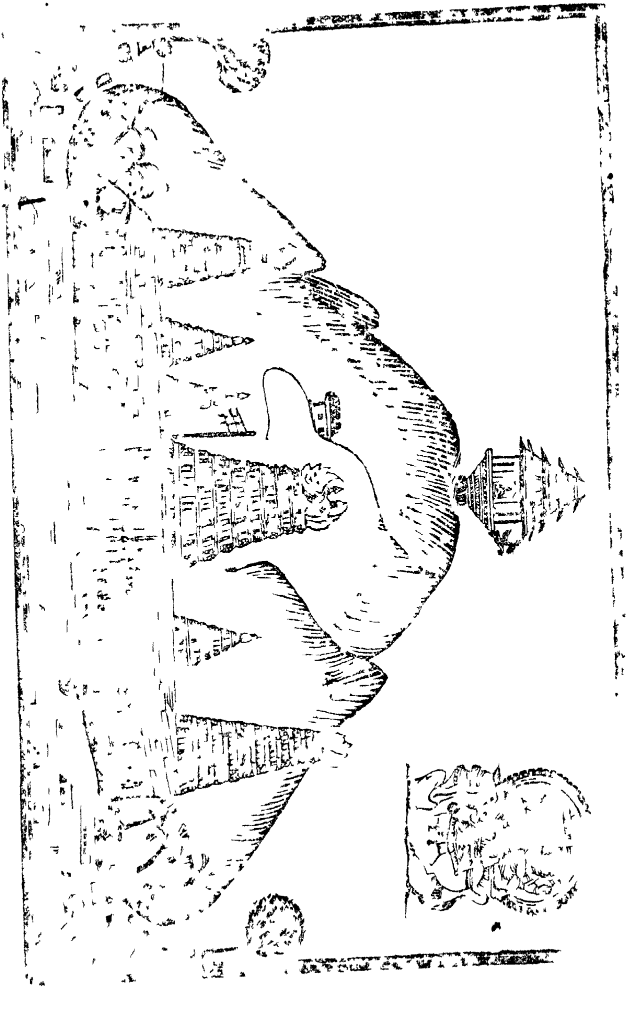

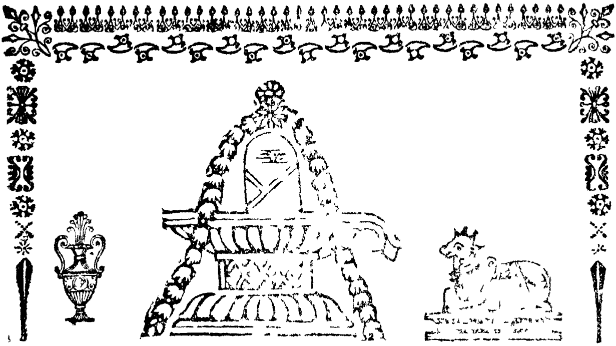

உ

சிவமயம்.

பத்தாவது

ஆதித்தச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

அற்றமற்றமுனிவர்சூழு மருணைபூதரத்துடன்
மற்றவெற்புமொக்குமென் றிகழ்ந்துரைத்தமனிதர்வாய்
புற்றெழுந்து புகையெழுந்து புழுநெளிந்துபுலவுநீர்
கற்றெழுந்துபெருகுசோரிமாரிசொரியுமே.

(இ-ள்) குற்றம்நீங்கிய முனிவர்கள் சூழ்ந்துவருகின்றஅருணாசல மென்னு மலையோடு மற்ற மலைகளையு மொக்குமென்று நிந்தை சொன்னமனிதருடையவாயிலே புற்றுஉண்டாகிப் புகைபுகைந்து புழுக்கள்நெளிந்து புலால்நாற்றம் நாறுகின்ற நீர்கசிந்தெழுந்து மிகவும் இரத்தமாரிசொரியும், எ-று. (க)

அந்தமைந்தர்தம்மையேற்றி யந்தகன்றனேவலாய்
வந்ததூதர்செக்கிலிட் டரைத்துரைத்தெறிப்பர்வாய்
வெந்தவாளிறுறுப்ப வொந்தைசோணவெற்படையே
நிந்தைசெய்வையென்றடித்து நெய்யில்வேகவைப்பரே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தைநிந்தித்த பாமரமனிதர்களைப் பின்பு யமனு டைய ஏவலால்வந்த தூதர்கள் செக்கிலேற்றியரைத்துப்போட்டு அவ த்துவைப்பார்கள்-அவர்களுடையவாய்களிலேநெருப்பிட்டுப்போட்டுக்கா

ய்ச்சிய கத்தியினாலறுப்பார்கள்-எங்களாண்டவன் மலையையோ
நிந்தைசெய்வாயென்றுஉடித்து ரெய்யிலேம்வகப்போடுவார்கள்.

பஞ்செழுத்துவைத்தரக் குருக்கிவாய்பரப்பியே
நஞ்சினைப்புகட்டிவெய்ய நரகிமேலிடத்துவார்
அஞ்சியர்த்தநரகுதிர்ப்ப மருவருந்தலைந்திடும்
நெஞ்சகத்திலேயவனை தாமக்குமீதுநிகழ்மே.

(இ-ள்) பின்னும் அந்த அருணாசலத்தை நிந்தித்தவர்களை யம தூதர்கள் பஞ்சாகத்தாலைத்து அரக்கையுருக்கி வாயிமேலவிட்டு நஞ்சைக்குடிப்பித்தும் இவையாலிய நரகிமேலதள்ளுவார்கள்-அந் நரகமோவென்றால் பயப்பட்டு இவர்களைத்தாங்குகிறநற்குச் சகிக்காமல் மிகவும்வருந்தும் இப்படிப்பட்டதுன்பம் மனதிலேஇந்த மலையைக்குறைவாகவெண்ணினவர்களுக்கும் உண்டாம். எ-று (௩)

குருக்கடர்ந்ததாயராவி கொன்றதீயர்முதலினோ
ரிருக்கும்வெய்யநரகின்மீது விட்டபோதிலவர்களும்
பெருக்கநொந்துபாவியெனறு பேசுவார்கடம்முடன்
சரிக்கொணாதுதள்ளுமென்று தங்கள்கண்புதைப்பரே.

(இ-ள்) ஆசாரிகளையுந்தாய்தகப்பன்மாரையும் பிராணன்வாங்கிய தீயபாவிகள் முதலானவர்கள்வாசஞ்செய்யுங் கொடிதாகியநரகத் திலே இந்த அருணாசலத்தை நிந்தித்தவர்களைப் போட்டபோது இவர்களை முன்னமேயிருக்கும் பாவிகள் மிகவும்வருத்தப்பட்டு சுவாமியை நிந்தித்தபடியினாலே நம்மிலும்பாவிகளென்றுசொல் லிநம்மோடேயிவர்கள் சரியாயிருக்கக்கூடாது தள்ளிவிடுமென்று தங்கள் கண்களைப் பொத்திக்கொள்ளுவார்கள் எ-று. (௪)

என்றுரைத்து நானும்வைய மேழுமுண்டமாலுமா
யன்றுமின்றுமாவிடாத வருணபூதரத்தையோர்
குன்றமென்றிகழ்ந்துசென்று குன்றிமெய்குறைந்துமுன்
கன்றினொருத்தனென்று கதைவிளம்பலாயினான்.

(இ) பிர்ம்மாவானவர் இப்படியென்று சனகரிஷிக்குச்சொல்லிப்பி ன்னுஞ்சொல்லுவார் நானும்எழுலகத்தையுஞ்சாப்பிட்டவிஷ்ணு வுஞ்சேர்ந்து அன்றுமுதலின்றையவரைக்கு மளவிடப்படாத பெரு மையுள்ள அருணாசலத்தைஒருவன் ஒருமலைஎன் றிகழ்ச்சிசெய்து போய்க்குன்றுதலடைந்துதேகங்குறைந்து நுக்கப்பட்டான்-முன் காலத்திலேயென்று அக்கதையைச்சொல்லத்தொடங்கினார், எ-று (௫)

உலவுகின்றசோதியாவு முள்ளில்வைத்திவ்வுலகிலோர்
மலையதாகிநின்றதெய்வ மலையைமற்றமலைகள்போல்
அலகுபெற்றவிரவியெண்ணி யாழியொன்றுவாசிமே
யிலகுதேரம்மலையினுச்சி யெல்லையாய்நடத்தினான்.

(இ-ள்) நான்குதிக்கிலுஞ்சென்று விளங்குகின்ற பிரகாசங்களை யெல்லாம் தனதுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு இந்தப்பூலோகத்தில் ஒப்பற்ற மலையுருவங்கொண்ட தெய்வீகமாகிய அருணாசலத்தை மற்றமலைகள்போல் நினைத்து ஒருசக்கரமும் ஏழுகுதிரையும்பூண்டதேரை அந்த அருணாசலமலையினுச்சிவழியில் எல்லையாகநடத்தினான் சூரியன்—எ-று. (௬)

முகுந்தர்தேடுமந்தவெற்பின் முடியின்மேவுமுன்னமே
மிகுந்தசோதியுள்ளிலும் வெடித்தெழுந்துவெம்மையாய்
புகைந்துசெல்லவிரதமூவர் புரமெனப்பொரிந்ததே
யுகைந்துபச்சைவாசிமாய வுலர்ந்தவாசியானதே.

(இ-ள்) சூரியன் விஷ்ணுவால்தேடப்பட்ட அந்தமலையினது உச்சியிலே போகிறதற்குமுன்னே மிகுந்தபிரகாசமான மலைவெடித்து அந்தவுள்ளிடத்தில் நின்றுஎழுந்து வெப்பங்கொண்டு புகைந்துவரத் தேரானது திரிபுரமெரித்த பரமசிவனது நகையாகிய நெருப்பிலே பொரிந்ததுபோலப் பொரிந்துபோயவிட்டது - நடத்தப்பட்டகுதிரைகளோசீவனில்லாத குதிரைகளானதுகள்-()

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

குதிரையுங்கரிகளாகிக் கொடியதேரலகைத்தேராய்க்
கதிரையுந்தனதுபாகன் காலெனவிழந்தபானு
மதியழிந்திருந்தானந்த மலைவலஞ்செய்துஞானக்
கதிபெறச்செல்வேன்கண்டு கதிரவற்கிறையுரைத்தான்.

(இ-ள்) அந்தமலையினிடத்தில் நின்றெழுந்த கிரணவெப்பத்தினாலே குதிரைகள் எழும் கரிகளாகப்போய்க் கொடியையுடைய தேர் கானல்போலத்தோன்றியுருவில்லாததாய்த் தன்னுடைய பாகனானவன் காலையிழந்ததுபோலக் கிரணங்களெல்லாவற்றையும் தானிழந்து சூரியன் மதிகெட்டிருந்தான் அந்தமலையை வலஞ்செய்துகொண்டு மேலாகிய கதியை அடையும்படியாகப்போகின்றதை ஈசன்பார்த்து அந்தச் சூரியனுக்கு இந்த வார்த்தையைச் சொன்னான்—எ-று. (௭)

ஐயனை மலையென்றெண்ணி யகந்தையாலிகழ்ந்துவீழ்ந்த
கையனே யொருகாலத்துங் கதியிலை புளக்கென்று வுஞ்
செய்யுமோர்தொழிலின்றேலே தீர்க்கலாந்தெளிவுளார்க்கு
மெய்யனையருணையானை வலஞ்செயென்றுரைத்துப் போனான்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரனை ஒருமலையென்று நினைந்து அகங்கா
ரத்தினாலே நிந்தித்து கீழ்விழுந்துகிடக்கின்ற ஆயிரங்கிரணங்
களையுடைய சூரியனே உனக்கு எந்தவகையிலும் எந்தகாலத்துங்
கதிகிடைக்காது அப்படியிருந்தாலும் ஒருதொழிற் செய்தால் அக்
கலாம் அப்படியென்றால் மெய்ஞ்ஞானவருக்கு மெய்யுருவாயிருக்கு
அருணாசலேசுரனை வலஞ்செய்யுமென்று சொல்லித்
திருப்பிப் போனான்றுரீசியனென்றவாறு. (௬)

போதனீயடியேசென்று பொன்மலைவலமாய்முன்னரு
சாதித்த ருக்கன்சொன்ற சலத்தினைவலமாயதானா
வாதிகளுமிருடு மழுவிடைமீதிறம்கோடி
மாதிந்த ரம்பை யான்றி யாராகுமர்கருளிப்போனர்.

(இ-ள்) பிர்மாவானவன் அனுக்கிரகஞ்செய்தபடியே மகாமேரு
கிரியை முன்னே வலமாகவருகின்ற சூரியன் அருணாசலத்தை
வலஞ்செய்யுமென்ன சொன்னதினால் அர்த்தசமூரியனுக்கும் வாதி
த்துச் சற்றுருக்கனைக் கொல்லுகின்ற மகாமேருவாகிய மாயமி
லாதமையாகிய ரிஷிபத்தினிலே சோதியாயப்போலமேதானா
அருணகிரிமேருவைபதுகையாய்நதுக்குளப்புந்தருளினார்-என்பது. (௭)

பன்னிருமாதந்தோறும் பரிதிமுர்பயத்தினாலே
வன்னிமியவழிவதான மலையினைவலமாய்ச்செல்வான்
சொன்னிமிசொன்னமலைசெல்லானிடப்புறமதிரவான்றதன்மேற்
அர்நிலைவரும்போதேதந்தியாலசொரிதாலுமென்றான்.

(இ-ள்) சித்திரைமுதல் பங்குனியீறாகச்சொல்லப்பட்டபன்னிரண்டு
மாதமும் சூரியனமுன்னே தனக்குண்டானபயத்தினாலே அக்கினி
சொருபமாகியமலையைவலஞ்செய்துகொண்டுபோவான் அப்படி
யின்னமைமூலசக்கிரத்தின்மேலும்போகான் இடப்புறமாகவும்போகா
ன அர்த்தமலைக்குச்சமீபத்தில்வருமபோது ஸ்தோத்திரஞ்செய்து
புஷ்பமாரிபொழிந்துசெல்வானென்றுசொன்னார்பிர்மா என்பது.

ஆகச்செய்யுள் - ஆதித்தச்சருக்க-முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௬௬.

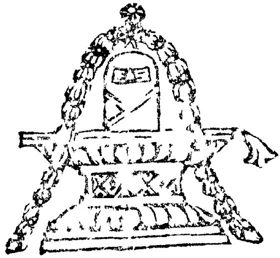

உ

சிவமயம்.

பதினோராவது

பிரதத்தசருக்கம்.

௭ சீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

அருணைவாழிறைவ னிறிரவிய மணுமட்டாயினுங்காந்தபே ருடனே, மரணமாய்நமனாட்டழலிலேகுளிப்பர் வச்சிரவுலக்கை யான்மறிவரிருணிறைநரகமிருபத்தெண்கோடி யிடத்திலுமடை விலேயிருப்பார், தரணியிற்புழுவாய் பிறப்பர்களளவு தனக்கி யைந்தவருமத்தகையர்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரரது திரவியத்தில் அணுவளவாவது திருடினவர்கள் உடனே மரணமடைந்து யமலோகத்திற்குப் போய் அக்கினிக்குழியிலேவிழுந்து அவஸ்தைப்படுவார்கள் வச்சிரத்தினாற்செய்த உலக்கையால் அடிபடுவார்கள் இருள்நிறைந்த இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகங்களிலும் அடைவாக விழுந்து கிடப்பார்கள் - மறுபடியும் பூமியிலேவந்து புழுவாய்ப்பிறப்பார்கள் அந்தத்திருட்டுக்குடன்பட்டிருந்தவர்களும் அப்படிப்பட்ட துன்பத்தை அடைவார்கள்—எ-று. (க)

ஓங்கியதனையு ளிசைத்தபொன்னெறிபோ யுற்றபேருடலையு மொறுக்குந், தேங்கியகருணையருணைநாயகர்பொற்செய்கையைப் படியினிற் கரந்து, வாங்கியபெயனாக் கிளையுடன்சிதைக்கு மலையிறுங்கடலிற்மொழிந்து. நீங்கியபொழுதுந்தொடர்ந்திடும்விடு போ நிழலெனாத்தொடருமொருதிலத்தும்,

உ

சிவமயம்.

பிரதத்தராஜன்-படம்.

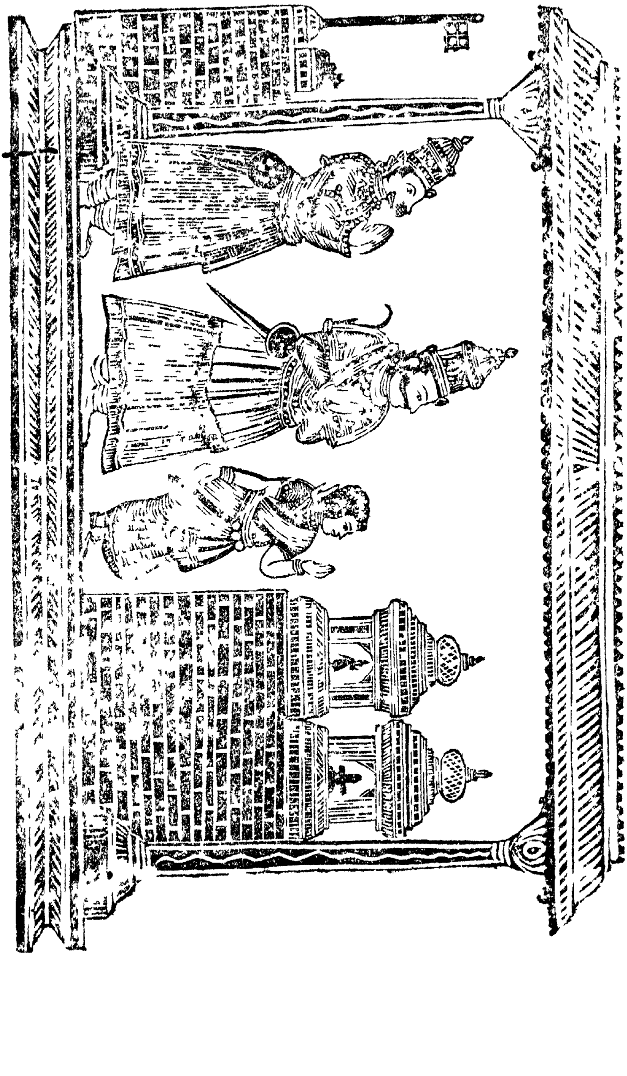

(இ-ள்) திருடி பூமியினுள் ஒளித்துவைக்கப்பட்ட் பொன் ஞனது அந்த இடத்தின்மேல் வந்தவருடைய தேகத்தையுங் கண் டிக்கும் - அப்படிச்செய்வது மிகுந்த கிருபையையுடைய அரு ணசலேசுரருடைய திரவியத்தினது செய்தியாம் - அந்தப் பூமி யில் ஒளித்துவைத்து எடுத்துக்கொண்டவனையோவென்றால் அவர் களுறவோரெப்படிக்கும் மலையிலுங் கடலிலு மொளித்துக்கொண் -பொழுதுர் தொடர்ந்து வருத்தும் விடமாட்டாது-எவ்விடத்தி ற்போனாலும் நிழலைப்போலத்தொடரும்—எ-று. (உ)

கடிக்கலாஞ்சிலையைவிழுங்கலாநெருப்பைக் கடுவிடங்குழை த்திழைத்தெடுத்துக், குடிக்கலாமிரும்பை யருந்தலாங்கடும்பாற் கொள்ளலா மருந்தினற்குணத்தால், முடிக்கலாம்பகையை யரு ணைநாயகர்பொன்னிழற்கிறல்மிடற்றிலேபிடிக்கும், உடற்குளே கனலும்புகையுமவ்வளவோ வுயிரையுமுளத்தையுமொறுக்கும்.

(இ-ள்) பின்னுஞ் சொல்லுவார் பிரம்மா-கல்லைக்கடிக்கலாம் நெருப்பையெடுத்து விழுங்கிவிடலாம், விஷத்தோடு கொல்லும்ப டியானவஸ்துக்களைச்சேர்த்துக் குழைத்தெடுத்துச்சாப்பிடலாம், இரும்பைப்புசிக்கலாம், கள்ளிப்பால் முதலியவற்றையுங் குடிக் கலாம், இவைகள் உபத்திரவஞ் செய்யவொட்டாமல் நல்லமருந் துகளாலே நிவர்த்திபண்ணிக்கொள்ளலாம், அருணசலேசுரர்திர வியத்தைச்சாப்பிட்டவுடனே நொண்டையைப் பிடித்துக்கொள் ளும் தேகத்துக்குள்ளே நெருப்பாகக்கனற்றும்புகையுண்டாக்கு மவ்வளவுதான் செய்யுமோவென்றால் அவர்களுயிரையுங்கொன்று உள்ளத்தையுங்கெடுக்கும்—எ-று. (ங)

முக்கணன் பொருளைக் கவர்ந்தபேரிருக்க முயன்றபேர் நினைத்தபேர்முதலா, யக்கணத்தழிவ ரவர்களுமிருக்க வடியவர் பொருட்கவர்ந் தலைக்கத், தக்கதுநினைத்தார் கெடுவரொன்றுணாத் துச் சத்தியம்பலபலசாற்றிச், செக்கருங்கருகவொளிவிடுமணிப் பூண் திங்கமுகவெருகனைச்செப்பும்.

(இ-ள்) மூன்றுகண்களையுடைய அருணசலேசுரரது திரவிய த்தைத்திருடினவர்கள பட்டின்றதுன்ப மிப்படிப்பட்டது- அது இருக்கட்டும்-அந்தப்பொருளைத் திருடுகிறதற்கு முயற்சிசெய்த வர்கள் திருட நினைத்தவர்கள் இவர்களர்த்தக்கணத்திலேயழிவார்கள

அவர்களுமிருக்கட்டும்- சிவபத்தர்களுடையபொருளைத் திருடிய
வர்களைத் துன்பப்படுத்த நினைத்தபேர்களுங்கெடுவார்களென்று
பலபல சத்தியத்தோடுஞ்சொல்லிச் செவ்வானமுங் கருகும்படி
ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினாபரணங்களைத்தரித்த பிர்ம்மாவானவர்
ஒருகதைசொல்லத் தொடங்கினார்—எ-று. (௪)

முன்னமேயொருநாள் வடதிசைக்கிறைவன்முழுமணிக்கங்
கைநீர்த்துறைவன்,இந்நிலத்திழிந்தவிந்திரனனையானாண்மையில்
முருகவேணிகர்வான், மன்னவர்நிறைந்தமகுடகோடிகளின்வயிர
நாயகங்களாற்றேய்ந்த, பொன்னவிர்கழலான்றருமமுங்கழலான்
புகழ்ப்பெயர்பிரதத்தனென்பான்.

(இ-ள்) பிர்ம்மாசொல்லுகிறார்,முன்காலத்திலேஒருநாள்வடதே
சத்துக்கு இராஜாவாயிருக்கிறவன் விலையுயர்ந்தமுத்துக்களுக்கி
ருப்பிடமாகியகங்காநதித்துறையையுடையவன்தெய்வலோகத்தி
னின்று பூமியிலிறங்கியதேவேந்திரன்போன்றவன்,ஆண்மைக்கு
ணத்தில் சிவசுப்பிரமணியருக்குச் சமானமானவன், இராஜர்கள்
பணியும்போது அவர்களாலே நிரைநிரையாகத் தாழ்த்தப்பட்ட
கிரீடகோடிகளில் இழைக்கப்பட்டவீரகண்டையைத்தரித்தவன்,
தருமமென்பதை இடைவிடாதுசெய்கிறவன், கீர்த்திபொருந்திய
பிரதத்தனென்னும் பெயரையுடையவன்-எ-று, (௫)

காலனேர்விழியார் முகமெனவிளங்கிக் களங்குடைத்தொ
ழுக்கியமதிபோல், நீலமாமணிக்காம்பியைந்தவெண்கவிகைநெடு
நிலப்பரப்பெலாநிகழ்த்தச், சாலவேபணியாவரசர்களிவன்பொற்
சரணமேயடைந்துயிர்பெறுமென், றேலவேயழைக்குந் தருமதே
வதைபோ லிரண்டுசாமரைகளார்த்திடவே.

(இ-ள்) யமன்போலக் கொடுமையைச் செய்கின்ற கண்களை
யுடைய பெண்களதுமுகம்போலவிளங்கிக்களங்கத்தையுடைத்து
ஒழுகவிட்ட சந்திரன்போல நீலரத்தினமிழைத்திருக்கிறகாம்பை
யுடைய வெள்ளைக்குடையானது நீண்டசந்திரிகையைப் பூமியின்
பரப்பெல்லாம் நிகழ்த்தவும் மிகுந்தமரியாதையோடு பணியாத
சத்துரு ராஜாக்களைப்பார்த்துஇந்திரனுடையஅழகியபாதங்களை
வணங்கி உங்களுயிரை இறக்காமல் பெற்றுக்கொள்ளுங்களென்று
பொருந்தாத அழைக்குந் தருமதேவதையைப்போலஇரண்டு சாமர
ங்கள் வீசவும்—எ-று. (௬)

வருணமண்டலத்திற் புரவிம்பார்கிடந்த மரகதக்குரகதம் வயங்க, அருணமண்டலத்தை யளவிடுங்கொடித்தே ரடவிகள் புடவியை யடைப்பக், கிரணசிந்தூரத்துப் புகர்முகமருப்பிற்கிம் புரிக்கரிதிசைகிளரத், தரணிபர்நடுங்க மந்திரிகணத்தொடெழுந் தனன்றண்டயாத்திரையே,

(இ-ள்) வருணமண்டலத்தில் விளங்கும் குதிரைகள்போல்உயர் வாகிய மரகதநிறத்தையுடைய குதிரைகள் பிரகாசிக்கவும், சூரிய மண்டலத்தை யளாவிய கொடிகள்கட்டியதேர்க்காடுகள் பூமியை யடைக்கவும், கிரணம்பொருந்திய சிந்தூரந்தீட்டிய புள்ளிகளை யுடைய முகத்தையும், பூண்கட்டிய தந்தங்களையுடைய யானைகள் திசைகள்தோறும் பிரகாசிக்கவும், சத்துருமன்னர் பயப்பட மந் திரி கூட்டத்தோடுஞ் சேனைகளோடும் பிரயாணப்பட்டான் யாத் திரையாகப் பிரதத்தராஜன் — எ-று, (௭)

அங்கர்புற்றேறயவனர்வெற்படைய வவந்தியர்வில்லினுண் கௌவச், சங்கிலித்தொடக்காய் மற்றமண்டலிகர் தம்மிறை தாங்களேசுமக்க, சிங்கவேறெனவே சோழநாடணைவான்றிருநதி கடந்துதென்னருணைக், கங்கைவார்சடையான் கோயிலிற்புகுந் தான் கங்கையுங்காசியும் புரப்பான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரதத்தராஜன் பிரயாணப்பட்டபோது அங்க தேசத்தரசர் பயந்து புற்றிலேறிக்கொள்ளவும், யவனதேசத்து இராஜர்கள் மலையிலொளித்துக்கொள்ளவும், அவந்திதேசத்தரசர் வில்லிலிருக்கிறநாணியைக் கௌவிக்கொள்ளவும், மற்றதேசத்து இராஜாக்கள் சங்கிலிபோலத் தொடர்ந்துநின்று தாங்கள் கட்ட வேண்டிய கப்பணங்களைத்தாங்களேசுமந்துவரவும், ஆண்சிங்கம் போலச் சோழநாட்டுக்கு போகும்படியாகப் புறப்பட்டுத் திரு நதியைத்தாண்டி அழகிய அருணாசலஸ்தலத்துக்குவந்து கங்கை யைத்தரித்த சடையையுடையபரமசிவனதுகோயிலிற்புகுந்தான் கங்காநதியையும் காசிதேசத்தையும் ஆளுகிறபிரதத்தராசன்.()

அருட்பவிழ்மலர்கொண் டருச்சனைபுரிய வருணைநாயகர் திருக்கோயில், விருப்பியுட்புகுந்து பணியுமவ்விடத்தில் வித் தினுங்கொடியகூர்விழியாள், இருள்டையுமுருக்குமிசையினுளொ ருத்தியிலங்கிழையாருடனிறைபால், கரும்பெனுமொழியார்யாம் தல்கேட்டான் கண்டனன்வனத்தவேள்கருப்பை,

(இ-ள்) காசிதேசத்து ராஜாவாகியபிரதத்தன் அரும்புகள்மலர்ந்த புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சனை பண்ணுகிறதற்காக அருணாசலேசுரர் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலுள் பத்தியோடுபோய் வந்தனஞ்செய்யும்போது அவ்விடத்தில் விஷத்திலுங்கொடுமை செய்கின்ற கூர்மையாகிய கண்களையுடையவள் இரும்புகூடஉருகும்படிச்செய்யும்சங்கீதவித்தையையுடையவளாகிய ஒருதாசிப் பெண்பிரகாசிக்கின்றஆபரணங்களைத்தரித்த சிலபெண்களோடு நின்றுசுவைநிறைந்தபாலும்கரும்பின்ரசம்போன்ற மொழியினலேபாடுகிறதைக்கேட்டான் அந்தக்ஷணத்தில்தானே மன்மதன் வளைத்த கருப்புவில்லையுங்கண்டான் காயவிகாரங்கொண்டு பிரதத்தராஜன்-எ-று. (௯)

அன்னமோகிளியோ வமிர்தமோதிருவோவமிர்தமோவமரருக்களித்த, வன்னமோகிளியோ யிரதியோபிரமன் மனத்தினுல் வகுத்தமேனகையோ, என்னமோகமதாய்த் தனதுநாட்டினிற் கொண் டேகுவனினைந்தனனதற்கு,முன்னமேகுரங்கு முகமதாயிருந்தான் முறுவலாயினதெவர்முகமும்.

(இ-ள்) காசிதேசத்துப் பிரதத்தராஜனானவன் அந்தத்தாசிப் பெண்ணைப்பார்த்துச்சொல்லுவான்- இவள் அன்னமோ, கிளியோ தேவாமிர்தமோ, இலட்சுமியோ, அசுரரைக்கொன்று அமிர்தத்தை முன்காலத்தில் தேவருக்குக்கொடுத்தஅழகாகிய மோகினியோ, இரதிதேவியோ, பிரமதேவன் மனத்தினுல்சிருஷ்டித்த மேனகையோ, என்றுநினைத்து மோகத்தோடு தன்னுடையதேசத்துக்கு அந்தப்பெண்ணைக் கொண்டுபோகிறதற்கு நினைத்தான் அந்த நினைப்பு உண்டாகுமுன்னமேதானேகுரங்குமுகத்தையுடையவனுயிருந்தான் அதைக்கண்டுஎல்லாரும் நகைத்தார்கள்-எ-று. (௰)

மந்திரிக்கிழவரரசனைவினவி மன்னவர்நினைத்தவாறதனுல், வந்தவித்துயரந்தவிர்ந்திடமலைமேன்மருந்தினைப்பணிமெனவவனுஞ், சிந்துரக்குவடுங்ககனவாம்பரியுஞ்செழுமணிச்சிவிகையுந் தேரும், சந்தனமணியுந்தனத்தினுற்பலருந தமனியக்கோயினை முன்விடுத்தான்.

(இ-ள்) மந்திரிமார்கள் பிரதத்தராஜனைப்பார்த்து குரங்கு முகம் வந்ததற்கு காரணங்கேட்டறிந்துகொண்டு அரசனேநீயு யாதொருநினைப்பினுல் அடைந்தஇத்துன்பம்நீங்கும்படி மலை

மேல்மருந்தாகிய அருணாசலேசுரனைவணங்கென்றுசொல்ல அந்த இராஜனும், மலையைப்பார்த்தபர்னைகளும், வேகமாயதாவுகின்ற குதிரைகளையும்நல்லஇரத்தினங்களால்இழைக்கப்பட்டிருக்கிற குதிரைகளையும், தேவர்களையும், சந்தனக்குழம்பைப்பூசுகின்ற அவயவங்களையுடைய பெண்களையும், பொற்பிரகாசம்பொருந்திய அந்தக் கோயிலுக்குமுன்காணிக்கையாகக்கொடுத்துவிட்டான்-எ-று. (௰௧)

பன்னருமர்ச்சனைபுரிந்தான் பரமனும்அவற்கருள்புரிந்தான், இன்னரும் மாதுடன் யெருப்பனாலடைந்த இம்லைசயானரா முகமொழிந்தான், மன்னரும்புகழப்பெறற்கரியநாடனைந்தானருந வாலரன்பொருட்கவர், உன்னியபாவம் பதின்மடங்குகரும்போன் ஞதவிஞற்றவிருமென்றுணர்த்தான்:

(இ-ள்) பிரதத்தராஜன்சுவாமிக்குச்சொல்லுதற்கரிய அநந்தமருமையான பூசைகள்செய்தான் அப்பொழுது சுவாமியும் அந்த இராஜனுக்குக் கிருபைசெய்தாரிவ்வினையின் கைப்பொழுது வார்த்தையையுடைய பெண்டாட்டிகளையாசையிருலடைந்த துன்பம் பொருந்தியருக்குமுகத்தைப்போக்கிவிட்டான் நலமான முகத்தையடைந்து அந்தராஜனது மனைவியுடைய நாட்டுக்குப்போகச்சொல்தான் ஆனபடியினாலே அருணாசலேசுருடைய பொருளைத்திருட நினைத்தவனுண்டாகிய பாவம் அப்பொருளுக்குப் பதின்மடங்குதிரவியங்கொடுத்தால்தீருமென்றுசொன்னார்பிரமா. (௰௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதவனெயருணகிரி வளம்திருத்தினைத் திருவாய்மலர்ந்தானர்ந்தப, பேர்தனையங்கடிபணிந்து ன்போதனையானமயழந்தனமிப்புவியில் மிக்க, கொதபுடனறிந்துசெய்த பவந்தவிருங்கதையினையுங் கூறுகென்றான், மூதறிவாயினனுனு முகத்துணுமாயிருகமாய் மொழியலுற்றான்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தையுடையசனகரிஷியே அருணாசலத்தினதுவளம் இதுதானென்றுசொன்னார் அந்தப் பிரமமாவை அவ்விடத்தில்சனகரிஷியானவர் வந்தனஞ்செய்து உம்முடைய போதனையினாலே ஆநந்தத்தையடைந்தவர் இந்தலோகத்தில்குற்றமாக அறிந்துசெய்தபாவம் நீங்கும்படியான கதையையும் அருளசெய்யவேண்டுமென்றார் பேரறிவுகொண்ட பிரமாவானவர் தம்முடையவாய நான்கும் ஆயிரமவாயாகச் சொல்லத்தொடங்கினர்—எ-று. (௰௩)

பதினொராவது - பிரதத்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தங்கள் - ௩௮௨.

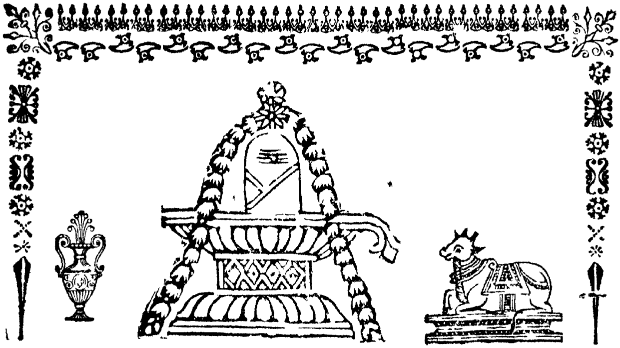

உ

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது

பாவந்தீர்த்த சருக்கம்.

ம.

வாக்கினால்வடிவினால் மநத்தினால்பவந்
தாக்கினாருணமா சயிலநோக்கினா
னீக்கினென்பது நிகழ்த்தினான்மறை
தேக்கினான்சிலகதை செப்பலாயினான்.

(இ-ள்) வாக்கினாலும், தேகத்தினாலும் மநத்தினாலும், துர்விஷயங்களைச்சொல்லியும், செய்தும், நினைத்தும், பாவத்தையடைந்தவர்கள் திருவண்ணாமலையைத் தரிசனஞ்செய்தால் அப்பொழுதே தங்கள் பாவத்தைநீக்குவார்கள், என்றுசொல்லிநான்கு வேதங்களையுந்தன்னிடத்திலுடைய பிர்ம்மாவானவர் சிலகதைகளைச்சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (க)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

எம்பெரியசபையிடத்தி விருநான்கு வசுக்களும்வந் திருந்தார்முன்னே, தம்பெரியதவத்தினையும் புகழினையும் வியந்துரைத்ததனை மநோக்கிக், குப்பமுநிமுதலவர்க ளிடையிலுமையிய ந்துரைத்த கொடுமையாலே, அம்புவியிலிழைத்ததவ மனைத்தினையுமவமாக்கி யகற்றுமென்றேன்.

சிவமயம்.

அஷ்டவசுக்களும்பிர்ம்மாமுதலானவர்கள் பாவந்தீர்த்தபடம்.

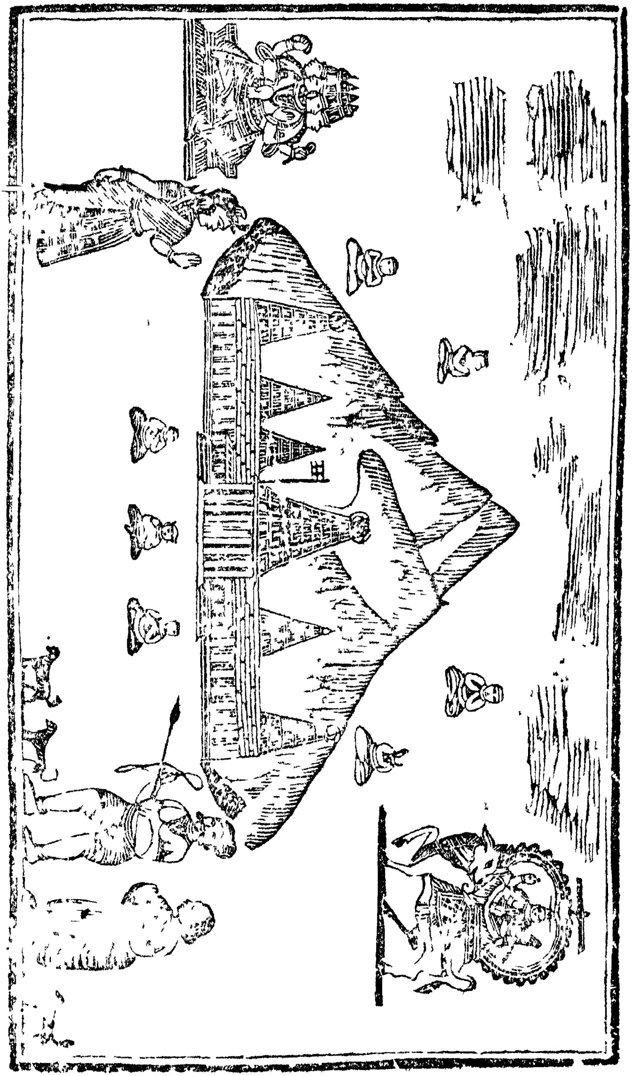

(இ-ள்) என்னுடையபெரியசபையினிடத்தில் அஷ்டவசுக்களும் முன்னொருகாலத்தில் வந்திருந்தார்கள் அப்பொழுது அவர்கள் தங்களுடையதபசின்பெருமையையும், அதனால்வந்தகீர்த்தியையுங் கொண்டாடிச் சந்தோஷித்தார்கள் அதைப்பார்த்து அகஸ்தியர் முதலானரிஷிகள் மத்தியிலே உங்களை நீங்களே புகழ்ந்து சொல்லிய கர்வத்தினாலே அக்குற்றம் பூமியில்செய்த தவமெல்லாம் வியமாகச் செய்துவிடுமென்றுசொன்னேன்—எ-று. (௨)

உற்றபெருந்தவத்தினையுந் தமதறத்தினலத்தினையு முரைத்த பேரு, மற்றொருவர்தமையிகழ்ந்தவருந்துயரக்கடன்மூழ்கி மறிவரென்றேன், சிற்றறிவாகியவசுக்க ளனைவர்களு நடுங்கியிது தீருங்காலஞ், சொற்றருளுகெனவுரைத்தா ரரனருளாற் றீருமுங்கடுயர்தானென்றேன்.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்தியதம்முடையதவத்தையும், செய்த தருமத்தையும், சொன்னவர்களும், மற்றொருவனை யிகழ்ந்து பேசினவர்களும், துக்கசமுத்திரத்தில்முழுகி மறிபட்டுக் கிடப்பார்களென்றேன்-சிற்றறிவுடைய அஷ்டவசுக்களும், அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு நடுங்கி இந்தச்சாபம் எந்தக்காலத்தில் தீரும் அருள்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள் பரமசிவன்கிருபை உங்களுக்கு என்றைக்குக் கிடைக்கின்றதோ அன்றைக்குத் தீருமென்றேன்—எ-று. (௩)

சொல்லுதலும்வசுக்களெலா மெனையகன்றுநெடியகங்கைத் துறையிலேகி, எல்லையிலாநெடுங்கால மிறையைநினைத்தரியதவ மியற்றினார்கள், வல்லிபங்கனொருநாளின்மழவிடைமேலடைந்து தவம்வரமேதென்றான், அல்லியமலரவன்கொடுத்த கொடுஞ்சாபக் கடலிலெடுத் தருளுகென்றார்.

(இ-ள்) அப்படிச்சொன்னவுடனே வசுக்களெல்லாரும் என்னுடைய சபையைவிட்டு நெடுந்தூரஞ்செல்லுகின்ற கங்காநதியினது துறையிற்போய் அளவில்லாதகாலம் பரமசிவனை நினைத்து அரிதாகிய தவத்தைச்செய்தார்கள், பார்வதியை வாமபாகத்தில்வைத்துக்கொண்ட அந்தச்சுவாமியானவர் ஒருநாள் இளமையுற்ற ரிஷபவாகனத்தி லெழுந்தருளிவந்து நாம் உங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்றுகேட்டு அருள்செய்தார் அந்தவசுக்கள் இதழினையுடைய தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமா

வானவர் கொடுத்த கொடிய சாபமாகிய கடலினின்றும் எங்களை யெடுத்தருளவேண்டுமென்றார்-எ-று. (௪)

கருணைமுகிலீசனு முகமலர்ந்து வசுக்களுடனே யாதுபவங் கடக்க வேண்டில் தராதலமிசையொருநகரந்தலைச்சாரமென்றிலங்குமந்தத் தலத்துநிகழ்ந்த அருணகிரியெனுமலையாயிருக்குமந்தப் பதியனைந்து யசலமருங்சூழ்ந்த எண்டிசை தொடங்கியெட்டுத் திசைகளினுமிருந்துதவ மியற்றுமென்றார்.

(இ-ள்) கிருபாவருஷித்தைப்பொழிகிறமேகமாகிய பரமசிவனானவர் திருமுகமலர்ந்து அந்தவசுக்களைப்பார்த்து உங்களுடைய பாவத்தைநீங்கவேண்டுமென்றால் பூமியில்தலைச்சாரமென்று ஒரு நகரியஸ்தலமிருக்கின்றது அந்தஸ்தலத்தில் அருணாசலமென்னுமொருமலையிருக்கிறது அந்தஸ்தலத்தையடைந்து அந்த மலையைச்சூழ்ந்த கிழக்குத்திக்குத்தொடங்கி எட்டுத்திக்குகளிலுமிருந்து தவஞ்செய்யுங்களென்றருளிச்செய்தார்-எ-று. (௫)

அன்னவயலருணையில்நீ ரரியதவ மியற்றிடுமவ் வளவேயுங்கள், முன்னராமழற்கிரியெட்டு முகமாகவிளங்கியட்டமூர்த்தியாகு, மன்னுமுங்களருமபவமுமறவிருமெனவுரைத்துவெள்ளிமலையிற் சேர்ந்தான், தன்னையடைந்தவர்களெல்லாந்தனைப்போலவிருக்கவரந்தருகுவானே.

(இ-ள்) அன்னப்பட்சிகள்தங்கிய வயல்சூழ்ந்த அருணாசலஸ்தலத்திற்குப்போய் நீங்கள் அரியதவத்தைச்செய்யுங்கள் அப்படிச்செய்த அளவிலே அக்கினிசொரூபமாய் விளங்கிய ஒப்பற்ற அந்தமலையானது உங்களுக்குமுன்பாக எட்டுமுகமாய்க் காட்சிகொடுக்கும்-அப்பொழுதுநிலைபெற்ற உங்களுடையபாவமும் நீங்குமென்றுதிருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்திற்கெழுந்தருளினார். தம்மிடத்திலடைந்தவர்களெல்லாரையுந் தம்மைப்போலவுருவத்தையடைந்திருக்க வரமருளிச்செய்கிற பரமசிவன்—எ-று. (௬)

முந்தவசுரரையுயர்புரத்தினையுமெரித்தபிரான்மொழிந்தவாறே, அந்தவசுவனைவருஞ்சென்றருணையிலேயரியதவமியற்றினார்கள், அந்தவசுக்கள்தழைக்க வழற்கிரியெட்டுருவாகியிருந்த திகைக்க அந்தவசுக்கள் புடைத்தெய்வமாமுனிசாபக்கடலாற நீங்கினார்கள்.

(இ-ள்)-முன்பு அசுரர்களையும், அவர்கள் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்த திரிபுரங்களையும், நகைத்தெரித்த சுவாமியானவர் அருளிச்செய்தபிரகாரமே அந்த எட்டுவசுக்களும்போய்அருணாசலத்தில் அருமையாகிய தவத்தைச்செய்தார்கள் இந்தப்பூமியானது தழைக்கும்படி அக்கினிமலை எட்டுமுகமாய் விளங்கியிருந்தது முன்னே தங்களுடைய தவத்தைப்புகழ்ந்து சொல்லியதனால்வந்த கொடிய சாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையைத் தாண்டிவிட்டார்கள் அவ்விடத்தில்-எ-று. (எ)

பூதலஞ்சூழ்திசைகளெல்லா மிருந்தவஷ்டமூர்த்திதனைப் பூசித்தார்க, ளாதலினாற்பழயபடிதமதுபதவிகளையடைந் தருள்பெற்றார்க, ளோதமறும்படிக்கரிய மறைப்பயனெட்டுருவாகி யிருந்தபோதுஞ், சீதரனும்பதங்கிரமத் துடனறியான்முடியெனக்குத்

(இ-ள்) அந்த மலையைச்சூழ்ந்த எட்டுத்திக்குகளிலு மிருந்த வசுக்கள் அஷ்டமூர்த்தமாகிய சுவாமியைப் பூசித்தபடியினாலே பழயபடியேதமது பதவிகளைப்பெற்றுக்கொண்டு சுவாமியினது கிருபையும்பெற்றார்கள் குற்றம்நீங்கும்படி அருமையானவேதப்பொருளாகிய அந்த சுவாமியானவர் எட்டு முகமாயிருந்தபோதும் விஷ்ணுவும் திருவடியைக் கிரமத்துடனே அறியாமற்போனார்எனக்கும் முடிதெரியவில்லை—எ-று. (அ)

சண்முகனையளித்தவைந்து முகத்தவனெண்வசுக்கள்செயுந் தவத்தினாலே, எண்முகமாயிருந்ததுகண்டொருமுகமாயிமையவர்வாழ்த் தெடுத்தாரென்று, தண்முகநான் குடையபிரான்சனகமுனிக்குரைத்தருளச் சயிலத்தூடே,பண்முகயாழனையமொழித் திலோத்தமைசேர் கதையினையும் பகரலுற்றான்.

(இ-ள்) சிவசுப்பிரமணியனைப்பெற்ற பரமசிவனானவர்எட்டு வசுக்களுஞ்செய்ததபோபலத்தினாலே எட்டுமுகமாயிருந்ததைப் பார்த்துத்தேவர்களெல்லாம்ஒன்றாய்க் கூடிவணங்கிப்பல்லாண்டு கூறினார்களென்று கருணைபொருந்திய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமாவானவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லி அருள்புரிகின்ற அந்தத் திருமலையில் யாழியினது இசைபோன்ற வார்த்தையை யுடைய திலோத்தமையென்பவள்அந்தக்கதையையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று. (௯)

கலிவிருத்தம்.

தேவர்கோன்முன்னமென் னிடத்திற்சேர்ந்துதன
பாவமதிலாப்பெரும் பதவிவேண்டியே
யாவருமருந்தவ மியற்றினாரதற்
காவதுசெய்யென வறைந்துபோயினான்.

(இ-ள்) பிர்ம்மாசொல்லுவார் தேவேந்திரன்முன்னே என்னிடத்தில் வந்து தன்னுடைய பரிசுத்தமான பதவியைச்சிந்தித்துஎல்லாரும்அருமையான தவத்தைச்செய்கிறார்கள்அந்தத்தவசுநிறைவேறாதபடிக்கு ஏதாவது ஒருவிக்கினத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனான்-எ-று. (௰)

இந்திரன்போனபின் னியக்கமங்கைய
ரந்தரமங்கைய ரரவநாட்டவர்
சுந்தரக்கடற்புவித் தோகைமார்வளை
மந்தரமுலைச்சிய ரழகுவாரியே.

(இ-ள்) தேவேந்திரன் போனபிற்பாடு யட்சலோகத்துப் பெண்கள், தேவலோகத்துப் பெண்கள், நாகலோகத்துப் பெண்கள், அழகுபொருந்திய கடல்சூழ்ந்த பூலோகத்திலுள்ள பெண்கள், மந்தரகிரிபோன்ற முலைகளையுடைய வளையரமகளிர் இவர்களுடைய அழகு எடுத்துக்கொண்டு-எ-று. (௰௧)

வருத்தமின்றிலோத் தமையென்னும்வஞ்சியை
யுருத்தனன்வலியநன் மதியையோட்டினன்
தாரிவிஞ்சைய

ல.

(இ-ள்) குளவியானது தன்னிடத்திலுள்ள ஒரு சாமார்த்திய விசேஷத்தினாலேபுழுவினதுஉடலைக்கெடுத்துஅதற்குவேறொரு தேகத்தைக்கொடுப்பதுபோலத் திலோத்தமையென்னும்பெண்ணை உண்டாக்கினேன் அப்பொழுதே அவள்மேற்கொண்ட ஆசையால் என்னுடைய வல்லமையையிழந்தேன் ஞானத்திற்செல்லுகின்றஎன்னுடைய புத்தியையுந் துரத்திவிட்டேன்-எ-று. (௰௨)

மன்மதன்கணையினான் மயங்கிவாடுமென்
றன்மையையறிந்துநான் றனக்குத்தாதையென்
றென்மனம்பொருந்திலா தெனதுகையுறான்
முன்பினிதெளிக்கநான் முகமுந்தேடினேன்.

(இ-ள்) மன்மதனுடைய பாணத்தினாலே மயக்கத்தை யடைந்து வாடுகின்ற என்னுடைய இயல்பையறிந்து நான் தனக்குத்தகப் பனென்று என்கருத்துக்கு ஒவ்வாதவளாகியும் நான் பிடிக்கும் போது என்கைக்கு அகப்படாதவளாகியும்எனக்கு முன்னின்றும் ஓரிடத்தில் தானறியாதபடி ஒளித்துக்கொள்ள நான்குபக்கங்களி லும் அவளைத்தேடினேன்-எ-று. (௰௩)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

கன்னிமானாகச் சென்றாள் கலையதாய்த் தொடர்ந்தேன்பேட் டு, வன்னியாய்ப்பறந்தாள்சேவல் வடிவமாய்த்தொடர்ந்தேன் மங்கை, பின்னையோர்கதியுங்காணாள்பிறங்கலா மருணைநாதன், றன் னையேதூரக்கண்டாள் சரணமென்றுரைத்துச்சார்ந்தாள்.

(இ-ள்) அப்படி நான்தேடி அவளைக் கண்டுபிடிக்கும்போது பிடிக்கிறதற்குமுன்னே பெணமானாகி ஓடினாள் நான் கலைமா னாகத்தொடர்ந்தேன் அதன்பின்பெண்கிளியாய்ப்பறந்தாள் நான் ஆண்கிளியாய்ப்பறந்து தொடர்ந்தேன் அந்தத் திலோத்தமை யானவள் பிற்பாடு என்கையிலகப்படாமலிருக்கிறதற்கு வேறொ ருகதியுங்காணாமல் வருந்தும்போது மலையுருவாகிய அருணாச லேசுரனைக் கொஞ்சதூரத்திற்கண்டு நீயே தஞ்சமென்றுசொல்லி அடைந்தாள்-எ-று. (௰௪)

மாயமால்விடையின்பாகர் வடிவிலாவிடையின்பாகர்
காயழலானமெய்யர் கானகத்தாடுமையர்
ஆயுமாரணத்துச்சோதி யடைக்கலமென்றாளையன்
சேயிளமழலைபோலத் திருச்செவிசாற்றினாளே.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல் வரு கின்றவரோ, தோற்றாத இடையினையுடைய பார்வதியையும் பாக த்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவரோ, தகிக்கின்ற அக்கினிசொரூ பமானவரோ, திருவாலங்காட்டினிடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவா மியே, ஆராய்ந்து தேடுகிற வேதத்தையுடைய சோதியே, நானடைக்கலமென்று சகலராயும் ஆளுகின்ற பரமசிவனது திருச் செவியிற்செல்லும்படி குழந்தையினது இளமையாகிய குதலைச் சொல்லைப்போலச் சொன்னாள்-எ-று. (௰௫)

முருகலர்குழலினாடன் முறையிடுமுறைக்கென்னையன்
இருசெருகூனத்தூய செவிகளாயிருந்தபோது

விரைவின்மால்வரையைக்கீறி வேட்டுவனாகிநாலு
சுருதியுஞமலியாகத் தோன்றினன்றோகைபாகன்.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய புஷ்பமாலையையணிந்த கூந்தலை யுடைய திலோர்த்தமையினது முறையிடுதலுக்கு என்சுவாமியி னதுஅழகிய உருவமெல்லாம் செவிகளாயிருந்தன அதனால் சீக்கிரத்தில் மலையைக்கீறிஅதில்நின்றும் தாம் வேடரூபமாகவும், நாலுவேதங்களும் நாய்களாகவும்தோன்றினார்பார்வதியைஇடது பாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட பரமசிவன்—எ-று. (மசு)

சூடகச்செங்கைபாகன் சிலையொடுதோன்றும்போதில்
வாடியமருங்குலாண்மேன் மயக்கமும்வருத்தந்தீர்ந்தே
னூடியபெருமானம்மை முனியுமென்றஞ்சித்தாழ்ந்தேன்
வேடனைப்பறவைகண்டால் வெருவுமோவெருவுறாதே.

(இ-ள்) வளையலையணிந்த கையையுடைய பார்வதியை ஒருபக்க த்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமசிவன்வேடனாகி வில்லைக் கையிலேந்திக்கொண்டுதோன்றியபோதுமுன்னே நடனஞ்செய் தசுவாமியானவர் என்னைக் கோபித்துக் கொள்வாரென்றுபயந்து வளைகின்ற இடுப்பினையுடைய திலோத்தமையின் மேலுண்டாகிய மையலையும் அதனாலுண்டாகிய வருத்தத்தையுந்தீர்த்து அந்தச் சுவாமியைவணங்கினேன்வேடனைப்பட்சிகண்டால்பயப்படுமோ பயப்படாதோ—எ-று. (மஎ)

வெற்பெனுமுலையாடன்னை விதித்துநீவிரும்புந்தீமை
கற்பகோடியினுந்தீரா தாயினுங்கருணையாமித்
தற்பரமலைகண்டாயே யாதலாற்றவிர்த்தோம்போவென்
றற்புதன்மொழிந்துமீளப் புகுந்தனனருணைவெற்பில்.

(இ-ள்) மலைக்குநிகராகிய ஸ்தனத்தையுடைய திலோத்தமையைப் படைத்துநீயே விரும்புதலாலுண்டாகியபாவமானதுகற்பகோடி காலத்திலுந்தீரமாட்டாது ஆனாலும் அருளுருவமாகியும், தானே பரமாகியும், உள்ள இந்தமலையைத்தரிசித்தாயாதலால் அப்படிப் பட்ட பாவத்தைத்தீர்த்துவிட்டோம் உன்னிடத்திற்குப்போவெ ன்றுதிருவாய்மலர்ந்து அம்மலைக்குள் சுவாமியானவர் மறைந்து விட்டார்-எ-று. கலிவிருத்தம். (மஅ)

தன்னையறியாமல்வினை சாருமுடறானுந்
தென்னருணைசேரிலது தீருவதுதிண்ண

பின்னல்வினையற்றதனி லெண்ணியதுபெற்றார்
முன்னமுளரொன்றயன் முனிக்குமொழிகின்றான்.

(இ-ள்) ஒருவனுக்கு அபுத்தி பூருவமாகவந்தபாவமானது அவன் அழகுபொருந்திய அருணாசலத்தையடைந்தால் தீரும் அதுநிச்சயமே முற்காலத்திலும் அநேகர் தங்களுடைய வினையை நீக்கி அந்தஸ்தலத்தில்தாங்கள்நினைத்தவரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டார்களென்று. பிரமாவானவர்சனகரிஷிக்கு ஒருகதைசொல்லுகிறார் ()

கற்பமுடிவாயிருள் பெயர்ந்துபுலர்காலத்
தற்பவிருணின்றதுமுன் றளிறையினாலே
சொற்பரவைமாயனுண ராதுதுயில்கொள்ளச்
சிற்பரமயோகியர்கள் சேர்மலைநினைந்தார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திற் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டினாலே கற்பகாலமானது முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரமானதுநீங்கி வெளிச்சமுண்டாகிறகாலத்தில் அந்த அந்தகாரத்திற்கொஞ்சம் நின்ற அக்காலத்தில் இதனையறியாமல் விஷ்ணுவானவர் சமுத்திரத்தில், நித்திரைசெய்துகொண்டிருக்க மேன்மை பொருந்திய சின்மயமாகியயோகியர்கள்பரமசிவனை நினைத்தார்கள்-எ-று. (௨௰)

அத்தனடியார்கடமை காணவமறுக்குஞ்
சுத்தனழலானதொரு சோதிவடிவானோ
னெத்தலமுமெத்திசையு மெங்கும்வெளியானோ
னுய்த்தபொறிதம்மினுள வாயவுலகெல்லாம்.

(இ-ள்) எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும், தமதடியார்களுடைய ஆணவமலத்தைக்கெடுக்கின்றசுத்தராகியுமிருக்கின்ற பரமசிவன் நெருப்புமயமாகிய ஒரு சோதிரூபத்தையடைந்தாரெந்தஸ்தலங்களிலுமெந்தத்திக்குகளிலும் மற்ற எந்தவிடங்களிலும் ஆகாயமே தமக்குருவமாகிய அந்தச்சுவாமியானவர் அப்போது சிந்தியபொறிகளாலே உலகமெல்லாமுண்டானதுகள்-எ-று (௨௧)

ஊழிமுடிவாயிருள் புலர்ந்துமுணராதே
யாழிமிசையிற்றுயிலு மச்சுதனையெய்தி
வாழியெனயோகிய ரெழுப்புதலுமாயன்
பாழியினின்றதி பயத்துடனெழுந்தான்.

(இ-ள்) ஊழிகாலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியும் அறியாமல் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்கின்றவிஷ்ணுவினிடத்தில் வந்து வாழியென்றுசொல்லி யோகியர்கள் எழுப்புதலும் அந்த விஷ்ணுவானவர் சர்ப்பசயனத்தில் நின்றும் அதிகபயத்துடனெழுந்திருந்தார்-எ-று. (௨௨)

வையகமளிக்கமல ரோனையுதவாதே
பையரவின்மிக்கதுயில் கொண்டபரிசாலே
வெய்யபுன்வினைத்தொழில் விளைத்தனனெனத்துன்
றையுணர்வுமஞ்சியென தையனை நினைந்தான்.

(இ-ள்) உலகத்தைபுண்டாக்கும்பொருட்டு பிரமாவைச்சிருஷ்டிக்காமல் படத்தையுடைய பாம்பின்மேல் நித்திரைசெய்த தன்மையினாலே வெம்மையாகிய தீவினையைச் சம்பாதித்துக்கொண்டேனென்று ஐம்பொறிகளுங்கலங்கி யென்னுடைய ஆண்டவனாகிய சுவாமியை நினைத்தார்-எ-று, (௨௩)

அன்பர்கருதிற்கடுமை யாகியெதிர்வந்தே
துன்பையகல்விக்குமது தூயதொழிலானோன்
வன்படிகவெற்புமிசை மன்னுசுடர்போலே
மின்படருமேனியுடன் வெள்விடையில்வந்தான்.

(இ-ள்) அடியார்கள்நினைத்தால் சீக்கிரத்தில்தானே அவர்களுக்கு எதிராகத்தோற்றித்துன்பத்தை நீக்குவதே தமக்குப்பரிசுத்தமாகிய தொழிலாகக்கொண்டபரமசிவனானவர் வன்மையாகியஸ்படிகமலையின்மேல்விளங்குகின்றசோதிபோலவெண்மையாகியரிஷபத்தின்மேல் மின்போன்றநிறத்தோடெழுந்தருளிவந்தார். (௨௪)

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணிந்தருள்புகழ்ந்தே
யருக்கியமுதற்புரி யருச்சனையினாலே
யுருக்கியென்வினைத்தொட ரொறுத்தருள்தியென்று
னொருக்கணிகுவாணிவை யெடுத்துமொழிகின்றான்.

(இ-ள்) அப்பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்தவுடனே விஷ்ணுவானவர் சீக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக்கமலங்களுக்குவந்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியகிருபையைப்புகழ்ந்து அவருக்கு அர்க்கியமுதலியபூசைகளினாலே சுவாமியினுடையதிருவுள்ளத்தை இளகச்செய்து எனக்குநித்திரையினால்வந்தவினையைநீக்கி அருள்செய்யவேண்டுமென்றார் எருக்கம்பூமாலை

னுபத் தரிக்கின்ற சுவாமியானவர் இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௨௫)

வாசிமகமேமுதன் மசம்பலசெய்தாலும்
பாசமகலாதவினை பற்றறுதலெண்ணித்
தேசமிகுதென்றிசை செறிந்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போகுமுனையென்றான்,

(இ-ள்) ஒருவன்தனக்குண்டாகிய பாசவினையை நீக்கும்படியாக நினைந்து அஸ்வமேதமுதலிய பலயாகங்களைச்செய்தாலும் அது போகாது ஆனபடியினாலே சோபிதமாகிய தெற்கு திக்கையில் விளங்காநின்ற அருணாசலத்திற்குப்போய்ப்பூசைசெய்தால்உன்னை விட்டு வினையானதுபோகுமென்றார் பரமசிவன்-எ-று. (௨௬)

நாறுபொழிலன்னகரு நாமும்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை வேதமுணராதால்
நீறுபுனையோகியர்க ணீவிர்பலதொண்ணூற்
றாறுபிரமாவதி லருச்சனைபுரிந்தீர்.

(இ-ள்) வாசனையுடையசோலைகள்சூழ்ந்தஅர்த அருணாசலத்திற்கும்எனக்கும் வடிவம்ஒன்றுதான்பேதமன்று அதனுடையபெருமையைவேதங்கள்கூட அறியாதுகள்விபூதியைமுக்கியமாகத்தரிக்கின்றயோகியர்களும் விஷ்ணுக்களாகியநீங்கள்பலரும்தொண்ணூற்றாறுபிரமாக்களும்அந்தஸ்தலத்தில்பூசைசெய்தீர்கள். (௨௭)

முற்றிழையுரோகிணி முலைக்கிடையின்மூழ்கா
மற்றவிருபத்தறுவர் வாழ்வையுமறந்தான்
கற்றைமதிதக்கனுடல் கன்றுறசபித்தான்
அற்றமதியப்பதியி லத்துயரொழித்தான்,

(இ-ள்) சந்திரனானவன்நன்றாகவேலைதீர்ந்தஆபரணங்களையுடைய ரோகிணியினதுஸ்தனங்களினுடையபோகத்தைவிரும்பி மற்றை இருபத்தாறு நாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகளையு மறந்துவிட்டான் அதைமுன்சொன்னஇருபத்தேழு பெண்களுக்குத்தகப்பனாகியதக்கன்கேள்விப்பட்டு எல்லாநாயகிகளில் மீதும்விருப்பம் வைக்காது ஒருத்திமேல் மாத்திரம் வைத்ததனால் அவனுடல் குன்றிப்போகக்கடவதென்று சபித்தான் இந்தச்சாபத்தை யடைந்தசந்திரன் அந்த அருணாசலத்தில்வந்து அந்தத் துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான்—எ-று. (௨௮)

நினைப்பளவின்முத்திதரு நீணகரமுற்றே
மறக்குறைதவிர்த்திடுதி யென்றிறைமறைந்தா
னறக்கிரியைநாடியரி யத்திசையினண்ணிச்
சுனைக்கமலவாசமிகு சோணகிரிகண்டான்.

(இ-ள்) நினைத்தமாத்திரத்தில்முத்தியைக்கொடுக்கின்ற அருணாசலமென்கிற அந்தஸ்தலத்திற்குப்போய்மறக்குறையைநீக்கிக்கொள்ளென்றுசுவாமிமறைந்தார்விஷ்ணுவானவர் அக்கினிவடிவாகிய மலையைத்தியானஞ்செய்து அதுவிளங்குந் தெற்குத் திசையை யடைந்து சுனையிலிருக்கிற தாமரைப்புஷ்பத்தினது வாசனைமிகுந்த அந்தஸ்தலத்தைக்கண்டார்—எ-று. (௨௯)

ஈசர்வடிவானமலை கண்டினிதிறைஞ்சித்
தேசுமிகுநன்னகர் செறிந்துமகிழ்வாகி
வாசவதடத்திடை படிந்துவலமாகிப்
பூசனைபுரிந்துவினை போயமலனானான்.

(இ-ள்) மலையுருவாகியசுவாமியைத்தரிசித்துஅன்போடுபணிந்து பிரகாசம் பொருந்திய அந்தஸ்தலத்திற்போய்சந்தோஷத்தை யடைந்து இந்திரதீர்த்தத்தில் முழுகிக் கிரிப்பிரதட்சணம்வந்து பூசைசெய்துகொண்டுவரத் தம்முடைய வினை நீங்கி விஷ்ணுவானவர்பரிசுத்தரானார்-எ-று. (௩௰)

மேவியருணைப்பதியின் மிக்கபுகழ்மாயன்
பாவமகல்வித்தடு பலத்தினையுரைத்துத்
தாவிலுமைபாகமுறை சோணகிரிநாத
னாவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முகனுரைப்பான்.

(இ-ள்) மிகுந்த புகழையுடையவிஷ்ணுவானவர்அருணாசலத்திற்குப்போய்த்தம்முடையபாவத்தைநீக்கிஅவர்அடைந்தபலத்தைப் பிர்ம்மாவானவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லிப் பார்வதியானவள் ஒருபுறத்தில்வாசஞ்செய்கின்ற அருணாசலேசுரர்புழுகுபூனையினாலே அடைந்தசந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௩௧)

பன்னிரண்டாவது - பாவந்தீர்த்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௬௩௧.

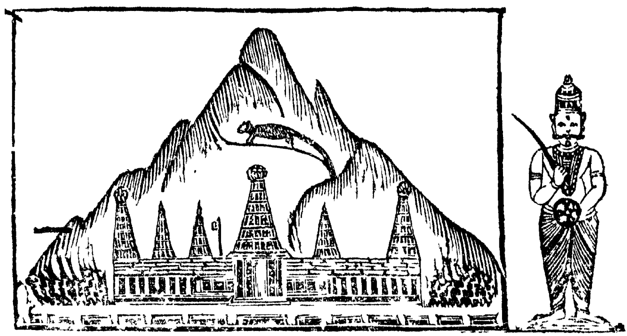

உ

சிவமயம்.

பதின்மூன்றாவது

புளகாதிபச்சருக்கம்.

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

உருவுபலவேறுபுனை புளகனெனுமோரசுர னொருபொழு
துநாவிவடிவா, யருணைகிரிமீதுலவியரியபுழுகேசிதறி யதிகபல
மாயவனியோர், வெருவவிமையோர்முனிவ ரொருவரொழியா
தழிய வினைபுரிகையாலவரெலாங், கருணைமலைபோலிமய மலைய
மலைபாகருறை கயிலைமலைமேவிமொழிவார்.

(இ-ள்) நினைத்தபடிவெவ்வேறு உருவங்களையெடுத்துக்கொள்ள வல்லமைபொருந்திய புளகனென்னும் ஓரசுரன்ஒருநாள புழுகுபூனை உருவத்தை அடைந்து வெவ்வியதிறத்தையுடைய அந்தமலையின்மேல்உலாவிக்கொண்டு புழுகைச் சிதறியபடியால் சுவாமியினாலே அதிகபலத்தைப்பெற்றுப் பூமியிலுள்ளவர்கள் பயப்படவும், தேவர்கள்,முனிவர்களெல்லாரும் துன்பப்படவும், துஷ்கிருத்தியம்செய்வதினாலே அவர்களெல்லாம்இமோற்பருவத இராஜனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதியை ஒருபாகத்தில்வைத்தருளிய கருணைமலைபோன்ற பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கைலாயகிரிக்குப்போய்ச்சொல்வார்கள்—எ-று, (க)

புளகனெனுமோரசுரன் மிருகவடிவாகிவதை புரியவுலகே
ழுமுறைபோய், விளைதுயரமாயினர்க ளெனவுரைசெய்தாரவர்
கள் விமலனவரோடுபுகல்வா, னளவின்மணமானபுழு கருணை
கிரிமீதுதவியதிகபலமாய்மருவின,னெளிதிலழியானவனுமினிய
கதியேறவுமை யிடரலையிலேறவிடுவோம்.

(இ-ள்) புளகனென்னும் ஒரு அசுரனவன்புழுகுபூனைவடிவங்கொண்டு ஏழுலகங்களிலும் முறையேபுகுந்து ஜீவராசிகளையும் வதைசெய்ய அதனாலே எல்லாரும் துன்பத்தையடைந்தார்களென்று வந்தவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளப் பரமசிவனவர் அவர்களோடு திருவாய்மலர்ந்தருளுவார் - மணம்வீசுகின்ற அளவில்லாதபுழுகைநமதுருவமாகிய அருணாசலத்தில் சிதறியதனாலே அதிகபலத்தை அடைந்திருக்கிறான் அப்படிப்பட்டவன்எளிதில் அழியமாட்டான் ஆனபடியினாலே அவனைமோட்சத்தில் அடைவித்து உங்களைத்துக்கசமுத்திரத்தில் நின்றுங்கரையேற்றுவோம்—எ-று. (௨)

மேவுமெனவோதியரு ளோடுபுளகாதிபனை வேதமுதல்கூவி
யவுனை, நாவிவடிவாகிய வுனைவிடுவாயெனலு நாவிவடிவான்
மொழிகுவான், பாவையொருபாககருணாலய புராதனபராபரவி
லோசனகுளா, ஏவலெளியேன்மொழியு மாறுதரவெனவிறைவ
னிரடியின்மீதுதொழுதே,

(இ-ள்) நீங்கள் உங்களிடத்திற்குப்போய்ச்சேருங்களென்று விடைகொடுத்தருளிமிகுந்தகிருபையோடுபுளகனென்னும் அந்த அசுரனைவேதமுதலாகிய பரமசிவன் அழைத்துஅசுரனேபுழுகுபூனைவடிவத்தைக்கொண்ட உன்பிராணனை விடுவென்றுசொல்லிய அளவில் அந்த அசுரன்சொல்லுவான் பார்வதியை யொருபாகத்திற்கொண்டருளியவரே, கிருபைக்கு இடமாயிருக்கின்றவரே, பழமையானவரே, பராபரமாகியவரே, நெற்றிக்கண்ணையுடையவரே, உமக்கு ஏவல்செய்தற்குரிய எளியேன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறவரத்தைக்கொடுத்தருளுமென்று சுவாமியினுடைய இரண்டு திருவடிகளுக்கும் வந்தனஞ்செய்துசொல்லுவான். (௩)

எனதுகிளையாமிருக முனதுதிருமேனிபுக வினியபுழுகாதி
யொருபேர், புனைகவெனவேபரவி யுயிர்விடலுநாவிகதி புகு
தவிறையோனருளினன், மனமுருகியேமுனிவ ரிமையவர்கண்
மானிடர்கண் மதிமுடியின்மேலணியவே, அனவரதமாமதமு
ழுமசலமுமாலயமதருவியெனவெபெருகுமே.

(இ-ள்) நானெடுத்தவுருவமாகியபுழுகுபூனையினதுமரபினால் உண்டாகின்ற புழுகானது உம்முடைய திருமேனி ஏற்றுக்கொள்ளவும், அதனால் புழுகணியிறைவனென்றொருநாமத்தை நீர்தரித்துக்கொள்ளவும், அருள்செய்ய வேண்டுமென்று வணங்கி நாவியுயிர்விட்டவுடனே அந்த அசுரன்கட்குச் சேரும்படி சுவாமி அனுக்கிரகஞ்செய்தார்-அப்படி அவனை யிரட்சித்ததுகண்டு முனிவர்களும், தேவர்களும், மனிதர்களும், மனவருத்தத்தையடைந்து சந்நிதியைத்தரித்த சுவாமியினது சிரசில் புழுகுகாப்புச்சாத்தி எப்போதும் அந்தப்புழுகுகரைந்து பனிநீரோடு சுவாமியினுடைய ஆலயமானது அருவியையுடையதுபோற்பெருகியோடும், ( )

புழுகுபனிநீர்களப மனுவளவதேனுமினிற புனையும்வகை யாலுதவினோர், விழிகுளிரநாடியரனையடிகளைப்பரவி வினவினர்கள்வீடுபெறுவார், குழைமருவுபாணியினர் சரிதமிதுவாகுமென வுவகையுடனேயுரைசெய்தான், மொழியுமலராலயனை முனிவருடனேசனக முனிபுகழ்விறோடுதொழுதான்.

(இ-ள்) புழுகும், பனிநீரும், கூட்டுவர்க்கச் சந்தனமுமாகிய இவைகளில் அணுவளவாவது சுவாமியானவர் ஏற்றுக்கொள்ளும் படிசெய்தவர்களும், கண்கள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமியினது திருவடிகளை வணங்கி அவர் சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும் மோட்சத்தையடைவார்கள், மானைக்கரத்தில் வைத்தருளிய பரமசிவனுடைய திவ்வியசரித்திரமிதுவாகுமென்று சந்தோஷமாய் அந்தப்பிரமாவானவர்சொன்னார் அப்படிச்சொல்லியபிரமாவைச் சனகரிஷியானவர்முனிவர்களோடு தோத்திரஞ்செய்துவணங்கினார்—எ-று. (௫)

கலிவிருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும்வாழிவாழி யருணைவாழியருணையான்
கஞ்சமுற்றசரணம்வாழி கருணைவாழிகருணைபோன்
மஞ்சுபெற்றவானம்வாழி வையம்வாழிவையமேற்
றஞ்சமுற்றநீறும்வாழி சைவம்வாழிவாழியே.

(இ-ள்) பாவங்களைப்போக்குகிறதற்குக்காரணமாயிருக்கின்ற பஞ்சா[illegible]ரமானதுவாழ்கவாழ்க, அருணாசலஸ்தலம்வாழ்க, அருணாசலேசுரருடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள்வாழ்க, அந்த சுவாமியினுடைய திரு[illegible] வாழ்க, [illegible] போன்ற அழகாகிய [illegible] வாழ்க, பூ[illegible] வாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பரமாகம[illegible] சைவ சமயமானதுவாழ்க—எ-று. (௬)

ஞானம்வாழிநன்மைவாழி நாடுராஜநீதிசீர்
தானம்வாழிதருமம்வாழி சாரதவேதமாகமங்
கானம்வாழிகல்விவாழி கற்றறிந்தகேள்வியன்
பானபேர்கள்வாழியீச னடியர்வாழிவாழியே.

(இ-ள்) ஞானம்வாழ்க, நன்மையானதுவாழ்க, நாடும் இராஜனும், அவனுக்குரியநீதியும், கீர்த்தியும், தானமும்வாழ்க, தருமம் வாழ்க, உண்மையாகிய வேதமும், ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீதம்வாழ்க, மற்றவித்தைகளும்வாழ்க, அவைகளைக்கற்றறிந்தும், கேள்விப்பட்டும், யாவரிடத்தும் அன்பு உண்டானவர்கள்வாழ்க, பரமசிவனது அடியார்கள்வாழ்கவாழ்க—எ-று. (எ)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இக்கதைபடித்தோர்கேட்டோரெழுதினோரெழுதிவைத்தோர்
மைக்கடல்சூழ்ந்தவிந்த வையகமுழுதுங்காத்துத்
தக்கசந்தானபோக சவுக்கியந்தழையவாழ்ந்து
திக்கருணைசரன்பாற் சிவபதம்பெறுவர்தாமே.

(இ-ள்) அந்த அருணாசலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் எழுதிவைத்துக்கொண்டவர்களும் கரியகடல்சூழ்ந்தபூமிமுழுதும்காத்துத்தகுந்தபுத்திர சம்பத்தும்போகசவுக்கியமும் தழையும்படியாக வாழ்ந்து யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய அருணாசலேசுரர் கிருபையினாலேசிவ பதம் அடைவார்கள்—எ-று. (அ)

விடை பதின்மூன்றாவது - புளகாதிபச்சருக்க முற்றிற்று.

அசுரனை
பூனைவடிவ
விய அருணாசலபுராணம் - மூலமும் - உரையும்,
பாகத்திற்
வோ, ப
யுடை

முற்றிற்று.

பாயிரம் உள்பட ஆ சருக்கம் பதினான்குக்கும்,

திருவிருத்தம் - ௲௪௭.

[illegible]ம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
V. SWAMINATHA IYER LIBRARY